

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

USA TODAY BESTSELLING AUTHORS

LEIA STONE
RAYE WAGNER

BOOK 2: MIDNIGHT LIES

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

GECE YALANLARI

Shifter Adası İkinci Kitap

RAYE WAGNER
LEIA STONE

Copyright © 2020 by Raye Wagner and Leia Stone

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

İçindekiler

[Bölüm 1](#)
[Bölüm 2](#)
[Bölüm 3](#)
[Bölüm 4](#)
[Bölüm 5](#)
[Bölüm 6](#)
[Bölüm 7](#)
[Bölüm 8](#)
[Bölüm 9](#)
[Bölüm 10](#)
[Bölüm 11](#)
[Bölüm 12](#)
[Bölüm 13](#)
[Bölüm 14](#)
[Bölüm 15](#)

[Teşekkür Ayrıca yazan](#)
[Raye Wagner Ayrıca](#)
[yazan Leia Stone](#)

Bölüm 1

AY gece gökyüzünde şişmiş ve ağırlaşmış bir şekilde asılı duruyordu, ışığı her şeyi ölümcül bir solgunluğa büründürüyordu, sanki gökler bile Gece Yarısı Prensi'nin ölümünün yasını tutuyormuş gibi. Noble tekneyi rıhtımın yanına çekti ve Justice ile Rage bizi için birlikte çalıştılar. Dark Row' yaptığım son yolculuğun aksine, tekneden inip kalabalık pazara doğru ilerlerken kimse yanımıza yaklaşmadı. Ağır tütsüler, mayalı ekmekler, kakule, tarçın ve kızarmış biftek havayı kokulandırıyorlardı.

En azından biftek olduğunu umuyordum. Buradaki faaliyetlerin yasadışı doğası göz önüne alındığında, koku herhangi bir et türü olabilirdi. Bu düşünce midemi bulandırdı ve rüzgâr şiddetini ürperdim. Ürkütücülüğü arttırmak için buz gibi rüzgâr yoktu.

"Yanımdan ayrılmayacaksın," diye homurdandı Rage, sahiplenici bir güçle beni bedenine daha da yaklaştırarak.

Bir damla gözyaşımı sildim ve meşalelerle aydınlatılmış yolda yürürken bana rehberlik etmesine izin verdim. Gölgeler alevlerle birlikte dans ederken bir bulut ayın üzerinde ve ışığını engelliyordu.

Honor'ın uluduğu acı içinde kıvrandığı görüntüsü, yanmış kurdunu kollarımda tutma hissi, sahnenin zihnimde tekrar oynamasına engel olamadım.

Onur öldü.

"Karanlık cadıyla tekrar uğraşmak istediğine inanamıyorum," diye homurdandı Rage. "O ve burası güvenli değil."

Doğrudum ve ondan uzaklaştım. "Şu anda Alfa Akademisi'nden daha kötü ne olabilir anlamıyorum. Ayrıca, Honor'ı geri getirmenin tek yolu bu."

Kaşları çatıldı ve ben de sert ses tonumun hedefi vurduğunu . Rage'e mi kızmıştım? Yoksa dünya mı? Çok yorgun ve bunalmıştım.

Bu duyguları analiz ederek dişlerimi sıktım ve ilerledim. Hiç şüphe yok ki, alfa krala yüzde 100,9 kızgındım.

Çoğunlukla Honor'ı geri istedim.

"Sadece güvende olduğundan emin olmak istiyorum," diye cevap verdi Rage, sesi daha yumuşaktı. "Senin eşin ve kalkanın olarak benim görevim seni sağlamak ve korumak."

"M" kelimesini rahatça kullanması beni kızarttı. İki gün öncesine göre tam 180 derece. Yoksa dün müydü? Her iki durumda da başımı salladım ve onu durdurmak için elimi uzattım. "Ben senin eşitimin, Rage. Eğer buna saygı göstermezsen aramızdaki bağ zarar görecektir."

Çenesi sertleşti ve gözlerini kıstı. Üzgün olduğunu anlamak için eş bağımıza ihtiyacım yoktu, bu yüzden konuşmak için Noble'a yaklaştım, o sırada Rage dışarı çıktı ve beni nazikçe yakaladı. Arkama baktığımda gözlerinde turuncu bir ateş dans ediyordu.

"Nai, sen benim dengimsin ve eğer daha önce açıkça belirtmediysem, sana deliler gibi aşığım. Seni incitmek isteyeceğim son şey."

Yanaklarım kızarıırken nefesim bir anda kesildi. Justice, Noble'a bilmiş bir sırıtış attı ama Rage başını kaldırıp kardeşlerine bakmadı bile.

Arkadaşım dikkatimi çekerek yaklaştı. "Yaptığım her şeyi seni sevdiğim için yapıyorum. Bunu biliyorsun, değil mi?"

Aşk. Deli gibi aşık.

Vay be.

Başım dönene kadar sözleri kafamın içinde dönüp durdu.

Pazarda durduk, ana caddeyi tıkadık. İnsanlar yanımızdan geçerken homurdanıyor, bakışlarıyla bizi süzüyorlardı ama umurumda değildi. Aylar süren belirsizlik ve gerginlikten sonra, daha bilinmeyen tehlikelere atılmadan önce Rage'le aramızın yarı iyi olmasına ihtiyacım vardı.

Belki de onu yanlış duymuştum. "Tekrar söyle."

Dudaklarının kenarında bir sırıtış belirdi. "Seni seviyorum, Nai Crescent."

Bir nefes aldım ve sırttım, bedenim bir anda hafifledi, özgürleşti ve bir saniyeliğine de olsa neşeyle doldu. Elim tuttu ve vücuduna yaslanana kadar

beni daha da yaklaştırdı. Karıncalanmalar Elini uzatıp yüzümü kavradığında enerji tenimin üzerinde dans etti. Yavaşça. Ben bol miktarda . zaman içinçek Uzakta, o alçaltılmış onun Kafave

ağzıma bir öpücük kondurdu.

Nazik ve yumuşak öpücüğü tutkudan çok güven vericiydi, ifadesini noktalamak için mükemmel bir yoldu.

"Odaklan," diye homurdandı Justice ve Rage kardeşinin omzuna vurduğu darbeyle sarsılarak bizi . Gözlerim fal taşı gibi açıldı ama keskin azarlamam Justice'in yüzüne kazınan acıyla boğazımda düğümlendi. Rage bana küçük bir gülümseme sundu, bu daha çok kardeşinin davranışları için bir özür gibiydi.

Rage ve benim hâlâ çözmemiz gereken şeyler vardı; nasıl güven inşa edileceği, duyguların nasıl paylaşılacağı ve aldatıcı olunmayacağı gibi ama bu konuşmaların beklemesi gerekiyordu. Honor'ı geri almak daha önemliydi.

Bakışlarım Noble'a sıçradı, başı öne eğikti ve Erdemliler arasındaki ilk müttefikime gitmek için Rage'den uzaklaştım.

"Sen ?" Kolumu Noble'inkinin arasından geçirerek sordum.

Bana hüzünlü bir gülümseme sundu ve sonra elimi kolunun arasına alarak nazikçe okşadı. "Honor'ın" -sesi çatallaştı- "gittiğine inanamıyorum."

Noble'ın sözleri midemi yumrukladı ve başımı salladım. "Biliyorum. Yine de onu geri getireceğiz."

"Umarım öyledir," dedi ama sesi inandırıcılıktan yoksundu. Ahh. Başka ne ki?

Başımı salladım ve Gece Yarısı Prensleri ile arama biraz mesafe koyarak ilerledim. Görevin ağırlığı omuzlarıma çökmüştü. Honor'u geri getirmek benim ; onları buraya getiren bendim.

Büyücü Ana, lütfen bunu yapabilmeme izin ver.

Onları yanlış yönlendirmiş olsaydım hayal kırıklığına uğramalarına dayanamazdım.

İki adım bile atmadan Justice önümden geçerek bana yol gösterdi. İçimi çektim ve kardeşini Dark Row'un derinliklerine kadar takip ettim.

Saatin geç olmasına rağmen insanlar yollara doluşmuş, açıkça yasadışı ticaretlerini yapıyorlardı. Madam Surlama'nın çadırına yaklaştıkça midem daha çok bulanıyordu. Alfa Adası'ndan kaçarken yaptığım düşüncesizce açıklamaya rağmen, bunun işe yarayıp yaramayacağını bilmiyordum.

"Peki, plan nedir?" Rage yanımda belirerek sordu. "Bu karanlık büyücünün bizi ölümler diyarına götürebileceğine inanıyor musun?"

"Geçen ay buradayken Madam Surlama Ruhların Koruyucusu'yla bağlantısıyla övünüyordu. Eğer biri bizi oraya götürebilirse-"

"Madam Surlama kötü biri," diye hırladı Rage, sesi kinle doluydu. Bakışları Adalet'in sırtına kaydı, kollarından akik kürkleri akıyordu, küçük kardeş belli ki çok sinirlenmişti. "Bunun için Surlama'ya gitmemizi mi istiyorsun? Fiyatının ne kim bilebilir?"

"Hey, kurt çocuk," diye alay etti kalabalığın içinden cılız giyimli bir kadın büyücü. Göğüslerini davet edencesine oynatarak kıpırdandı. "Benimle gel, o çatık kaşlarını sileyim-"

Justice kadına bir ateş topu ve kadın ateş topundan kaçarken gülerek homurdandı.

Sesini alçalttı ama sonraki sözleri bana geri döndü. "Dark Row büyücüleri yalancı ve hırsızdır." Kemikleri kırılmaya başlarken boynundaki tüyler diken diken oldu. Justice'in en yakınındaki iki adam kalabalığın arasından itilerek uzaklaştı, görünüşe göre ondan ve değişen kurdundan kaçıyorlardı.

Noble arkasından bir uyarı tısladı. "Eğer yer değiştirir ve olay çıkarırsan Declan yerimizi öğrenir ve bizi almaları için muhafızlar gönderir. Kendini dizginle, Adalet."

Justice çenesini kapattı, vücudu kurdunu kontrol etme çabasıyla sarsılıyordu. Honor'ın ölümünden duyduğum hayal kırıklığı ve suçluluk ne olursa olsun, kardeşleri de kendi azaplarıyla boğuşuyordu.

Noble kardeşine bir uyarı daha yaptı.

"Başka bir fikrin var mı?" Diğer kardeşlerin atışmalarını görmezden gelerek Rage'e sordum.

Justice beyaz ipek çadıra yaklaşırken yavaşladı ve biz de hemen dışarıda durduk. Dönüp bize baktığında teni solgundu ve gözleri fincan tabağı genişliğindeydi. Noble yüzünü buruşturdu ama grubumuza katılırken hiçbir şey söylemedi.

Rage zümrüt bakışlarını bana çevirmeden önce kardeşlerine baktı. "Ben sevmiyorum." Derin bir nefes aldı ve ekledi, "Ama ben de hoşlanmıyorum. O kadın şeytani bir köpekbalığı."

"Bir de bana sor," diye . "Ben de ona güvenmiyorum ama başka kimse alternatif planlar sunmadığına göre bu kadar. Denemek zorundayız. Honor'dan bahsediyoruz."

Çadıra doğru dönerek ellerimi kaldırdım ve Rage ikisini de havadan kaparak kendi ellerinde tuttu.

"Bunu yapmadan önce," dedi, sesi alçak ve aceleciydi, "lütfen " Yutkundu. "Lütfen, dikkatli ol. Ne fedakârlık istiyorsa yapmama izin ver. Sana değer verdiğimi göstermeme izin ver. Denememe izin ver-"

Kalbim biraz eridi. Hem de çok. Büyük bir adımla dudaklarımı onunkilere bastırıp kısa, iffetli bir öpücük kondurdum ve sonra ona yarım bir gülümseme sundum. "Tamam."

Sadece böbrek için pazarlık yapmayacağını umabilirdim. Bekle, bir insanın sadece bir böbreğe ihtiyacı yok muydu? Bunun doğru olduğuna %62,4 oranında emindim. Bu yüzden, Honor'ın ölümünden kendimi sorumlu hissetsem de, Rage'in kardeşini kurtarmak için yaptığı fedakârlığı inkâr edemezdin. Midnight Sürüsü'nün ilk alfa varisi olarak bu Rage'in hakkı ve göreviydi.

Kumaş hışırtısı kulaklarımı gıdıkladı, ardından alçak sesle bir kıkırdama geldi.

"Alfa varislerinin kokusunu aldığımı düşünmüştüm," dedi Madam Surlama, bakışları Adalet'ten bana doğru kayarken gözleri parlıyordu. "Bir hafta erken. Bu bir ilk."

Ben bir şey söyleyemeden Rage döndü ve kılıcını çekerken beni arkasına sıkıştırdı.

"Surlama," diye hırladı, "hâlâ hayatta olduğuna inanamıyorum." Onu tanıyor ?

"Sen hangi Erdem'sin?" diye sordu Rage havayı koklayarak. "Hmmm, kesinlikle daha güçlü olanlardan biri."

Hah. Karşılıklı olarak tanışmıyorlardı ama belli ki dört Gece Yarısı varisini duymuştu.

"Bizi Ölü Ruhlar Diyarı'na sokabilir misin?" diye sordu, öfkesi ve şiddeti dalga dalga yayılıyordu. "Yoksa bu da yalanlarından biri mi?"

Vay be. Arkadaşım dalga geçmiyordu.

Dudakları alaycı bir ifadeyle dişlerinin arasından sıyrıldı. "Kime yalancı dediğine dikkat et kurt."

Kenara çekilerek güzel kara büyücüye ters ters baktım. "Madam Surlama"

Gözleri parladı ve "Bakire" diye mırıldandı.

Ciddi misin? Öldür beni şimdi.

"Başını ve boynunu bir arada tutmak , ona adıyla hitap etmeni öneririm," diye hırladı Rage, kılıcının ucunu onun boğazına doğrultarak.

Surlama, Rage'in kılıcını itti. Sonra öne doğru eğildi ve fısıldadı: "Eğer eşinin bakire olmasını istemiyorsan, bu konuda bir şeyler yapmanı öneririm."

Oh. Benim. Mage.

Benden gergin bir kahkaha kaçtı.

"Bizi Ölümler Diyarı'na sokabilecek misin, mısın?" Konuşmayı Rage ve benim seks yapmamızdan uzaklaştırmak için elimden geleni yaparak homurdandım.

İç çekti. "Bir bedel karşılığında."

"Adını söyle," diye hırladı Rage. "Ve Alfa Adası'nın ilk prensiyle konuştuğunuzu unutmayın. Size aylık kan kurbanları vermem için kandırılmayacağım."

Justice ve ben başımızı öne eğdik. Belli ki ikimiz de müzakerelerde iyi değildik.

Surlama, uzun kızıl saçlarını bir omzunun üzerinden atmadan önce onun soyundan bahsetmesi üzerine merakla baktı. "İçeri gelin alfa varisler. Bu tür şeyleri burada, bu kadar büyük bir kitlenin önünde konuşmamak en iyisi."

Perdenin arkasında kayboldu. Rage öne çıkmak için hamle yaptı ama ben onun önüne geçerek yolu gösterdim. Ne yazık ki, bulacağımı biliyordum. Çadırdaki çataldan sola dönerek koridorda manevra ve Kaja'nın üzerinde yattığı taş masanın bulunduğu açıklığa girdim. Üzerinde biraz kurumuş kan vardı ve onun kanı olup merak ettim. Surlama'nın kızıl saçları, odanın sağ tarafındaki bahçede kaybolurken temiz havanın esintisiyle omuzlarından kalktı ve ben de onu takip ettim, çocuklar da arkamdan geldiler.

Kara büyücü sarmaşıklardan oluşan bir kafesin önünde durdu, bitkilerden pembe ve beyaz çiçekler sarkıyordu. "Silahlarınızı sepete bırakın. Sunağımnda onlara izin vermiyorum." Sunağın yanındaki küçük hasır sepeti gösterdi.

odanın köşesinde. İsteksiz bir korkuyla hepimiz kılıçlarımızı çıkardık ve sepete attık.

Surlama elinde küçük bir hançer tutuyordu, bu silahsız olma kuralıyla doğrudan çelişiyordu ve parmağını hançerin kenarında gezdirdi.

"Onu kaldırabilirsin. Sana söyledim, kan yok," diye homurdandı Rage arkamdan.

Gözlerini devirdi. "Her şeyden önce, ceset nerede?" Bakışları Justice ve Noble'ın arkasındaki boş alana kaydı. "Ceset olmadan ölüleri nasıl diriltmeyi düşünüyorsun?"

Sözleri içime işlerken midem bulandı. "Şey, umuyordum ki-" "Ölüler Diyarı'ndaki bir portaldan çıkıp yeni gibi mi olacak?" Ofladı ve başını salladı. "Bu kadar saf olma."

Noble kollarını yalvarırcasına uzatarak cadıya doğru ilerlerken Rage boğazından kısık bir sesle hırladı ve bana yaklaştı.

"Birini ölümden döndürmekle ilgili bildiğin her şeyi anlat bize. Lütfen?" Sesi çatallaştı ve sonra ekledi, "O bizim kardeşimizdi."

Noble'ın yalvarışı Surlama'nın içinde bir şeyleri yumuşatmış gibiydi ve içini çekti. "Karşıya geçtikleri andan itibaren yetmiş iki saatiniz var."

Rage kolundaki saatle oynuyordu ve ben ne kadar zaman geçtiğini merak ettim. Bir saatten fazla değil, fazla.

"Ruhun gireceği bir bedeniniz olmalı," diye devam etti. "Yoksa burada bir hayalet olarak sıkışıp kalacak ve sonsuza dek bu dünyada dolaşacak."

Bunu istemezdim.

"Vücudu " Boğazım daraldı.

"Yandı. Bu bir seçenek olmayacak," dedi Justice ona. Yumrukları iki yanında duruyordu ve her nefes alışında burun delikleri açılıyordu. Adamın akli dengesi biraz bozulmuş gibiydi.

Başını iki yana salladı. "O zaman başka bir cesede ihtiyacımız olacak, öleli üç günden fazla olmamış birine."

Rage alay etti. "Kardeşimizin ruhunu bir serserinin bedenine mi koymamızı istiyorsun?"

Surlama omuz silkti. "Eve gitmeni ve beni bir daha rahatsız etmemeni istiyorum ama belli ki istediğimi alamıyorum."

"Ben bir ceset bulacağım," diye homurdandı Justice. "Sen Nai ve Noble'ı Ölüler Diyarı'na götür ve Honor'ı bul."

Surlama güldü. "Çok şirin. Üç canlı varlığı taşıyabileceğimi mi sanıyorsun? İmkansız. Sadece Nai."

Rage çok yavaş hareket ederek Noble'ı ve beni itti ve Surlama'ya destansı bir bakışla yaklaştı. Havayı gerginlik doldurdu. Boynunun arkasında tüyler patlarken dişlerini sıktı ve boynundaki kaslar gerildi. "Eşime olan takıntın nedir?"

Surlama en azından korkmuş görünme nezaketini gösterdi -ama sadece bir kalp atışı için- sonra gözlerindeki korku kayboldu ve yerini soğuk, sert bir bakışa bıraktı.

"Eşin üçünüzün toplamından daha güçlü. O diyarda sadece o yürüyebilir ve ölen kardeşinizle birlikte geri dönebilir."

"Yalanlar." Rage hırladı. "Gözlerinde görüyorum. Yalancılığının kokusunu alabiliyorum. Ne saklıyorsun?"

Lanet olsun. Onunla ilgili hiçbir sorunu yoktu.

Korku bir kez daha yüzünde parladı ve sonra gözlerini hesaplı bir bakışla kıstı. Uzanarak bir parmağını Rage'in göğsünde gezdirdi ve mırıldandı. "Güçlü olmadığını söylemiyorum."

Kızgın kıskançlık yakıp kavururken görüşüm bulanıklaştı.

"Fiyatını söyle cadı ve bu işi bitirelim," diye hırladım. "Bizimle oyun oynama."

Ona cadı demek kaba ve saygısızca olsa da, ellerini erkeğimin üzerinden çekmezse, onları koparırdım ve o zaman nerede ? Ona ihtiyacımız vardı.

Parmağını Rage'den çekti ve aç bakışlarla onun gözlerinin içine baktı. "Önce kanını istiyorum prens,"-kollarını kavuşturdu-"yoksa anlaşılmayacak."

"Oh, benimle bir anlaşma yapacaksın" -Rage kıkırdadı, karanlıkla dolu bir ses ve dudağı kıvrıldı- "yoksa lanet kafanı koparırım." Sonra gülümsedi, köpek dişleri beklenen şiddetin bakışıyla uzadı. "Ve kanımı almanın tek yolu ölmüş olmam."

Vay be. Evet, pazarlık yapmanın bir yolu da buydu. Hem kurdum hem de ben Rage'e takdirle baktık, bir kara büyücüye kafasını kesmek üzere olduğunu söyleyecek kadar kendine bayıldık.

Surlama bakışlarını Rage'e dikti ama gözlerindeki saygıyı görebiliyordum. "Ne öneriyorsun?"

"Ben var olan tüm kurtların gelecekteki kralıyım. Eğer bunu , sana bir iyilik borçlu olacağım."

Gözleri parladı ve güzel yüzüne yavaşça bir gülümseme yayıldı. Geleceğin alfa kralından gelen bir iyilik oldukça iyi bir havuçtu.

"Benim seçtiğim bir iyilik mi?" diye sordu başını yana eğerek.

Rage başını salladı. "Makul olduğu sürece. Senin adına kimseyi öldürmeyeceğim ya da kimseye zarar vermeyeceğim."

"Tamamdır." Gözlerinde hınzır bir parıltıyla sırıttı.

Vay canına. Bu hızlı ve nispeten acısız oldu - en azından benim için. Rage'in Surlama'nın iyiliğinden hoşlanmayacağından %74,9 emindim ama bu sorunla daha sonra ilgilenecektik. Artık Onur'a ulaşabilirdik. "Peki nasıl-?"

Gecenin içinde yükselen derin bir uluma sorumu yarıda kesti, ardından bir başkası ve bir başkası geldi.

Rage irkildi. "Amcam ve sürümüz. Geldiler"

"Fiyatın iki katına çıktı," diye mırıldandı Surlama, avuçlarından hastalıklı yeşil bir ışık yayılmaya başlayana kadar ellerini kuvvetlice birbirine sürttü.

"İki iyilik mi?" Rage hırladı ve dikkati önce Justice'e, sonra da Noble'a kaydı.

Bakışlarını takip ettim ve her iki kardeşin de solgunlaştığını ve Noble'ın yüzünü buruşturduğunu fark ettim.

Kötü büyücü başını salladı. "Ve şimdi paraya çeviriyorum. İlk iyiliğim olarak kız kardeşim Kalama'nın ömür boyu kraliyete hizmet etmekten kurtulmasını istiyorum."

Neredeyse kendi tükürüğümle boğuluyordum. "Kalama senin kız kardeşin mi?" Rage derin bir nefes çekti ama sessiz kaldı.

Surlama ellerini ovuşturmayı yavaşlattı ve yeşil ışık solmaya başladı. Havaya bir uluma daha yükseldi, bu seferki daha yakındı. Öne doğru eğilen Surlama, "Anlaştık mı?" diye sordu.

Ah, merhaba, kaya. Sert yerle tanış. Şu anda Rage olmak berbat bir şeydi. "Peki," homurdandı. "Sadece bizi Ölüler Diyarı'na götür!"

Surlama'nın yüzünün derisinin altında karanlık gölgeler dans etti ve başını salladı. "Sana söyledim. Sadece kız gidebilir."

Rage bakışlarını Noble ve Justice'e çevirdi ve ikisi de ona başlarını salladı. Birbirlerinin zihinleriyle konuşabiliyorlar mıydı? Rage az önce onlarla konuşmuş muydu?

"Nai?" Rage gözlerimin içine bakmak için eğildi.

Sertçe yutkundum ama başımı salladım. "İyi olacağım. Bunu yapabilirim."

Sanırım. Umarım. Bu konuda yarı yarıyaydım ama bardağın dolu tarafı şu an için yeterli olmalıydı.

"Peki," dedi Surlama'ya. "Bir anlaşmamız var."

Hah. Benimle gelmek için daha fazla mücadele edeceğini düşünmüştüm ama bu düşünceyi kafamdan silkeledim ve Surlama'yla yüzleştim. Onur ölmüştü; her dakika önemliydi.

Avuçlarındaki yeşil ışık bir kez daha parladı ve ardından yaşlı bir adamın hayaletimsi görüntüsü bahçeye girerken bakışlarını girişe kaldırdı. Bir çığlık attım ve geriye doğru sıçrayarak Rage'e çarptım.

"Tam zamanında," diye mırıldandı Surlama.

Aynı , bana deliymişim gibi bakan arkadaşşıma bir özür .

Rage beni sabitlemek için kollarımı kavradı. " var?"

"Uh orada bir hayaleti var." Elim titreyerek ruhu işaret ettim.

Çocukların yeni "hediyelerimin" ne anlama bilmediklerinden eminim.

" tarafa." Surlama hayalet adama el salladı ve adam ona doğru süzüldü.

"Onu sen de görebiliyor musun?" Kara büyücüye sordum. "Ruh büyün var mı?"

"Dünyalar arasında her türlü şeyi görüyorum," diye gizemli bir şekilde cevap verdi. Bıçağını tekrar çıkardı ve elini bana uzattı. "Şimdi, kanına ihtiyacım var. Sadece bir damla."

"Hayır," diye hırladı Rage.

Elimi çadır odalarına doğru salladım. "Burada zaten bir ton var, birazını kullanın."

Başını iki yana salladı. "Taze ve özgürce verilen daha güçlüdür."

Hayalet titremeye başladı, tüm vücudu sarsılıyordu.

"Gecikerseniz bir portal açma şansını kaybedeceğiz," bağırdı. "Bana elini ver!"

Frick.

Ona işaret parmağımı uzattım. "Tamam. Beni Honor'a götür."

Parmağımı tuttu ve iğneyi batırdı, bıçağının ucuna tek damla kan sıktı ve sonra elimi bıraktı.

Parmağımı kirli gömleğimin kıvrımlarına bastırarak yere kan damlamasını engelledim. Ona daha sonra kullanabileceği bir veremezdim.

Bir başka uluma daha havayı doldurdu, bu seferki çadır evinin içinden geliyor gibiydi.

"et," diye tersledim.

Gözlerini kısmıştı. "Hazır mısınız?"

"Honor'a bir ceset bulacağız," dedi Justice bana. "Merak etme." Başımı salladım, boğazım duygularla tıkanmıştı.

"Dikkatli ol." Rage bir adım daha yaklaştı ve vücudunun sıcaklığını sırtımda hissettim. Surlama kılıcını hayaletin göğsüne sapladı ve hayaletin tiz çığlığı bahçeyi sarsarak kulaklarımı kapatmama neden oldu. Ne oluyor be? Neler olduğunu sormak için ağzımı açtım, sonra Surlama'nın arkasındaki sarmaşık kafes altın bir ışıkla parıldamaya başladı.

"Hazırlan," dedi Surlama bana.

İrkildim. Ne yapıyordum ben? Ölüler Diyarı nasıl bir yerdi? Orada Onur'u nasıl bulacaktım? Ve-saçmalık! Surlama'ya dönerek, "Onur'u bulduktan sonra nasıl geri döneceğim?" diye sordum.

Başka bir dünyaya açılan bir kapı: turkuaz çiçekli canlı yeşil ağaçlar, canlı renklerde çiçekler yeri kaplıyor ve soluk lavanta rengi gökyüzünde göz kamaştırıcı kuşlar uçuyordu. Çenem bir şekilde bakakaldım ve güzel alana doğru adım attım.

"Seni çağıracağım," dedi Surlama.

Sesi beni geri çekti ve tam omzumun üzerinden baktım ki yüzünde bir şey belirdi, güvenmediğim vahşi bir ifade. Daha fazla cevap isteyemeden hayalet geçitten içeri adımını attı ve göbeğimde keskin bir çekilme hissettim sanki hayalete bağılıyım gibi.

Bu da ne?

Benim kanım. Beni ruha mı bağlamıştı?

Lanetli büyücü konseyi!

Geçidin kenarları küçülmeye başlarken, "Acele etsen iyi olur, kapanıyor," diye tısladı.

Rage'e son bir kez bakmak için döndüm, ona Honor'ı bulacağımı ve yakında döneceğimi söylemek için, ama mesafeyi aştı, bana çarptı ve beni kollarıyla sararak ikimizi de açıklıktan Ölüler Diyarı'na itti.

Surlama bağırdı ama geçit kapanınca ses kesildi.

Bölüm 2

Rage'in bedeninin gücüyle portaldan geçerken tökezledim ve ayaklarım takıldı ama dostum beni dik tuttu, sağlam bir zeminde durdum.

"Nai." Nefesi sırtımda gezinirken ellerini sırtıma bastırdı.

Ben.

Keskin bir nefes aldım, ama bir kalp atışı bile geçmeden bacaklarım titredi ve içimdeki hava boşaldı. Beni hayalete bağlayan bağ hissi koptu ve ruh tepelerin üzerinden beyaz bir kaleye doğru uçup gitti.

"Rage!" Nefes nefese kaldım ve şok içinde dostuma baktım.

Nefes nefese kaldı ama bakışlarıma sırtarak karşılık verdi. "Buraya yalnız gelmene izin vereceğimi , değil mi?"

Siyah saçları dağınıktı ve yüzünde yıl ortasındaki maçlardan koyu is lekeleri vardı. Yeşil gözleri parlaktı ve bana bakarken duygu doluydu.

"İlk randevumuz. Yeraltı dünyasında. Çok romantik." Kaşlarımı çattım ama rahatlamış bir gülümsemeye engel olamadım. Ölüler Diyarı tek başıma ziyaret etmek isteyeceğim türden bir yer değildi.

Beni bırakmadan önce alnıma bir öpücük kondurdu. "Sadece senin için en iyisi."

"Har-har." Terli avuçlarımı pantolonuma sildim ve sonra etrafıma, güzel topraklara baktım. Ne kadar uzun süre o kadar şaşıırıyordum. Çok güzeldi. Ne beklediğimi bilmiyordum ama bu değildi. Bir çeşit meyve bahçesine düşmüştük. Yakındaki ağaçların dallarından tanımadığım gümüşü meyveler sarkıyordu, neon yeşili yaprakları o kadar canlıydı ki gerçek gibi görünmüyorlardı. Parmak uçlarımı altın rengi ağaç kabuklarında sıranın aşağısına doğru ilerledim.

"Belki de kaleye gitmeliyiz," dedi Rage, bulunduğumuz vadiye bakan büyük bir tepenin üzerindeki taş yapıyı işaret ederek. Alnı terden boncuk boncuk olmuştu ve her adımda yüzünü buruşturuyordu.

"İyi misin?" Aceleyle ona döndüm. "Yaralandın mı?"

"Buraya ," diye tanıdık bir adam sesi duyuldu arkamdan. İrkildim ve döndüm. "Sana ölümlüler dünyasına gitmeni ve beni beklemeni söylemiştim."

"Kutsal Büyücü Ana. Burada ne yapıyorsun?" Nefes nefese kaldım, elimi kalbimin kaçmak için yarıştığı göğsüme bastırdım. Bana defalarca yardım etmiş olan gümüş cüppeli, nazık, yaşlı baş büyücü şimdi hayalet formunda karşımda duruyordu ve gözlerim dehşetle açıldı. "Öldün mü sen?"

"Hayır, ben ölmedim," dedi bana yaklaşarak. Sanki ölüm ihtimali onu bir şekilde eğlendiriyormuş gibi kıkırdadı ve ardından ekledi, "En azından henüz değil."

Okaaay.

"Resmi olarak tanıştırdığımızı hiç sanmıyorum, bunun için özür dilemeliyim." Bana sıkı bir gülümseme sundu. "Ben Beşinci Geoff Drudner, Ruhun Büyücü Ustasıyım. Her iki dünya arasında yürüeyebilirim ve siz de yürüeyebilirsiniz."

Hayır. Yolu yok.

Her şeyden önce, Beşinci Geoff Drudner gerçek bir isimdi. Süslü unvanına uygun süslü bir isim, Ruhun Büyücü Ustası. İkincisi, neyi ne yapabilirim?

Çenem bir şekilde ona bakakaldım.

"Buraya canlı gelmene gerek yoktu," diye devam etti ve kaşları çatıldı.

"Karanlık büyücü seni kandırdı."

"Ne?" Nefesim kesildi. O pis Surlama! Kara büyücüyle çalıştığımızı nereden biliyordu?

Rage hırladı ve sonra yan tarafını tuttu. Ona yaklaştım ve kolumu beline doladım.

"Ne oldu?" Ben sordum.

"Bilmiyorum. Ağrım var, başım dönüyor." Rage teklif etti.

Saçmalık.

Dikkatimi tekrar Ruhun Büyücü Ustası'na çevirdim. "Onun nesi var?"

"Ruh üzerinde herhangi bir gücü yok ve burası Ölüler Diyarı. Bedenini ve ruhunu bir arada tutacak hiçbir büyü , bedeni çürüyecek ve ruhu sonsuza dek burada hapsolacak."

Ne!?

Hayır, , hayır!

Başımı salladım. "Ama Madam Surlama çıkmama yardım edeceğini söyledi. Dedi ki-"

"O bir yalancı ve düzenbaz!" diye bağırarak irkilmeme neden oldu. "Sizi burada tuzağa düşürdü. Şimdi ikinizi de. Sizi buradan çıkaramaz, böyle bir yeteneği hiç olmadı."

Lanet olsun. Bu yüzden o vahşi bakışı vardı. Kendime not: asla Surlama'ya tekrar güven.

Mütevazı pasta yeme zamanı. "Bize yardım edebilir misiniz?"

Lütfen bana bu yüzden burada olduğunu söyle. Çünkü eşimin ruhunun çürüyen bedeninden sökülüp alınması kulağa eğlenceli bir ilk randevu gibi gelmiyor.

Dudaklarını büzdü ve sonra başını salladı. "Eğer dediklerimi aynen yaparsanız, ikiniz de hayatınızı kurtararak ama acele etmeniz gerekecek."

Haklısın. Bir şekilde Honor'ı bulmalı ve Rage'i bir an önce buradan çıkarmalıydım.

Baskı yok.

"Rage'den önce ne kadar vaktimiz var?" O kelimeyi söylemeye cesaret edemedim. ölmek şöyle dursun, çürüyor ama çalışabileceğim bir zaman çizelgesine ihtiyacım vardı.

"Bilmiyorum. İnsan olsaydı çoktan ölmüş olurdu. Buraya hiç bir alfa varisle gelmemiştim. Bir saat mi? Belki iki. En fazla." Kaşlarını çattı ve parmaklarını Rage'e doğru salladı. "Eşinin vücudu şimdiden zayıflamaya başladı."

Bir saat!

Rage'in omzunu dişlerimi sıkarken midem taşa döndü. Bunu yapabilirdim. "Peki ya Honor? Onu geri almaya geldik."

Yaşlı adamın yüzünde tedirginlik ifadesi belirdi. "Bazen ölülerin kalması daha iyidir."

Başımı salladım. "Bu değil."

"Önerdiğiniz şey imkansıza yakın ve eğer , bu ancak büyük bir fedakarlık karşılığında olacaktır."

"Honor aileden biri. O benim dostumun kardeşi ve ona olanlar -" Yıl ortası oyunlarındaki korkunç sahneyi hatırladığımda vücudum titredi. Onur yanıyordu. Yüksek büyücüler "büyük suç" diye bağırıyordu. Neredeyse hayatımın en korkunç anıydı.

Bu yaşlı adam beni neden umursuyordu ? Ve onun gibi dünyalar arasında yürüyebileceğimi nereden biliyordu?

"Bu ruhani yeteneğe sahip olduğumu nereden biliyorsun?" diye sordum.

Sertçe yutkundu ve yalvarırcasına ellerini uzattı. "İlk başta onun ölümüne çok üzüldüm ve sonra umut etmekten çok korktum. Ona çok benzemene rağmen tam olarak emin olmadığımı söyledim kendime."

Şifreli sözleri başımı döndürdü ve kaşlarımı çattım. Annemi tanıdığını mı söylüyordu?

"Annenin ölümünden sağ kurtulduğunu öğrendiğimde, eğitimini hızlandırmaya karar verdim. Sana daha önce söylemeliydim."

"Sen neden bahsediyorsun-Bekle sahte celbi sen mi gönderdin?" Gözlerim büyüdü ve sertçe yutkundum, ağzım aniden talaşla doldu. Başını salladı ama yüzündeki gergin ifade beni daha büyük bir sürprizin beklediğinden %85,8 oranında emin kılıyordu.

"Bana söylemediğin başka ne var?"

"Sen benim torunumsun." Yüzüme dokunacakmış gibi uzandı ve sonra elini geri çekti. "Ruhun büyücü ustası gücü de dahil olmak üzere tüm yüksek büyücü miras aldın."

Dünya dönüyordu. Gözlerimi kırıştırdım ve yanlış duyduğumdan emin bir şekilde başımı salladım. Çünkü eğer ben onun torunuysam bu "Annem" anlamına geliyordu.

Ne düşündüğümü biliyormuş gibi başını salladı. "Elia benim ikinci çocuğumdur. Eğitimde bir yüksek büyücü."

Kutsal büyücü.

Aklımdan milyonlarca soru ama Rage iki büklüm olup karnını tuttuğunda buharlaştı.

"Şimdi bunun için vaktin yok, Nai. Söz , yakında tüm sorularını cevaplayacağım. Şimdi Ruhların Bekçisi'ne gitmeli ve bunu ona vermelisin." Avucunu uzattı ve gözlerini kapattı. Elinde yarı saydam ve cisimsiz, küçük turkuaz bir mücevher belirdi. Rage'den uzaklaşıp yüksek büyücünün şeffaf formuna yaklaştım. Taş avucuma dokunur dokunmaz hemen katılaştı.

"Bu Onur'u geri yardımcı olacak mı?" Boyutunun gösterdiğinden çok daha ağır olan küçük mücevhere baktım.

Biçimi titredi ve başını salladı. "Hayır. Bu sadece seni ve Prens Cesaret'i sihirli topraklara geri götürmeye yeterOradan Honor'un ruhunu geri alabilirsin - eğer Bekçi'yle bir pazarlık yapabilirsen ve arkadaşını yerleştirebileceğin bir bedenin ."

"Bekle, yani buraya gelmemize bile gerek yok muydu?" Hırladım. Ona kızgın değildim. Kendime ve o lanet olası cadiya kızgındım.

"Hayır. İnsan formunda değilsin, yapmadın."

Nefret, Surlama'ya karşı hissettiklerim için yeterince güçlü bir kelime değildi. Başka bir pazarlık mı? Bu Ruhların Koruyucusu ile mi? Harika.

"Tamam"

Ona ne demem gerekiyordu? Bu adamı tanıımıyordum bile, ama bana yardım ediyordu çünkü o benim büyükbabamdı.

Tuhaf.

"Teşekkürler Bay Drudner ya da Büyükbaba Geoff. Yoksa bu çok mu garip? Ya da çok mu erken?" Ugh. Ona huzursuz bir gülümseme sundum. "Sana nasıl hitap edeyim?"

Dostum, çok az tanıyorum.

Hayalet gibi bir gülümseme yüz hatlarını aydınlattı ve onu memnun etmek için ne söylediğimi merak ederek bekledim çünkü şu ana kadar hiçbir şey doğru gitmiyor gibiydi.

"Bana hep dede denmesini istemişimdir," dedi usulca, sanki kendi kendine konuşuyormuş gibi.

Sonra ortadan kayboldu.

Ne be?

"Lütfen bana hayal görmediğimi söyleyin." Rage soluk soluğa kaldı, hâlâ yan tarafını tutuyordu. "Ölümler Diyarı" sıkışıp kaldık, ben ölüyorum ve sen yeni büyükbabana ne isim vereceğin konusunda endişeleniyorsun."

Hırıltısının kahkaha olduğunu anlamam için iki tam nefes almam gerekti. Arkadaşımın yanına yanaştım ve kolumu tekrar beline doladım. Başımı sallayarak mırıldandım, "Tüm olanlarda bir mizah görmene sevindim çünkü aklımı kaçırdığımdan yüzde yetmiş beş nokta üç eminim."

Şakaklarımı ovuşturdum.

Rage beni omzumdan kalçalarımıza kadar vücutlarımız aynı hizaya gelene kadar ona yaklaştırdı, neredeyse üç bacaklı bir yarışta takım arkadaşımıyız gibi dokunuyorduk, tek fark dostumun benden birkaç santim daha uzun olması ve benim en az iki katım ağırlığında olmasıydı. Beyaz kaleye doğru yürüdük ve attığımız her adımda bana daha fazla yaslandıkça korku göğsümdeki tutuşunu sıkılaştırdı.

"En azından ben ölürsem Madam Surlama o dandik iyilikleri toplayamayacak," diye hırladı Rage.

Başımı salladım. "Bu hiç komik değil. Ölmene izin vermeyeceğim."

Rage iki büküm olurken karnını tutarak . "Emin misin? Ölüyormuşum gibi hissediyorum."

Sonraki üç adımda homurdandı ve , sonra tökezledi ve bacakları tutmayınca öne doğru eğildi.

O sallanırken zaman yavaşladı, panik beni esir aldı ve sonra Rage yere yığıldı.

"Öfke!" Arkadaşımın yanında dizlerimin üzerine çöktüm, kalbim umutsuzca kaburgalarımın çarpıyordu. "Öfke mi?"

Cevap yok. Büyükbaba Geoff en az bir saatimiz olduğunu söylememiş miydi? Zamanımızın dolmadığından %100.6 emindim; sadece on beş dakikadır buradaydık!

Rage'in omzunu tuttum ve homurdanarak onu sırt üstü yatırdım. Bir kez baktım ve midem bulandı. Bir zamanlar altın sarısı olan teni şimdi kül rengi ve griydi, dudakları ise maviye çalıyordu. Başımı göğsüne, kalbinin hemen üzerine yaslamak bir nebze olsun rahatlamamı sağladı. Göğsü hâlâ hafifçe inip kalkıyordu ve zayıf ve cılız da olsa kalp atışlarını duyabiliyordum. Yaşıyordu. Şimdi, onu bu şekilde nasıl tutabilirdim?

O sırada gök gürültüsü havada ve gökyüzüne baktım, tek bir bulut bile göremeyince kaşlarımı çattım.

Bu da neydi böyle? Şu anda ihtiyacım olan son şey, arkadaşımın ölümcül hastalığının üzerine bir de fırtına çıkmasıydı.

Parmaklarımı onunkilerin arasından geçirdim ve sonra doğrulup kaleye doğru baktım. Oraya ne kadar çabuk varabilirdim? Oraya vardığımda yardım bulabilecek miydim? Büyükbabamın bana yapmam için bir mücevher verdiğini düşünürsek

kaleden birinin bana yardım edeceğinden sadece %10,2 oranında emindim. Daha da kötüsü, onu burada bırakırsam Rage'i canlı bulacağımdan daha az .

Bir gök gürültüsü daha soluk mor genişliğe bakmamı sağladı. Bu diyarın tüm güzelliği, içinde bulunduğum vahim durumla alay ediyor gibiydi.

Alfa Akademisi'nde aylar süren derslerin bu durumda hiçbir değeri yoktu. Nasıl olur da iyileştirme yeteneği su eğitiminin ikinci yılına kadar öğretilmezdi? Rage'in sorununun ne bile bilmiyordum. Vücudunu parçalama olayı dışında.

Nefes alış veriş daha da sıklaştı. Daha hızlı.

Saçmalık, saçmalık, saçmalık.

Kalp masajı yapmam gerekiyor muydu? Belki de kalp krizi geçiriyordu. Bir kurt adam kalp krizi geçirebilir mi?

"Lütfen bana kalp masajı yaptırma," diye mırıldandım, küçük mücevheri arka cebime sokarken. "Bunu nasıl yapacağımı bile bilmiyorum!"

Mücevherin yüzlerinden biri parmağımın ucunu tırmıkladı ve acı dolu bir yudumla elimi geri çektim. Parmağımdan taze kan sızarken Surlama'ya lanet ettim. Parmağımı gömleğimin eteğine sararak kan akışını durdurmak için baskı uyguladım.

Düşün. Düşün. Düşün.

Diğer elimi Rage'inkinin içine soktum ve parmakları kırırdadı. Bakışlarım birbirine dolanmış parmaklarımıza kaydı, sonra da eş işaretlerimize odaklandı. Rage'i ilk kez öpmek bizi sihirle birbirimize bağlamıştı. Şimdi işe yarar mıydı? Karşımdaki kişi baygınsa bu "öpüşme" sayılır mıydı? Bunun ürkütücü olduğuna eminim. Ve çaresiz.

Bir şeyler yap, Nai!

"Lütfen ." Üzerine eğildim ve parmağımın dudaklarını yokladım, dokunuşumun bıraktığı morumsu-kırmızı parlayan çizgiden ürperdim. Eyvah, bu benim kanımdı. Korkunç çizgiyi silmek için gömleğimin kenarını kaldırdım ama morumsu parıltı cildinde eriyip geride sadece küçük bir kan lekesi bırakınca donup kaldım. Bu büyü müydü?

"Özür dilerim," diye mırıldandım ve gömleğimin eteğini dudaklarına daha fazla kan bulaştıran çizginin üzerine sildim.

Eww. Kahretsin, bunu daha da kötüleştiriyorum.

Gömleğimin eteğini bıraktım ve onunkine uzandım. Bu cidden iğrençti, ama

Bir kez daha, parlayan büyü derisinde eriyip kaybolmuş gibiydi. Kanı sildim ve kaşlarımı çattım. artık o mavi renk yoktu. Eğer kanım ona sihirli bir şekilde yardım ediyorsa, o zaman belki de

Affet beni, Rage.

Dişlerini araladım ve kanayan parmağımı ağzına soktum, diline en azından bir damla kan bulaşmasına yetecek kadar.

Arkadaşıma bir vampir gibi için çaresiz ve psikopat olduğum açıktı ama onu kurtarmak için her şeyi yapardım. Bugünün daha da kötüleşmesine imkân yoktu.

Onu izledim -tamamen baktım- ve Rage birkaç kez nefes aldığında rahatlayarak sarktım.

Belki de çalışıyordu.

Göğsü titredi ve uzun bir nefes verdi. En azından nefes alış veriş daha iyiye gidiyordu.

Bir tane daha almaması dışında.

Ona kadar saydım ve sonra tekrar ona kadar saydım. Oh, büyücü.

Öpüşmeyi unutun. Eğer tüm o Grey's Anatomy tekrarları doğruysa, şimdi ağızdan ağıza öpüşme zamanıydı. Benim kanım onun ölümünü hızlandırmış mıydı? Bu düşünce midemi yumrukladı ve parmağımı ağzından çekerken gözlerim yaşardı.

Ağızdan ağıza nefes alma oranları vardı ama ne oldukları hakkında hiçbir fikrim yoktu. Dakikada yirmi nefes mi? On mu? Elli mi? Beş mi? Grey's Anatomy neden bu önemli detayları anlatmıyordu? Kalp masajı göğüs kompresyonunu da içeriyordu ama hızlıca kontrol ettiğimde kalbinin hâlâ attığını gördüm, şimdilik.

Cidden, eğer Rage alfa kralı olursa, akademideki müfredatı değiştirmesini sağlardım. Gelen tüm öğrenciler için ilk yardım zorunlu olurdu.

Derin bir nefes çektikten sonra ağzımı onunkine yaklaştırdım ve üfledim. Kulaklarımın etrafındaki havayı ıslak bir ahududu sesi kapladı. Belli ki bu doğru değildi.

Muhtemelen ağzını açmam gerekiyordu. Kalp masajının ABC'sinde ağızla ilgili bir şey yok muydu? Bu bilgi Grey's'ten miydi? Hiçbir fikrim yoktu ama mantıklı görünüyordu ve bu bilgiye bir cankurtaran halatı gibi sarıldım. Çenesinden çekiştirdim, dudakları ayrıldığında rahatladım. Derin bir nefes daha aldıktan sonra başımı eğdim ve dudaklarımın onunkilere değmesine izin verdim, ardından açık ağzına doğru nefesimi verdim. Yarı yolda, burnu da dahil olmak üzere daha iyi bir mühürlemeye ihtiyacım olduğunu fark ettim.

Kutsal Büyücü Ana.

Bu çok zordu.

"Lütfen," diye yalvardım Rage'in baygın haline. "Sakın beni bırakmaya cüret etme."

Onu böylesine sert bir düşüşe iten neydi? Büyükbabam bir saat demişti. Kahretsin! Rage neden atladı?

Ölmediğine dair tek güvencem ruhunu görmemiş olmamdı. Görmüş olsaydım aklımı kaçırdım. Bir kez daha derin bir nefes aldım ve burnunu kapatırken dudaklarımı onunkilere bastırdım. Rage'in ağzına güçlü bir nefes verdiğimde göğsünün yükseldiğini hissettim.

Halle-frickin-lujah!

Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı yuvarlandı. Bir dahaki sefere ağzına üfledikten sonra, dudaklarımı yaladığımda gözyaşlarımın tuzunu tattım.

Bekle-bekle-bekle! Gözlerimi kırıştırdım, paniğimi atlatmaya çalışıyordum. Parmağıma baktım. Kesik mühürlenmişti. Yani eğer kanım bir şekilde Ağzına küçük bir parça koyduğumda onu iyileştirdi, sonra belki daha fazla daha iyi olur muydu? Belki doğru düşünemiyordum, ama fikir benim kan sahip olmak sihirli görünüyordu Makul,göz önünde bulundurarak

Surlamanın açgözlülüğü. Ve eğer dilinde birazcık iyiye

Bir nefes daha aldıktan sonra Rage'in hançerini kaptım ve avucuma sapladım, taze acıdan tısladım. Kan derime bulaşır bulaşmaz parlayan morumsu renk, çılgın planımı pekiştirdi. Hançeri yaranın üzerine tekrar çektim ve hemen iyileşmeyecek kadar derinleştirdim. Kan gömleğine damlarken elini açtım. Derin bir nefes aldıktan sonra bıçağı avucunun etli kısmının üzerinde gezdirdim ve sonra kan anlaşıyor yapıyormuşuz gibi ellerimizi birbirine vurdum.

Bu daha iyi bir iş

Dostuma dik dik baktım, göğsünün inip kalkmasına, boynundaki nabzın atışına, teninin rengine dikkat ettim. Daha iyi görünüyordu ama saniyeler dakikalara dönüştü ve sonsuzluk gibi geldi. Uyanacak mıydı?

"Rage!" Onu sarstım, çaresizlik bir kez daha beni ele geçirdi. Derin bir nefesle göz kapakları açıldı.

"Sen göt-" I hıçkırdı ve Boğuldu üzerinde benim kendi Nefes al, Sonra bir rahatlama yayılırken hıçkırığa hıçkırığa ağlamaya ve ona tokat atmaya devam ettim. "Öksürdüm, hıçkırdım, şapırdattım. " olduğumu sanıyordum " Öksür. Şaplak. Hıçkırık. "Öldün." Göğsünü ovuşturdu ama sırtıyordu. "Ben de," dedi kısık sesle. "Nefes alamıyordum." Derin bir nefes çekti. "Ne yaptığımı bilmiyorum.

ama beni kurtardığınız için teşekkürler."

Zorla yutkundum ve onu çektim. Rengi biraz düzelmişti, çok küllü değildi ama yine de solgundu.

Kocaman gözleri zümrüt gibi parlıyordu ve bakışları dudaklarıma doğru kayarak sırttı. "Kendimi hâlâ biraz hissediyorum. Bir kalp masajına daha ihtiyacım olabilir."

Gözlerimi devirmiştım. Neredeyse ölüyordu ve tek düşünebildiği öpüşmek miydi?

"Sanırım kanım sana yardım ediyor." Ona olayları ve kanımın burada nasıl parladığını kısaca anlattım, adrenalinim azaldıkça sesim titriyordu.

"Sapıkça." Göz kırptı, bakışları beni okşarken ısınyordu. Rage beni kollarının arasına aldı ve ben de başımı göğsüne yaslayarak kalbinin düzenli atışının tadını çıkardım.

Uzanarak göğsüne bir şaplak ama rahatlama gözyaşlarıyla karışık histerik kıkırdamama engel olamadım. "Odaklanmamız gerekiyor."

"Bir öpücük, aşkım," diye yalvardı sesinde süper ateşli bir boğuklukla. "Seni burada hissetmeliyim." Bana orantısız bir sırtış atarak göğsüne vurdu. "O zaman odaklanacağım."

Öne doğru eğildi ve ben de dudaklarımı onunkilere değdirip öpüştükten sonra geri çekildim. "Bir görevdeyiz, bu yüzden"

İnledi ama öpücüğün rengini gözümünden kaçmadı. Ya da belki de kan yüzündendi.

Gök gürültüsü havada tekrar gümbürdedi, ancak bu sefer bacaklarımda yankılandı. Başımı kaldırıp gökyüzüne baktığımda, berrak ve parlak olduğunu gördüm.

Bu da ne?

Sonra duydum, Montana'da yaşadığımdan tanıdığım bir şeydi. Gökyüzünde hiç bulut olmamasına şaşmamalı. Bu gök gürültüsü değildi atların .

Ayağa fırladım, Rage'i çekiştirdim ve nefesimin altında tısladım, "Biri geliyor-"

"Kimsin sen?" derin bir erkek sesi arkadan havayı yarararak geldi Ben.

Şaşkınlıkla mırıldandım ve ancak o zaman Rage ayağa kalktı, daha yavaş ve normalden daha yorgun.

"Kim o?" Rage ellerini yumruk yapıp dikkatini önce sola, sonra sağa çevirerek sordu ve kaşlarını çatarak bana baktı. Gözlerini kısarak havaya baktı ve sonra başını salladı. " oluyor?"

Başımı sallayarak tepemizde beliren dört atlıyı işaret ettim, üçü hâlâ bineklerinin üzerindeydi. Her biri tek renkli giyinmişti; kırmızı, siyah, beyaz ve yeşil renklerde birer tane. Yontulmuş yüz hatlarına ve iri vücutlarına rağmen atlılarda soğuk ve kesinlikle öteki olan bir şeyler vardı; tüylerimi diken diken etmeye yetecek kadar. Kırmızılı olan attan inmişti ve bize ters ters baktı.

Zaten bildiğim bir şeyi Rage'e sormanın anlamı . "Onları göremiyorsun ama burada atlılar var."

İpucunu anlamasını umarak Rage'in yumruklarını ittim. "Lütfen onlara saldırmayın.

"Ruhlar mı? Rage cevap olarak sordu. 'O kadar şeffaflar ki onları zar zor görebiliyorum. Sence bize zarar verebilirler mi?

Dondum kaldım, tüm vücudum kasıldı, ama ruhları görebildiği için değil - bu beklenmedik bir şeydi. Onun sesi kafamın içindeydi!

"Beni duyabiliyor musun?" Bu olası gelişme karşısında şoke olmuş bir halde soruyu ona yönelttim. Belki de halüsinasyon görüyordum. Belki de kandan kana temasımızda başka bir şey vardı.

"Evet," dedi Rage bana kurt olduğumuz zamanlardaki gibi garip bir zihin konuşmasıyla ama daha konuşkan bir şekilde.

Tüm bu büyüü açıklayacak birine -büyük olasılıkla yeni büyükbabama- ihtiyacım vardı. Eş büyü, büyücü büyü. Şu anda hiçbir mantıklı gelmiyordu.

"Siz kimsiniz dedim?" diye hırladı atlı, bize doğru adım atarak.

Tırpana uzandı ve ben de Rage'i yanından dirsekledim. "Beni takip et.

Ellerimi teslimiyetle havaya kaldırdım. "Ölümler Diyarı'na Ruhların Koruyucusu ile görüşmeye geldik. Lütfen bizi ona götürür müsünüz?"

Atlı bir kahkaha attı. Rage ve bana el sallayarak arkadaşlarına, "Bekçi ile pazarlık yapabileceklerini sanıyorlar," dedi.

Diğer atlılardan ikisi bile, ama içlerinden biri, siyah giysili olanı bakışlarını bana doğru kaydırdı.

"Yakından bak, Finneas. bir ruh ," dedi kırmızılı adama.

Kızıl adam başını bana doğru çevirdi, kaşları birbirine karışmıştı. "Neden insan formunu buraya getirdin? Kendini ona mı sunuyorsun?"

Rage hırladı ve ben de onu hafifçe dürttüm. "Hayır, kandırıldım, tamam mı? Ama Ruhların Koruyucusu için bir hediyem var." Arka cebimi sıvazladım. "Şimdi lütfen bizi ona ."

Gözlerini kısarak bir an beni süzer gibi yaptı ve sonra doğruldu. "Pekâlâ. Girebilirsiniz ama riski size ait."

Kulağa uğursuz geliyordu ama büyükbabama güveniyordum. Buradan .

Kızıl atlı parmaklarını şıklattı ve göbeğimde bir çekilme hissettim. Bu da ne?

Dört atlıya bakmak yerine, şimdi ışıltılı beyaz kaleye giden patikanın dışındaki yirmi metrelik ferforje kapıların kalın süslü halkalarına ve parşömenlerine bakıyorduk. Söz konusu kale -bir kalp atışı kadar önce- en az yarım mil bir tepenin üzerindeydi.

"Az önce?" Tepeden aşağıya, meyve bahçelerine doğru bakarken ağzım açık kaldı. Uzaklarda gök gürlüyordu ve atlılar dörtnala ufukta uzaklaşırken toz bulutları manzaranın üzerinde yuvarlanıyordu.

"Evet." Rage'in gözleri irileşmiş, teni hastalıklı bir yeşil tonuna bürünmüştü. "Bu biraz sinir bozucu."

Atlıları mı kastettiğinden emin yoksa bir saniyeden bir süre içinde devasa bir alana ne taşıdığımızı bilmiyordum.

"Merhaba," dedi bir kadın yumuşak bir sesle .

Hem Rage hem de ben ona doğru döndük. Biz geldiğimizde orada olmasına imkan yoktu.

Yirmi yaşlarında gibi görünen söğüt gibi esmer genç kadın bize gülümsedi ve sonra elindeki panoya baktı. Arkasındaki kapılar artık açıktı ve devasa parıltılı kaleye giden yolu artık kapatmıyordu.

Elmasta mı yapılmıştı, yoksa gökyüzünden gelen ışık mı onu gösteriyordu?

Parmağını kesik bir ritimle tahtaya vurdu ve gülümsemesi kayboldu. Çenesini kaldırdı ve kaşlarını çatarak, "Gardiyan'ı görmek için randevunuz var mı?" diye sordu.

"Uh" Boğazımı temizledim. "Kırmızı giysili atlı yapabileceğimizi söyledi." İfadem nedense daha çok bir soru gibi gelmişti, bu yüzden adamı en son gördüğüm tepenin aşağısını işaret ettim.

"Oh." Kaşlarını çatı. "İçeri girmek için. Eğer izin verirsiniz." Omzunun üzerinden baktı ve sonra bana dönerek işaret parmağını kaldırdı. "Bir dakika lütfen."

Ortadan kayboldu. Yani, çekip gitmedi, öylece yok oldu. "Burası beni korkutuyor," diye mırıldandım.

Rage elini benimkinin içine soktu ama pek iyi görünmüyordu. Teni yine küllüydü ve alnında boncuk boncuk terler vardı. Ama hâlâ ayaktaydı, bu da bir artı sayılırdı.

Kadın yeniden ortaya çıktı, Rage'in en fazla iki santim uzağında.

"Tanrım!" Tökezleyerek geri çekildi ve bana çarptı.

"Özür dilerim canım." Esmer kadın dikkatini bana çevirmeden önce ona küçük bir gülümseme sundu. "Beni takip edin. Bekçi şimdi sizinle görüşecek."

O geçitten geçti, biz de onu takip ettik. Kaleye yaklaştığımızda, asıl yapının hemen dışında daha küçük de olsa ikinci bir kapı seti olduğunu fark ettim. arkaya iki kez el çırpı ve ikinci kapı seti açıldı.

Ruhların Koruyucusu neden iki kapıya ihtiyaç duysun ki? Yaşayanların arasında bu tür bir güvenliği anlayabilirdim ama burada, ruhlarla çevrili bir yerde? Rage ve ben bakiştık ve onu içeri kadar takip ettik.

"Vay canına," diye nefes aldım, önce sağa sonra sola döndüm, tek bir şeyi bile kaçırmak istemiyordum. Bu şimdiye kadar gördüğüm tüm zenginliklerin ötesindeydi. Vegas'taki ödüllü bahçelere sahip bir otelin havuzunun milyonla çarpılmış hali gibiydi. Altın sütunlar, azurit taşından bir şelalenin ucundan dökülen sonsuzluk havuzu ile tavuskuşu mavisi opal yürüyüş yolunu kaplıyordu. Tüm kristaller ve mineraller ağzımı açık bıraktı. Manzara inanılmazdı. Tepenin üzerinden, zümrüt çimenli tepelerle safir renginde dev bir göle bakan kale bahçelerini görebiliyorduk. Uzakta, yerden yükselen siyah bir oniks duvar, ufukta görebildiğim son şeydi.

Bir şey ve ancak o zaman etrafta dolaşan binlerce hayalet formu fark ettim. Görünüşe göre ölümler tenis oynuyorlardı ve bazıları gölde su kayağı yaparken diğerleri güneşleniyordu. Daha fazlasını bahçelerde ve diğerlerini de hayalet pikniğinin tadını çıkarırken gördüm.

Honor orada mıydı?

Rage'i dürttüm. "Tamam, yalan söylemeyeceğim. Beklediğim bu değildi." Başını salladı, onun da gözleri şokla irileşmişti.

Kadın omzunun üzerinden bana baktı. "Oh, burası iç çember. Sadece onurlu bir şekilde yaşamış olanlar Ölüler Diyarı'nın bu bölgesinin tadını çıkarabilir. İnan bana, dış çemberde olmak istemezsin" -başını ufka doğru eğdi- "karanlık duvarın ötesinde"

Sanki bu söylediği şeyi daha az korkutucu hale getirecekmiş gibi göz kırptı.

"Yaşayan ölümlüler!" gürledi derin bir ses havuzun yanından ve Rage ile ben donup kaldık.

Döndüğümde bakışlarım iki sütunun arasından çıkan dev gibi bir takıldı. Üzerindeki siyah pelerini çıkardı ve çenem düştü.

Adam tam bir Adonis'ti. Adam taştan yontulmuş gibi görünüyordu. Bronz teninin altında kaya gibi sert kaslar gerilmişti. Üzerinde parıldayan altın rengi bir mayo vardı, başka bir şey yoktu. Koyu renk saçları omuzlarına dökülüyordu.

Sertçe yutkundum.

"Teknik olarak biz şekil değiştiricileriz," diye Rage.

Arkadaşımı uzun zamandır tanı mıyordum ama ses tonu kıskançlık kokuyordu. Muhtemelen az önce yaptığım hız kontrolünden hoşlanmamıştı. Oops. Teknik konulara girip sadece bir şekil değiştiren değil, görünüşe göre yarı yüksek bir büyücü de olduğumu söylemek için uygun bir zaman değildi. Konuşmayı kısa tutmak en iyisi.

Bekçi, en azından ben bu adamın Ruhların Bekçisi olduğunu varsayıyordum, Rage'e sırtıttı. "Her neyse, yaşıyorsun. Yıllardır burada canlı bedenim olmamıştı! Bu harika hediye için kime borçluyum?"

Bu pek çok şekilde anlaşılabilirdi - pek çok ürkütücü .

Yutkundum. "Surlama arkadaş olduğunuzu söyledi-"

Ben konuşurken üst dudağı alaycı bir ifadeyle geri çekildi. "Surlama bir dolandırıcı ve bir cadı. Yıllar boyunca beni bir sürü ruhtan mahrum bıraktı. Ona minnet borçlu olmayı reddediyorum."

Harika. Tabii ki arkadaş değillerdi.

"Sana bir şey getirdim." Büyükbabamın bana verdiği mücevheri çıkardım ve havaya kaldırdım. "Bir ."

Bekçi adam çok ama çok hareketsiz kaldı. "Bunu sana kim verdi?"

Neredeyse ağzının suyu akıyordu ve bu mücevheri bu kadar özel yapan şeyin ne olduğunu merak ettim. Etrafımızdaki zenginliğe bakılırsa, daha fazla taş ihtiyacı yoktu.

ya da kristaller. Boşluğu geçti ve o yaklaştıkça ağırlığımı ayağa kaydardım.

Zorla yutkunduktan sonra cevap verdim: "Ruhun Büyücü Ustası. Honor Midnight bir buçuk saat önce gibi öldü ve biz onu geri istiyoruz. Onun için pazarlık yapmaya geldim ve-"

Elimden kaptığı gibi titreyerek ağzına attı ve sonra da yuttu! "Anlaştık," dedi sırtarak. "Yüzeye geri döndüğünde Honor'ı çağırabilirsin, ben de onu ."

Bu kolaydı. Hatta belki de çok kolaydı. Adama kaşlarını çatan Ragee baktım.

"Az önce yuttuğun mücevher de serbest bırakılmamızı güvence altına almak içindi," dedim, midem huzursuzca kasılıyordu. "Umarım yanlış anlamamışsındır."

."

"Hayır, anlaşma bu değildi." Gardiyan bana bir parmak salladı. "Honor Midnight'ın serbest bırakılması için takas yapmaya geldiğini söylemiştin."

"Ama konuşmasını bitirmesine bile izin vermedin!" Rage tersledi. "Burada sıkışıp kaldıysa Onur'u nasıl çağıracak? Bizi ölümlüler diyarına geri göndermen gerekiyor."

"Üzgünüm güzel çocuk, ruh taşı kardeşinin bu alemden kurtulmasını sağladı, senin değil. Onunkini de değil."

"Yani buradan çıkmamıza izin vermeyecek misin?" İçimdeki öfke kabarırken sesim

Omuz silkti, belli ki sıkıntımızdan rahatsız olmamıştı. "Başka ruh taşınız yoksa tabii?"

Ruh taşı mı? O da neydi öyle? Dolandırıcılarla pazarlık yapmak benim arasında değildi. Hem de hiç.

"İstedığınız başka bir şey olmalı! Bir bakirenin kanı mı?" Parmağımı uzattım ve Rage bana ters ters bakarken elimi Bekçi'den uzaklaştırdı.

Bekçi güldü. "İkiniz de çok sevimlisiniz. Ama Ölümler Diyarı'nda kan ne işe yarar ki? Seninki bile, Ruh ."

Tamam.

"Bir iyiliğe ne dersin? Bir gün alfa kralı olacak." Gözlerini bana dikmiş olan Rage'i işaret ettim. çıkışmak istedim ama hayal kırıklığım onunla değildi. Yine de küçük bir yardıma hayır demezdim.

Bekçi sırtıttı. "Bir ölümlünün iyiliğine yok. Şimdi, eğer senin yerini alacak biri varsa, buna izin veririm ve seni serbest bırakırım."

Rage'in yüzü karardı.

İçimi öfke kaplarken, "Hayır, " diye hırladım. "Tıpkı Surlama gibisin."

Dondu kaldı, yavaşça döndü ve dar bakışlarıyla beni kıstırdı. "Beni o dış halka hilekârıyla kıyaslamaya nasıl cüret edersin!"

Şaka mı yapıyordun? "Az önce yaptığın şeyin ondan ne farkı var? Sözlerimi bana karşı manipüle ederek beni kandırdın ve bunu sen de biliyorsun."

Tek görebildiğim siyah olana kadar gözleri karardı. "Tamam. Surlama'yı öldürürsen seni ve eşini bırakırım. Sana bir iyilik borçlu bile olabilirim."

Vay canına! Karanlık büyücüye olan nefretim, Bekçi'den yayılan nefretin yanında soluk kalıyordu. Rage'e baktım ve o da başını salladı, ben de yumruğumu sol göğsümün üzerine koydum. "Yapacağım."

Yüz ifadesi bir anda hançer gibi bakmaktan hevesli, parlak gözlü bir sırıtışa dönüşürken ellerini birbirine sürttü. "Ne zaman?"

Yutkundum. Zaman çizelgesi mi istiyordu? "Affedersiniz?"

"Bir anlaşma yapıyoruz. Onun ruhunu ne zaman bekleyebileceğimi bilmek istiyorum."

Alt dudağımı çiğnedim. Onu öldürmenin bu kadar zor olacağı hakkında hiçbir fikrim yoktu.

"Bize bir hafta verin," Rage.

Bekçi yüzünü buruşturdu. "Kardeşinin " Bir an durakladı, gözlerini kapattı. "Sonsuza dek burada sıkışıp kalmadan önce yetmiş iki saat, otuz dokuz dakika ve on yedi saniyesi var. Bundan daha azını öneririm."

"Peki," diye homurdandım hayal kırıklığıyla. "Onur'u görmemize izin verirken, bizi ölümlüler âlemine geri bırakırsan ve ruhunu istediğimizde geri gelmesine izin verirken Surlama'nın ruhunu yetmiş iki saat içinde sana veririm. Ve bana bir ruh taşı değerinde bir iyilik borçlu olacaksın," diye ekledim çabucak.

Birinci ders: Çok şey isteyin.

İkinci ders: Açıkçası üslup çok önemliydi.

Geri adım atmasını bekledim ama o sadece deli gibi sırıttı. "Anlaştık. Gelecekte seninle yapacağımız görüşmeleri dört gözle bekliyorum Ruh Gezdiren."

Uzanarak elini uzattı.

Onu kavradım ve dirseğime kadar uzanan bir elektrik şoku beni çarptı. "Oww."

Kolumu ovuşturarak ona dik dik baktım. Daha büyük olamayacağını düşündüğüm gülümsemesi gerildi ve gözleri mizahla ısındı.

Adam çarpıktı.

"Honor gölün yanında. Onunla beş dakika geçirebilirsin, sonra seni Sihirli Topraklar'a geri göndereceğim, yoksa senin oğlan-oyuncağın" -Bekçi Rage'i işaret etti- "tozu dumana katar." Sonra Bekçi derin bir nefes aldı, beni bir aşağı bir yukarı süzdü ve sonunda başını salladı. "Ayrıca, eğer seni daha fazla tutarsam, cazibesi benim için bile çok büyük olabilir."

Baştan çıkarma derken neyi kastettiğini bilmek istiyor muydum? Ben daha soramadan parmaklarını şıklattı ve biz gölün kenarına doğru puf diye uçtuk.

Rage karnını tutarak, "Burası çok tuhaf," diye homurdandı.

Hayalet bir kadın el sallayarak yanımızdan koşarak geçti ve onun geçişiyle hava değişti. Adımları, ayakları yere çarptıkça küçük toprak parçalarının havalanmasına neden oluyordu.

Hah. İlginç. O kadar normal görünüyordu ki sanki Ölüler Diyarı'ndan değil de parktan geçiyorduk.

Tam ona hak vermek üzereydim ki gölün kenarındaki iskelede Honor'ı gördüm. Midnight kardeşlerin en ayaklarını suya sarkıtmış oturuyordu. Arkadaşımın yanında yaşlı bir adam oturuyordu ve yaşlı adam konuşurken Honor başını salladı, çenesi göğsüne düştü.

"Onur!" Bir manyak gibi bağırdım. Rage hiçbir şey söylemeden, ikimiz de gölün kenarına doğru tam bir depar attık.

Honor başını kaldırdı ve bize doğru döndü, yanındaki adam da öyle yaptı. Rage kayarak durdu ve ben de dostumun nesi olduğunu öğrenmek için acele ederken neredeyse ayaklarıma takılıp düşüyordum. Gözleri daha önce hiç görmediğim kadar genişti ve ağzı açık kalmıştı.

Dudaklarından boğuk bir kelime döküldü. "Baba?"

Kalbim normal hızına dönmeden önce ayaklarımı takip ederek durdu. Kutsal Büyücü Ana

Aklımdan hiç geçmedi ki

Honor'a döndüm ve onun

Baba. Vay be. Şimdi daha

yakından baktığımda, arkadaşımın yanında oturan adam onun tıpatıp aynısıydı

ve hepsi

Gece Yarısı

Prensler, her ne kadar

a

biraz daha yaşlı. Belki yirmi sekiz? Rage babasını

kaybettiğinde birkaç yaşındaydı, bu yüzden birbirlerini hiç tanımamışlardı.

Annem burada mıydı?

Etrafımda dönüp onu aramak istedim ama zamanımız kısıtlıydı. Ne kadar zamanımız vardı, dört dakika daha mı? Üç mü? Sonra Bekçi bizi uzaklaştıracaktı ve hepsi bu kadar olacaktı.

Rage şok içinde babasına doğru sendeledi ama benim gözlerim Honor'a takılmıştı. Doğru olmayan bir şeyler vardı. Bize heyecanla falan bakmıyordu. Ölü gibi görünüyordu - arkadaşımın içindeki tüm ışık ve sevgi gitmişti.

"Oğlum?" Rage'in babası ayağa kalktı, ağzı açık kalmıştı. "Yaşıyor musun?"

Rage babasını kucaklamaya çalıştığı anda ikisi birden tökezledi ve Rage babasına doğru yürüdü.

Oh Vay canına.

I vardı hakkında a

milyon

Sorular, ama

I

Diz çökmek

at

Honor'ın

Rage ve

babasının

kısa ve

garip

buluşmasını

görmezden

gelerek.

"Honor?" Rage için bunun ne kadar iyi gittiğine tanık olduktan sonra ona dokunmaya çalışmakta bile tereddüt ettim. Benim, Nai."

Honor bana baktı, kaşlarını çatı ve sonra göle bakmak için geri döndü.

"Sen gerçek değilsin."

Ben çizdim. geri dön sürpriz ve sonra
baktı Rage'in babasına cevaplar için.
Kaşlarını çattı ve bana baktı. "Şok edici ve acı verici bir ölümün yankıları olur."
Ah büyücü. Boğazımda bir hıçkırık oluştu.
"Ne demek istiyorsun? O iyi mi?" Rage babasına sordu.
Adam gözlerini göle dikmiş olan oğluna baktı.
"Umarım öyledir." Yaşlı Midnight'ın sesi perişan haldeydi. "Onunla
çalışıyorum ve elimizde sadece zaman var, sonunda iyi olacak."
Umarım? Sonunda mı? mı?
. Hayır, hayır, hayır. Tatlı Honor'ın eski halinin depresif bir kabuğu
olmasına izin veremezdim.
Keskin bir nefes alarak ve elimi Honor'ın omzuna . Antrenman yapmama
yardım ettiği kadar sağlandı.
Bakışlarımla karşılaştı ve gözleri yaşlarla doldu.
"Sakin rahatlamaya kalkma Honor," dedim ve onu kucaklamak için
kendime çektim. Sonra ayağa kalktım, zamanımızın kısa olduğunu
biliyordum: "Seni ölümlü dünyaya geri getiriyoruz. Tekrar yaşayacaksın,
yemin ederim. Gitmene izin vermeyeceğim. Böyle olmaz, duydun mu?"
Honor yutkundu ve sonra dönüp bir kez daha göle baktı.
Babası kaşlarını çattı. "Özür dilerim ama siz kimsiniz?"
Rage boğazını temizledi. "Baba, bu Nai Crescent benim kader
arkadaşım ve bir alfa varisim. Aynı zamanda ruhun ana elementine sahip bir
yüksek büyücü varisi. Nai, bu benim babam Valor Midnight."
Vay be. Bunu yüksek sesle duyunca, hem de Rage'den, doğruldum ve tüm
bu unvanları taşıyıp yine de rahat olmanın bir yolunu bulmaya çalıştım.
Arkadaşımın adı Valor olan ölü babasıyla tanışırken.
Garip.
Babasının kaşları saç çizgisine çarptı, yeşil gözleri genişledi. "Ah." Bana
baktı, çenesi hareket ediyordu ama birkaç acı dolu kalp atışı boyunca hiç ses
çıkmadı. Sonra kendine geldi ve elini uzattı. "Nai, seninle tanışmak çok
güzel."
"Aynen," diye yanıtladım elini tutarken. Tıpkı Honor'da olduğu gibi, Valor
da hayalet görünümüne rağmen elimi sıkıca kavramıştı.
Bakışları kısa bir süre başımın üzerinden geçtikten sonra tekrar benimkine
döndü ve sırtı. "Sanırım tanışmanız gereken biri var."
Annemi tanıyor ? Ağzım kupkuru oldu ve kelimeleri bulamama sırası bana
gelmişti.
Ama eski Gece Yarısı Kralı, morina balığı gibi ağzı açık kalmama aldırış .
Onun yerine iki parmağını dudaklarına götürdü ve kulakları yırtan bir ıslık
çaldı. "Mackay!"

Mackay Amca! Onun da öldüğünü unutmuştum! Arkamı döndüğümde, amcamın bana doğru yürüdüğünü ve bana tıpatıp benzeyen bir kadınla el ele tutuştuğunu görünce heyecanım azaldı. Annem miydi? Öyle olmalıydı. O da benim gibi uzun boylu ve inceydi, uzun gümüşü beyaz saçları vardı ve yüksek büyücü işaretleriyle kaplıydı. Ama neden amcamla el ele tutuşuyordu? Neden amcam ve annem?

Annem yüzümü görür rengi , ki hayalet olduğunu düşünürsek bu da bir şey ifade ediyordu.

Dikkatim tekrar birbirine dolanmış ellerine kaydı ve midem taşa döndü.

"Hayır," diye nefes aldım, geri çekildim ve neredeyse Onur'a çarpıyordum.

Mackay Amca ve annem mi? İnanamayarak başımı salladım. Ya annem ve amcamın Ölüler Diyarı'nda bir aşk ilişkisi vardı ya da Mackay Amca aslında benim babamdı.

Nefesim kesildi ve aklım başımdan gitti.

Bu çok şeyi açıklardı. Mesela babamın neden annemle hiç fotoğrafı olmadığını, neden ondan hiç bahsetmediğini ve neden olanlar hakkında hiç konuşmak istemediğini. Beni büyüten adam -her zaman babam olarak gördüğüm adam- benim babam mıydı? Neler olduğunu biliyor muydu? Büyük suçun bende olduğunu biliyor muydu?

Annem ve Mackay Amcam koşmaya başladılar, kollarını açıp bana uzandılar. Birdenbire beni kimin büyüttüğü, gerçekte ne olduğu ya da hiçbir şey umurumda değildi. Sadece onlara sarılmak istedim.

"Anne!" Çimlerin üzerinde koşmaya başladım, göğsüm kabarırken gözyaşlarım yüzümden aşağı akıyor, beni sarsan duygulardan dolayı patlamakla tehdit ediyordu. "Mackay Amca!"

Onları hiç tanımadım ama yine de . Babamın onlarla ilgili anlattığı hikayeler bana olan sevgilerine odaklanırdı. Yani tanımasam bile seviyordum. Hepimiz sırtıyorduk, birbirimizden birkaç santim uzaktaydık. Kalbim o kadar doluydu ki kahkahalara boğuldum ve havaya sıçradım, gelmiş geçmiş en güzel kucaklaşmaya hazırlandım

Ve sonra düşüyordum.

"Hayır!" Çığlık attım, boşlukta çırpınırken elimi uzattım. Işık söndü; siyahlık görüşümü çaldı.

Ayaklarım yere çarparak tüm varlığımı sarstı. Çığlıklar ve ulumalar kulaklarımı doldurdu. Kesif duman burun deliklerimi yaktı ve gözlerimi açtığımda ağır is ve yanı sıra duygusal acımdan dolayı yanmış ve nemle .

Gözlerimi kırıştırdım, bir daire çizdim ve yıkıntı ve molozları görüp yönümü bulmaya çalışırken zaman durmuş gibiydi.

Puslu karanlığın ve parlayan korların arasından solumda kaburgalarını tutan Rage'i gördüm. Sihirli topraklara geri dönmüştük ama burası Karanlık Sıra mıydı?

Aşağıya baktım ve Madam Surlama'nın çadırının beyaz ipeğini tanıdım. Anlamaya başladığımda bakışlarımı kaldırdım ve Karanlık Sıra'nın olduğu yerdeki yoğun duman gördüm.

Gitmişti.

gitmişti.

Mümkün değil.

Bekçi bizi sihirli topraklara geri götürmüştü ve şimdi her bir çadır ve tezgah yıkılmış ya da yanıyor gibi görünüyordu.

Madam Surlama'nın çadırının şarkı söyleyen parçaları, kırık cam ve çömlek parçalarının arasında ayaklarımın dibinde duruyordu. Ufalanan birkaç kömür kırmızı renkte parlıyor, ayrıntıları seçmemize yetecek kadar ışık veriyordu. Lekeli bir kil kavanoz parçasını tekmeledim ve içim . Parça "Virg-" olarak etiketlenmiş ve sonraki satırda: "Blo-"

Bunun ne olduğunu bilmek için dilbilim alanında doktora yapmama ya da psişik yeteneklere sahip olmama gerek yoktu. Madam Surlama bunu öylece . Bunu kim yaptı?

Baharat, et, ekmek ve Karanlık Sıra'da satılan diğer tüm şeylerin tezgahları yok oldu.

Kavrulmuş toprak tütüyordu ve etrafımızdaki korlar gecenin çamurlu karanlığında parlıyordu.

Tiz bir çılgılık aniden kesildi ve üç figür yanımızdan hızla geçti. Kurşunların keskin patlaması havayı deldi.

anasını!

Rage beni kendine doğru çekerken çömeldim. Duman çok uzağı görmemi engelleyecek kadar yoğundu ve peşinde iki Alfa Adası muhafızıyla bizi takip eden iri bir ayı değiştiricinin hantal formu geçtiğinde kalp atışlarım iki kat hızlandı.

Neyse ki karanlığın örtüsü bizi biraz olsun örtmüştü ama bu ne kadar sürecekti? "Nai!" Rage kolumu tuttu. "Gitmemiz gerek."

Başımı salladım ama boz ayı dönüp havayı cınlatarak arka ayakları üzerine kalkıp bize doğru bakarken donup kaldım.

Kutsal şekil değiştiren bebekler.

Canavara doğru boynumu uzattım ve nefesim . "Nai!"

Rage'in sesi duyuldu ama çok uzakta gibiydi. Boz

ayı bir adım öne çıktı.

"Şimdi yer değiştir!"

Göz ucuyla Rage'in kurdunun kontrolü ele almasına izin verişini izledim ama ya ben? Kurdum, büyücü formumun bu çılgınlık için daha uygun olduğunu düşünüyor gibiydi.

Dokuz ayak uzunluğundaki ayı yaklaştıkça, kurdumu yüzeye çıkması için teşvik ettim. Gitmemiz gerekiyordu ve benim kurdum daha hızlıydı, ama o-

Ayı kükredi.

Oh. Anne. Mage.

Rage'in kurdu benimle diğerk şekil değıştiren arasına daldı ve eşimin hayatını tehlikeye attığını beni sersemliğimden uyandırdı. İçgüdülerim beni geçirdi ve kollarımı ve ellerimi dışarı fırlatarak tüm sihrimi iri boz ayının üzerine savurdum.

Rage'e vurma, büyüye söyledim.

Kıvılcımlar havada dans etti, gecenin içindeki ateş böcekleri gibi göründü ve ardından ayının postunda alevler patladı. Birden fazla yerde. Aynı anda.

Rage'in kurdu yer değıştirdi ve birden durdu, ben şok içinde yanan ayıya bakarken omuzlarımı silkeledi.

Uzaktan ulumalar yükseldi ve insan-Öfke beni bakışlarıyla buluşmaya zorladı. Nefes nefese beni kollarının arasına aldı, kolunu dizlerimin altından geçirdi ve göğsüne doğru çekti. "Nai, buradan gitmeliyiz."

Tekrar tekrar başımı salladım ve sonra o koşmaya başladığında dünya bulanıklaştı, mermi sesleri bizi Dark Row'un arkasındaki sık ormana kadar takip etti.

Bölüm 3

ÖFKE TEMİZLENDİ ve çevre . Karanlık Sıra ve darted içine çevredeki orman. Ağaç sınırını bir düzine adım geçtikten sonra dostum durdu.

"I var "Nefes nefese kaldı ve bacaklarımı serbest bıraktı.

Bir kalp atışı bile geçmeden, dizlerinin üzerine çökerken beni tamamen bıraktı.

Kahretsin!

Yaralı olduğu apaçık ortadayken Rage'in beni zor durumdaki bir genç kız gibi ormana götürmesine izin verdiğim için çok şaşırmıştım.

"Öfke," diye fısıldadım, çömeldim. " var?" Arkadaşım tehlikeye girmeden bir saatten fazla dayanabilir miydik?

Sallandı, gözlerini kırıştırdı ve gözlerindeki donuk ifade kayboldu. Nefes alıp vermesi ağırlaştı ve bir kez daha yan tarafını tuttu. "Sanırım bir şey beni sıyırdı."

Parmakları ıslaktı ve yaradan taze kanın bakırimsı tınısı yayılıyordu. Kaygan parmaklarından ikisini yan tarafını tuttuğu yerden sıyırdım ve midem hemen bıraktım. Başımı sallayarak elimi onunkine bastırdım ve orada baskı yapmaya devam etmesini söyledim.

Ayın sınırlı ışığının en iyi açıda olmasını sağlamak için yana kayarak bir yutkunmaya zorladım ve sonra daha iyi için parmaklarını tekrar geriye doğru sıyırdım.

Bir sıyrıktan biraz daha fazlasıydı. Derin bir delik kaburgalarını kesmiş.

"Rage, sanırım vuruldun." Sesim yırtık pırtık ve boğuk çıktı, inançsızlıkla parçalanmıştı.

Bununla iyileşebilir mi? Belki ama alfa kralının iz sürücüleri varsa için yeterince hızlı olmaz. Kanının kokusunu bir mil öteden alırlar.

"Yer değiştirebilir misin?" Gözlerim panikle irileşmiş bir şekilde sordum.
Ben.

Rage gözlerini devirdi. "Yapabileceğimi biliyorsun, kadın. Ama yara gideceğim-"

"Bunun üzerinde çalışıyorum." Görünüşe göre daha fazla kan büyüsü deneyinin zamanı gelmişti. Surlama, Kaja için yaptığı iyileştirici iksirin içinde bakire kanı olduğunu söylememiş miydi? Belki de bunu ben uydurmuştum ama kanım ller Diyarı'nda Rage'i iyileştirmek için kesinlikle işe yaramıştı.

Rage'in hançerini aldım ve dişlerini sıkarak bıçağı bu gece ikinci kez avucumun etinde gezdirdim.

"Ne , Nai!"

Ona yaklaştım ve kendimi destekledim. "Güven bana. Elini geri ek ki kanımı yarana srebileyim."

Gözleri anlayışla genişledi ve sonra yüzünü buruşturdu. "Umm, hayır. Bu çok garip."

"Umm, evet. Dört atlı gelmeden hemen önce bayıldığında seni iyileştiren şeyin bu olduğundan oldukça eminim." %81.2 eminim. Kalp masajında o kadar iyi değildim.

Yenilgiyle içini çekti ve boğuk bir elini yaradan çekti. "Kahrolası fu-"

Elimi yaraya bastırdım ve Rage'in omuzları çöktü. "Oh," nefes

verdi. "Bu a bit daha iyi."

Biraz mı? "Yüzde on ya da kırk gibi mi?"

Rage gözlerini kapattı ve nefes alış verişi

yavaşladı. "Uh Alo?"

"Yüzde yirmi gibi," diye cevap verdi, tam sırada alçak bir uluma havayı doldurdu. Korku göğsümde .

Rage'in gözleri bir anda açıldı ve tek bir kırpışta yeşilden sarıya dnşti.

"Hadi yer değiştirelim." Ormana doğru koşmaya başladı.

"Umm, yüzde yirmiden daha iyi görünüyorsun!" Koşarken seslendim.

Hadi kızım. Vites değiştirme zamanı.

Kurdum yüzeye çıktı; kıyafetlerim lime lime oldu.

Evet!

Rage ve ben dört patimizin üzerinde ormanın içine, Dark Row'dan uzağa doğru koştuk. Nereye gittiğimiz hakkında hiçbir fikrim yoktu, bu yüzden ağaçların arasında onu takip ettim. Sonunda keskin duman dağıldı ve geriye kalan tek toprak, am ve orman hayvanlarının kokusuydu. Tırmanmaya başladık ve arazi değişti. Yumuşak, süngerimsi toprak yerine toprak daha kayalık ve ağaçlar daha seyrek hale geldi. Sıcaklık dşti ve yorgunluk uzuvlarımı çekiştirirken hava buzgibi bir ısırıkla burnumu öptü.

"Burada başka şekil değiştirenler de var mı?"

diye sordum. "Evet. Arkadaşını güvende tut.

Her zaman şövalyeydi. Eşimin kurdu beyaz bir şövalye gibiydi. Çaresiz bir prenses olduğumdan değil. Aslında, koşmaya devam ederken, ona bu gece şimdiye kadar iki kez hayatını kurtarmak zorunda kaldığımı söylemeyi düşündüm - Bekçi ile yaptığım görüşmeleri de sayarsam üç kez. Ama bunların hiçbirinin onun kurduyla bir ilgisi yoktu. İnsan Rage'den bir şey isteyene kadar bu bilgileri saklasam daha iyi olacaktı.

Suçluluk duygusu, kurdumun gizli köşesinin derinliklerinden kabardı ve önemsiz düşüncelerimi utandırdı. Sanki gerçekten skor tutacaktım gibi. Şaka yapıyordum kızım. Ben de onun mutlu olmasını istiyorum.

Şaşırtıcı bir şekilde, bu gerçek güçlü bir şekilde yankı buldu. Rage'in mutlu olmasını istiyordum. Hâlâ bir parçam, ilk dönemin büyük bölümünde eşim olduğunu benden sakladığı ve onu her gördüğümde büyük bir pislik gibi için kızgındı. Tamam, belki birazdan daha fazlası. Evet, özür dilemişti ve ben de hayatıma devam etmeye hazırdım ama güven inşa etmek için daha fazla zamana ihtiyacım olması yanlış değildi, mi?

Gözlerim yanana ve başım öne düşene kadar tam iki saat boyunca koştuk.

"Dostum yorgun musun? Rage'in kurdu sordu. "Dinlenmeye mi ihtiyacın var?"

Yorgun musun? "Çok yoruldu. Dinlenmek harika olurdu. "

Saat gece yarısını çoktan geçmiş olmalıydı. Yıl ortası oyunları günler öncesinden kalmış gibi görünüyordu ama aradan sadece saatler geçmişti. Ne olursa olsun, ayaklarımın üzerinde duramıyordum.

Yirmi dört saat nasıl bu kadar çok şeyi değiştirebilirdi? Bazı şeyler şimdi daha anlamlıydı. Kurdumun neden bir mağara kadını gibi konuşmadığı gibi - tam olarak değildim. Ve ben tehlikedeyken neden genellikle öne atılmaktan kaçınıyordu- muhtemelen bir yüksek büyücü olarak çok daha güçlüydüm. Ya da düzgün bir şekilde eğitildiğimde öyle olacaktım. Tüm bu bilgiler ve çılgın açıklamalar beynim ağrıyana kadar kafamın içinde dönüp durdu. Gerçek bombalarını sindirmek çok zordu.

Hızımızı yavaşlattık ve Rage bizi bir mağaraya götürdü. Diğer hayvanlardan temiz kokuyordu ve bacaklarımı dinlendirecek bir yer bulduğum için o kadar minnettardım ki içeri girer girmez nefes nefese karnımın üzerine yığıldım. Rage'in kurdu rahat bir yer bulana kadar iki daire çizdi ve sonra yanıma sokuldu, başı mağaranın önünü gösteriyordu.

"Sadece bir saat dinleneceğiz," dedim. 'Sonra Honor'ı geri getirmek için bir plan yapmalıyız.

Kurdum esnedi, başını salladı ve sonra göz kapaklarını sarktı. Rage'in yarası artık ağlamıyordu ama hala kan kokuyordu ve uyku beni nihayet ele geçirmeden önce düşüncelerim tatlı Honor'a gitti.

Geliyoruz, dostum. Sakın pes etme.

Güneş ufukta belirip mağaranın içine girerek karanlığı kovdu ve göz kapaklarım açıldığında Rage'in uyandığını gördüm.

"Ne kadar uyuduk? Ayağa kalktım, kralın kurtlarını dinlerken kalbim küt küt . Yeni gün ormanlık alanı altın ışığıyla yıkarken güzelliği özümsemek için durakladım. Daha dün gece yıl ortası oyunlarının olması çılgıncaydı. Dün gece Honor canlıydı. Dün en büyük endişem Alfa Akademisi'nde kalabilmek için sınavı geçmekti. Şimdi ise Declan Midnight kral olduğu sürece asla geri dönmeyeceğim.

"Yaklaşık dört ya da beş saat diyebilirim. Rage sanki sadece bundan zamanı okuyormuş gibi güneşe baktı. 'Hâlâ yorgunum. '

"Ben de. Karnım guruldadı. 'Ve aç. '

Rage mağaradan temkinli bir şekilde çıktı, iki da baktı ve ben dışarı çıkmadan önce etrafı kolaçan etti.

Kuşlar tepemde cıvıldaııp ötüyor, böcekler çalıl原因 arasında geziniyordu. Bitki örtüsü ve arazi bana sonbaharda Montana'daki dağları hatırlattı; yapraklar yemyeşil yeşilden yemyeşil kırmızılara ve altın sarısına dönüşüyordu. Her yerde küçük kemirgen dışkıları vardı ve kurdumun midesi açlıktan gurulduyordu. Bu hayvanlar bizim türümüz için bir yemek cenneti olabilirdi.

"Bir sürünün bölgesinde miyiz? Rage'in kurduna sordum. Tüm kurtlar Alfa Adası'nda yaşıyor olsa da -ve adanın dışında olduğumuz için sorun yaşamamalıydık- onların bölgesinde kızdırabileceğimiz başka şekil değiştiren türler de vardı.

Burnunu yere bastırdı ve içine çekti. 'Zayıf büyücüler. Şekil değiştiren yok.

Tüm gün boyunca ilk kez şansımız yaver gitti!

Küçük bir dereye doğru ilerledik ve suya girdik. Sonra dereyi geçtikten sonra kayalık bir çıkıntı gördüm. daha çok vahşi tilki kokuyordu. Kahvaltı.

Bu düşünceyle kuyruğum sallandı. 'Hadi ava gidelim. Çok acıktım. '

Rage'in kurdu bana sokularak 'Eşim mutlu,' dedi.

Kahkahalarla havladım. "Evet, mutluyum.

Her şey ters gitmiş olsa da, bana umut veren birkaç şey vardı. Honor'u Ölüler Diyarı'ndan çıkarmanın bir yolunu bulmuştuk. Sayılır. Rage ve ben hâlâ hayattaydık. Annem ve amcam, muhtemelen babam, beni seviyordu. Neredeyse onlara sarılmadan hemen önce bakışlarında bunu gördüm. Biraz kahvaltıdan sonra Surlama'yı nasıl öldüreceğimizi planlayabilir ve şimdiye kadar umarım bulmuş olan Noble ve Justice'in izini sürebilirdik.

Bir bedeni onurlandırmak. Muhtemelen unuttuğum milyonlarca başka şey vardı ama yemeğe ve daha fazla uykuya ihtiyacım vardı.

Her adımda kendimi bataklıkta sürüklüyormuşum gibi hissediyordum ama o çıkıntı ve içinde uyuyan tilki yasal olarak beni .

"Kurt! Rage bağırdı. "Kaç!

Diğer erkeğin kokusunu aldım ama yorgunluk ve açlık tepkimi yavaşlattı. Döndüm ve yanımda Rage olduğu halde açıklıktan çıkıp dereye doğru koşmaya başladık. Koşuyorduk ama bu bölge bize yabancı geliyordu. Eğer burası bir haydutun bölgesiyse, avantaj ondaydı. Dereyi geçtikten sonra arkama baktım ve onu gördüm, sonbahar yapraklarına karşı koyu renkli kürküyle . Yine de yalnızdı, yani şans hâlâ bizden .

Bir sonraki nefesimde havayı tekrar kokladım ve midem bulandı. Yalnız değildim. Yakınlarda en az iki kurt daha vardı, belki daha fazla. Şimdiye kadar onların kokusunu nasıl almamıştık?

'En az üç tane var, belki daha fazla. Kokumuzu da aldılar. Hâlâ onlardan kaçmaya çalışmak istiyor musun? Bir açıklığa adım attığımızda sordum.

"Kaçmak mı, savaşmak mı?" diye sordu.

Neden bana soruyorsun? İkisini de istemiyordum, neden böyle bir seçenek olmasın ki? "Bu iş bittiğinde Hawaiiye tatile gideceğiz" dedim.

"Haydut sürüsü, küçük. Rage'in kurdu dudağını kıvrarak Hawaii yorumumu görmezden geldi.

Muhtemelen şimdi savaşmak, kaçıp sonra savaşmak zorunda kalmaktan daha iyiydi. Bir salyangozun beni geçebileceğinden %78,6 emindim. Tekrar iyi olabilmem için yaklaşık beş bin kaloriye ihtiyacım vardı.

Ormanın içine bakarken üç, hayır dört kurdun daha farklı açılardan bize doğru geldiğini gördüm.

"Onlarla dişlerimizle değil büyümüzle savaşsak avantajımız daha güçlü olur," dedim.

Kurdum mantığıma katıldı ve o kadar hızlı geri çekildi ki gözümü kırptım ve sonra ellerim ve dizlerim üzerinde yere bakıyordum. Çenem düştü ve göğüslerime baktım.

Oh. Benim. Mage.

Çırlıçıplaktım. Kelimenin tam anlamıyla, giysilerimden geriye tek bir parça bile kalmamıştı. Sabahın serin havası tenimi karıncalandırdı ve ayağa kalkarken bir kolumu göğüslerime, diğer elimi de kukumun üzerine koydum. Sürü arkadaşlarının önünde çıplak olmak ara sıra olurdu, önemli bir şey değildi. Ama yabancıların önünde? Beni henüz çıplak görmemiş olan arkadaşımın önünde? Bueno değil.

"Vay canına," dedi Rage, sesi boğuk ve alçaktı. Gizlice ona bir göz attım, bakışlarım alt bölgesine düştü, ancak tüm kıyafetlerini sihirli bir şekilde koruduğunu gördüm. Yapabildiğini unuttuğum bir şeydi bu.

"Kapa çeneni!" Ondan uzaklaşmak için döndüm ama ellerim başka bir şeyle meşgul olduğu için bundan vazgeçtim. Ne dönersem döneyim, gözlerini alabiliyordu. "Saldırıya uğramadan önce saniyelerimiz var-"

Yüzüme bir şey çarptı ve ben de ciyaklayarak ona vurdum - ki pamuklu kumaşa dokunana kadar.

Benim doğaçlama dansımla aynı anda Rage "Gömleğimi " diye bağırdı.

"Teşekkürler," diye mırıldandım, kirli giysiyi başımın üzerine çektim. Kumaş hâlâ onun kanıyla nemliydi ve tenime yapışarak beni ürpertiyordu ama hiç yoktan iyiydi. Belki de.

açıklığa beş kurt girdi, tüyleri diken diken olmuştu. İçlerinden en irisinin kürkü pekmez rengindeydi; diğer dördünün renkleri soluk baldan griye kadar değişiyordu.

Bu adamların hoş geldin arabası olmadığından %98.4 emindim.

"Durun!" Rage kurtlara böğürdü. Derin bir nefes çekti ve ellerinde bir ateş küresi belirdi. "Bir adım daha atarsan tüm sürünü küle çeviririm."

Belalı.

Kurdum eşimize duyduğu hayranlıkla adeta mırıldandı.

Ama kuru çalılıklara bir kez bakınca tüylerim diken diken oldu.

"Eğer onu atarsan," dedi bir adam, yarım nefes önce kurt olduğu çömeldiği yerden kalkarak, "büyülü toprakların bu parçasını yakarsın Alfa Varisi ve bunu isteyeceğini sanmıyorum."

Tamam insan iyiydi. İnsan, bu adamla konuşabileceğimiz anlamına geliyordu.

Rage'in bileğini tuttum. "O haklı. Burası tam bir yangın yeri. "Gözdağı , kavgaların yüzde kaçını kazanır, Nai?" Rage dedi. Yanıt verdi. Zihinsel olarak bile sesi hayal kırıklığıyla doluydu.

Ondan uzaklaştım ve "Yüzde doksan yedi nokta dokuz" diye mırıldandım.

"Ne?" diye sordu yabancı adam, dikkatini bana çevirerek.

Yabancıyı inceledim ve bakışlarım alnına kayd. Dağınık saçları alnının büyük bir kısmını örtüyordu ama bu bir alfa varisi işareti miydi?

Hayır .

"İyi misiniz hanımefendi?" diye sordu adam bana doğru adım atarak. "Bu adam-?"

"Ben iyiyim." Yüzdelerimi yüksek sesle söylediğim için yanaklarımda aşağılanma lekesi vardı. Açlık çok kötü etkiliyordu.

"Ben onun eşiyim," diye hırladı Rage, benimle diğer adamın arasına girerek. "Ve biz sadece buradan geçiyoruz. Bela istemiyoruz ama gitmemize izin vermezseniz savaşıyoruz."

Belli ki adam kan peşinde değildi, yoksa asla insan formuna geçmezdi.

"John," dedi bir kadın, az önce kurtlardan birinin olduğu yerde giyinik bir şekilde belirerek. Dalgali sarı saçları omuzlarına dökülüyordu ve mavi gözlerinde babamın kaz ayağı dediği çizgiler vardı. Bana yumuşak bir gülümseme sundu ve John'un yanında yerini almadan önce gözlerini devirdi. "Onlar alfa kralının muhafızları değil."

Paltosunun düğmelerini açtı ve bana doğru adım atarak kalın giysisini uzattı. "Devam et," ikna etti. "Üşüdüğünü görebiliyorum."

Kendimi küçümseyerek homurdandım. Eminim herkes üşüdüğümü görebiliyordu.

"Teşekkür ederim," diye , paltoyu almak için Rage'in yanından geçtim. Kollarımı içine soktum ve sıcaklık beni yutarken omuzlarım rahatlayarak sarktı. Ceketin önünü ilikledim ve sonra Rage'in ellerini aşağı doğru ittim. 'Bu nezaketten sonra saldırmaya cüret etme. '

"Sara, onları tanımıyorsun," diye homurdandı John adındaki adam. "O bir Geceyarısı Sürüsü varisi." Rage'in alnını işaret .

Ve aynı anda Rage kafamın içinde cevap verdi, 'Bunun bir oyun olup olmadığını bilmiyorsun-'

"Bunu görebiliyorum hayatım," dedi Sara. "Ama kralın adamlarının olduğu yerden kaçıyorlar, oraya doğru değil."

Rage'e sıırttım. "Gördün mü? Çok havalı. Hadi buna alışmaya çalışalım. İkimizin de yemeğe ve daha fazla uykuya ihtiyacı var. Görünüşe göre bölgeye aşinalar. Belki bize yardım edebilirler.'

Rage kaşlarını çatı. "Hakkında bir şeyler duyduğum bir Daybreak varisi: Mallory'nin amcası.

Kötü Barbie ölümün dış halkalarında zaman geçirmeliydi, ama belki de amcası o kadar da kötü değildi. Ben Rage'e cevap veremedim Sara tekrar konuştu.

"Kızlar," dedi Sara diğer üç kurda parmaklarını şıklatarak. "Eve geri dönün ve orayı güzelleştirin. Umarım misafirlerimizle birlikte hemen döneriz. Lizbeth, yemeleri için bir şeyler ısıttığından emin ol."

Onun sözleriyle içimi bir rahatlama kapladı. "Teşekkür ederim. Çok minnettar oluruz."

Başını salladı. "Kan kokusu alıyorum. İçinizden biri yaralı mı?"

Alfa-erkek arkadaşımın zayıf noktasını işaret akıllıca olmazdı, bu yüzden tereddüt ettim ve bakışlarımı yerine yere diktim. Küçük kan iyileştirme büyümden sonra Rage'in ne kadar yaralı olduğundan da emin değildim. Belki de iyiydi.

"Sadece evde iyileştirici bir merhemim olduğu için soruyorum. Haydi," dedi el sallayarak. "Sana vereceğim ve ikinizden birinin ihtiyacı olup karar verebilirsiniz."

Gülümsedim. "Teşekkürler."

Sara gitmek için döndü, ben de döndüm ve Rage ile John'un destansı bir bakışma yaşadığını gördüm. Daha da iyisi Rage sanki yarasını gizleyecekmiş gibi kolunu sıkıca yanına sokmuştu.

Kolumu Rage'inkinin arasından geçirdim ve Sara John'un kaburgalarına dirsek atarken başımı kaldırıp ona baktım. İtiraf etmeliyim ki ondan hoşlanmıştım.

Rage homurdandı ama John önden gitmemizi işaret edene kadar benim yürümeye başladı.

"İki saniye arkanda olacağım," dedi John. Lona'nın yemek pişirmeden önce tavaları spreylemek için kullandığı türden bir yağ kabını havaya kaldırdı. "Kanının kokusunu örtmek için durduğun yere bu koku maskesini sıkacağım. İhtiyacımız olan son şey alfa kralının muhafızlarının seni takip etmesi ve izinin onları bize getirmesi."

Tamam, bu açıkça adamın ilk rodeosu değildi. Zekiydi. Sara, John'dan daha terbiyeli olsa da, o kadar da kötü değildi.

Omzumun üzerinden bakmak için boynumu eğdim ve John'un yaprak çöplerinin üzerine spreyi sıkmasını izledim. Burnumdan derin bir nefes aldım ve içime çektim hiçbir şey. Kesinlikle hiçbir şey. Bu, tam tepemize gelene kadar neden geldiklerinin kokusunu almadığımızı açıklıyordu.

"Bu da ne?" Ben sordum.

John spreyi sıkarken hiçbir şey söylemedi ve işini bitirdiğinde bize gitmemiz el sallamakla yetindi.

Rage'kısılmış gözlerini yakaladım ama sonra dikkatim terden boncuk boncuk olmuş alnına gitti. Eyvah, acilen evlerine gidip o merhemi alsak iyi olacak. Belki de kanımın iyileştirici büyüü onu iyileştirmemiştir. Daha açık bilgi vereceğini umduğum Sara'ya doğru döndükten sonra ormandaki yürüyüşümüze başladık. "Bu sprey yüzünden mi alamadık?"

Başını salladı. "Şekil değiştirenlere özel sihirli bir koku giderici."

"Eskiden Dark Row'dan alırdık," dedi John arkamızdan. Sesini alçalttı ve "Her yandığına göre şimdi ne yapacağımızdan emin değilim" diye homurdandı.

Sesinde suçlama yoktu ama yine de kendimi suçlu hissettim. Orayı yaktığımızdan değil ama Rage ve ben Ölüler Diyarı'na girmeden hemen önce kralın kurtlarının ulumasını duymuş olmamız oldukça şüpheliydi. Şimdi burası bir kül yığınıydı. Umarım Justice ve Noble zamanında dışarı çıkıp güvende olurlar. Rage' sürü bağı aracılığıyla bir şey hissederse bana haber vereceğine güveniyordum; ölümcül bir tehlikede olup olmadıkları ya da yok olup olmadıkları gibi.

Birkaç adım sessizce ilerledik ve Sara'önündeki ormanı nasıl taradığını fark ettim. Omzumun üzerinden bir bakış, John'un bakışlarının da ağaçları gözden geçirdiğini doğruladı.

"Demek Alfa Adası dışında yaşıyorsunuz?" Dışlanmış haydutlar olmadıklarını öğrenmek için bildiğim en kibar şekilde sordum.

Güldü. "Evet. Eşim ve ben yaklaşık yirmi yıl önce sürgün edilmiştik. İkizlerimiz Sadie ve Audrey'e hamile olduğumu öğrendiğimde çok heyecanlanmıştım. Ama birkaç ay sonra Declan alfa kral oldu." Onun adını zehirli bir şekilde söyledi. "Ve kanunlar değişti."

O adama duyduğu nefrete sempati duyarak başımı salladım. "Ben Crescent Klanı'ndanım."

Saçlarımı alnımdan uzaklaştırarak ona klan işaretimi gösterdim ve yüz ifadesi yumuşadı. Crescent'ın ölümlüler dünyasına sürgün hikâyesini herkes biliyordu. Herkes biliyordu.

Sara kaşlarını kaldırarak John'a baktı. "Gördün mü? bize."

John Rage'i göstererek ters ters baktı. "O değil."

Dişlerimi sıktım ve John'u görmezden geldim. Yine de merak ediyordum. "Neden sürgün edildiniz? Hangi kanun değişti de sizi hedef haline getirdi?"

Sara ama bu hüzünlü gülümsemeydi, gözlerine ulaşmayan türden. Kalın perçemini geriye çekerek bana klan işaretini gösterdi. İyi tanıdığım bir işaretti çünkü en iyi arkadaşım da aynısından takıyordu. "Ben Harvest'lıyım. O Daybreak'ten."

Olduğum yerde durdum. Vay canına, Hasat Klanı'ndan biri olarak bir Daybreak varisinin çocuklarına mı hamile kalmıştı? Evet, bugün buna izin verilmiyordu. Ama Rage'in babası kralken bu yasaktı, öyle mi? İlginç Bunu hiç bilmiyordum.

Eli alnında duruyordu ve ilk kez yüzük parmağında izler olduğunu fark ettim.

Tüm büyücülerin anası.

Yüzük parmağında beyaz izleri vardı Dönüp John'un eline baktım.

Eş izleri.

Doğru gördüğümünden %84,2 emindim, bu yüzden başımı salladım ve tekrar baktım. Hâlâ oradaydı. "Siz kader arkadaşı mısınız?"

Başını salladı ve ben de elimi kaldırdım, bu da bana onun sırtışını kazandırdı - gerçek bir sırtış.

"Tıpkı senin gibi." Işıl ışıl parlıyordu.

Rage ve John birbirlerinin kaderlerindeki eş işaretlerine baktılar ve her ikisinin de sert ifadeleri yumuşadı ama ikisi de tek kelime etmedi. Görünüşe göre iki vahşi ortak bir nokta bulmuştu.

"Ama yasa değişti mi dediniz?" Açıkladıklarının geri kalanını gözden geçirerek sordum. "Yani eskiden sürü dışından biriyle çiftleşmek serbest miydi?" Bu noktayı açıklığa kavuşturmak istedim çünkü Rage'in babası eskiden sürüler arası çiftleşmeye izin veriyorsa, o benim yeni kahramanımdı.

"Bu Declan kral olmadan önceydi," diye homurdandı John Sara'nın yanına yaklaşırken. "Sadece bir korkak kadere karşı gelecek bir karar verir."

"Declan kader arkadaşları hakkındaki yasayı mı değiştirdi?" Onay için Rage'e bakarak sordum. "Bunu yapabilir mi?"

Rage'in nabızı boynunda atmaya başladı ve dişlerini sıktı. "Declan'dan önce kral olan babam, kader kimi bir araya getirirse getirsin, kader eşi sürecini onurlandırır." "

"Evet ve Yüksek Büyücü Konseyi'nin onayıyla Declan bunu onurlandıran yasayı yok ."

Vay be. Büyükbabamın bunu kabul edeceğine inanmakta zorlandım. Belki de çoğunluk kuralları gibi bir şeydi. Belki de büyükbabamla daha çok sohbet etmemiz gerekiyordu. Çok daha fazla.

Yürümeye devam ederken "Özür dilerim," dedim. Sara ve John dışlandıkları için üzgündüm. Yasalar değiştiği için üzgündüm. Ve Rage'in amcasının ne kadar aşağılık biri olduğunu tekrar tekrar öğrenmek zorunda kaldığı için üzgündüm.

Sara omuz silkti. "Bizim için üzülme. Biz mutluyuz. Muhtemelen burada adada daha . Kendi toprağımız var. Arada bir sarhoş ayılar dışında kimse bizi rahatsız etmiyor ve kralın sürgün ettiği tüm kurtları alıyoruz. Yirmi yılın sonunda kendi küçük sürümüzü yarattık."

John'un bakışları Rage'e kaydı ama Rage hiçbir şey söylemedi.

Madem onların hikâyesini paylaştı, o zaman bizimkine de dürüst olmamız gerektiğini düşündüm. "Onlara bizden bahsetsem sorun olur mu?"

Rage'i dikkatle izledim ve başını salladığında şaşırdım. "Elbette."

Derin bir nefes aldıktan sonra, "Biz de sürgün edildik sayılır. Kral ve kurtları bizi avlıyor. Oldukça eminim, bu yüzden bizi aldığınız için tehlikede olabilirsiniz."

Koyu kahverengi tüyler John'un kollarında dalgalandı ve ani öfkesi karşısında gözlerim büyüdü.

"Kral adamlarını ormanıma göndersin," diye homurdandı, burun delikleri alevlenmişti. "Canlı çık."

Tamam. Yani John küçük bir sorunu umursamıyordu. Hatta belki de çok fazla. Bunu bilmek güzeldi ve bir alfa varisine çok uygun bir davranıştı. Ve Mallory'nin amcası mıydı? Kendimi onun hakkında daha fazla şey bilmek isterken buldum ama bu heyecanı bastırdım.

"Burada güvende olacaksınız," dedi ikimize de.

Ve bu sözle birlikte Rage bu ikisine karşı tamamen yumuşadı. Belki o da benim gibi geleceğimizi onlarda gördü. Belki de amcasının ne kadar psikopat olduğunu fark etti.

"Teşekkür ederim," dedi Rage. "Nezaketiniz için minnettarız."

Yalan söylemeyeceğim, kalbim biraz eridi.

John başıyla onayladı ve hepsi bu kadar. İki adam kayalık girişimizi gömdüler ve şimdi ortak bir zemindeydik.

Ağaçlar seyreldi ve kuru çalılıkların arasından geçen dar patika, bitki örtüsünün neredeyse sifıra indirildiği bir alana adım attığımızda kayboldu. Güneş vadiyi ısıttı ve John ile Sara'yı takip ederek daha da büyük bir açıklığa açılan başka bir çalılıktan geçtik. Elle bağlanmış ahşap bir çit, kıvrılıp sık ağaçların arasında kaybolmadan önce her iki yönde de yirmi adım uzanıyordu.

Ahşap bir kuleye yaklaştık ve John kulenin sahibine bir emir verdi. Metalin çıkardığı gıcırdama sesi, geçmemize izin vermek için sürgüyle açılan bir kapıya eşlik etti. Hemen iki büyük bina arasındaki bir boşluğa yönlendirildik, her birinin kaba yontulmuş ahşap çıtaları arasında bir kaledeki cinayet delikleri gibi çok sayıda delik vardı.

Geçitten geçtikten sonra geniş bir açıklığa girdik ve kamplarına baktım. Beş kaba ama sağlam görünümlü kütük ev geniş bir daire oluşturunuyordu. Kampın merkezine girmenin tek yolu dış halkadaki evleri geçmekti. Her kulübenin boylu boyunca uzanan bir sundurması vardı ve düzinelerce kurt - insan formunda

-Birçoğunun elinde yemek tabakları vardı.

Biz yaklaştıkça, John bizi etrafında en az yirmi sandalyenin büyük bir ateş çukurunun bulunduğu küçük kampın ortasına götürürken kurtlar daralmış gözlerle bizi izledi, yüz ifadeleri ihtiyatlıydı. Ocağın başında iki adam duruyordu ve küllerin yanından kızarmış et kokusu yayılıyordu. Karşımızdaki alanı bir sıra kesiyordu ve biz yaklaştıkça iki adamın domuz eti dolu tabaklar servis ettiğini gördüm.

Şekil değiştirenlerden birkaçı bizi görünce homurdandı.

"Onlar da sürgün edildi," diye seslendi John yüksek sesle. "Onları bizim onayımızla kalmaları için davet ettik."

Onun sözleriyle insanların sert ifadeleri ve gergin vücutları gevşedi. Teker teker alfalarını selamladılar ve ardından dikkatlerini kahvaltılarına .

Verandalardan birinde duran iri yarı bir adamın yanından geçerken John sesini alçaltarak, "James, adamlarınla birlikte çevreyi kolağan et. Kral onları avlıyor."

yarı James ve yanındaki iki genç adam başlarını sallayarak parmaklıkların üzerinden atladılar ve göz açıp kapayıncaya kadar kurtlarına büründüler. Geldiğimiz yoldan aşağı koşullar ve açık kapıdan geçip nöbetçi kulelerinin arasında gözden kayboldular.

"Burada güzel bir düzeniniz var," dedi Rage.

John kıkırdadı ama yanıtında mizah yoktu. "Yaprak ve dallardan yapılmış bir çadırdaki başladık. İlk birkaç yıl çok zordu."

Başka hiçbir şey yapmadan toprakla fikri kulağa zor geliyordu, özellikle de Sara o sırada hamileyken.

"Görünüşe göre sen de uyum sağlamış ve epeyce büyümüşsün." Rage saygı dolu bir bakışla açıklıktaki sakinleri taradı.

"Kralın kovduğu kurtlardan oluşuyor," dedi John, sesi biraz savunmacı çıkmıştı. "O onların değerini anlayamadı ama ben anlayamadım."

Rage başını salladı. "Alınmak istememiştim. Adamlarınızın size saygı duyduğu çok açık."

Sara bizi kabinlerin en büyüğüne doğru götürdü, John bir kolunu omuzlarına koyup onu çektiğinde hızını yavaşlattı. Sara ona doğru gevşedi ve parmaklarını John'unkilerin arasından geçirerek eşleşme izleri birbirine değene kadar ilerledi.

"John bu evleri tek tek kendi elleriyle inşa etti." Çenesini kaldırıp ona baktı, gözleri sevgi ve gururla parlıyordu.

Muhtemelen en iyi aletlere sahip olmamaktan kaynaklanan bazı ahşap işçiliği kaba olsa da, binalar sağlam duruyordu ve bu açıdan davetkâr görünüyordu.

Biz oraya varmadan kapı açıldı ve üç genç kadın verandaya çıktı. İlk kızın kahverengi dalgalı saçları vardı, babasınıninkiyle aynı renkteydi ve on sekiz ya da on dokuz yaşlarında görünüyordu, gelen iki tek yumurta ikizinden çok daha genç değildi. Üçü de Sara'nın düğme burnuna sahipti.

Kurt hamileliklerinde olduğu gibi şekil değiştiren doğumlarında da ikizler ve üçüzler yaygın olsa da, tek yumurta kardeşleri çok daha azdı. Genellikle, çoklu doğan kardeşler ayırt edilebilir ve çift cinsiyetliydi. Ama bu ikisini birbirinden ayıramadım.

"Bir saat içinde yemek hazır olacak," dedi esmer kız. "Salata için süslemeler alacağım ve Tricia dün taze ballı kekler yaptı."

Sara genç kadına başıyla onay verdikten sonra bana döndü. Tek yumurta ikizleriyle ilgili şaşkınlığım hâlâ yüzümden okunuyor olmalıydı ya da belki de hâlâ iki sarışın kıza bakıp onları birbirinden ayırmanın bir yolunu bulmaya çalıştığım içindi.

"Kader arkadaşı olan ilk hamilelikler genellikle çoğul doğumlardır ve her zaman birbirinin aynısı olurlar."

Ağzım açık kaldı ve Rage'le ikimizin de yanaklarını kızartan bir bakışı .

"Sadie ve Audrey," diye seslendi Sara ve ikizleri işaret etti. "Bunlar"

Oh. Benim. Mage. Kendimizi tanıtmamıştık.

Sürümü gururla sahiplendim: "Ben Nai, Crescent Klanı alfa varisiyim."

"Courage Midnight, ilk prensim ama ben Rage olarak tanınıyorum."

Eşim eğildi

kızlara saygı göstererek başını eğdi.

Dikkatimi tekrar genç kadınlara verdiğimde kaşlarının saç çizgilerine çarptığını gördüm. Prens unvanını almamış olsa bile, herkes Cesur Gece Yarısı'nın alfa kral olmak için sırada olduğunu biliyordu. Onun bu açıklamasıyla birlikte genç kadınların her biri sanki dövüşmeye hazırlanıyormuş gibi kasıldı ve gerildi. Görünüşe göre John kızlarına prenses değil savaşçı olmayı .

"Sürgün edildiler," diye hatırlattı John kızlara ve kulak misafiri olan diğerlerine. "Tıpkı anneniz ve benim bir zamanlar olduğumuz gibi."

Rage doğruldu, kolunu yanından çekti ve nefesini içine çekti.

Dikkatim kurtlardan solgunlaşan eşime kaydı.

Sara dilini şaklattı. "Şu iyileştirici merhemi getireyim, yemekten önce ikiniz de duş alabilirsiniz." Kızlarına doğru baktı. "Onları misafir odasına götürün ve davranışlarınıza dikkat edin hanımlar."

Sarışınlardan biri olan Sadie ya da Audrey eve doğru ilerlerken diğer ikiz arkadan geliyordu. Çeşitli meyve ve sebzelerle dolu yüzlerce konserve kavanozunun bulunduğu mütevazı bir mutfağın önünden geçtik ve ben kayarak durdum.

"Sizin bir çiftliğiniz mi var?" İçimdeki Montana kızı inekleşerek sordum.

Öndeki sarışın başını salladı. "Arka tarafta. Babam ve annem Lizbeth'le birlikte işletiyor. Audrey ve ben de James ve çocuklarıyla birlikte güvenliği sağlıyoruz. Buradaki herkesin bir işi var. Herkes katkıda bulunur."

Vay be. Tamam. Bana kendisinin -Sadie'nin- bahçıvan değil güvenlik görevlisi olduğunu üstü kapalı bir şekilde söylüyordu. Ayrıca, kimsenin tembellik izin verilmiyordu. Anladım. Sadie'nin saçını Audrey'den biraz daha kısa kestirdiğini fark ettim. Sadie: Kısa saç. Audrey: Uzun. %52.8'i bunu anladı.

"Sorun çıkarmak istemiyoruz," diye onu temin ettim. "Ve nezaketiniz için gerçekten minnettarız." Ailesini kazanmış olmamız bu genç kadınların bizi sevdiği anlamına gelmiyordu.

Audrey yaklaştı ve gözlerinde keskin, kurnaz bir parıltıyla gülümsedi. "Bela bizi korkutmaz ve zaten pek bir şeye sebep olacak gibi de görünmüyorsun. Ama eğer eşin de babası gibiyse-"

Cümlesini tamamlayamadı çünkü Rage döndü ve ona bakarak hırladı, "Declan benim amcam ve ben ona hiç benzemem. Eğer bir şey bilmek , sadece sor, varsayımda bulunma."

Sertçe yutkundu ve bakışlarını kaçırarak başını salladı. "Özür dilerim."

"Çok güzel bir eviniz olduğu kesin." Konuşmayı daha az gergin sulara yönlendirdim ve iki kız da bana hafifçe gülümsedi.

"Teşekkürler."

Kısa bir süre sonra evin arka tarafındaki bir odaya ulaştık ve Sadie kapıyı açtı. Orta boy yatağa ve şifonyere doğru el salladı,

"Dinlenmeye ihtiyacın varsa burada kalabilirsin. Duş şu açık kapının ardında. İyileştirici merhem ve temiz giysileri senin için kapının dışına koyacağım, sofa olduğunda birimiz seni alacak."

Sonra döndü ve her iki ikiz de gitti.

Rage ve beni yatağa bakmaya bıraktı. Yalnız yatak

İki kişilik.

Gulp.

Rage yanımdan geçip odaya girdi. "Eğer kalacaksak, yeri ben alırım. Önemli değil."

Yüzümden akan rengi görmüş olmalı. Ne kadar aşağılayıcı. Gergin bir kahkaha attım, onu içeri kadar takip ettim ve sonra kapıyı kapattım. "Ne?" Ciyakladım. "değil. Her iki şekilde de umurumda değil."

Kaşlarını kaldırdı, ben de kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturup çenemi meydan okurcasına öne çıkardım.

"Gerçekten," diye saçmalamaya devam ettim. "Her neyse işte. Yani, gece kalmayacağız, ama eğer olsaydık neden fark etsin ki. Biz arkadaşız, değil mi? Yani, evet. Sorun değil."

Rage başını sallayarak boşluğu geçti. Her adımında midemde daha fazla kelebek uçuşmaya başladı, ta ki yanım gerginlikle dolana kadar. Durmuyordu. Ayak ayak üstüne atana kadar durmadı. Ona bakmak için boynumu büküm ve yutkundum.

Sonunda gözlerimiz buluştuğunda bana doğru uzandı. Yavaşça, bana geri için bolca zaman tanıyarak ellerinin arasına aldı ve yeşil gözleriyle bakışlarımı tuttu. "Nai," dedi, sesi alçak ve gürültülüydü. "Bakire olmana saygı duyuyorum. Daha da önemlisi, koca bir hayat var. İlk seferimizin böyle bir durumda olmasına izin vermeyeceğim."

"Tamam. Yani, düşündüğüm bu değildi, ama her neyse." Ona sinsi bir gülümseme verdim, o da bana karşılık verdi.

"Seks yapman için sana baskı yapmayacağım, Nai. Hazır olduğunda - kendini rahat hissettiğinde ve istediğinde, o zaman olacak. Sadece bir odayı ya da yatağı paylaştığımız için değil."

İçimde bir rahatlama hissettim. Yani, onu istiyordum, yummm! Ama aynı zamanda onunla seks yapma düşüncesi beni çok korkutuyor ve strese sokuyordu. Evet, kader arkadaşydık ama sarsıntılı başlangıcımızdan sonra yeniden inşa etmemiz gereken çok güven vardı. Bir "ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yok" faktörü vardı ve o muhtemelen bu konuda çok daha deneyimliydi.

Ona gülümsedim, parmak uçlarımda yükseldim ve o da eğilip ağzımı bir öpücükle kaptı. Dokunuşu yumuşak ve nazikti ama ben daha fazlasını istiyordum. Alt dudaklarını ısırıktan sonra davet edercesine kendi dudaklarını ayırdım. Başarılı! Öpücüğünü derinleştirdi, dilini benimkine sürttü.

Karnımın alt kısmında çiçek açtı ve yumuşak bir inilti benden kaçtı. Elimi uzatıp taş gibi sert karın kaslarını kavradığımda tıslayarak çekildi.

"Kahretsin!" Hâlâ iyileşmekte olan yarasını dürtmüştüm.

Gelmiş geçmiş en kötü arkadaş. Sertçe yutkundu ve sonra bana el salladı. " yok."

"Öfke." Diz çökerek yarayı daha iyi inceledim ve kaşlarımı çattım. Kanım deriyi kapatmıştı ama yara kabuğunun hâlâ metal gibi kokan gri-sütlü bir sıvı sızıyordu

"Bir var. Neden vücudun iyileşmiyor?"

Gözlerim büyüdü ve sonra ikimiz de aynı anda söyledik: "Gümüş."

Saçmalık. Saçmalık. Bok. Bok. Kalbim kaburgalarımın çarparak yeni bir panik dalgası gönderdi.

"Rage yarayı hala içinde gümüş bir mermi varken mi iyileştirdim?"

terler boşandı ve ellerim, içine gümüş bir mermi saplanmış olabileceği düşüncesiyle nemli bir hal aldı.

"Tamam" Ağzım Sahra Çölü'ne döndü ve yutkunmaya zorlandım -ki bu hiçbir işe yaramadı. Sakin kalmaya çalışıyordum ama her bir kalp atışı, eğer bu gümüş bir mermiyse Rage'in vücuduna yayılacak olan zehri hatırlatıyordu. Lütfen gümüş kurşun olmasın. Bir kurt şekil değiştirene karşı gümüş kullanmak için tek bir sebep vardı. Alfa Kral neden gümüş mermi kullansın ki?

Bir şeyler yapmam gerekiyordu. Banyoyu işaret ettim. "Duş alabilir misin, yoksa yıkanmak için benim yardımına mı ihtiyacın var?"

"Şu anda yere yığılmayacağım," diye mırıldandı.

Okaaay. "Pek ikna edici bir adım değil ama girip tüm o pisliği temizlerseniz. Gidip John'un paket doktoru olup olmadığına bakacağım, temiz olursa yarayı daha iyi değerlendirebilir."

Rage başını salladı ama bir an için gözlerinde korkunun parladığını gördüm.

Eğer ölürse, bu tamamen benim hatam olacaktı çünkü yarasını, içinde hâlâ gümüş bir mermi varken aptalca kapatmış olabilirdim.

Arkadaşını öldürmenin yolu, Nai!

Bölüm 4

ON DAKİKA SONRA, ki bu neredeyse sonsuza kadar sürecektir bir zihin işkencesiydi, Rage, John ve Sara'nın yemek masasında sırt üstü uzanırken sürü doktoru kapıdan içeri girdi.

"Pekâlâ evlat, süslü ilaçlarımız yok, o yüzden canın yanmaya başladığında bunu ısır." Jeb adında kalın bir Orta Doğu aksanına sahip olan doktor, Rage'e tahta bir kaşık uzattı ve yarayı incelemek için eğildi. İlkel ama temiz görünümlü bir ameliyat setini açmadan önce dudak büküp başını salladı. "Önce seni bağlayacağız, ama bu daha çok sabit durmayı hatırlamana yardımcı olmak için."

Jeb, kuşlardan ayılara kadar yaralı hayvanları iyileştiren yerel bir veteriner olan bir büyücüyü. Doğal olarak şekil değiştirenlere de yardım ediyordu.

Yaranın her yerinde, Rage'derisi gümüş zehirlenmesinin ilk belirtileri olan koyu grimsi maviye dönüyordu.

"Seni ayının vurduğunu ve kurşunun sıradan kurşun olduğunu düşünmüştüm," diye mırıldandı ve omzunun yanındaki yerimi alırken Rage'in elini sıktım. "Ben çok-"

"Kes şunu, Nai," diye fısıldadı Rage. "Bunların hiçbirisi senin suçun değil." Sonra kaşığı dişlerinin arasına aldı ve gözlerini kapatarak .

"Tamam o zaman. Kurt iyileşmesi yüzünden bunu hızlı yapmam gerekecek."

Rage başını salladı ve derin bir nefes çekerken burun delikleri alevlendi.

Oh mage. Oh mage. Bu olacaktı-

Adam neşteri Rage'in iyileşmekte olan yarasının kabuğuna sapladı ve dostum kaşığı öyle sert ısırdı ki tahta çatladı. Dehşet içinde izlerken nefeslerim sığlaştı; avuçlarım terden kayganlaştı.

Doktor bıçağı yukarı çekerek dokuyu yırttı ve Rage ılık attı, tüm vücudu acıyla titriyordu.

John ve Audrey, Rage'in bacaklarını tuttu ve Audrey hareketsiz kalması onu tersledi.

Bakışlarımı kısmıştım ama Sara'nın sert bakışlarıyla karşılaşınca dilimi ısırdım. O ve ben Rage'i omuzlarından tuttuk ve yardımları için minnettardım.

"Bunu yapabilirsin," diye mırıldandım Rage'e.

Büyücü-doktor bıçağı çıkarın ve sonra Rage'in yan tarafındaki açık deliğe cimbız soktu.

Krk dalgalandı aşığı Rage'in derisi kasılırken, ve yüz hatları değişmeye başladı.

"Sakin yer değiştirme!" diye uyardı adam. "Kurşunu hissedebiliyorum. Yer değiştirirsen her şeye baştan başlamak zorunda kalırız."

Kurduyla savaşırken Rage'in gözlerindeki çılgınlığı görebiliyordum. "Bağını kullan," dedi Sara bana. "Onun acısının bir kısmını al." Ne?

"Ben nasıl bilmiyorum." şimdiye kadar yapabileceğimi bile bilmiyordum. Bu bir eşleşme olmalı. Rage'zihinsel bağlantımı açtım ve kafasının içindeki ılıktan irkildim.

'Her şey girecek. Bunu başaracaksın,' dedim ona. "Nefes al. '

Rage'den Sara'ya baktım, kaşlarını çattığında içimi bir panik kapladı.

"Siz ocuklar, bilirsiniz işte?" Kaşlarını salladı, ben de yüzümü buruşturup başımı salladım.

Seks yapıp yapmadığımızı mı öğrenmek istedi? şu anda konuşmak için pek uygun bir şey değil! Ya da hiçbir zaman.

"Boş ," dedi nefes vererek. "Eğer bağın mhrlenmediyse, onun acısına dayanamazsın. Sadece kurdunu sakinleştirmeye alış."

Neden sorduğunu şimdi anladım. Yani seks yaptıktan sonra Rage'in acısına dayanabilecek miydim?

Tekrar ılık attı ve sarsıldı, ben de bu düşünceleri başka bir zaman için kovdum. Kurdunu tekrar tekrar öptüm ve Rage'e de zihinsel cesaret verdim.

Adam eşimin içini eşelerken zaman kavramım yoktu; Rage'in bilincini kaybettiğini bile fark etmedim. Ya da ben ağlamaya başladığımda.

"!" diye bağırdı doktor, muzaffer bir sırıtış yüzünü kaplamıştı.

Metal alaşımlı aleti Rage'in böğrüne soktu ve sonra sırtarak kanla kaplı gümüş bir mermi çıkardı.

Sadie büyücü doktora teneke bir kse uzattı, o da mermiyi bir ınlamayla içine attı.

"Şimdi bir iyileştirici iksir için neler vermezdim," diye mırıldandı adam.
"Şekil değiştirenlere dikiş atmak benim favorim değil-"

Histerik bir şekilde kıkırdarak avucumu büyücüye doğru uzattım.

"Bakire yüksek büyücü kanı iyileştirmesi geliyor!"

Herkes bana aklımı kaçırmışım gibi baktı. Belki

de .

Jeb hariç hepsi. Kaşlarını kaldırdı ve bana doğru eğildi. "Sen de mi bir yüksek büyücü varisisin?" sordu.

Başımı salladım, yüksek büyücü işaretimi göstermek için üstümü biraz aşağı çektim. Gözleri yuvalarından . bakarak, kendimi kesmek için büyücünün neşterini kaptım, ama elimden çekti.

"Uсталık elementiniz nedir?" diye sordu.

Talep ettim, gerçekten. Derin bir nefes aldım ve büyücü doktora ters ters baktım. "Ruh. Şimdi, ver şunu bana. İyileşmesine yardımcı olmak için ona kanımdan biraz vermem gerekiyor. Bunu daha önce de yaptım."

Bildiği belli olan başını salladı ve ardından, "Bana yüksek büyücü varisi olduğunu daha önce söylemeliydin. Bunu yapmanın daha iyi yolları var."

"Var mı?" Kolumu ona doğru uzattım. Belki o Surlama gibi kara büyü biliyordu. "Nasıl?"

"John, bana bir şişe büyücü şarabı getir," dedi doktor, bana şaşkın bir bakış atarak.

Büyücü şarabının ne alakası var? Arkadaşım bayılmış ve masanın üzerinde kanlar içinde yatıyordu! "Büyücü şarabı mı?"

Tabii, hadi hepimiz sarhoş olalım, belki bu arkadaşımı iyileştirir.

"Shifter Adası'ndaki akayantik çiçeklerinin güçlü bir yatıştırıcı olduğunu, ancak barbitürat benzeri kimyasalı çıkarmak için alkole batırılmaları gerektiğini biliyor muydunuz?" Dr. Jeb sordu.

"Az önce ne söylediğiniz hakkında hiçbir fikrim yok ve söylediklerinizi umursadığımı da sanmıyorum.

eşimi nasıl iyileştireceğini bana anlatacaksın!"

John elinde açılmamış bir şişe büyücü şarabıyla döndü ve şarabı doktora uzattı. Ardından John yemek masasının üzerine küçük bir kadeh koydu.

Büyücü şişeyi açtı, tam ben içkiler hakkında iğneleyici bir yorum yapacakken, "Elini ver," dedi.

"Ne?" diye sordum. diye sordum, aklım başımdan gitmişti.

"Eşini iyileştirmek istiyorsun, o yüzden bana elini ver."

Bana iki kez söylemesine gerek yoktu - sanırım söyledi, ama

Bıçağı uzattım ve o da eline aldı. Sıkıca tutarak bıçağı parmak ucuma batırdı ve ardından kanımdan birkaç damlayı fokurdayan altın sıvı şişesine sıktı.

Bu da ne?

Renk altından menekşeye dönüştü ve histerim kayboldu.

"Bu iyileştirici iksir mi?" Şişeyi göstererek söyledim. Kutsal Büyücüler Anası, Surlama bunca zamandır kendim yapabileceğim bir şey için bir kol ve bir bacak mı talep ediyordu?

Jeb şişeyi bana uzattı. "Arkadaşına bundan iyi doz vermelisin, sonra da şişenin geri kalanını John ve Sara'ya zahmetleri için bırakmanı öneririm."

Masadan uzaklaştı ve toplamaya başladı.

Çenem düştü. "Bu kadar mı?" diye sordum. "İyileştirici iksir sadece büyücü şarabı ve büyülü kan mı?"

Jeb başını salladı. "Bu, ruhun ustalık elementine sahip yüksek bir kanıyla karıştırılmış büyücü şarabı. Bu kan büyüsü. Ve yalnızca kan özgürce verilirse işe yarar."

"Vay, yani büyükbabam-?" Rage inledi.

Jeb yumuşak bir sesle, "Arkadaşına yardım etmeni öneririm," dedi.

Tabii ya! Büyük açıklamasıyla o kadar şok olmuştum ki hemen hemen her şeyi unutmuştum.

Rage'e dönerek içki bardağını dudaklarına götürdüm. Bilinci yerine gelmişti ve ikinci yudumdan sonra yanaklarına rengi geri geldi ve sonra aşağıya baktığımda yan tarafındaki derisinin tekrar düzgün bir şekilde örüldüğünü, göğsünün yavaş, sabit nefeslerle yükselip alçaldığını gördüm.

Vay be. Büyücülere şükürler olsun. "Rage" Rage'in elini tuttum.

"Nai," dedi Rage, sesi sertti. "Hey"

John şişeyi kapattı ve "Siz çocuklar biraz dinlenin" dedi. "Teşekkür ." Ona bir gülümseme sundum ve sonra Sara ve beni izlerken ikizlerinin ağzı açık kaldı. Belki yüksek büyücü varisi statüm onları şok etmişti, belki de az önce olası bir şifa iksiri yaptığım için! Kahretsin, bu beni hâlâ şok ediyordu. Tam zamanında dönüp kolumu Rage'in beline doladım, o da geldi.

Rage'e, "Seni yatağa yatıralım, ben de biraz yiyecek getireyim," dedim. Sonra Jeb'in bakışlarıyla karşılaştım. "Yardımlarınız için teşekkür ederim. ." Rage ve ben burada kalmak istemiyorduk. Honor bizi bekliyordu ama eşim hâlâ iyileşiyordu ve dinlenmeye ihtiyacı vardı bu yüzden bunu zorundaydık.

kaçırmamıştım ama şu anda onlara herhangi bir açıklama . Eşimle ilgilenmem gerekiyordu.

Rage ve ben iki dev tabak yemeği kürekle ağzımıza attıktan sonra duş alıp vücudumdaki kiri temizledim. Birkaç dakika sonra Sara'dan ödünç aldığım eşofman ve tişörtü giydim ve Rage'in usulca horlayarak uyuduğu yatağa girdim. Tamam, sadece bir saat.

Sadece bir saat uzanacağım. Başımı yastığa koyar koymaz gözlerimi kapattım ve kendimden geçtim.

"" *diye* tanıdık bir adamın sesi uykumun boşluğunda. Karanlığın manzarası soldu ve taş döşemeli ve gürül gürül akan bir çeşmenin olduğu bir çiçek bahçesi belirdi. Büyükbabam, havaya billur gibi su püskürten taş balığın yanındaki bankta cisimleşti. Bana baktı ve bankı okşadı. "Nai, gel benimle otur."

Çılgın bahçesindeki rüya bankına doğru yürüdüm ve etrafıma hayranlıkla bakındım. "Bu sihir mi?" Büyükbabamın yanına oturduktan sonra sordum.

Başını salladı. "? Güvende misin?"

Ona son birkaç saatin özetini anlattım; kanla iyileştirme büyümü keşfetmem ve Jeb'in yardımıyla Surlama'nın iyileştirici iksirini yapabilmem de buna dahildi. Ve en önemlisi, ona Surlama'yı öldürmemiz gerektiğini, böylece Ruhların Bekçisi'nin Honor'un ruhunu serbest bırakacağını ve onu geri getirebileceğimizi söyledim.

Büyükbaba başını salladı. "Başka bir kara büyücü değil de bu Jeb olduğu için şanslısın. Kanını kuruturlardı."

"Lütfen bunu bir kâbusa dönüştürme," diye mırıldandım. "Daha fazlasını kaldıramam."

Büyükbaba Geoff doğruldu ve bana keskin bir baş selamı verdi. "Haklı olduğunuza eminim. John ve Sara ile birlikte bir gün daha dinlenmelisin."

Başımı salladım. "Justice and Noble'a geri dönmemiz gerekiyor. Honor'ın ruhunu geri getirmek için son dakikaya kadar beklemek istemiyorum. Sanırım var" - Rage ve ben uyurken kaç saat geçmişti? Dört mü? Altı mı? Bunu nereden bilebilirdim? Belki altmış saat kalmıştır."

Bu sadece bir tahmindir ama zamanımın tükenmesini istemezdim. Kaşlarını kaldırdı ve "Planın nedir?" diye sordu.

Ona en kısa özetini verdim çünkü tek şey buydu. "Justice ve Noble bize yeni ölmüş bir ceset bulduğunda-"

"Onu Montana'ya getirmelisin, orada seninle buluşacağım ve sana Honor'u nasıl yetiştireceğini göstereceğim."

Başımı salladım. "Hey, eğer iyileştirici iksir sadece yüksek ruhlu büyücü kanıyla yapılabilirse, o zaman-"

Tüm bahçe sarsıldı ve canlı renkler soyut sanat gibi girdaplar oluşturup birbirine karıştı. Büyücü Ana adına neler oluyordu?

Hareket durur durmaz bir açıklama için büyükbabama baktım.

"Benimle Montana'da buluş. Sana orada sihirli toprakların müdahalesi olmadan Honor'u nasıl yetiştireceğini öğretebilirim."

Rüya dünyası tekrar titredi ve ben başımı salladım.

Büyükbaba sallanan ağaçlara baktı, "Sanırım eşiniz-"

Etraf bir kez daha bulanıklaştı ve Büyükbaba Geoff bile garip çamurlu manzaraya karıştı, sözleri boğuk bir karmaşaya dönüştü.

"Nai!" Rage bağırdı. "!"

Yatakta öyle hızlı kalktım ki çenem Rage'in kafasına çarptı ve sonra bir lanetle yatağa geri düştüm.

"Ne oluyor, Nai?" Rage yanağını ovuşturarak mırıldandı. "Ölü gibi uyuyorsun!"

"Büyükbabamla sihirli bir rüya görüyordum." Kararan yatak odasını incelerken gözlerimdeki ve zihnimdeki son uyku kırıntılarını da kırıştırdım. Gün doğumu gibi görünüyordu. Bütün gün ve gece uyumuştuk!

"Sorun nedir?" Rage'in yüzündeki sıkışık ifadeden bir şeyler olduğunu anlayabiliyordum. Çok uzun süre uyumuş olmamızın dışında bir şey. Rage'in yaralanmasının ve tüm bu iyileşme için benim kanımı kullanmanın yorgunluğu ikimizi de etkiliyordu.

"Gitmemiz gerek." Yorganı geriye attı ve ayağa kalktı.

Doğrulup kaşlarımı çattım. Herhangi bir kargaşa sesi duymadım. Ve belli Rage iyiydi - Honor'ın hayatındaki saatin tik takları dışında.

"Tamam, evet. Honor'ı geri getirmeliyiz."

Rage ürperdi ve sonra bakışlarını bana dikti. Yeşil gözleri kocaman açılmıştı ve yüz ifadesi çarpılmıştı. "Hayır, ondan değil. Declan beni bulmaya çalışıyor."

Dudaklarım gerilirken ve burun deliklerim alevlenirken nefret içimi yaktı. "Ne demek istiyorsun?"

Rage içini çekti ve yüzünde acı dolu bir ifade belirdi. "Nerede olduğumuzu öğrenmek için Noble ve Justice'e işkence ediyor. Çılgınlıkları beni uykumdan uyandırdı."

Bekle. Ne?

Rage bunu nereden biliyordu? Büyücü. "Nasıl?"

Daha da yaklaştım. Rage beni kucağına çekti ve çenesini başıma . Konuştuğunda sesi ısırap doluydu.

"Telepatik olarak konuşabiliyoruz. Kral biliyor-" sesi kırıldı "- ve kardeşlerime yardıma geleceğimi biliyor."

Bölüm 5

RAGE VE BEN GİYİNDİK ve odadan çıktığımızda John koridorun sonunda durmuş bekliyordu. Bu onun şekil değiştiren duyusu yoksa nöbet tutup kralın adamlarını mı izliyordu? kaplayan endişeyi bastırmaya çalıştım.

"Gitmemiz gerek," dedi Rage ona.

John kollarını kavuşturdu ve kaşlarını çatı. "Daha yeni iyileşmişsin."

Sara köşeyi dönerek evin kalbinden çıktı ve bakışları Rage'den bana doğru atlarken kocasının yanına sokuldu. "Her şey yolunda mı?"

"Hayır," dedim Rage'e bakarak. O açıklama yapmayınca ev sahiplerimizle yüzleştirdim ve Geceyarısı kardeşlerin sırrını ifşa etmeden elimden gelenin en iyisini yaptım. "Bir an önce Alfa Adası'na gitmemiz gerekiyor. Arkadaşlarımızın bize ihtiyacı var."

John keskin bir nefes çekti ve Sara'nın gözleri büyüdü.

"Sürgün edildin." Başını iki yana salladı. "Seni gördükleri yerde öldürecekler."

Rage içini çekti. "Kardeşlerim orada ve bana ihtiyaçları var. Gitmek zorundayım."

Tam o sırada ikizler birbiri ardına ortaya çıktı, Sadie'nin sarı saçları uykudan dağılmıştı. Sabahın erken saatleriydi, güneş perdelerin arasından yeni yeni parlıyordu ve belli ki tüm evi uyandırmıştık.

John kızlarına baktı. "Sadie ve Audrey'i de yanına al. Biz sürüldükten sonra burada doğdukları için kralın adamları onları tanımayacaktır. Sizi adaya götürebilirler; böylece sorun çıkarsa daha iyi bir şansınız olur."

Bu iyi bir fikirdi. Kralın adamları bizi bulursa, beni öldürmeye ve Rage'i geri almaya çalışırlar mıydı? Hepsi kalkan yeminini biliyor muydu? Bu durumda beni hapsedebilirler. Her iki durumda da kralın ne istediğini biliyordum: ilk varisini geri almak.

"Pekâlâ," diye kabul etti Rage. "Ama adaya vardığımızda hemen geri gelecekler. Kimsenin zarar görmesini istemiyorum."

Kızlar başlarıyla onayladılar ama bu onaylama mıydı yoksa sadece onun sözlerini emin değildim. Bunu daha sonra tartışabilirdik.

Sara'ya sıkıca sarıldım. "Misafirperverliğiniz için çok teşekkür ederim."

"Ne zaman istersen," dedi Sara ve bana hüzünlü bir gülümseme sundu.

"Ve eğer bir şeye ihtiyacın olursa

Bu iş bittiğinde yaşayacak bir yer-"

John, Rage'in elini sıkarken, "Sizi kollarımızı açarak karşılayacağız," diye sözlerini tamamladı.

"Belki Rage beni Hawaii'ye götürdükten sonra. Bana bir tatil borcu var," dedim sırtarak. Kaja ve kız kardeşleri gibi, bu insanlar da Dark Row'un şaibeli sakinlerinin ve mevcut alfa kralının tam zıttıydı.

Her şeyden önce Honor'ı geri almamız gerekiyordu. Sonra geleceği düşünebiliriz.

Rage ona "Teşekkürler," dedi ve kütük tarzı evden çıktık.

Sadie ve Audrey'nin her biri çanta taşıyordu ve şimdi kapının yanındaki küçük bir kulübeye yaklaştılar. İçeri girdiler ve dışarı çıktıklarında küçük bir kano taşıyorlardı.

"Adaya mal getiren tüccarlar olduğumuzu söyleyeceğiz. İki ayı kürkümüz var ve kış geliyor." Audrey kendi çantasını sıvazladı ve Sadie'ninkine doğru başını salladı.

Rage başını salladı. "İyi plan. Kraliçenin emrettiğini söyle. Muhafıza 'Kuru erişte için bir peni' demesini söyle. O zaman annem hikayeni doğrulayacaktır."

İkisi de biraz şaşırılmış görünüyordu. Belki de bu tuhaf söz yüzünden. Belki de kraliçeye annem dediği ve daha önce de krala amcam dediği için. Şekil Değiştiren Adası'nın dışındaki pek çok insanın neler olduğunu bildiğini sanmıyorum; amcası, kardeşinin ölümünden bir gün sonra yengesiyle evlenmişti.

Şaibeli. Bir gecede tacı, güzel bir karısı ve dört varisi oldu. Tam da her alfanın isteyeceği şey.

"Ve kürkler için ödeme almanı sağlayacağız," diye ekledim, aniden kışın ne yapacakları konusunda endişelendim.

Bunun üzerine Sadie nöbetçi kulesindeki birine el salladı ve kapı açıldı. Sonra seyrek ormanda yürümeye başladık. Her birkaç metrede bir kızlardan biri özel koku giderici sprej sıkıyordu, böylece izimiz sürüleliyordu. Birkaç saat sonra, dağlardan aşağıya inen iyi aşınmış bir patıkaya adım attık. Aşağı indikçe yeşillik değişti. Çamlar sedirlerin arasında yer kapma mücadelesi veriyor ve aşağıdaki kayalara çarpan suyun sesi kreşendo yapıyordu.

Audrey ve Sadie kanoyu başımızın üzerinde dengeleyerek bizi bir sonraki dönemeçten geçirdiler ve içlerinden biri "Burada adımlarınıza dikkat edin. Patika

oldukça dar."

Onları takip ettim, köşeyi dönerken neredeyse sağımdaki sert taşla sarılacaktım. Aşağıda dalgalar koyu renkli taşlara çarpıyor, mavi gökyüzüne beyaz dalgalar gönderiyordu. Sertçe yutkundum ve omzumun üzerinden geriye baktığımda büyük, kayalık bir inen başka bir patika gördüm. Taş çıkıntıya bakmak bile ellerimin ve ayaklarımın tabanlarının karıncalanmasına neden oldu. Dar: Dikkatli olmazsan düşüp ölebilirsin. Geldiğimiz yolun bu olmadığından %87,3 emindim. "Her zaman kullandığınız yol mu?"

Sadie dar uçurumu geride bırakıp sık ağaçların güvenliğine adım atmadan hemen önce omzunun üzerinden, "Hayır," dedi. "Ama bizi Alfa Adası'na giden iskeleyle en hızlı ulaştıracak yol bu."

"Aşağı inmek için uzun yol var," diye mırıldandı Rage, ben ormanın güvenliğine doğru aceleyle ilerlerken arkamdaki çıkıntıya göz attıktan sonra. "Bunu tekrar yapmak zorunda kalırsak kurt formumda olmayı tercih ederim."

Yine de bunu bir daha yapmak zorunda kalmamayı tercih ederim. Asla. Kurtlar uçmak için yaratılmamış.

Patika tekrar ormanın içinde kayboldu ve bu alçak rakımda çalılar çok daha sıkı.

Sık ormanın kenarına vardığımızda havada dumanlar asılı kaldı ve kül parçaları rüzgârda uçtu. Kaşlarımı çattım. İki saatten biraz fazla bir süredir yaya olarak yürüyorduk, yani belki dört ya da beş mil. Tamamen kaybolmuştum ama

"Dark Row'a yakın mıyız?"

Audrey başını salladı ama o daha konuşmadan Rage cevap verdi.

"Karanlık Sıra, sihirli toprakların kıyı şeridi boyunca yaklaşık on mil uzanır. Alfa Adası'ndaki ana rıhtımdan geldiğimizde, güney tarafında çıkarız."

"Ve şimdi doğu yakasının ucuna yaklaştık," dedi Sadie. Bakışları Rage'e kaydı ve ekledi, "Sadece bir uyarı, amcan devralana kadar burası Şekil Değiştiren Adası'ydı. Bunu bir düşünmelisin."

Arkadaşım adına utanarak çenemi eğdim. Aramızdaki bağ sayesinde Rage'in duygularının hissedebiliyordum.

Rage ona, "Not edildi," diye karşılık verdi.

Ağaç sınırının hemen içinde durana kadar yolculuğumuza devam ettik ve bakışlarımı ormanın kenarından yukarı kaldırdım ve nefesim kesildi. Yıkım görebildiğim kadar uzanıyordu, ki hava kalitesine çok da uzak değildi. Yer hâlâ için için yanıyor, parlayan korlar kalın duman ve kül örtüsüne ürkütücü bir parlaklık veriyordu. Kömürleşmiş moloz parçaları kırık, çürüyen dişler gibi yerden yükseliyordu. Kral hepsini yakmış mıydı?

Neden?

"Umalım da kralın muhafızlarının çoğu gitmiş olsun," diye mırıldandı Audrey, Sadie'yle birlikte kanoyu indirirken. "Sana sprej sıkacağız ve sonra ikiniz kanoyu başınızın üzerinde kasabaya taşıyabilirsiniz. Eğer birini görürsek, bırak konuşmayı biz yapalım."

Akıllıca. Kano neredeyse yüzümüzü örtecek ve sprej kokumuzu maskeleyecekti.

Audrey bize döndü. "Kollarınızı kaldırın ve nefesinizi tutun."

İstedğini yaptık ve hemen ardından koku giderici sprejin yağlı sisi içinde kaldık. Cildimize yerleştikten sonra geri çekildik ve derin bir nefes aldık.

Tam o sırada dumanın içinden hayalet gibi iki muhafız belirdi. Çabucak yeşilliklerin arasına daldık, görünmeden bekledik.

Büyücülere şükürler olsun ki o özel spreyle kaplanmıştık.

"Kral bulunmasını istiyor," diye homurdandı muhafızlardan biri, en yakınındaki adamı iterek.

"Eninde sonunda Prens Courage ortaya çıkacak," dedi tanıdık bir erkek sesi. "Diğer rıhtımları kilitledik, bu yüzden adaya giriş ve çıkış için tek yol burası."

Gözlerim büyüdü ve Rage'e doğru bir bakış fırlattım. Eyvah.

Burun delikleri alevlendi; dişlerini sıkı ve konuşan muhafıza hançer gibi . "Bunun kim olduğunu görüyor musun? Rage'in kafamın içindeki sesi hâlâ olduğum bir şey değildi.

Bizi örten yaprakların arasından muhafıza baktım ve yüz hatlarını inceledim. Kutsal büyücü. "Bu uçuk Beo.

"Evet," diye konuştu Rage zihnimde. Birlikte büyüdük. Onun bunu inanamıyorum'

"Özür dilerim. Elimi Rage'in elinin üzerine koydum, dostumu rahatlatmak için zavallı bir girişimde bulundum. Bu tür bir ihanet acıdırdı.

"Onları bulduğunuzda da zarar vermeyin," diye devam etti Beo. "Kalkan bağları kopana kadar, onun öldürülmediğinden emin . Kralın en azından bir tane güçlü varise ihtiyacı var."

Adamlardan ikisi güldü ve ses göğsüme bir örs gibi saplandı.

Muhafızlar is ve duman bulutunun içinde kayboldular bakışlarım ikizlere kaydı.

"Şimdi ne olacak?" Rage, sesi fısıltıyı biraz aşan bir tonda sordu. "Sizinle suda buluşmamızın başka bir yolu var mı? Çünkü Beo'nun Karanlık Sıra'dan elimizi kolumuzu sallayarak geçmemize izin vermesine imkân yok."

Evet başımızda bir kanoyla muhafızların yanından geçmek artık söz konusu bile .

Sadie başıyla onayladı. "Uçuruma giden patikadan biraz yukarı yürümeniz gerekecek. Ana iskeleye doğru ilerleyeceğiz ve sizinle suda buluşacağız."

Şimdi ne söyleyeceğini biliyordum ve başımı salladım. Sakın . Sakın söyleme.

İkizi en büyük korkumu doğruladı: "O dar viraja geldiğinde uçurumun kenarına git. Oradan atlayabilirsin."

Atla. Nereden. Oraya.

Sonra ne olacaktı? Parçalanmış bedenlerimizi sudan mı çıkaracaklardı?

"Güvenli mi?" Ben sordum. Yüzmek, yapabilirim. Uçurumdan atlamak? Selkie istilasına uğramış suda?

Hayır.

Rage sert bir baş hareketiyle, "Gelgit başladı," dedi. Sonra elimi sıktı. "Sadece altmış ya da yetmiş bir sıçrama."

Sadece 60 ya da 70 feet mi?

Sadie bize, "Siz etrafından dolaşın ve bizimle suda buluşun," dedi. "Biraz yüzün, muhafızları gözden kaybettiğimizde sizi tekneye çekeceğiz."

yüzelim mi?

Yutkundum. Normalde, iyi bir yüzme ferahlatıcı , ama selkilerle istila edilmiş bu sulara yüzmek

Bu plan berbattı. Başka bir seçeneğimiz olduğundan değil.

Sanki onaylarcasına, bir rüzgâr dumanın bir kısmını temizledi ve Dark Row'un yıkılmış birkaç sokağını ortaya çıkardı; hepsi de muhafızlarla doluydu.

Tamam, kaçma zamanı.

İki kız da kanoyu ve kürkleri aldı ve bize başlarıyla işaret etti. "Suda buluşalım, uçurumun hemen dışında."

Rage elini benimkinin içine soktu ve kızlara sessiz bir selam verdi. Ormana geri dönmek için döndüm -muhtemel ölüm yolumuza- ve tek kelime etmeden beni geri çekti.

"Hadi gidip ölümümüze atlayalım. Bu sözleri ona fırlattım, endişem beni daha iyi bir hale getiriyordu. Kurtlar uçmak için yaratılmamıştı.

Ağaçlar seyreldi ve Rage durakladı, yas tutar gibi yıkıma doğru eğilmiş yalnız bir kulübenin bulunduğu toprak yolda sağa sola baktı. Etrafın temiz olduğunu teyit ettikten sonra, elim hâlâ onun elinde olduğu halde caddenin karşısına geçtik ve kulübenin arkasına, kenarları yere saplanmış, kaba kulübeden sarkan bir muşambanın olduğu yere sokulduk.

"Ne yapıyoruz biz? Diğer tarafa gitmeliyiz.' Başımın ormanı işaret ettim.

Rage küllerin üzerine diz çöktü ve elini küllerin içinde gezdirerek toprağı araştırdı.

Büyücü Anne adına-?

Bir şey koparıırken sırtı ve şaşkınlığım kayboldu. Küçük bir hançer çıkardı ve kabzasını pantolonuna sildikten sonra bana uzattı. "Eskiden burada bir silah tüccarı vardı.

İşte ben buna romantik derim. Silahı belimdeki kemere ve ormana geri , sonra da kanonun durduğu yerde çalıların hâlâ ezildiği yere koşmaya başladık. Uçuruma giden dar açıklığa patikada ilerlerken içimin çalkalandığını hissettim.

"İşte " dedi Rage elimi sıkarak.

Gergin bir şekilde kıkırdadım. "Buraya nasıl bu kadar çabuk geldik?"

Bekledim, patikanın dar köşesinden kayarken hâlâ eline yapışıyordum ve sonra onu takip ettim. Patikadan aşağı inip uçurumun yüzüne çıktık ve kapatıp arkamdaki toprak duvara yaslandım.

Mage Ana, kusacağım.

"Gerginsin," gözlemledi ve onun ukala sırtışını görmek için gözlerim fal taşı gibi açıldı. Önümde kayarak beni açık havadan ve dik inişten korudu, vücudunu bedenime bastırdı ve omurgama ısı gönderdi.

"Yükseklikten inanamıyorum," diye gürlledi, vücudunu benimkine uydurarak. Bana daha sıkı bastırdı, nefes aldıkça gövdesinin uzunluğu benimkiyle birlikte hareket ediyordu. Parmak uçlarını kollarımda gezdirirken bir elini karışık saçlarımin arasına soktu. "Merak etme, Nai."

Ona ters ters bakmak için boynumu yukarı kaldırdım. "Korku, bu çılgın plana karşı sağlıklı bir tepkidir. Eğer yanlış yere inersen, su boynunu kırar."

Kıkırdadı ve yüzümü avuçladı. "İyi ki çabuk iyileşiyoruz."

Ne? Deli olduğu her halinden belli olan arkadaşşıma göz kırptım. "Bu kadar mı? Moral konuşması yok mu? Sadece 'çabuk iyileş' mi?" Hiperventilasyon geçirirken sesim birkaç oktav yükseldi. "Öfke-"

"Sus, aşkıım. Başına kötü bir şey gelmesine izin vermem." Dudaklarını dudaklarıma değdirdi ve zihnim allak bullak oldu.

Kutsal şekil değiştiren bebekler. Az önce bana aşkıım dedi. Nefis.

Rage üzerime gelecek kadar geri çekildi ve sonra başparmaklarını boynumda gezdirerek başımı arkaya yatırdı.

Nefeslerim sığlaştı ve aniden çok farklı bir beklentiyle dolan dudaklarıyı yaladım. Yutkundum. Sertçe. Ölümümüze atlamak üzere olduğumuz gerçeğini unutup sadece eşimin çok seksi olduğu gerçeğine odaklandım.

"Dikkatimi dağıtmaya mı çalışıyorsun?" diye sordum, sesim

soluk soluğaydı. Yeşil gözleri parladı ve sırıttı.

"İşe yarıyor mu?" Kıkırdadı ve gürlleyen bir titreşim gönderdi. Başını bir kez daha eğerek dudakları benimkilerin üzerinde gezinirken konuştu: "Seni heyecanlandırmaya bayılıyorum."

Her kelime dudaklarıyı okşuyordu ve onun dokunuşuyla nabzımın nasıl attığını kontrol edemiyordum. Çok erken geri çekildi ve ben daha fazlasını dileyerek dudaklarıyı tekrar yaladım. Eşimle baş başa zaman geçirmek istiyordum.

hiçbir baskı ya da talep olmadan onunla zaman geçirmek. Sadece bir saat. Ya da belki iki katı. Ya da daha fazla. Muhtemelen daha fazla.

Ölüme atlamadan önce birkaç dakikamız daha vardı ve o kendini dikkat dağıtıcı olarak sunduğundan

Ellerimi göğsüne kaydırđım ve sonra ona yapışarak kirpiklerimin arasından ona baktım. İçimde derinlerde bir şey, ilkel bir beni ele geçirdi, - Büyücü Ana- eş bağımızın istiyordu.

Nefesim hızlandı ve dünyanın geri kalanı yok oldu.

Onu istiyorum. Ona ihtiyacım var.

İnledi ve belimi kavradı. Gözleri karardı ve bakışları dudaklarıma kaydı. Parmakları ödünç aldığım tişörtümün eteklerine doğru ilerlediğinde tenimi sıyırdı. "Sen-" Kesik kesik bir nefes çekti. "- Bunu hissediyor musun?"

Teninin benimkine değdiği her tüy kadar hafif fırça darbesi lezzetli bir ısıtırdı. Bedenimi onunkine daha da yaklaştırdım. "Ne hissediyorsun?"

Yine her kelime ağzımdan nefes nefese ve özlem dolu bir şekilde çıktı. Aklımın bir köşesinde mantığımın sesi sorumluluklarla ilgili bir şeyler mırıldandı ama bu düşünceyi bir kenara ittim. Birkaç dakikamız vardı, değil mi?

"Sen," diye nefes aldı, ellerini gömleğimin altından geçirerek, "ruhumda."

Teni sıcak ve elleri nasırlıydı. Ben sırtımı kamburlaştırdım,

Avuçlarını çıplak tenimde gezdirirken nefes nefese kalmıştı. Boynumu ısıtır emdi ve dişlerinin göğsümün daha hassas bölgeye izin verdi.

"Öfke," diye soludum, doğrulurken.

Hırladı, kalbimi hızlandıran alçak, sahiplenici bir ses. Sonra ağzını benimkine yapıştırdı. Öpücükleri şiddetli ve talepkârdı ama ben de en az onun bana olduğu kadar açtım. Geçen her saat aramızdaki cehennemi daha da büyütüyordu.

Alt dudağını dişlerimin arasına alarak emdim, hassas etini sıyırmalarına izin verdim ve başka bir hırıltıyla ödüllendirildim. Dillerimiz birbirine karıştı, dişlerimiz çarpıştı ve onunla öpüşe öpüşe, vuruşa vuruşa buluştum.

Ellerini kaburgalarımın üzerinden yukarı kaydırarak göğüslerimin dibini sıyırdı ve nefesim kesildi. Beni sıkıca tutarak kalçalarını döndürdü, içime doğru sürtündü-

Vay be.

Arzu içimde öyle güçlü bir şekilde sarsıldı ki, bu bir ihtiyaçtı. Dudaklarım aralandı ve inledim. "Rage" diye nefes nefese adını söyledim. "Öfke"

Buna karşılık tekrar homurdandı ve ellerini aşağıya, kalça kemiklerimin üzerine kaydırđı, ödünç aldığım eşofmanımın kemerinin altından itti, avuç içlerini popoma bastırdı, parmak uçlarının baskısı beni onunla birlikte hareket etmeye ikna etti.

Rage çeneme öpücükler kondurdu ve tenime doğru fısıldadı: "Seni seviyorum Nai Crescent-"

Söyledikleri karşısında nefesim kesildi, ona da aynı şeyi söylemeye hazırlanırken yanımda bir dal kırıldı.

"Onu buldum!" diye bağırdı bir adam.

Sesin tınısı tutkumuzu bastırdı ve Rage

Ben.

Kahretsin!

"Eğer ona çakacaksan, Rage, bir oda tutmak isteyebilirsin."

pislik yanımdan seslendi. Rage'in omzunun üzerinden bakınca dar patikada on adım kadar ötede bir muhafız gördüm. Onu tanımıyordum ama muhtemelen Geceyarısı Sürüsü'nden bir kurttu ve Rage'i tanıdığı belliydi.

Frick. Düşün.

Rage hırladı, saniyeler öncesinden çok farklı, tehditkâr bir sestti ama yer değiştirip dövüşmesi için vaktimiz yoktu. Akıcı bir hareketle kemerimdeki hançeri kaptım, Rage'i arkama ittim ve davetsiz misafire doğru döndüm.

"Get hi-!" Hançerim adamın boynuna adamın cümlesi ıslak bir gümbürtüyle kesildi.

Rage bana doğru döndü, gözleri kocaman ama odaklanmıştı. "Gitmemiz gerek."

Yanımdan geçmek için eğildim ama Rage cesetle girdi. "Sakın bakma."

Adamı öldürmüştüm ama şimdi cesede bakamayacak kadar hassas mıydım? Bu konuda ona baskı yapacaktım ama nefsi müdafaa için öldürmek ve eylemin sonuçlarına bakmak iki farklı şeydi, özellikle de bunlar Rage'in sürüsünün üyeleri olduğu için.

Döndü, eğildi ve bıçağımı cesetten çıkarıp pantolonunun üzerinde temizledi. Sonra da kemerime sokmam için bana uzattı. Ne olduğunu anlamadan elimi tuttu ve suya bakmak için birkaç adım öne çıktık.

Endişe üzerime çökerken dünya bulanıklaştı. Tek gördüğüm gri taş, mavi gökyüzü ve karanlık suydı. Sertçe yutkundum, ama ne düşünecek zamanım olmadan Rage atladı ve beni de kendisiyle birlikte aşağı çekti.

Oh. Benim. Flippin. Ma-

Kayanın kenarını aştık ve karanlık su bizi karşılamak için hızla yükselirken midem boğazıma doğru yükseldi ve çığlık atmamı imkânsız hale getirdi.

Rage bağırdı -tutarsız bir böğürtü- ve ben son bir nefes daha çektim. Ayak parmaklarımı göstererek kollarımı sıkıca vücuduma yapıştırdım ve suyun içinde bir insan torpidosu haline geldim.

Lütfen, ölmeme izin verme.

buzsudan bir saniye önce gözlerimi kapattım. Göz kapaklarımın arkasında beyaz bir ışık patladı. Acı kaydedildi

Daha sonra, derin bir kemik sarsıntısı, ezilme hissi, orada ve sonra gitti. Acı, geldiği gibi hızla kayboldu.

Ne büyücüsü?

Anlayış bana çarptı, gücünden bile daha kötüydü. Noble her neredeyse, kalkan bağımız yüzünden benim ilk acınası uçurumdan atlama girişimime maruz kalmıştı.

Rage'in sesi aklıma geldi: 'Hareket etmelisin Nai, yoksa kendini suyun elli metre altında bulacaksın.

Kollarımı yukarı kaldırdığımda, suyun gücüyle başımın üzerinden aşağıya doğru çığlık attım.

"aşkım," diye yalvardı Rage. 'Savaşmaya devam et. '

O neredeydi? Çok bulanıktı ve ne kadar derine hissedemiyordum.

Ciğerlerim yandı ve yüzdüm, yüzdüm, yüzdüm, yüzeyin altında kaldığım her saniye korkum artıyordu. "Doğru yönde yüzdüğümü nereden bileceğim?

'Yaklaşıyorsun,' diye cevap verdi. 'Seni hissedebiliyorum. Sadece yüzmeye devam et.

Kayıp Balık Nemo göndermesine homurdandım ve burnumdan çıkan baloncuklar yükselip ışık daha da parlaklaştığında içimden bir rahatlama geçti. Saniyeler sonra, sırtarak ve Rage'i tam gördüğüm için rahatlamış bir şekilde yüzeye fırladım. Bir ciğer dolusu hava emdim-

Ve Rage beni yüzeyin altına çekti. Tekrar.

"Bunu neden yaptın? Elimi onun elinden çekmeye çalışarak tersledim.

'Kıyı şeridinin her yerinde sürünen muhafızlar var, Nai. Senin gümüşü Saçlar öğleden sonra güneşinde adeta bir fener gibi.' Saçmalık.

"Nefes almamız lazım! Ona bu kadar yakinken suyun içinde yüz hatlarını seçebiliyordum ama ifadesini seçemiyordum.

'Sadece dikkatli ol,' diye yanıtladı. "Sadece dudaklarına.

Ağzının güçlkle su yüzeyine çıkmasına izin verdi ama başının ve boynu suyun altında kaldı. Çok kısa bir nefes aldıktan sonra bulanık suda yeniden . "mı?

'Ben beş yaşında değilim, Rage. ' Gözlerimi devirdim ve zihinsel olarak mırıldandım. 'Alfa erkeği'

"Bunu duydum. Rage'in sesi şakacıydı ve kıkırdadı. 'Muhtemelen biraz aşırı korumacıydım. '

"Evet, evet." Sırıttım ve bebek nefesi almak için yüzeye çıktım.

Dalgalar yüzümü tokatlıyor, bir ağız dolusu sudan fazlasını yakalamayı neredeyse imkânsız hale getiriyordu. Peki Sadie ve Audrey'i yüzeyin altından nasıl bulacaktık? Birkaç saat daha karanlık bir pelerinin altında saklanmak mümkün değildi. İhtiyacım olan

Başımı sallayarak kendi aptallığıma gözlerimi devirdim. Beş elementi de kullanabilen bir yüksek büyücüydüm. Kabul, ciddi bir eğitime ihtiyacım vardı ama bir fikrim vardı.

Sırayla yüzeyi kırdık ve her seferinde suyu bir kubbe halinde çekmeye çalıştım. Her seferinde düşüyordu ama başımın üzerinde çanağı oluşturmamla aşağı düşmesi arasında geçen süre her denemede biraz daha uzuyordu. Yirmi beşinci nefeste tuttu.

"Hadi yukarı çıkalım," dedim Rage'e ve sonra ne yaptığımı açıkladım. Yüzeye bu kez birlikte çıktık ve suyu kendimize doğru çektim. Yavaş, küçük bir dalga yüzümüze değmeden yukarı ve tepeye doğru yükseldi ve sonra kıyıya doğru yolculuğuna devam etti.

'Ya rüzgârı getirin ya da tüm suyu dalgalı yapın. Kubbeniz muhafızlara doğal görünmeyecek,' dedi Rage bana.

Çenem düştü ve sinirlenerek burnumu kıvırdım. 'Elbette, rüzgâr ekleyin. Sanki bu yeterince zorlu değilmiş gibi.

Sırıttı ve ıslak bir öpücük için beni kendine çekti. Sanki bu onu affetmem için yeterli olacakmış gibi. . Yeterliydi.

'Tekrar deneyeyim. '

Derin bir nefes aldıktan sonra, içimdeki gücü hissettim ve onu ayrı ipliklere ayırmaya çalıştım. Ateş gücüm sıcak, su serin, ruh hafif, toprak karanlık ve nemli hissediyordu; ama hava, sanki neredeyse hiç yok gibiydi. Bu benim en zayıf gücüm müydü? Yoksa sadece öyle mi hissediyordum? Bunu öğrenmenin zamanı gelmişti. O yüzen, zar zor var olan duyguya tutunmaya çalıştıkça, daha da uzaklaştı. Yenilgiyle iç çekerken, suyun üzerinde bir rüzgârın yuvarlandığını fark ettim.

"Aynen böyle," dedi Rage sırtarak.

"Ama" ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yoktu. Gözlerimi kırptım ve sonra kıkırdadım. kadar kolay olamazdı, değil mi? Derin bir nefes çektim, ciğerlerimi patlayacakmış gibi hissedene kadar havayla doldurdum ve sonra büzülmüş dudaklarımdan yavaşça bıraktım.

Rüzgâr denizin üzerinde yuvarlanarak suları dalgalandırdı. Rüzgâr kıyıya ulaştığında dallar sallanıyordu.

"Aferin." Rage gururla bana baktı ve şimdi gökyüzüne bakmakta olan muhafızları işaret etti.

Kıs kıs güldüm ve sonra kanodaki ikizleri fark ettim. Dalgalar kanoyu sallayınca kürek bıraktılar.

Vay be.

Suya basarak döndüm ve olduğu yöne doğru sert bir nefes üfledim ve ardından ayırdığım güç tellerini serbest bırakarak suları kızlar için daha az dalgalı hale getirdim.

Rage ve ben rahatlamış bir bakış paylaştık ve bir dakika sonra ikizler geldi.

"Teşekkürler-" Kelimeler boğazımdan çıkmayı asla tamamlayamadı. Bir şey bileğimi tuttu ve çekti. Sertçe.

Suyun içinde çığlık attım, bu şimdiye kadarki en aptalca şeydi çünkü tüm hava beni aceleyle terk etti ve sonra nefesimi tutmak zorunda kaldım.

Beni yakalayan dokunaçlı şey her neyse koyu renkli ve sümüksüydü. Tırmaladım ve pençeledim ama beni aşağı sürüklerken sıkıca tuttu. Çırpındım ama derindeydik ve su beni neyin tuttuğunu göremeyeceğim kadar bulanıktı.

"Öfke!"

"Ben buradayım.

Rage ellerini koltuk altlarımdan geçirip çekti ama yaratık geri çekildi. Ne kadar tekmeleyip çırpınırsam çırpınayım kurtulamıyordum ve benimle halat çekme yarışı oynuyorlardı!

"Bıçak! Öfke zihnime öyle yüksek ve ani bir çığlık attı ki irkildim. Ama bu beni kurtardı.

Arkama uzanarak bıçağı çektim ve deli bir kadın gibi uçuşuma doğru kesmemeye dikkat ederek, boştaki elimi bacağımdan aşağıya doğru gezdirdim, ayak bileğimin etrafındaki sümüksü dokunaç-şeyden korktum. Sonra tüm gücümle onu kestim.

Suda tiz bir tıslama yükseldi ve sonra özgürdüm. Hava almak için deli gibi yüzerken Rage ve benimle birlikte siyah yağlı kan yüzeye yükseldi. İkimiz de soluk soluğa yüzeye çıktık ve ikizlerin bize ulaştığını gördüğüm çok minnettar olduğumdan rahatlayarak kıkırdadım. Yanımda karanlık bir şey yüzeye çıktı ve kesilmiş ve oniks kanı sızdıran siyah bir dokunaç yanımdan bir çığlık attım.

Rage beni yakaladı, yüzümün yanlarını kavradı ve dudaklarını dudaklarıma bastırdı. Öpücük şiddetliydi ve rahatlamanın coşkusuyla doluydu. "Ödümü kopardın kadın!"

"Aynen öyle," diye kıkırdadım, özgürlüğümüzün verdiği baş dönmesiyle. "Bu sudan bir an önce çıkmak istiyorum."

Audrey bizi teker teker kanoya çekti ve kano bizim ağırlığımızla battı. Rage ve ben küçük teknenin dibine uzandık, nefes nefese kalmıştık ve olmuştuk. Ama hiç alarm sesi yoktu, yani görülmemiştik.

Büyücüye teşekkür et.

"Adaya varmamız ne kadar sürer?" Rage'in kucağına sokularak sordum.

"Yaklaşık iki saat," diye yanıtladı Sadie.

Sessizce uzandık ve ben mavi gökyüzüne baktım, çılgın bir gün olacağı kesin olan günden önce bu küçük erteleme tadını çıkarıyordum, ta ki kalın ve ağır bir şey düşüp beni irkiltene kadar.

"Yerde kal," diye tısladı Audrey, ben kalın postun bakarken. Diğer ayı postunu Rage'in üzerine attı. "İskele ölü görünüyor. Hayır.

ama buna güvenmiyorum."

"Ben de öyle," dedi Sadie, ikizler kıyıya doğru kürek çekerken başını sallayarak. "Kim kıyı şeridini korumasız bırakır ki?"

"Amcamın sesine benziyor." Rage kürkünün altından tiksintiyle homurdandı. "Bazen tam bir aptal oluyor. Muhtemelen tüm muhafızlarını anakaraya göndermiştir."

"Yoksa bu bir tuzak mı?" diye sordum. "Kıyıya çıkmamıza izin verecek ve sonra bizi pusuya mı düşürecek?"

Rage omuz silkti. "Bizi öldürmeye çalışmıyor. Şu anda değil. Ve Justice and Noble'a gitmemiz gerekiyor."

Doğru. Kalkan bağı yüzünden bizi öldüremez. 'Ama o zaman muhafızlar nerede? Hepsini sihirli topraklara gönderip Alfa Adası'nı korumasız bırakmaz, değil mi?

"Bilmiyorum," diye cevap verdi zihnimde, sesi endişeyle. "Dikkatli olun," ekledi kızlara.

Birkaç dakika sonra kanonun sahile çarptığını hissettik. Kimse bir şey söylemedi ya da yapmadı ve birinin çalılarının arasından atlayıp bizi yakaladıklarını söylemesini beklerken kan kulaklarıma hücum etti. Birkaç dakika geçti ve hiçbir şey olmayınca kızlardan biri bir sıçramayla kanodan atladı ve bizi kıyıya çekti.

"," diye tısladı ikizlerden biri.

Tekneden dışarı sıçradık. İkizler kaleye bakarken, Rage ve ben kürklerimizden birer tanesini üzerimize sararak vücutlarımızı gizledik.

İkizlerin hemen arkasında bir kadın, "Durun orada," diye hırladı.

Kızlar donup kaldılar, gözleri korkuyla açıldı ama Rage ve ben tanıdık ses karşısında sırtttık.

"Anne." Sesi kesildi ve ayı postunu bırakarak ona doğru döndü.

Onu tanıdığı anda anladım çünkü "Cesaret!" diye bağırdı. Ve sonra hiçkırarak yere yığıldı. Adam onun yanında diz çöktü, Onu kollarının arasına alırken ben de garip bir şekilde yanında duruyordum.

"Seni kaybettiğimi sandım," inledi ve sonra bana da uzandı. "de."

Rage'in yanına diz çöktüğümde gözlerim yaşardı ve beni kucaklamak için kendine çekti. Rage'in elini tuttu ve parlayan bakışlarını bana çevirmeden önce dudak büktü. "Bana kader arkadaşından bahsetmeliydin," dedi oğluna başını sallayarak. "Sana yardım ederdim."

Sesi kesildi ve ben de annesine kötü gözle baktım.

Ağla.

Yanaklarına kızarıklık yayıldı ve başını öne eğdi. "Onunla savaştım bir süreliğine."

"Uzun bir süre," diye , bu da müstakbel kayınvalidemin bana gülmesini mi sağladı? Vay be. Bu haydut düşüncenin nereden geldiğinden emin değilim.

Rage eğildi ve annesinin yanağını tuttu. "Babamı gördüm. Honor'la birlikte ama onu geri getireceğiz."

Dondu kaldı ve kaşları şaşkınlıkla aşağı indi. "Sen ne?"

Sertçe yutkundum ve kekeledim, "Ben bir ruh gezginiyim, yüksek bir ruh büyücüsüyüm sanırım. Ölüler Diyarı'na gittik. Şimdi Surlama'yı öldürmek için yaklaşık otuz beş saatimiz var ve sonra Onur'u geri getirebileceğiz."

Her şeyi açıkladın, Nai. Bunun hiçbir anlam ifade etmediğinden %67,4 emindim. "Surlama," diye tısladı Elaine. "Güney kulesinin bodrumunda. Kralla birlikte. Damızlık arkadaşlarının hamile kalmasını sağlamaya yardım edeceğini söyledi."

Bekle. Ne?

Rage kendini salladı. "Declan bir üreme arkadaşı mı aldı?"

Annesi ayağa kalktı, burun delikleri alevlendi. "Kral, kocam -" her iki unvanı da aynı saygıyla -hiçbiri yokmuş gibi- homurdandı. "-birden fazla üreme arkadaşı aldı. Şatonun misafir odalarına taşındım. Gelecek yıla kadar en az iki varis istiyor. Kendi kanından, kardeşinin değil."

Ağzım açık kaldı. Birden fazla damızlık arkadaş sadece saygısızlıktı. Eğer bir kadın artık çocuk sahibi olamıyorsa, bir tane damızlık arkadaş alırdınız, birkaç tane değil.

Domuz.

"Justice ve Noble'ın nerede tutulduğunu biliyor musun?" Rage sordu. "Onlara işkence ediyor."

"İşkence mi?" hırladı ve siyah tüyleri kollarından aşağıya doğru dalgalandı. "O yalancı. Onlara sadece birkaç soru sormak istediğini söyledi." Derin bir nefes aldı ve kaleyi işaret etti. "Hepsi güney kulesinde."

İkizlerden biri arkamızdan çılgık attı ve müdirenin nefesi kesilince döndüm.

On denizkızı daha sudan çıkarken, dört denizkızı savaşçısı Sadie ve Audrey'i boğazlarına bıçak dayayarak kıyıda tutuyordu.

Kahretsin.

Adrenalin içime doldu ve büyümün herhangi bir silahtan daha güçlü olduğunu hatırlamadan önce bir kılıç diledim.

İçlerinden biri başını yana eğerek, "Burada neyimiz var?" diye sordu. "Bir aile toplantısı mı?"

"Yaklaşmalarını bekle," dedi Rage, kurdu yüzeye çıkarken göğsü öfkeyle gümbürdüyordu. 'Çok fazla büyü kullanırsanız, kralın muhafızları fark edecektir.

"Kraliyet ailesinin yeniden bir araya gelmesi," diye homurdandı bir diğeri, kılıcını çekerek. "Belki şimdi kral-"

Ağacların arkasında gölgeler dans etti ve ardından iç kesimlerden kulakları sağır eden bir savaş çılgılığı geldi.

Bu da ne? Görüşümü netleştirmek için gözlerimi kııptım. Gözlerim düzeldi ve yüzlerce kraliyet muhafızının patikalardan sahile doğru aktığını görünce ağzım açık kaldı.

Kraliyet muhafızları tarafından fark edildiğimizi anladığımda midem bulandı.

Kaya: Muhafızlar. Zor yer: selkiler. Neden tüm seçeneklerimiz tamamen saçmalıktı?

"Yakalayın onları!" diye hırladı denizkızlarından biri. "Rage!" diye bağırdı annesi.

Derin bir nefes aldım ve büyülerimi toplayarak destansı bir patlamaya hazırlandım.

"Dikkatli ol Nai," diye bağırdı Elaine başını sallayarak. "Declan'ın muhafızlarını öldürürsen, Surlama'dan kalkan yeminini bozmasını ve sonra da seni öldürmesini istemek için bir nedeni daha olacak."

Kalkan yeminini bozmak bunu yapabilir mi?

Yutkundum, şimdi ne yapacağımdan emin değildim. Muhafızlarla savaşarak bizi mi koruyacaktım, yoksa yaklaşmakta olan selkilere mi saldıracaktım?

Rage anında kurda dönüştü ve selkie savaşçılarına dişlerini gösterdi.

"Durun!" Elaine ilerleyen muhafızlara bağırdı, sesi derin ve emrediciydi.

"Bizi selkie'lerden koruyun. Bu bir emirdir."

Muhafız kılıcını çekti ve Rage'e doğrulttu. "Üzgünüm hanımefendi ama farklı emirlerim var."

Sağ tarafındaki iri yarı, kaslı adama baktı. "Prensi yakalayın. Ne pahasına olursa olsun."

Kahretsin.

Elaine boğazının altından hırladı ve anladım. Yüz kraliyet muhafızıyla mı yoksa yarım düzine denizkızıyla mı savaşmaya çalışacaktık? Bakışlarım Rage'in annesinden, kraliyet ailesinin bir araya gelmesiyle ilgili yorum yapan selkie'ye kaydı. Bana doğru hızla ilerledi. İki düşman ve yardımına daha çok ihtiyacı olan Rage'in annesi ya da Sadie ve Audrey arasında dikkatim dağılmıştı.

En yakınımıdaki denizkızı üst dudağını kıvırdı ve gözlerindeki parıltıdan hoşlanmadım. Şu anda en büyük düşmanın o olduğuna karar verdim çünkü muhafızlar daha uzaktaydı ve suya geri çekilmek zorunda kalacakmışız gibi görünüyordu. Bu kadar çok kraliyet muhafızıyla savaşmamızın imkânı yoktu. Büyüm derimin altında sanki onu serbest bırakmam için yalvarıyormuş gibi tınlıyordu.

Rage'in kurdu zihnime konuştu: 'Selkileri getir. Justice and Noble'a ulaşmak için başka bir yol dene.'

Ona 'Düşüncelerimi oku' dedim ve bu su yaratıklarını geldikleri yere geri göndermeye hazırlandım.

"Dikkat et!" Audrey bağırdı ve ben de döndüğümde bir selkinin arkamdan bana doğru atıldığını gördüm. Rage hırladı ve ben ileri atılıp eşimle savaşçının arasına dalarken selkie'nin üzerine atladı.

Savaşçılardan birinin bıçağı koluma saplandığında kolumda bir acı . Acı çabucak geçti ve sonra kayboldu. Kalkanlarıma daha fazla acı çektirdiğimi bilerek inledim. Bıçağı pazımdan çekerek, kanım soğuk çelikten aşağı damlarken salladım. "Eğer ona dokunursan, deşerim," diye hırladım.

Savaşçı, "Benimle isteyerek gel ve kimse zarar görmesin," dedi.

Hırlayarak dudağımı geri çektim. "Asla."

İşte zaman daha önce fark etmediğim dişi selkie şarkı söylemeye başladı.

Kaç tane Mariah Carey var?

Ben bir şey yapamadan enseme sert bir darbe indi ve acı kafatasımdan geçerek görüşümü engelledi. Birisi siyah bir poşetle yaklaştı ve tam ağzıma doğru tozu fırlatırken nefesimi içime çektim. Kokulu bulutu içime çektim ve ciğerlerimden bir öksürük fişkırdı. Zihnim bulanıklaştı ve beynimde rastgele bir düşünce .

Keşke Kaja ve kız kardeşleri de burada olsaydı.

"Kaja," diye mırıldandım sarhoşça.

Oturma odasında Nell ve Rue ile birlikte oturan kankamın görüntüsü belirdi ve sanki adını bağırdığımı duymuş gibi dönüp bana baktı. Sonra zihnim ve dünya karardı.

Bölüm 6

UYANIK SESLER BİLİNCİME GİRDİ ve inledim. İlk düşüncem: Asil, Adalet ve Öfke ile kalkan bağına sahipken nasıl bayıldım? Tozu hatırladım. Bir çeşit büyü mü? Muhtemelen Dark Row'dan. Justice ve Noble da bayıldı mı?

Ağırlığımı kaydurdum ve ellerimin ve ayaklarımın kısıtlandığını fark ettim. Kollarımı çekiştirirken çabalarımın nafiye olduğunu fark edince hırladım. Ellerim sadece arkamdan bağlı değildi, aynı zamanda ayak bileklerime de bağlıydı. Islak giysilerim üzerime yapışmıştı, sıırsıklam değil, sadece nemliydi. Ne kadar zamandır buradaydık? Gözlerim batmakta olan güneşe kaydı ve içimi panik kapladı. Bütün gün baygın kalmıştık. Hayır. Hayır. . Çok fazla zaman geçiyordu.

Öfke

Arkadaşımı panikle düşündüğümde, yanımda onun tanıdık iniltisini duydum.

"Bizi bir büyü tozuyla uyuşturdular," diye homurdandı.

Benim gibi Rage de bağlanmıştı. Karanlık bir mağaranın taş duvarına yaslanmış oturuyorduk. Girişten içeri süzülen ateş ışığı, çevremizi seçmemize yetecek kadar ışık veriyordu. Kulağımı arkamdaki kayaya dayadığımda, dışarıda uzak bir yerden gelen, taşa hafifçe vuran su sesini fark ettim.

"Rage, bütün gün dışarıdaydık. Honor'ı kurtarmak için ne kadar zamanımız kaldı?" Panik beni tamamen ele geçirmekle tehdit .

Rage öne doğru eğildi, ve ben arkasından , saatinden baktım. Boynumu bükerek soğuk ve sert gerçekliği kavradım.

Honor'ın hayatını kurtarmak için yirmi dört saatimiz vardı, yoksa sonsuza dek ölecekti.

"Neden bizi öldürmediler?" Konuyu değiştirmeye çalışarak ve Rage'in bana ne kadar zaman kaldığını sormayacağını umarak merak ettim. Sanırım o

biliyordu

Rage başını arkaya yasladı ve sertçe yutkundu. "Bir şey istiyor olmalılar. Çok organize görünmüyorlardı, daha önce saldırdıkları gibi değillerdi."

Doğru. Çok fazla değillerdi ve bize tesadüfen rastlamışlar gibi görünüyordu.

Dışarıdan gelen ayak sesleri mağaranın içinde yankılandı ve Rage ile ben sessizliğe gömüldük.

"Bir prens yakaladım da ne demek?" diye gürledi derin bir erkek sesi.

"Dark Row kıyısında devriye geziyorduk ve onun kokusunu aldım; bir Geceyarısı varisi. Eşini de buldum. Kaderlerinde aynı eş işaretleri var." O pisliğin sesini birkaç saat öncesinden hatırlıyordum. Bir noktada, intikam için bir yol bulacaktım.

İçlerinden biri derin bir iç çekti, Anne-Büyücü-bana-sabır ver türünden bir iç çekiş. "Seni aptal, kraliyet ailesi üyelerini kaçırmak için Kral Ozark'tan izin alınması gerekir. Öyle kafana estiği gibi hareket edemezsin."

"Uyandılar," dedi dişi bir denizkızı, sesi sanki konuşmaktan çok şarkı söylemeye alışkınmış gibi müzikal bir ton taşıyordu.

Başımı mağara açıklığının diğer köşesine doğru salladım ve bize bakan iki kesik göze ters ters baktım.

Söyle, kaltak. Sana meydan okuyorum.

"Teşekkür Melody," dedi ilk adam.

Kadın geri ve bir kalp atışı sonra geniş omuzlu, uzun boylu bir adam mağaranın ağzına adım atarak ateş ışığını geçici olarak engelledi. Yaklaştı ve ışığın kaymasıyla iri cüssesini fark ettim. Siyah askeri kıyafetler ve siyah bir kazak giymiş olan adam önce Rage'e, sonra da bana baktı.

"Arkadaşlarımız nerede?" Kaç kişiyi kurtarmamız gerektiğini değerlendirmeye çalışarak sordum. Audrey ve Sadie yakalanırsa, onlara zarar gelirse kendimi asla . Aynı şey Rage'in annesi için de geçerli.

Önümüzdeki savaşçı diğer selkie'ye baktı. "Chinook?" "Kraliçe muhafızları tarafından güvenli yere çekildi."

beni bayılttı dedi. "Diğer iki kurt kız kanolarıyla tavuk gibi kaçtılar."

İçimi bir rahatlama kapladı. Her ne kadar kızları savunmak istesem de, ikisi de bir denizkızının ne düşündüğünü umursamayacaktı.

Daha sert görünümlü savaşçı bize doğru yaklaştı. "Kaldır onları, Chinook." Bize bakarken erkeğin çenesi gerildi. "İkinizi krala götürmem ve size ne yapılmasını istediğini görmem gerekiyor."

Adamın beti benzi attı ama başını salladı, çömeldi ve ayaklarımızdaki fermuarları kesti.

Kollarım hâlâ arkamda ve sol bacağım uyuşmuş halde ayağa kalkmaya çalışırken adam uzanıp beni havaya doğru çekti. Ardından Rage yukarı çekildi ve sonra yürümeye başladık.

"Planımız nedir? İki selkie savaşçısına vahşice dostuma sordum.

"Tüm şekil değiştirenler arasında, selkilerle olan ilişkimiz en kötüsü.

Açıkça. Bizi öldürmeye çalışıp durdular.

'İstedikleri bir şey olmalı,' dedim.

Kurnazca başını salladı. 'Halklarının adaya geri dönmesi için. '

Bu, tanıştığımız her kurt olmayan şekil değiştirenle devam eden bir tema gibi görünüyordu. "Amcan neden diğer şekil değiştirenleri ?

Babam benimle diğer şekil değiştirenlerin kovulması hakkında hiç konuşmadı, muhtemelen Crescent sürgün edildikten sonra olduğu için.

'Adadan sihir yayılıyor. Orada yaşayanlar daha fazla güç ve dayanıklılıkla güçlenirler. Orada yaşayan kadınlar da daha çok çocuk doğurur. Sadece kurtlar orada olduğu için bizim ırkımız en güçlü ırktır.

Kutsal büyücü. Yani kral diğer şekil değiştiren klanlardan büyü mü yapıyor mu? Vay be. Bu ilginçti ve onun için süper dantalakçaydı.

Arkadaşıma baktım. "Peki, planımız ne?

Kayalık bir uçurumun kenarındaki dar patikada yürürken Rage dimdik durmuş, çenesini öne çıkarmıştı ve anda bir gün nasıl bir kral olacağını görmüştüm. Güçlü, akli başında, bazen kibirli ama iyi bir kral.

'Hayatlarımız karşılığında bir anlaşma yapacağım. '

Daha fazlasını söylemesine gerek yoktu. Yaptığı anlaşma her ne olursa olsun onun için kötü ; onlara istedikleri bir şeyi vaat etmek zorunda kalacaktı. Bu sırada Honor'ın hayatının saati işliyordu.

Büyücü Ana bize yardım et.

İki erkek ve adada kraliyet muhafızlarını sersemleten kadın Melody, bizi sessizce açık bir alana doğru götürdüler. Dışarısı zifiri karanlıktı ve bir tür kamp alanına giden bir yolu aydınlatan bir grup meşaleye rastlayana kadar on dakika boyunca karanlıkta tökezledik. Yolda başka bir şey daha vardı: her on adımda bir ağır silahlı adamlar nöbet tutuyordu.

Siyah asker kıyafetli denizkızı Rage'in arkasına geçti ve ellerini bağlayan fermuarları kavrayarak tasmalı bir hayvan gibi nereye yürüyeceğini tarif etti. Sonra Melody ellerimi tuttu ve beni de patikadan aşağı yönlendirdi, bir kayadan kaçınmak için yön değiştirdiğimde omuzlarımı salladı.

"Nasıl yürüneceğini biliyorum,"

diye hırladım. Bana sadece tısladı.

Rage'e, ', bütün bu aptalları havaya uçurayım,' dedim.

Etrafımızdaki birkaç muhafızla ve muhtemelen araziyi süsleyenlerle başa çıkabilirim. Sonra, bağlarımızdan kurtulup kurt formunda kaçabiliriz.

"Elementlerinizi çağırmaya çalışın. Ateşi hissedemiyorum. Sanırım toz bizi ondan koparıyor. '

Bu korkunç bir düşünceydi, bir şeyin beni sihrimden alıkoyabileceği. Derin bir nefes aldım ve her zaman yüzeyin altında gücü hissettim ve kaşlarımı çattım.

"Hissedemiyorum. '

Rage başını salladı, "tam istedikleri yere getirdiler.

Lanet olsun.

Midem düğümlendi. "Nasıl bu kadar sakınsın?

Bana yandan bir bakış attı, o delici yeşil gözleri doğrudan ruhuma bakıyordu.

'Seni korumak odaklanmamı sağlıyor. Sana zarar gelmemesi ne gerekiyorsa yapacağım, Nai. '

Biraz bayılmış olabilirim. Her iki yönde de görebildiğim kadar uzanan, tepesinde jiletli tel bulunan uzun, ahşap bir çite ulaştığımızda bunun üzerinde duracak zaman yoktu. Her yirmi bir, muhtemelen bir tür yükseltilmiş platformun üzerinde bir selkie savaşçısı nöbet tutuyordu. Güvenlikle uğraşmıyorlardı.

"Kral Ozark'ı görmeye geldim. Beni bekliyor," dedi siyah asker kıyafetli adam kapıdaki nöbetçiye.

Kral onu nasıl bekliyor olabilir?

Rage aklımı okumuş olmalı. 'Selkiler gerektiğinde ortak bir zihni paylaşabilirler. Onları bu kadar iyi dövüşçü yapan da bu. '

Gözlerim yuvalarından fırladı. Kovan zihinli selkiler mi? Aslında en kötü kâbusumu tarif etmişti.

Kapılar gıcırdayarak açıldı ve bir baş işaretiyle içeri alındık. Köye adım attığımız anda çenem düştü. Bana Aladdin filmini hatırlattı. Halılar ve duvar halıları, taze meyve ve sebzelerin bulunduğu tezgahları bölmek için asılmıştı; kadınlar muhtemelen satış gününe hazırlanmak için onları yüksek piramitler halinde istifliyorlardı. Birkaç çocuk gülerek ve çığlık atarak ara sokaklarda koşuyor, küçük çayır köpekleri de evcil hayvanlar gibi peşlerinden koşuyordu.

"Gecenin bir yarısı, değil mi? Ne kadar zamandır baygın olduğumuzu anlamaya çalışıyordum ama dışarısı hâlâ zifiri karanlıktı.

"Selkiler gececedir ve çok az uykuya ihtiyaç duyarlar.

Vay canına. Babamın beni sihirli topraklardaki hayata hazırlamadığı ortaya çıktı çünkü hiçbir şey bilmiyordum.

Ara sokaktan çıkarken arkama baktım ve birkaç patika daha fark ettim, hepsi bir tekerleğin parmaklıklarına benzeyen dev bir kaleye ve

Tepenin üstündeki taş yapı merkezdi. Kadınlar parlak, neşeli renklerde ipekler giymişlerdi ama biz geçerken yüz ifadeleri karardı ve burun delikleri alevlendi. Selkilerin koku alma duyuları bizimki kadar güçlü müydü? Kurt değiştirici olduğumuzun kokusunu alabilirler miydi? Yoksa kovan zihinleri sayesinde haber bu kadar hızlı mı yayılıyordu?

Tam Rage'e nerede yüzdüklerini soracaktım, su değiştirici olduklarını ve suya erişmeleri gerektiğini biliyordum, o sırada okyanusa kadar uzanan tatlı su akıntısıyla beslenen derin ve geniş bir gölün yanından geçtik. Karanlıktı ama yine de meşaleler tarafından iyi aydınlatılmıştı. Yarı çıplak dişi selkie şekil değiştirenler suya girmek için soyunurken bana bakıyorlardı.

Uçurumun yamacından buraya kadar olan tüm yürüyüş yaklaşık yirmi dakika sürmüş olmalı ve bu dere oldukça derin görünüyordu. Acaba göle düşüp okyanusa tükürülmeden önce akıntıya yüzdüler mi diye merak ettim.

Kadınlardan biri yer değiştirdi ve ben de şık gri derinin, bacakları birbirine fermuarla bağlanmış gibi vücudundan yukarı tırmanışını izledim, sonra da o gidene ve sadece büyük bir fok balığı kalana kadar gövdesinden daha da yukarı tırmandı. Sessizce suya doğru kaydı.

Bakakaldım, çenem çözüldü.

"Çok güzel bir şehriniz var." Rage önce su birikintisine, sonra da büyük kaleye başıyla işaret etti. Belli ki diplomaside benden daha iyiydi.

Elleri bağlı olan adam alay etti. "Yerinden edilmiş bir halk için hiç de fena değil."

Ahh. Gerçi bu Rage'in amcasının yanığıydı, onun değil.

Rage'in politik inançlarını henüz sormamıştım ama amcasının Şekil Değiştiren Adası'nı Alfa Adası'na çevirmesine ve tüm şekil değiştiren ırkindan büyü çalmasına katılmasa iyi olur.

Ne olduğunu anlamadan kalenin ulaştık ve yemyeşil, bakımlı çimlerin üzerinde oynayan çok sayıda kadın ve çocuğun bulunduğu açık kapılı bir bahçe terasına geçtik.

Lanet olsun. Bu insanlar mutlu görünüyordu. Çocuklardan birkaçının elinde tahta kılıçlar vardı ve fener ışığı gülümseyen yüzlerinde dans ederken birbirleriyle dövüşüyorlardı. Sahte silahların tak-tak-tak sesleri beni gülümsetti.

'Kes şunu. Tarafsız davran,' diye şakacı bir şekilde azarladı Rage beni.

Tek kaşımı kaldırdım. "Ama bu çocuklar çok sevimli.

Rage hafifçe başını salladı ama ifadesi kasvetlendi. 'Ve babaları da kral, eğer bizi bundan vazgeçiremezsem ikimizin de kellesini uçuracak.'

Gözlerim büyüdü ve düzinelerce çocuğa baktım. 'Hepsi mi? Varisler mi?'

'Kralın otuz eşli bir haremi var.'

Nefesim kesildi, tükürüğümle boğuldum ve sonra onu örtmek için öksürdüm. Önümdeki selkie omzunun üzerinden alaycı bir ifadeyle baktı ve sonra başını sallayarak bizi merdivenlerden yukarı, büyük ve açık bir odaya götürdü.

"Söylentiye göre," diye açıkladı Rage, "denizkızı kralı dul kalan her kadınla evlenir, böylece kadın yiyecek ya da barınak bulmak zorunda kalmaz. Çocukları evlat ediniyor. '

Ve böylece, kafam karıştı. Öğrencileri ve öğretmenleri öldürmeleri için Shifter Adası'na muhafızlar gönderen huysuz herif, dul kadınlara da mı merhamet ediyordu? Gri bir alandan bahsediyoruz. Ondan hoşlanıyor muydum yoksa nefret mi ediyordum emin değildim.

Büyük bir odaya girdik. Taş cilalı oniksti ve parlak siyah üzerinde koyu yeşil ve mavi halılar seriliydi. Çeşitli şekil ve boyutlardaki parlak ipek yastıklar halıların üzerine serpiştirilmişti, bazıları demet halinde kümelenmiş, bazıları ise tek başınaydı. Bakışlarım koridorda ilerledi ve

Vay anasını.

Orada, gerçek bir büyücü oturan dev gibi bir adam vardı ama beni durduran şey o değildi. Ayaklarının dibinde, yerde secde halinde yatan kadınlara ağzım açık, ağzım açık ve şok olmuş bir şekilde bakakaldım ve bu da ? Ona dua mı ediyorlardı? Sanki o bir tanrı mıydı? Belki benimle evlense ve kocam öldükten sonra tüm yanına alsa ben de ona tapardım. Kim bilir?

"Bu da ne böyle?" Derin sesi boşlukta gürledi ve dikkatim yukarı doğru kaydı. Yerdeki kadınlar ayağa kalkarak onu yanağından öptüler ve sonra odadan çıktılar.

Beklediğimden daha yakışıklıydı. Uzun siyah saçları yontulmuş omuzlarına dökülüyordu, sudan kayganlaşmıştı, güçlü çenesi ve keskin burnu çekiciydi.

"Efendim" Ordudaki yorgun adam öfkeyle öne çıktı. "Chinook onaylanmamış bir görev yürüttü ve getirdi-"

"Size alfa kralının oğlunu getirdim, Lordum," dedi bizi kaçıran pislik ve dizlerinin üzerine çöktü. Melody de aynısını yaptı, onu asker adam izledi.

"Gerçekten mi?" diye sordu kral. "Dark Row'daki kurtlara göz olman için görevlendirildiğini sanıyordum, Chinook?"

Chinook soldu ve başını salladı. "Ama kokularını aldığımızda, bir grup savaşçıyı oraya yönlendirdim ve alfa varisi Shifter Adası'na kadar takip ederek onları yakaladık sizin için, Kralım."

Kral dudaklarını büzdü ve sırtarak doğrulmadan önce bakışları birkaç saniye boyunca camsı ve odaksız bir hal aldı.

"Steele," dedi Kral Ozark, ordunun yorgun adamına dikkatini vererek. "Dark Row'da kalan savaşçı birliğinden kim sorumluydu?"

Ordudaki yorgun adam, nam-ı diğer Steele, ayağa kalktı ve bakışları kraldan en az sevdiğim denizkızına kaydı. "Chinook."

Kral başını salladı ve sonra başını hafifçe çevirdi. "Melodi?" Dişi denizkızı başını kaldırdı. "Evet, ?"

"kalk," dedi ve elini sallayarak kalkmasını işaret etti.

Kadın dondu kaldı, kımıldamadı.

"Ayağa kalk."

Ayağa fırladı, gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

"Chinook'la birlikteydin, değil mi?"

"Ne halt ediyor bu? Göz ucuyla ona bakarak Rage'e sordum.

Rage omuz silkti. "Hiçbir fikrim yok. Bu ya bizim için bir gösteri ya da bizim yüzümüzden."

Bunun ne anlama geldiğini sormak istedim ama başını sallayınca dikkatim tekrar dışı selkie'ye kaydı.

Kral, "Kurtları takip etme emrini onun verdiği doğrulayabilir misiniz?" diye sordu.

Melody'nin bakışları kraldan Chinook'a ve oradan da tekrar krala , "Evet," dedi.

Kral Ozark çenesini sıvazladı. "Yani bana bu iki kurdu getirmenin ödülü, bu cüretkâr elde etmek için çok fazla riske giren selkinin omuzlarında olmalı, öyle değil mi?"

Chinook çenesini kaldırdı ve sırttı.

"Melodi?" Kral'ın , kadına sert bir bakış eşlik etti. "Bu cesur kararından dolayı övgüyü hak eden başka biri var mı?"

"Hayır, Majesteleri. Kararı Chinook verdi. Geri kalanımız sadece onun emirlerini ."

Lanet olası büyücü. Rage'le konuşurken öfkeyle selkie'ye baktım. 'Eğer Chinook'un-'

"Bekle," dedi Rage beni susturmak için.

"Steele," dedi Kral Ozark tahtından kalkarak. "Kılıcın."

"Şövalyelik unvanı mı alacak? Hırladım. Neden pislik torbaları hep öne geçerdi?"

Steele kılıcını çekti ve krala uzattı.

Kral bıçağı aldı ve artık sırtımayan Chinook'un önüne geçti. Aslında

Titriyor muydu?

"Emir vermemin bir nedeni var. Her zaman bir sebep vardır. Ve senin bu ihmalkârlığın bize iki Selkie savaşçısına mal oldu-"

"Ama sana alfa kralının varisini getirdim." Chinook başını kaldırdı ve öfkeyle çenesini sıktı. "Onun ilk varisi!"

Kral Ozark savurdu ve kılıç havayı yararken şarkı söyledi- Benim gözler Bugged olarak ve SİLAH kayboldu içine bir yan Chinook'un boynundan girip diğer taraftan çıktı. Sıcak bir şey püskürdü

ve gözümü kırptım. Hiçbir şekilde Asla olmaz!

Chinook kaskatı kesildi ve sonra başı öne doğru devrildi, vücudundan düştü ve yeşil halılardan birinin üzerine yuvarlanmadan önce bir kez zıpladı. Onun

Kesik boynundan kan fişkirirken vücudu sarktı, bana doğru yığıldı.

Öfke beni yaklaştırdı, başı kesilmiş denizkızının yörüngesinden çıkardı ama artık çok geçti. Kan içinde kalmıştım.

Büyücülerin kutsal annesi. Kral cezalarla uğraşmazdı.

"Sürümde emirlere uymayan, kendini beğenmiş bir ahmağa yer yok," diye mırıldandı kral. Bıçağı pantolonuna sildi ve Steele'e uzattı. "Kılıcın."

Steele sertçe yutkundu, bıçağı alırken adem elması boğazında sallanıyordu.

Kral tahtına çıkarken, "Nerede ?" diye sordu.

Oturdu ve sonra dikkatini Rage ve bana çevirdi.

Öfke kralın bakışlarıyla buluştu ve adama saygı göstermek için başını eğdiğinde dostumun boynundaki damarın nabzını görebiliyordum. . Demek bu oluyordu. Onu takip ettim ve Rage'in başını ne zaman kaldırdığını görmek için göz ucuyla ona baktım.

Kral Ozark sırtarak Rage'e baktı. "Gerçekten de ilk varis sen misin?"

"Ben Courage Midnight." Rage dudaklarını yaladı ve sonra beni işaret . "Ve bu da benim kader arkadaşım, Nai Crescent."

"Ne kadar hoş." Kral Ozark Steele'e döndü. "Onları öldürün ve kellelerini alfa kralına gönderin." Emri verdi ve sonra kucağındaki bir şeyi incelemek istercesine yere baktı.

Bekle. Ne?

Steele bize doğru döndü ve Rage bağırırken kılıcını çekti. "Bekle!"

Kral kaşlarını kaldırarak ona baktı ve sonra gözlerini . "Dur tahmin edeyim: gitmene izin vereyim, sen de bana işe yaramaz altınlar vereceksin" - gözlerini kıstı- "ya da ırklarımızı yeniden bir araya adanın bir kez daha Şekil Değiştiren Adası olmasına izin vereceğine dair sahte bir söz mü? Bu yalanların hepsini daha önce de duydum. İnsanlarınız yalan söylemekten başka bir şey yapmıyor."

Rage'in kollarında tüyler dalgalandı. Değişecek miydi-ah, doğru, sihirli toz sihri iptal etti.

Eşim öne çıktı. "Beni bırakın, ben de size mevcut alfa kralın kellesini vereyim ve ilk varis olarak ben alfa kral olayım. O zaman adadaki şekil değiştiren ırkları bir kez bir araya getirme gücüne sahip olacağım. Babamın mezarı üzerine yemin ederim."

Vay be.

Kral başını eğdi ve öne doğru eğilirken gözlerini kıstı. "Öz amcanı mı öldüreceksin?"

"Kesinlikle," dedi Rage tereddüt etmeden. "O bir canavar. Şimdi daha iyi anladığım kadarıyla onun inançlarına katılmıyorum. Halkım için en iyi olanı yapacağım ve bu da ırklarımız arasındaki bu savaşı durdurmak."

Kutsal büyücü. Rage erkenden alfa pozisyonu için mi savaşıyordu? Gurur ve korku içinde güreşiyor, çalkalıyordu.

Kral doğruldu ve kollarını şişmiş göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Yemin eder misiniz? Bağlama üzerine?"

Rage bir kez başını sallamadan önce kıpırdamadan durdu. "Sana söz veriyorum. Beni ve eşimi bırakın, ben de size kralın kellesini getireyim."

"Rage, bağlama nedir?"

Kral Melody'ye, "Büyücüyü getir," dedi ve Melody onun sözüyle koşarak uzaklaştı.

"Öfke," diye bastırdım dostuma.

İç çekti. 'Bu geri büyü bir anlaşma. Surlama'ya aylık kan bağışı için götürdüğünüze benzer bir şey. '

Oh

Surlama'nın gülerek benim ve çocuklarımın üzerine lanet yağacağına dair bir şeyler söylediğini hatırladım - yoksa çocuğum olmayacak mıydı? Her iki durumda , sözümü yerine getirmesem kötü şeyler olacağına söz vermişti. Bu da bana bir sonraki dolunayın ne zaman olduğunu hatırlattı. O zamandan önce Surlama'yı kesinlikle öldürmeliydim.

Surlama'yı öldür.

Onur'u geri getirin.

Alfa kralının kellesini alın.

Önemli bir değil. Normal yapılacaklar listesi, değil mi?

"Yani eğer amcanı , " İfadem bilerek açık bıraktım ve Rage'in bana yemininin sonucu hakkında ipucu vermesini bekledim.

'Anlaşmamızın şartlarını zamanında yerine getirmesem öleceğim. '

Başımı salladım. 'Senin için beni Ölüler Diyarı'na getirtme Rage. '

Kral Ozark, "STEELE, büyücüyle işimiz biter bitmez mutfaktaki kızlara kahvaltıda misafirlerimiz söyle," dedi.

Kahvaltı mı? Doğru ya. Gececi olan deniz kızları muhtemelen ilk öğünlerini yiyorlardı. Sinirli bir şekilde kıs kıs güldüm ve sonra krala, "Umarım kahvaltıda misafirleri kastetmiyorsunuzdur" dedim.

Rage gözlerini kapadı ve başını salladı. "Senin filtren yok, aşkım.

Yüzümü buruşturarak bakışlarımı tekrar selkie kralına diktim. "Sinirsel bir alışkanlık. Özür dilerim. Teselli olacaksa, ilk günümde diğer tüm alfa varislerinin önünde Rage'e pislik demiştim."

Kral Ozark kaşlarını kaldırdı, görünüşe göre eğleniyordu. "Gerçekten mi?"

Başımı salladım.

"En son birine bu soruyu sorduğunda, kafası kesilmişti.

"Şimdi çenemi kapatacağım," dedim el sallayarak. Yine de duracak gibi değildim: "Başımı olduğu yerde seviyorum - boynuma bağlı ."

Rage inledi ama Kral Ozark'ın gözleri zevkle dans ediyordu.

Evet, yakın zamanda bir diplomasi ödülü kazanacak değildim ama en azından onu eğlendiriyor gibiydim.

"Hep midir?" Kral Ozark Rage'e sordu.

Rage derin bir nefes aldı ve sonra başını salladı. "Tipik değil." Aww-

"Genellikle sen daha kötüsün," dedi göz kırparak.

Ne-? "Bu çok kabaydı," dedim dirseğimi böğrüne saplayarak. 'Sen de pek Bay Cana yakın sayılmazsın.

Rage boğazını temizledi ve Kral Ozark'ın bize baktığını görmek için başımı kaldırdım. Bu sefer dilimi ısırdım.

"Eğer ikimiz de eninde sonunda aynı adada halkımızı yöneteceksek, doğru bir başlangıç yapmak iyi olur," dedi selkie kralı.

'Ya da palet' diye cıvıldadım Rage'e, bu sefer düşüncelerimi kafamın içinde tutmaya dikkat ederek.

"Makul olmak ve size başarı için her türlü şansı vermek istiyorum. Ben kral olduğumda sizden sadece bir yaş büyüktüm."

"Kaç yaşında olduğunu nereden biliyor?" "Lütfen

Nai, onu anlamaya çalışıyorum. Ugh.

Kral'a "Ne tür bir zaman çizelgesi öneriyorsunuz?" diye sordu.

"Bir yıl. Declan'ı tahttan indirip kellesini bana getirmen için sana bir yıl veriyorum." Ellerini uzattı. "İki ırk arasında güven inşa etmenin de fayda sağlayacağını düşünüyorum."

"Güven başlangıç için iyi bir şey ," diye yanıtladı Rage. Rage'e,

"Belki de bu kadar alaycı konuşmamalısın," dedim.

"Sence fark etmiş midir?

Umalım da öyle olmasın. Kafamı olduğu yerde sevmek konusunda şaka yapmıyordum. '

Bir nefes bile almadan, lastiğin kayaya çarpma sesi dikkatimi girişe doğru çekti. Parmak arası terlik miydi o?

Arkamı döndüğümde, bermuda şort, parmak arası terlik ve hiçbir düğmesi bir Hawaii gömleği giyen erkek bir büyücünün odaya girdiğini gördüm. Vücudu ince ama kıvraktı ve sekiz karın kasının tamamı gömleğinin iki yanı arasında küçük kareler gibi görünüyordu. Bir büyücüyü dış görünüşüne göre yargılamamak gerektiğini iyi bilirdim ama bu adam genç görünüyordu. Ağarmış sarı saçlarını gözlerinden uzaklaştırdı ve

Denizkızı kralına sırtarak, içinde tek bir nokta bulunan ince bir üçgen şeklindeki büyücü işaretini gösterdi.

"Hey, Ozzie, naber?" diye seslendi. "Mel bağlayıcı bir şeye ihtiyacın olduğunu mu söyledi?"

Öyle mi yaptı? Kaşlarımı çattım, yanlış duyduğumdan emindim. "Kral Ozark," diye homurdandı kral. "Ozzie değil."

Büyücü başını salladı. "Uhh güven bana, Ozzie daha havalı-" Kral hırlayınca ellerini kaldırdı. "Ama sen bilirsin. Senin için ne yapabilirim?"

"Kafası iyi ya da sarhoş olabilecek genç bir büyücü var. Büyücüler kafayı bulabilir mi? Dikkatim on altı ya da on yedi yaşındaki genç adamdan Rage'e kaydı. "Ve sen o çocuğun seni bağlamasına izin mi vereceksin?"

"Daha iyi bir önerin var mı? Rage cevap verdi.

Kral Ozark büyücüye ne istediğini söylemeyi bitirdiğinde genç adam yüzünü buruşturdu.

"Ne?" Ozark tersledi. "Basit bir bağlama yapamaz mısın?"

"Basit mi?" diye sordu genç büyücü. "Elbette. Ama önerdiğiniz şey basit bir bağlayıcılık değil. Zamanlama ve ya olursa gibi şartlar ve sınırlamalar var-

"Senin bir dahi olman gerekiyordu. Seni neden tutuyorum? Yapabilir misin, mısın?" Ozark böğürdü.

Genç adamın bakışları kral ile Rage arasında gidip gelirken, bir yandan da bağlanmanın mümkün olup olmadığını tartıyormuş gibi çenesine vuruyordu. "Yakınlığın nedir, Alfa Varisi?"

Lanet olsun. Selkie kralının bilmesini istediğim bir bilgi değildi. ' Rage derin bir nefes aldı ve "Ateş" dedi.

Büyücü adamın dikkati bana yöneldi ve gözleri hafifçe büyüdü. Aşağıya baktığımda göğsümdeki işaretin nemli gömleğimin gerilmiş yakasından dışarı çıktığını gördüm.

"Evet," dedi genç adam. "Yapabilirim."

Rage'e 'Ona güvenmiyorum,' dedim. 'Bir terslik var. Sadece yüksek büyücü ateş izimin ucunu gördükten sonra evet dedi.

"Bunun o olduğuna emin misin, yoksa göğüslerine mi bakıyordu? Rage sordu, sesi sahiplenmeyle doluydu.

Bilmiyordum. "Onu öldürmek kralla aranızdaki güven ilişkisini bozabilir. Belki bu düşüncenizi biraz bekletebilirsiniz. "

Büyücü, tahta bir kâseden demir bir iğneye, bir bardak tatlı sudan muslin şeritlerine kadar her şeyi sıraladı. Steele listeyi cebinden çıkardığı küçük bir not defterine yazdı ve saniyeler sonra büyük salonun dışından gelen ve listeyi yankılayan bağırırları duydum.

Kovan aklını kullanmanın yolu.

Büyücü eşyaları sıralamak için ne kadar uzun süre harcarsa, o kadar yanlış hissediyordu.

Çok fazla şey vardı; gösterişli hissettiriyordu. Surlama'nın büyülü bağıni çalıştırmak için milyonlarca şeye ihtiyacı yoktu. Aslında, kanımı almak için kullandığı aletlerden başka bir şey hatırlamıyordum. Sonra tekrar, kölesi iksirle ortaya çıkmıştı, bu yüzden malzemeler iki olmasına rağmen ne tür bir ritüelden geçtiğini kim bilebilirdi: kan ve büyücü şarabı. Ruhların Bekçisi de anlaşılmamız için herhangi bir süslü sahne kullanmadı. Melodi, aka Mariah II, geri döndü ile iki ilave malzeme arabaları taşıyan kadınlar. Tabii ki, güzel ve uzun bir bıçak Kumaş kıvrımları, bu sadece Kan büyüsü anlamına gelebilir.

"Diplomasi yeteneklerini kullanma zamanı, Rage. Kral Ozzie ile konuş, ben de büyücü adamdan ne öğrenebileceğime bakayım. Ona güvenmiyorum."

Rage dikkatini selkie kralına çevirdi ve sordu, "'leri ne zamandır yönetiyorsun? Elimizdeki son kayıt Kral Pike'ın hüküm sürdüğü zamandı."

"Bu, amcanın bizi Şekil Değiştiren Adası'ndan men ettiği zamandı," diye cevap verdi Ozark, ses tonunda hoşnutsuzluk ağır basıyordu. "Neredeyse yirmi yıl önce."

Yikes! Zamanlamanın Crescent Clan'ın kovulmasına bu kadar yakın olduğunu fark etmemiştim.

Konuşmalarını duymazdan geldim ve genç büyücüye yaklaştım. "Daha önce bunun gibi kaç tane bağlama yaptın?"

"Birkaç düzine." Omuz silkti ve eşyaları düzenlemeye başladı; bıçağı, üç tahta kâseyi ve bir şişe büyücü şarabını bir arabaya, diğer her şeyi de diğerine koydu.

Yaklaştım ve sesimi alçalttım. "Oldukça güçlü görünüyorsun. Üstat mısın? Ya da belki usta bir büyücü?"

Arkadaşımı üzere olduğu için bu adamın sihirli ne kadar iyi bildiğini araştırdım.

"Hayır," mırıldandı ve bana ters ters baktı. "Sadece zengin büyücü çocukları Yüksek Büyücülük Akademisi'ne katılabiliyor ve büyücü rütbesi alabiliyor."

Ne? Yüksek Büyücü Akademisi kulağa saçma geliyordu - ya da belki de tüm büyücü toplumu öyleydi. "Bu çok aptalca."

Sıralamasından başını kaldırdı ve bana ters ters baktı. "Neyse o öyle."

"Bu kadar malzeme de ne?" Kaseleri ve diğer malzemeleri işaret ettim. biriktirdiği şeyler. "Bunu yapabileceğinden emin misin? Arkadaşıma biraz düşkünüm ve geri tepmesini istemem."

Bana ters ters baktı ve başını salladı. "Elbette yapabilirim. Köyümün en iyisi olmasaydım neden Selkie Kralı'na bağlı olayım ki?"

Vay be. "Bağlı mı? Sözleşmeli bir hizmetçi gibi mi?"

Bu yasal mıydı? Sanırım öyleydi, çünkü Surlama kız kardeşinin de alfa kralıyla benzer bir durumda olduğunu söylemişti.

Başını salladı ve göğsümdeki gerginlik azaldı.

"Annemin sekiz çocuğu vardı. Hepimizi beslemeye gücü yetmedi, bu yüzden beni sattı-" öne doğru eğildi. "-bir köle gibi. Yoksulluk içinde doğarsan burada böyle olur, Alfa Varisi." Hançerin ucunu eline sapladı ve yarısından akan kanın tahta kaseye izin verdi.

Birisi huysuzdu, onu suçlayamazdım.

Kesğin etrafına bir parça tülbent sardı ve sonra bana döndü. "Yoksa sana Yüce Büyücü Varis mi demeliyim?"

Kimliğim açığa çıktı. Mayday! Mayday! Rage'e söyledim ama odanın diğer bana tuhaf tuhaf baktı.

Doğrudum, kalbim göğsümde gümbürdüyordu. "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum." Utangaç bir tavır takındım ama tekrar ortaya çıkma ihtimaline karşı işaretimi örtmek için üstümü yukarı çektim.

"Tabii ki bilmiyorsun." Başını salladı. "Senin gibiler için farklı bir isim var"

Çenesini kapalı tutmasını isteyerek geri adım attım. Yüz ifadesi gerginleşti ve tısladı, "Büyük suç." Lanet olsun.

"Hazır mısın Jakko oğlum?" Kral Ozark odanın diğer ucundan sordu. "Kahvaltı bitti ve ben açlıktan ölüyorum. Eminim misafirlerimiz de açtır."

Büyücü krala ters ters baktı ve kanının kâseye biraz büyücü şarabı döktü. Sonra bir keten şeridi iksirin içinden geçirdi ve bir sonraki boş koydu. Başını kaldırıp krala ve Rage'e baktığında ifadesi yumuşadı ve silik bir şekilde gülümsedi. " bana elini ver, Alfa Varisi." Rage'e baktı.

"Her şey yolunda mı? Rage sordu.

"Bilmiyorum. Sertçe yutkundum. 'Çok fazla kan almadığından emin olacağım, ama onu iyi okuyamadım. '

Büyü hakkında hiçbir şey bilmiyordum, ama sadece Rage ve kral arasındayken Jakko neden büyüde kendi kanını kullanıyordu? Sanırım bu adamı iyi . Ama buradan çıkmak istiyorsak buna katlanmak zorundaydık.

Üç damla Rage'in kanından sonra büyücü bezden temiz bir parça aldı ve Rage'in parmağına sardı. "Senden tek istediğim bu."

Rage başını salladı ve geri çekildi. "Bu kolay oldu.

"Çok kolay. Sizden yemin etmenizi ya da söz vermenizi bile istemedi. '

"Belki de sırada bu vardır? dedi Rage ama taşçı büyücüye şüphle yan gözle baktı.

Belki de adama bugün ne kadar ot içtiğini . Bu, hakkında hiçbir şey bilmediğim büyü konusunda onu sorguya çekmekten daha iyi olabilirdi.

", Kral Ozark," dedi genç adam, denizkızı kralına yaklaşması için el sallayarak. "Sıra sende."

Ozark kürsüden indi ve büyücü çocuğun üzerinde yükseldi ama ben bunu sadece göz ucuyla görebildim çünkü dikkatim tahta kâselere odaklanmıştı. Jakko, kendi kanını ve büyücü şarabını koyduğu ana kâseye Rage' kanını dökmemişti. Dökmesi gerekip gerekmediğini bilmiyordum ama bu doğru gelmiyordu.

Aslında küçük keş, Rage'in kanını topladığı kâsedan bir bez çıkarmış ve hançerin tüm kabzasını onunla silmişti. Kabzayı tutuşunu değiştirdi ve alarm zillerim çalmaya başladı. Bıçağı kralın parmağına batırmak için yana doğru eğmek yerine sanki birini bıçaklayacakmış gibi yumruğunun içinde sıkıca tutuyordu.

"Hey, senin kanınla biri kesilirse bir şey yapıyor mu? bir panik kaplarken Rage'e sordum.

"Ne?

Jakko duruşunu krala doğru kaydırırken zaman yavaşlıyor gibiydi.

Vay canına. Lanet olsun. Büyücü.

Bu duruşu biliyordum.

Jakko selkie kralının bileğini kavradı ve bıçağı kaldırdı. Hayır, , hayır.

İleri atıldım ve tam bıçağı indirdiği sırada Jakko'ya çarptım. Ölümcül yayın yörüngesi değişti ve bıçak, hedeflediği gibi femoral arterin derinliklerine gömülmek yerine kralın bacağına dış tarafını sıyırdı.

Genç büyücü bıçağı çekip aldı ve öfkeyle bana doğru döndü.

Dikkatim önümdeki tehdide Kral Ozark'ın böğürtüsü zar zor duyuldu.

Jakko'nun bakışı vahşiydi, bana hırlarken üst dudağı kıvrılmıştı.

"Bağlama büyüsünü asla yapamazsın, değil mi?" Kral'ın sesi camı kesebilecek kadar keskindi.

"Hayır. Ama sonunda seni öldürmek için bir fırsatım oldu." Onunla kral arasında durduğum için bana doğru hamle yaptı.

Büyüm olmadan, elimde sadece göğüs göğüse dövüş becerilerim kalmıştı. Kolumu yukarı ve göğsümün üzerine savurdum, bloğa güç katmak için ön kolumu döndürdüm. Rage bir hışımla önüme atlayıp büyücüyü yere yıkarken kolum onunkine çarptı. Arkadaşım dizini ince büyücüye çarptı ve sonra bıçağı genç adamın elinden aldı.

Tutuş. Yüzü, Rage'in sırtında yere yapışmıştı ve saniyeler içinde Rage büyücünün iki elini de bağlamıştı. Kral Ozark ileri atıldı ve yere diz çöktü ama eğer Rage'e yardım etmek istiyorsa, selkie kralı biraz fazla yavaştı. Genç adamın bileklerini tuttu ve genç büyücünün vücudu gevşek ve tamamen itaatkâr olmasına rağmen muhafızlarını çağırdı.

Kralın o kadar yavaştı ki ancak büyücünün ellerini arkadan bağlamak için zamanında gelebildiler ve başka muhafız da güçlerini etkisiz hale getirmek için yüzüne biraz büyü yok edici toz attı. Jakko öksürdü ve sonra tam bir kriz geçirdi, çığlık attı ve dört muhafız daha onu ayağa kaldırıra kadar Rage ve Ozark'a karşı direndi.

Ozark saçlarını düzeltti, boynundaki damarlar şişkinleşti.

Emirlere itaat etmediği için Chinook'a ne olduğunu görmüştüm. Bu genç çocuğun düşünmek bile istemiyordum. Çok aptal bir .

"Neden?" diye sordu kral, sesi kırılarak.

Sesinde incinmişlik mi seziyordum?

Jakko gözlerinde nefretle ona baktı. "Ben asla büyücü bir köle olmayı istemedim. Bu hayatı istemiyorum. Özgür olmak istiyorum."

Kral bir çocuğu azarlar gibi başını salladı. "Bu annenin suçu çocuğum, benim değil. Seni pazarda başka kimse istemedi. Eğer seni satın almasaydım, açlıktan ölecektin. Ya da seni boğardı."

Jakko'nun yüzündeki renk soldu.

Kral onu buraya getirdiğinde kaç yaşındaydı? Bebek miydi?

"Senin için üç olası cezam var. Annen sana başka seçenek bırakmadığına göre, hangi sonucu istediğini seçmene izin vereceğim," dedi kral.

Jakko sertçe yutkundu.

"Bir" -kral parmağını kaldırdı- "Seni şimdi öldüreceğim."

Jakko'nun yüzünde boncuk boncuk terler oluştu ve nefes alıp vermesi hızlandı ve sığlaştı.

"İki" -bir parmak daha birinciye katıldı- "bana senin yerini alacak ve önümüzdeki iki yıl boyunca borcunu kapatacak başka bir büyücü bul. Belki yedi kardeşinden biri. Başının üstünde bir çatı ve günde üç öğün yemek için minnettar olan biri, bunların hepsini ücretsiz sağlıyorum. Sonra, özgürlüğünün nasıl bir hayat getirdiğini görmek için sokağa salınacaksın." Kralın sesi alçak bir hırıltıydı, ama öfkenin altında başka bir şey vardı.

"Ya da üç, otuz günlüğüne Deliğe gireceksin. Orada yaptıklarını düşünebilir ve ancak sırtına giydirdiğim giysiler minnettar olduğunda dışarı çıkabilirsin."

Kral son sözü söyledi ve utanç Jakko'nun yanaklarını renklendirdi.

Ama bu suikast girişimini iyice düşünmüş müydü, yoksa dünyaya ve içinde bulunduğu koşullara kızıp hıncını kraldan mı çıkarmıştı? Benim tahminim ikincisiydi. Kralın acımasız olabileceğini görmüştük ama dul kadınlarla evlenip onlara bakıyorsa ve istenmeyen çocukları kabul ediyorsa merhametli de olabilirdi.

Kral kılıcını çekti ve büyücünün göğsüne doğrulttu. "Ne olacak oğlum?"
Oğlum.

! Dudaklarımı çekiştiren sırtımayı bastırdım. Kral, büyücü çocuğa bir ebeveyn gibi ders vermeye . Sert sevgi. Bu kralı gördükçe ondan daha çok hoşlanıyordum.

"Üç, efendim. Hole'u ben alırım. Özür dilerim." Jakko'nun sesi ancak fısıltı halindeydi ve gözlerinde yaşlar parlıyordu.

Kral başıyla onayladı ve muhafızlar Jakko'yu deliğe götürdüler.
-Her ne kadar berbat bir yer da.

O gittiğinde kral iç çekti ve benimle Rage'e baktı.

"Bu beklenmedik bir şeydi ama Jakko'nun koşulları düşünüldüğünde belki de olmamalıydı." Başını salladı ve sonra bana bir adım attı. "Sana minnet borçluyum. Yine de neden beni öldürmesine izin verip özgürlüğünü alıp gitmediğini merak ediyorum."

Gülümsedim. "Halkımızın gelecekte müttefik olabileceğini umuyorum, ama eğer ölüyseniz bu iyi bir müttefik oluşturmaz."

'Vay canına. Bu oldukça iyiydi,' dedi Rage. 'Bu diploması işine başladın. '

Kral yorumuma güldü ama sonra yüzü ciddi bir ifade aldı. "Eğer bir iyiliğe ihtiyacınız olursa, bunu reddetmeyeceğim."

Kral yumruk yaptığı kolunu göğsünün üzerinde kavuşturdu ve derin bir şekilde eğilerek Ben.

Sırtışıma bastırmaya çalıştım ve Rage'e baktım. "Skor, değil mi?

'Gerçekten de puan, aşkım. Bu iyilik işe yarayabilir. Rage başını salladı selkie kralına doğru. 'Karşılığında onların kültürüne yakışır şekilde eğilersen muhtemelen ekstra puan alırsın.

Oooh. Bonus puanları sevdim.

"Teşekkür ederim Majesteleri," dedim krala ve onun hareketlerini taklit ederek eğildim.

Kral Rage'e döndü ve onu sırtından alkışladı. "Ve onu yere indirdiğin için teşekkür ederim. Baş muhafızımı kovuyorum."

Elinde fermuarlarla gelen adam, kollarını arkasına kavuşturmuş, duvara yaslanmış duruyordu. Kral ona baktı ve yüzü soldu.

"Beni duydun," dedi Kral Ozark. "Devam et, Mathews. Gün sonuna kadar bana bir yedek gönder. Kafanı kışından çıkarana kadar tuvalet görevine indirildin."

Ve acımasız kral geri döndü.

"Evet, efendim." Denizkızı Steele'e doğru bir bakış fırlattı ve sonra başıyla selam verip gitti.

Görünüşe göre kral, bir tür ceza olarak tebaasına haleflerini seçtirmekten hoşlanıyormuş. Ahh.

"Peki ya bağlama?" Rage devrilmiş kan kâselerine baktı.

Tavana bakan kral iç çekti. "Burada başka büyücüm yok, o yüzden gelecek yıla kadar amcanı tahttan indireceğine yemin eder misin?"

Rage başını salladı, gözlerinde vahşi bir parıltı vardı. "Yapacağım."

Kral elini uzattı. "O zaman sanırım güvene dayalı bir yol izleyeceğiz ve ben de senin sözüne güvenmek zorundayım. Eğer bana ihanet edersen, bunu unutmam."

Rage başını salladı ve ikisi el sıkıştı.

Sonra kral iki kez el çırpı ve yan kapıdan mor elbiseli ve beyaz önlüklü üç güzel kadın içeri girdi.

"Evet, efendim?" Konuştular ve sonra hep birlikte eğildiler.

Ürkütücü.

"Yemeğimiz hâlâ sıcak mı?" Ozark sordu.

Hâlâ mükemmel bir uyum içinde hareket ederek gülümsediler. "Evet efendim, yemek salonunda."

"Hadi yiyelim!" Karnını sıvazladı ve neredeyse suikasta kurban gitmemiş gibi dağınıklıktan uzaklaştı.

"Ondan hoşlanıyorum," dedim Rage'e.

"Ben de," diye kabul etti ve elini benimkinin içine kaydırды.

Kral Ozark'ın peşinden geniş bir salona girdik ve suçluluk duygusu içimi burktu, ardından açlık gümbürtüsü geldi. 'Eğer kalıp yemek yersek, amcandan Adalet ve Soylu'yu almamız gecikir.

Rage içini çekti. "Biliyorum. Ama yemeği reddetmek kırılğan yeni ittifakımızı bozabilir. Ayrıca, yemek yemezsek açlığımızla hata yapma olasılığımızı artırırız. Kardeşlerimin gerekecek.

Surlama'yı öldür.

Adaleti ve Asaleti Kurtarın.

Onuru dirilt.

Ve bunu yapmak için sadece yirmi dört saatten fazla zaman var.

Bölüm 7

RAGE boğazını temizledi ve selkie kralına döndü. "Yemek çok güzeldi. Teşekkür ederim."

Lovely yetersiz görünüyordu. Dört aylık bir yemek bebeğine hamileydim. Sıcak tereyağlı ekmekler, balık yahnisi, ıstakoz kuyrukları ve ballı yer elmaları.

Zar zor nefes alabiliyordum.

Kral kaşlarını çattı. "Kulağa veda gibi geliyor. Bu kadar erken mi gidiyorsun?"

Rage koltuğunda kıpırdandı. Kralı istemediğinden emindi ama elimizde kurtarmamız gereken insanların bir listesi vardı ve zaman .

"Efendim, halkınızla sahip olduğunuz kovan zihni gibi, kardeşlerim ve benim de benzer bir yeteneğimiz var. Alfa kral onlara işkence ediyor. Onları öldürmeden önce kurtarmaya çalışmalıyım."

Denizkızı kralı çatalını düşürdü ve çatal tabağından beyaz keten kumaşın üzerine düştü. "Neden daha önce söylemedin? Elbette gitmelisiniz." Bizi uzaklaştırmak istercesine ellerini salladı. "Hemen gidin!"

Göğsümdeki gerginlik düğümü çözülde ve bir rahatlama yayıldı. "Teşekkür ederim, efendim."

Masadan kalktık ve Rage elimi tuttu. Gitmek için döndük ama birkaç adım sonra Rage durdu ve selkie kralıyla yüzleşti. "İzin verirsiniz bir soru daha sorabilir miyim?"

Kral başını salladı ve şarabını dolduran hizmetkâra el salladı. "Büyü yeteneklerimiz ne zaman geri dönecek? Kullandığınız toz-"

Gözlerinde anlayış belirdi. " Jakko yarattı - oldukça kazara ve hâlâ test ediyoruz. Korkarım etkilerinin ne kadar süreceğini bilmiyoruz. Halkımın büyü yapanlara karşı sahip olduğu en iyi savunma bu."

Endişe içime işledi, içimi çalkaladı ve midemi bulandırdı. Muhtemelen o son altı tereyağlı ekmek olmadan da yapabilirdim.

"Elbette bir panzehir var. Jakko perspektif konusunda zorlanıyor olabilir ama oldukça zeki biri. Bir dakika." Jakko durup birkaç saniye duvara baktıktan sonra genç bir kadın elinde iki soluk pembe çiçeğin bulunduğu bir tepsiyle koşarak içeri girdi.

Kovan zihni. Bu %1000.6 oranında ürkütücüydü.

"Teşekkür , Marsa sevgilim." Masanın etrafından dolaşp bize doğru gelmeden önce tabaktaki çiçekleri aldı ve sonra sesini alçalttı. "Bunları yerseniz güçleriniz birkaç dakika içinde geri gelecektir. Ama bir uyarıda bulunayım, Jakko hastama çiçeğinin kendisine ciddi bir baş ağrısı verdiğini söyledi. Sizde de aynı etkiyi yaratabilir, bu yüzden adaya önce almanızı öneririm." Genç kadına bir bakış . "Lütfen onlara biraz su ve kuru meyve koyun." Sonra bize döndü. "Size yolculuğunuzda başarıdan başka bir şey dilemiyorum."

Tatlı bir rahatlama! Yani, rastgele bir çiçek yiyip başımın ağrımamasını istemezdim ama sihrimi geri kazanmak güzel olacaktı. Ayrıca, kralın bize tozun içinde ne olduğunu söylememesi de gözden ama en azından panzehiri biliyorduk. Zihinsel not: Hastama çiçeği.

Tekrar selam verdik ve ardından iki silahlı erkek muhafız bize eşlik etmek için geldi.

"Ve onlara bir sürat teknesi verin," diye emretti kral.

"Teşekkür ederim!" Gülümseyen ve gülen çocukların yanından geçip kasabaya geri dönerken son bir kez el salladım.

Ay köyün üzerinde parlarken ve insanlar toplanıp muhtemelen sonunda uyumak evlerine girmeye başlarken Rage bana 'Bu ilginçti,' dedi.

Başımı salladım. 'Ama şimdi bir müttefikimiz var ve ben de denizkızı kralından bir iyilik bekliyorum. '

Gülümsedi ve sonra ayıldı, yüzündeki gülümseme kayboldu. "Kardeşlerimi nasıl geri alacağız ve sadece ikimizle Surlama'yı nasıl öldüreceğiz?

Bir an sessiz kaldım, dudaklarımı büzdüm. "Bir fikrim var. '

O baktı at Ben, beklemek için Ben içinsöyle Onu, ama ve An uzadıkça uzadı. "Beni merakta mı bırakacaksın?" diye sordu.

Fikrim o kadar çılgıncaydı ki, kafamı toparlayabileceğimden emin değildim. Henüz.

Ona yan gözle baktım. "Sana teknede anlatırım.

Kaşlarını çattı ama sessiz kaldı.

RAGE bizi selkie bölgesinden çıkarıp güneye doğru ilerledi, gümüşü ay ışığı karanlık sudan yansıyordu. Koydan çıkıp açık sulara çıktığımızda Rage tekneyi yavaşlattı ve motoru durdurdu. "Şimdi bana planını anlat." Bana kocaman gözlerle baktı.

"Eğer ruhlar alemine gidersem, insanlarla zihinlerinde konuşabilirim." Ağzımdan çıkarken kulağa çok daha çılgınca geliyordu. "Sanırım."

"Öyle mi düşünüyorsun?" Parmaklarını saçlarının arasında gezdirdi. "Yani ben ve kardeşlerim gibi telepatik olarak konuşmayı mı kastediyorsun?"

Başımı salladım. "Ama kiminle görebiliyorum. Benim bir Bizi tozla ilk bayılttıklarında Kaja'yı rüyamda gördüm. Ona seslendim, o da beni duydu. Yatakta doğruldu ve bana baktı."

Rage'in şaşkın bakışları beni tedirgin etti ama devam ettim. "Sanırım Kaja'ya tekrar ulaşabilir ve yardım isteyebilirim."

"Kutsal büyücü." Rage teknenin kenarlarını dışlarının arasından hava üfledi. "Nai, henüz yüksek sanatları konusunda eğitilmiş değilsin. Bu tehlikeli."

Haklıydı ama başka ne seçeneğimiz vardı ki? Yardıma ihtiyacımız vardı. İçim burkuldu ve derin bir nefes aldım.

"Daha iyi bir fikrin var mı?" diye sordum. Kaşlarını çatı, ben de bunu hayır olarak algıladım ve devam ettim. "Kaja ve kız kardeşlerinden içeride dikkat dağıtıcı bir şey istersem, muhafızları uzaklaştırabilirler - bu da işimizi kolaylaştırır, değil mi?"

Dudaklarını büzdü, söylediklerimi düşünüyor gibiydi.

"Bu çok zekice," diye mırıldandı Rage. "Demek istediğim, eğer sahil temizse, o zaman kaleye gizlice girebiliriz, sorun olmaz."

İşe yarayacağı için başımı salladım ama bana bakarken kaşları daha da çatıldı.

"Neyin var? Neden huysuz görünüyorsun? Bu iyi bir plan değil mi?"

"Bunu daha önce hiç yapmadınız, değil mi? Peki ya sen de ve mesajı yanlış kişiye mi göndereyim?" Yüzüm kızardı. "Kral gibi mi?"

Rage başını salladı. "Evet-ya da Surlama."

"Kahretsin." Sertçe yutkundum, zihnim yarıştı. "Sanırım sadece konsantre olmam gerekiyor."

Pembe çiçeklerimizi tekneye binmeden hemen önce yemiştik ve neyse ki kralın öngördüğü çılgın baş ağrısı, gücümün bir kısmının geri geldiğini hissetmeden önce sadece birkaç dakika sürdü.

Su yanlara vurdukça tekne hafifçe sallanıyordu.

"Deneyebilirim" diye omuz silktilim, daha fazla ne önerebileceğimi bilmiyordum. Gerçekten, bu benim tek fikrimdi.

"Belki odaklanmana yardımcı olabilirim. Biliyorsun, ben biriyim." Rage göz kırptı ve beni daha yakına çekti.

Sırıttım, vücudunun sıcaklığı bedenime baskı yaparken ona eğildim. "biri olduğumu sanıyordum. Bilirsin, büyük suçlar falan."

Rage'in bakışları kukuletalıydı. "Sen benim için "dan daha önemlisin."

Şaka yapıyordum ama samimiyeti midemde kelebeklerin uçuşmasına neden oldu. Elini uzatıp başparmağıyla alt dudağımı okşadı. "Nai, bahçede arkadaş olduğumuzu fark ettiğimde seni reddettiğim için özür dilerim. O kelebekler senin üzerine indiğinde, ben" Hatırladıkça acı çekiyormuş gibi görünüyordu. "Seni sakladığım için çok üzgünüm. hak ettiğin halde sana güvenmediğim için."

Suçluluk duygusu yüz hatlarını çarpıttı ve itirafı karşısında kalbim sıkışmaya başladı.

Öne doğru eğildim ve ona uzun bir öpücük verdim. "Her şey ," dedim elimi sallayarak. "Dangalak Rage'i hafızamdan tamamen silmeye karar verdim."

"Hey!" Kalbini tutarak yüzünü buruşturdu.

Sırıttım ve alt dudağını ağzıma için bir kez daha öne eğildim. Keskin bir nefes aldı ve beni doğru çektikten sonra ellerini yanaklarımı kavrayacak şekilde yukarı kaldırdı.

Sürümdeki bir kadından, kader arkadaşınızla tanıştığınızda, eş bağıni mühürleyene kadar her seferinde daha da yakınlaşmak için yakınlaşmak için bir çekim olduğunu duymuştum. O zamanlar on iki yaşındaydım ve eş bağıni "mühürlemenin" ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikrim yoktu. Artık biliyordum. Şimdi sıcaklığın içime işlediğini hissedebiliyordum ve bedenim Rage'e daha yakın olmak, bir araya gelmek ve çok özel bir şeyi paylaşmak için ağrıyordu.

"Aaah." Geri çekildi ve başını tuttu. Arkadaşım acı içinde teknenin güvertesine düştüğünde düşüncelerimden koptum.

"Sorun nedir?"

Bakışlarında saf bir ıstırapla yüzünü buruşturdu. "Adaletin bize ihtiyacı var." Midem bulandı. "Tamam, hadi yapalım şunu."

Tüm bu zihinsel ruh yürüyüşü olayını kendi başıma denemek bir risk miydi? Evet, riskti. Ama Rage'in kardeşlerini kurtaracaksa buna değerdi. Benim için kalkan yemini ettiler ve ben de karşılığında onları korumak için elimden gelen her şeyi yapardım.

Gözlerimi kapattım ve en iyi arkadaşımı düşündüm. Hasat Yurdu'ndaki kral yatağında uzanıp rastgele okul meseleleri hakkında nasıl sohbet ettiğimizi hatırladım, Efendi Carn'ın nasıl bir pislik olduğunu ya da Geceyarısı prenslerinden hangisinin

büyük ihtimalle eşimdi. Nasıl oluyordu da o zamanlar kıyasla bu kadar sakin görünüyordu?

Yavaşça nefes vererek teknenin koltuğuna uzandım ve Kaja'nın odasını hayal ederek gözlerimi kapattım.

Soluk yeşil duvarların üstündeki fildişi taç pervazı, ünlü bir büyücü ressamın gümüş ve krem rengi soyut sanatı, ev ödevleri ve çizim için kullandığı şık cam masa. Kurt postumuzdan bile daha yumuşak, açık yeşil renkte kalın tüylü halı. Sonra yatağını hayal ettim, gölgelik kapalıydı, böylece ışık odasını kesip onu uyandırmayacaktı. Onu uyurken hayal ettim, kırmızı bukleleri yastığının üzerine dökülmüştü. O kadar gerçekçiydi ki sanki oradaymışım gibi.

Kendimi ipek yorganının üzerine oturmuş, bağdaş kurmuş, uyurken onu bir sürüngen gibi izlerken hayal ettim, kaşları sanki kötü bir rüya görüyormuş gibi .

"Kaja! Bağırdım.

Kankam bir çığlıkla doğruldu; irkilmiş yüz ifadesinde uykulu olduğuna dair hiçbir belirti yoktu. Gözlerini kırptırdı ve sonra başını salladı. "Nai?

Sırıttım. "Hey, kızım. '

Sağına soluna baktı ve sonra kendini çimdikledi. "Gerçekten burada mısın?

'Evet-hayır-bir . ' Nasıl açıklayabilirdim ki? Ne yaptığımı, bunun gerçek mi yoksa hayal ürünü mü olduğunu bilmiyordum ama gerçek gibi hissediyordum. . . Nereden başlamalıyım? Çok fazla soru vardı ve benim tam olarak sıfır cevabım vardı. "Ben-" Başımı keskin bir ağrı kesti. Belki de uzun bir açıklama için zaman yoktu. "Yardımaınıza ihtiyacım var.

Başını salladı, bukleleri zıplıyordu. "Herhangi bir şey. '

'Rage ve ben yaklaşık on beş yirmi dakika içinde rıhtımda olacağız.

Korumaların gitmesini istiyoruz ve-'

Parlak ışık kafatasımın içinden geçti ve imgelemin dışına çekilirken gözümü kırptım. Kaja gitmişti. Kaja'nın yatak odası gitmişti. Kankam gitmişti. Hepsi gitmişti. Başımı salladım ve jilet gibi keskin bir başka ışık dilimi kafamı keserken irkildim. Bir sonraki göz kırpışında, yakıcı ışık gölgeler içinde eridi.

"Nai?" Rage ellerini kollarımda aşağı yukarı gezdirerek seslendi. "İyi misin?"

Gözlerimi tekrar kırptım ve görüşüm bir geri gelene kadar yüzü gözümün önünden geçti.

"Oww," diye mırıldandım, başımı tutarak. "Bu acıttı."

Acı, kalkan bağı sayesinde eriyip gitti ve rahatladığım için ne kadar minnettar olsam da arkadaşlarıma acı çektirmekten nefret ediyordum.

Rage bir an için irkildi ama sonra yüzü rahatladı. "Bunu hissettin mi?" diye sordum.

Başını salladı. "Sadece bir saniyeliğine Sanırım acınızın Noble ve Justice ."

Oh, büyücü. Ve işkence görüyorlardı. Ne kadar kötü bir arkadaşmışım. "Bunu sen mi yaptın?" Rage sordu, sesi fısıltının biraz üzerindeydi. "Kaja ile temasa geçebildin mi?"

Ne diyebilirdim ki? "Sanırım mı? Umarım öyledir."

Çünkü bu işe yaramazsa, ciddi buna değmezdi. "İyi misin?" yardım etti.

Arkadaşıma küçük bir gülümseme sundum. "Özür dilerim. Bu kafama tekme yemek gibiydi ama sanırım işe yaradı. Ya öyle ya da gerçekten aktif bir hayal gücüm var ve Noble ile Justice gerilim tipi baş ağrısına takılıp kaldılar."

Rage kaşlarını çatı ve dudakları sırtarak yukarı doğru çekildi. Ellerini saçlarının arasına soktu ve kıkırdarak başıma ve boynuma masaj yaptı. "Şu anda hayal gücün hakkında söyleyebileceğim o kadar çok şey var ki."

Ona dilimi tükürdüm ve sonra ayağa kalkıp boşluğa geçerek kaptan koltuğuna oturdu. Motor canlandı ve bizi Alfa Adası'na doğru sürdü. Yaklaşık on dakika sonra motoru durdurdu ve benimle yüzleşti.

"Yaklaşık yüz metre açıktayız," dedi. "Biraz daha yaklaşırsak kurtlar teknenin yanaştığını duyabilir ve görebilirler."

"Peki yolun geri kalanında kürek mi çekeceğiz?" Teknenin dibine bakarken başımı sallayarak sordum. "Çünkü hiç kürek göremiyorum."

"Hayır," dedi, bakışları ağaçlarla kaplı kıyıya doğru kaydı. "Yüzerek girmemiz ."

Ona daha önce beni öldürmeye çalışan ahtapot canavarı hatırlatmaya zahmet etmedim. Sadece başımı salladım. En azından bu sefer selkilerin sorun olmayacağını biliyorduk.

Rage'in küçük bir yardımıyla sessizce suya kaydık.

Hemen ayak bileklerimin etrafında karanlık bir şeyin kaydığını hissettim ve donup kaldım, gözlerim fal taşı gibi açıldı.

Suyun yüzeyinden iki fok kafası çıktı ve bize bakarak hafif bir kalp krizi geçirmeme neden oldu. Onlara ne istediklerini ya da neler olduğunu sormak üzereydim ki, üst bedenleri bir deniz adamı gibi insan formuna dönüştü. "Kral, eğer suya girerseniz, kıyıya güvenli bir şekilde yardım etmemizi söyledi."

İçimi bir rahatlama kapladı. İlk başta, saldırmak üzere olup olmadıklarından emin .

"Teşekkür ederim," dedim onlara, suya elimi uzatarak. "Ama tehlikeli olacak. Alfa kralının adamları tarafından avlanıyoruz."

Rage boğazını temizledi. "Eğer Kral Ozark'a dönmeyi tercih , ne senin ne de efendin için daha azını düşünmeyeceğim-"

"Sizi terk etmek sadece onursuzluk değil, aynı zamanda ölüm cezası olur," dedi biri. "Benim adım Harp, bu da Gray. Hizmetinizdeyiz."

Diğer denizkızı Gray sudan başını salladı. "Kıyıda bizi neyin beklediğini öğrenene kadar daha fazla konuşmamayı öneririm."

Peki, kral onları ölümle tehdit ederek zorladığı için bize yardım ediyor olmaları önemli miydi? Belki de. Ama Rage yardımı protesto etmeyecekse, ben de etmezdim.

Yine de yarı insan formundaki selkiler sırtlarına işaret ettiler. Etrafa uzanarak ellerimi boyunlarından birine doladım ve ne bekleyeceğimi bilemeden tutundum. Selkinin yüzü saniyeler içinde insandan fok balığına dönüştü ve sonra suyun birkaç santim altına daldı.

Arkadaşıma baktım, "Bu şekilde kısmi olarak yer değiştirebildiklerini bilmiyordum.

Rage suyun içinde selkie savaşçısına baktı.

Rage'in gözleri büyüdü. 'Sanırım selkiler hakkında hâlâ öğrenecek çok şeyimiz var.'

'Evet,' diye . 'Sanırım öyle.'

Rage'in yanındaki denizkızı fok formuna geçti. Sonra, başka bir uyarı olmadan, hızla uzaklaştık. Heyecan çığlıklarımı bastırmak zorunda kaldım. Bunlar korkunç koşullardı ve Geceyarısı kardeşler için savaşmak üzereydik ama lanet olsun, bu eğlenceliydi.

Çok hızlılardı!

İskeleyle yaklaştık ve hem Rage hem de ben karanlık sahili taradık. Kaja ve kız kardeşleri buradaysa bile onları göremiyordum.

Yüz metreden daha az bir mesafede muhafızları gördüm; en az yirmi : biri okula giden patikanın başında, biri rıhtımda ve diğerleri de aralara serpiştirilmişti.

Lanet olsun. Sanırım Kaja mesajımı hiç almadı.

"Önce ben kıyıya çıkayım," dedi Rage, denizkızını bırakarak.

Ben cevap veremeden rıhtımdaki muhafız konuştu.

"Selkie saldırısı! Hasat kızlar yurdu!"

Ne? Muhafıza ve sonra sırtıttım. Kaja'nın yeni ittifakımıza rağmen saldırıyı selkilere yıkması kötü hissettirmişti ama işe yaramıştı. Yirmi muhafızın hepsi kılıçlarını çekip yatakhanelere doğru koşmaya başladı.

Evet!

Kıyıya yaklaştık, hepimiz kumsalda sürünerek ilerledik, düz ve alçak.

Bir an için planımın mükemmel işlediğini düşündüm ama sonra muhafızlardan ikisi durakladı ve geri çekildi. İçlerinden biri suyu taradı ve sonra karanlığı işaret etti.

"Orada bir tekne var."

Ne gördün? Omzumun üzerinden baktığımda, ay ışığının metal sürat teknesinin üzerinde parladığını gördüm. Lanet olsun!

"Dur!" İskeleydeki muhafız kılıcını çekerek sahili taradı. "Dışarıda kim var?"

Aynı anda birkaç şey oldu.

Rage sudan fırladı, sahile doğru koştu ve "çekilin!" diye bağırdı.

Önümdeki selkie, yatakhanelere giden patikanın başında duran muhafıza küçük bir bıçak fırlattı. Bıçak küçük bir gümbürtüyle muhafızın boynuna saplandı. Şekil değiştiren boğuk, ıslak bir çığlık atarak öne doğru devrildi, tepeden aşağı yuvarlandı ve bir sıçramayla suya düştü.

İkinci muhafız dizlerinin üzerine yana doğru yığılırken başımı kaldırıp baktım. Orada, muhafızın bulunduğu yerin arkasındaki bir kayanın üzerinde, elinde bir tokmak tutan en iyi arkadaşım duruyordu.

Muhafıza bakarak yüzünü buruşturdu. "Üzgünüm, dostum."

Rage, Kaja ve düşen muhafızın önünde durdu ve sıırttı. "İyi "

"Kaja," diye fısıldadım, duygularım göğsümde kabarıyordu.

Ben sudan çıkarken başını kaldırdı ve gülümsedi. "Halle-frickin-leujah," dedi, kolunu yanına bırakırken

Rage'in yanından geçip benimle buluşmak için sahile doğru yürüdü. "Nell ve Rue'nun aklımı kaçırdığımı düşündüklerine eminim."

Deniz kızları beni sudan çıkarken takip etti. Rage onlara döndü ve teşekkür ederek ellerini sıktı. Kaja'ya doğru koştum, onu ıslattığımı umursamadan sıkıca sarıldım.

"Alfa kral sana çok kızgın," diye mırıldandı saçlarıma doğru. "İyi ki kalkan bağın var, yoksa öldürmek için ateş et emri "

"Tam bir dangalak," diye cevap verdim. Geri çekilerek arkadaşımı inceledim. "Seni özledim."

"Kızım, aynı," dedi kıkırdayarak. "Burası sensiz hiç eğlenceli değil. Güvende olmana çok ."

Rage doğruldu ve kolunu belime dolamadan önce Kaja'nın omzuna vurdu. "Bizi kurtarmaya geldiğin için teşekkürler."

Başını salladı. "Sen-" Gözleri büyüdü. "Yere yat!"

Hâlâ büyük tokmağı elinde tutarken, elini fırlatacakmış gibi kaldırdı, bakışları atışa sabitlenmişti!

"Hayır!" Bileğine uzanarak bağırdım.

"Onlar bizimle," dedi Rage, Gray ve Harp'ı göstererek.

Kaja dondu kaldı ve büyük tokmak elinden kaydı. Bakışları benden Rage'e ve tekrar bana döndü. "Neler oluyor böyle?"

İki denizkızı geri çekilmişti ve biri hâlâ kınında duran hançerin sapını gevşetirken onlara baktım.

"Uh demek bunlar Harp ve Gray." Deniz kızlarıyla yüzleştım. "Müttefiklerimiz."

Kaja neredeyse tükürüğüyle boğuluyordu ama hiçbir şey söylemedi. Muhtemelen çok fazla şoktaydı.

"Şimdi Kral Ozark'a mı dönüyorsunuz?" Rage onlara sordu.

Gray ölü muhafıza doğru ilerlerken, "Burada kalıp size yardım etmemiz emredildi," diye cevap verdi. Sonra selkie savaşçısı kılıcını çekip çıkardı ve belindeki bel çantasına uzandı -ummm, o bel çantası mıydı?

, denizkızı belindeki şık çantadan bir bez çıkardı ve kınına sokmadan önce sildi.

Kaja ve ben bakıştık, ikimiz de bel çantasıyla ilgili bir sırıtmayı bastırıyorduk.

Harp, "Kurt kral alfa gücünü kullanırsa yardımımıza ihtiyacınız olacak," diye ekledi.

Rage nefesinin altından küfretti ve selkie'nin hatırlatmasıyla midem bulandı. Sürünün alfası olan Declan, sürüsüne bir vampirin kan kölesine hükmettiği gibi hükmedebilirdi. Eğer bir Geceyarısı kurdu Declan'ın emirlerine uymazsa, sürgün edilme ya da daha kötü bir riskle karşıya kalırdı.

"Amcan seni emirlerine uymaya zorlayabilir mi? Rage'e sordum.

Rage başını salladı. 'Ben gençken, evet. Oyunlarda denedi. İşe yaramadı.

Skor.

Kampüse doğru giden patikadan yukarı çıktık, tepeye yaklaştığımızda ana patikadan ayrıldık. Kaja'ya sessizce son birkaç günde olanları geriye doğru sırayla anlattım, selkie kralı ile yaptığımız zayıf ateşkesle başlayıp Honor'u yeraltı dünyasında görmemizle sona erdi.

Rage daha sonra bizi kendisinin ve kardeşlerinin kaleden gizlice kaçıp adaya gitmek istediklerinde kullandıkları gizli bir patikaya götürdü - bu patikada muhafız yoktu. Taş yapıya yaklaştıkça çalkalanmaya başladı.

"Justice ve Noble'ı kurtarmak için bir planın var mı, yoksa silahlarımızı kuşanıp içeri mi dalacağız? Rage'e sordum.

Kaşlarını çattı. 'Kaja ve bir çift selkiden daha fazlasına sahip olacağımızı umuyordum. '

"Kız kardeşlerin nerede?" Ona sordum. "Onlar iyi mi?"

Gözlerini devirdi. "Rue, Nell, Fiona ve Mele muhafızların dikkatini dağıtmak için saldırıya uğramış gibi yaptılar. Rue otantik görünmesini istedi.

O

Tekrar yürümeden önce bir iyileştirici iksire ihtiyacı olacak ama revire diğerlerini de alabiliriz."

'Eminim revirde de bir şişe büyücü şarabı vardır. Sihrini konuşturabilirsin' dedi Rage elimi sıkarak. 'Yine de bunun beklemesi gerekebilir. Önce Justice ve Noble'ı kurtarmalıyız. '

Sözleri içimi burktu. Neredeyse kardeşinin iyi olup olmadığını soracaktım ama kendimi durdurdum. Rage bir sebep olmadan Adalet ve Soylu'ya öncelik vermezdi. Çok iyi bir sebep. Bu noktada, onlara yapılan işkencenin ayrıntılarını bilmek . konuda bir şeyler yapana kadar olmazdı.

"Peki ya Surlama?" Kaja'ya sordum. "Onu buralarda gördün mü?"

"Surlama hakkında hiçbir şey bilmiyorum." Kaja yutkundu ve bakışları Rage'e kaydı. "Ama söylentilere göre kral, Rage'in annesini bırakıp 'u öldürebilmek için bir alfa varis üretmeye çalışıyormuş, biliyorsun." Başını Rage'e eğdi. "Oyunlardan beri Declan'ı kampüste görmedik."

Sık ağaçların arasından geçerken Rage boğazından kısık bir sesle hırladı. "Bırak denesin."

Boynunun arkasındaki tüyler kabardı ve ben de uzanıp onu okşadım, kurdunu sakinleştirmeye çalıştım. Şu anda onun içgüdüsel kurduna değil, aklı başında insan Rage'e ihtiyacım vardı. Gerçi bu yönü daha sonra işime yarayacaktı.

Kaleye vardığımızda, ilk geldiğimizde kullandığımız giriş ile revire çıktığını bildiğim arka girişin tam ortasındaydık. Sağlam taş duvar Selkie saldırısından beri ve Rage'in sola doğru birkaç adım atarak ellerini taşların üzerinde gezdirmesini izledim.

"Ne yapıyorsun? Ben sordum. "Gizli bir giriş mi var? Şaka yaptım. Rage'in zihniyle konuşmak artık ikinci doğası gibiydi.

Rage döndü ve bana sırtıttı. "Eğer sana söyleseydim, bu bir sır olmazdı.

Sonra bir kayayı itti ve taşlar sessizce kayarak gizli bir geçidi ortaya çıkardı ve çenem düştü.

"Bu çok havalı," diye fısıldadı Kaja.

Hepimiz içeri girer girmez Rage kayaya tutunmayı bıraktı ve taşlar tekrar yerine kayarken içeri daldı. Karanlıkta hışırdayan Kaja bir meşale hakkında bir şeyler mırıldandı.

Bir kıvılcım parladı ve Rage avucundaki küçük ateş topunu kaldırarak geçidi aydınlatmaya yetecek kadar ışık verdi.

Solumuzda, kapağı açık duran büyük bir sandık duruyordu. Giysiler, ayakkabılar ve silahlar kabı dolduruyordu. Üstündeki taş duvarda yaylar, ok sadakları ve birkaç kılıç asılıydı. Rage zulaya el salladı ve "Hadi . Declan bir varisin bekleyebileceğine karar verebilir."

Ben kalçalarım kılıçlar bağladım ve kısa bir kılıç kaptım, Kaja da birkaç kılıç aldı.

Rage eline bir meşale aldı ve avucundaki aleve tuttu. Artan ışıkla birlikte ateş topunu söndürmeyi başardı.

Kaja ve ben birbirimize baktık, tamamen silahlanmış ve Justice ile Noble'ı kurtarmaya hazırдық, Rage aramıza girip selkileri ileri doğru salladı.

"Gray ve Harp, eğer kılıç istiyorsanız gelin alın," dedi Rage.

Önce Gri, sonra da Harp öne çıkıp bıçakları topladılar. İki selkiyle alfa kralına saldırmak üzere olduğumuzu düşünmek benim için hâlâ çılgıncaydı. Vay canına, işler nasıl da tersine dönmüştü. Birkaç dakika sonra tepeden tırnağa silahlanmış bir halde geçitlerden süzüldük.

Rage bizi koridorlardan geçirerek doğuya doğru götürdü. "Nereye gidiyoruz? Ben sordum.

"Önce annemin odasına gideceğiz. Declan'ın onu kullanmasını istemiyorum," diye herkesin duyabileceği şekilde yüksek sesle cevap verdi Rage. "Bir daha asla."

"Silahlar dışarı," diye homurdandı Rage hepimize. "Ama dikkatli olun." Gözlerini selkie savaşçılarına . "Sakın kazara annemi öldürmeye cüret etmeyin."

Sonra görünmez bir düğmeye daha bastı ve bizi büyük bir yatak odasına götürdü.

"Anne?" Rage odanın hemen içinde durdu.

Onun yanına gidip odayı taradım ve müdirenin hayatta ve iyi olduğunu, geç olmasına rağmen yazı masasında oturduğunu görünce rahatladım. Yanında büyük gri bir kurt oturuyordu. Oğlu ona seslendiğinde gözlerini kocaman açarak ona doğru döndü ama kalkmadı. Bir kalp atışı sonra kurt bir insana dönüştü.

"Aww, Nai," dedi Herpes Beo, Elaine'in arkasında durup elini kılıcına götürerek. "Seni görmek çok güzel. Seni de Rage."

Bir zamanlar Rage ve kardeşlerinin Beo'yu arkadaş olarak gördüklerini bildiğim için donup kaldım.

"İkinizi ona getirdiğim için kral beni çok ödüllendirecek." Beo ileri atıldı ve Rage'den alçak bir hırıltı yükseldi.

"Sorun ne-?" Beo cümlesini bitiremedi.

Rage bileğini oynattı ve tek bir akıcı hareketle küçük bir hançer Beo'nun boynuna saplandı. Gece Yarısı Sürüsü muhafızı dizlerinin üzerine düştü.

Grey ve Harp koridordan çıktılar ve biri homurdandı, ama sözleri benim için kayboldu çünkü Elaine o anda ayağa kalktı ve vücudunu bükerek ağırlığının tüm gücünü Beo'nun boynuna doğru bir saldırıya .

Bekle, silahı var mıydı ki?

Gözlerimi kırptım ve o da geri adım atarak Beo'dan uzaklaştı, dudağı tiksintiyle kıvrılmıştı. Orada, boğazına saplanmış hançerin yanında

Kaleminin son santimine kadar.

Vay canına.

"Bir zorbanın emirlerine uymayı seçtin," diye hırladı. "Senden daha fazlasını beklerdim, Beo."

Müdire Elaine oğluna doğru döndü. "Cesaret!"

Adını söyler söylemez kapısı açıldı ve silahlarını çekmiş dört muhafız içeri girdi.

"Hayır!" Elaine çığlık attı.

Ve aynı Rage, "Geri çekilin!" diye bağırdı.

Sanki zaman durmuş gibi muhafızlar donakaldı, yüz hatlarını şaşkınlık kapladı.

Gözlerimi kırptım ve dördü de başlarını sallayınca çenem gevşedi.

"Şimdi," diye homurdandı Rage. "Silahları indirin."

Üçü de silahlarını . Aynen . Ama dördüncüsü titredi, tüm vücudu görünüşte bir irade savaşıyla sarsılıyordu.

Kutsal büyücü, neler oluyordu?

Başını kaldırıp acı çekiyormuş ulurken kılıcı elinde sıkılaştı.

Rage öne çıktı ve muhafızı bıçağıyla delik deşik etti; feryadı ıslak bir gürültüyle kesildi.

"Krala işaret vermeye çalışıyordu," diye homurdandı Rage. Az önce öldürdüğü kurdun cansız bedeni yere yığılırken üzüntüyle ona baktı.

"Kumanda gücün giderek güçleniyor," dedi Elaine, oğluna bakarken sesi şok doluydu, sonra gözleri büyüdü ve bakışları selkilerden Rage'e kaydı. "Arkadaş mı ediniyorsun?"

Kıkırdayarak homurdandım.

"Deniyorum," dedi çarpık bir gülümsemeyle. "Harp, Gray, bu benim annem, Elaine."

Selkiler eğildi ve Harp, "Tanıştığımıza memnun oldum, hanımefendi," dedi.

Elaine başını salladı. "Sen de öyle." Sonra Rage'i sert bir kucaklamanın içine çekti. "Çok endişelendim."

Onların bir araya gelişini müstakbel kayıinvalideme duyduğum yeni bir saygıyla izledim. Dört alfa varisi yetiştirmişti, bu yüzden elbette belalıydı.

"Anne," dedi, kelimeleri aceleyle çıkmıştı. "Revire gidip Hasat kızlarını güney kulesinin bodrumuna getirir misin? İçimde alabileceğimiz her türlü yardıma ihtiyacımız olacağına dair bir his var."

Başını salladı ve sonra bir öpücük için alnını aşağı çekti. "Muhafızlarımızı diğer yönlendirmek için elimden geleni yapacağım. Çoğu size saldırmak istemiyor ama"

Rage zorlukla yutkundu. "Ama sürü bağı kralı reddetmeyi zorlaştırıyor."

Hepimizin az önce tanık olduğu gibi, görünüşe göre Rage'in de bir alfa kralın özelliği olan komuta gücü vardı.

Belki de Rage amcasının yerini almaya hazırđı.

"Yakında görüşürüz," dedi ve kapıya doğru ilerledi. "Şimdi, Chance, Jonathan, Robert, benimle gelin."

Rage kaşlarını çatarak bana baktı ama dikkati başımın üzerinden geçerken yüzündeki ifade kayboldu. Omzumun üzerinden baktım ve Beo'nun yerde ölü yattığını gördüm. Ama Rage çocukluk arkadaşının yanına gitmedi. Onun yerine dostum başını açık kapıya doğru salladı.

"Hadi gidip Justice and Noble'ı alalım."

Bölüm 8

Kalbim boğazıma kaçtı. Pis bir zindanın koridorunda duruyorduk. Hava kan ve idrar . Düşük ışıktaki korku titriyordu ve taş duvarlardaki sıçramış lekeler ürkütücü havaya yepyeni bir anlam katıyordu. Kaja, Rage ve ben karşı tarafta beklerken iki selkie savaşçısı kapının bir tarafına geçtiler.

"Bundan hoşlanmadım," dedim Rage'e. 'Gardiyan yok mu? Sadie ve Audrey ile sahile ilk indiğimiz zamanki gibi.

Rage gözlerini kapattı ve konsantre olduğunu anlamam sıcak bir saniyemi aldı. Surlama'nın sesi kapalı kapının diğer tarafından bize doğru süzüldü.

"Senin için geleceğini söylemiştin ama belki de yanılıyorsundur, Justice Midnight. Belki de o kaltağı senden ya da Noble'dan daha çok önemsiyordur."

İçimi yakıcı bir öfke kapladı. Surlama'nın sesinden daha da kötüsü, söyledikleri beni kıpkırmızı yaptı. Adalet acı içinde inlediğinde, Rage kapıya doğru yürüdü, dizini göğsüne doğru kaldırdı ve sonra sağır edici bir darbe indirdi. Bir tekme ve kapı öyle bir güçle açıldı ki, arkasındaki duvara çarptı ve kıymıklar yere yağdı.

Görünüşe göre, gitme zamanıydı.

Kırılan kapı sallanırken, takviye kuvvetleri bekleyemezdik. Umarım Rage'in annesi ve diğer Harvest kızları yakında gelirlerdi.

İçimde öfke patladı ve peşinden koştum, bıçağımı çekmişim ve her şeye hazırdım.

Oh Mother Mage.

Bu bir tuzaktı.

Aralarında alfa kralın da bulunduğu en az yirmi muhafız tepeden tırnağa silahlı bir şekilde uzak duvarın önünde bekliyordu. Birçoğunun yüzünde vahşi sırıtışlar vardı.

ama hiçbirisi Declan'inki kadar büyük değildi.

Oda, eğer öyle denebilirse, çok büyüktü, en az yüz metre çapındaydı, evdeki yemekhaneden ve okulun kafeteryasından daha büyüktü. Declan neden bu kadar büyük bir işkence odasına ihtiyaç duymuştu ki?

Derimin hemen altında çatırdayan derin güç mağarası ileri doğru kükredi ve tüm elemental güç bombalarının anasını serbest bırakmaya hazırlandım.

Ta ki bakışlarım Adalet'in üzerine düşene kadar. Koyu renk saçları topaklanmış ve kanla keçeleşmişti, yeşil gözleri kararmış ve neredeyse şişerek kapanmıştı. Derisinde çürükler vardı: kolları, göğsü, boynu

Tüm Midnight kardeşler arasında Rage ve Justice neredeyse birbirinin aynısıydı. Bu yüzden onu boğazında on iki inçlik bir bıçakla görmek kalbimi ikiye böldü.

Surlama alay etti. "Büyünü kullanırsan kılıcımı öyle bir saplarım ki bir daha asla ."

Keskin bir nefes çektim ve o da bıçağı daha sıkı bastırdı, ta ki boynunda kan boncukları oluşana ve Justice inleyene kadar.

Gözlerimden yaşlar süzülürken içimdeki sihir tamamen söndü.

"Ne yapacağız?" diye sordum Rage'e.

kıpırdamadan durdu ve amcasına hançer gibi baktı.

Noble taş zeminde bir top gibi kıvrılmış, yaralanmış, hırpalanmış ve Declan'ın ayaklarının dibine bağlanmıştı. Daha önce sadece göz ucuyla gördüğüm vahşet ve gaddarlık şimdi tam anlamıyla şok edici bir ahlaksızlıkla önümde uzanıyordu.

Kaja solumda durarak içeri girdiğinde nefes nefese kaldım ve iki selkinin bize katıldığını görmekten ziyade hissettim.

"Büyücü Ana," diye soluk soluğa kaldı içlerinden biri.

"Demek sen de bu hainlerle iş birliği yaptın?" diye hırladı kral Rage, bakışlarındaki zehirle selkilere el sallayarak. "Çaresizliğinizin bir sınırı yok mu?"

Şaka mı yapıyordu?

"Ne istiyorsun?" Rage, gözleri Noble'dan Justice'e ve sonra tekrar amcasına kayarak sordu.

Declan'ın boynundaki damarlar şişkinleşti. "Kısır olduğum ortaya çıktı." Bu açıklamayı sanki Rage'e karşı bir suçlamaymış gibi yaptı. "Bunca zamandır annenden kaynaklandığını sanıyordum ama büyü bile bana bir varis getiremiyor."

Vay be. TMI MI? Bu bombayı yirmi korumasının önünde söylemesini beklemiyordum.

Rage kaşlarını çatı, bakışları sanki amcasının bir kaçış yolu varmış gibi odanın içinde geziniyordu. "Tamam"

Kral Noble'ı tekmeledi ve ardından eşime doğru ilerlerken bedeninin üzerinden geçti. "Soyumun en güçlüsü olduğun için, cariyelerimi hamile bırakman için seni seçiyorum. Bana yeni bir varis vereceksin."

Gebe bırakma kelimesini duyunca neredeyse bayılıyordum.

"Onların sadakatine sahip olacağım, sadakatlerine. Artık senin gibi bana ihanet eden olmayacak," diye homurdandı alfa kral.

Whoa. Vay be. Bekle o-?

"Delirdin mi sen!?" Rage bağırdı. "Bu mümkün değil-"

Kral o kadar hızlı hareket etti ki Rage'e ters bir yumruk atarken sadece bir bulanıklık gördüm. Elinin dostumun yüzüne çarpması kulaklarımı çınlattı. ne cüret?

Kafasını koparmak niyetiyle ileri atıldım ama Kaja beni tuttu.

"Dikkatli ol, tatlım." Surlama bıçağı Adalet'in boynuna doğru çekti ve yaka kemiğinin yanından aşağıya doğru kıpkırmızı bir iz aktı.

Biz ne ? Düşün, düşün, düşün.

İşte o zaman, her geçen gün daha da güçlenen bağımızın karşısında, hayal kırıklığına uğramış bir kabulleniş hissettim.

Bakışlarım Rage'e kaydı; o başını eğerken içimi ateşli bir öfke kapladı. Utanç içinde. Yenilgiyle.

'Güven bana,' diye fısıldadı zihnime.

"Yapacağım," diye mırıldandı Rage krala ve sonra sertçe yutkundu. "Ama sadece kardeşlerimin, Nai'nin, annemin ve buradaki diğer herkesin gitmesine izin verirsiniz."

"Hayır!

Kral üst dudağını kıvrarak bana baktı. Sonra Surlama'ya baktı. "Kalkan bağlarını kırıp Cesaret'i bana bir yeminle bağlayabilir misin?"

Surlama başını salladı ve midem .

Hayır, , hayır. Rage'in gitmesine asla izin vermem.

Bir şeyler yapmamız gerekiyordu. Zihnim saniyeler içinde tehditlerimizi - çok sayıda- ve seçeneklerimizi -az sayıda- hesapladı. Surlama bıçağı Adalet'in boğazına dayamıştı, bu yüzden önce onu öldürmem gerekiyordu, ama kral beni kurtarmaya çalışacağına şüphe olmayan Rage'i öldürmeden önce ve kesinlikle muhafızlar Kaja'yı ve geri kalanımızı öldürmeden önce. Belki kanını çalışsam ama muhtemelen fark eder ve-

Kapıdan gelen bir savaş çılgılığı dikkatimizi çekti ve ardından Fiona, Nell ve Elaine silahlarını ateşleyerek odaya daldılar.

Yasal silahlar.

Fiona'nın elinde, Rage'in kardeşleriyle birlikte beni Montana'dan alırken kullandıklarına benzeyen şık bir tabanca vardı. Silahı havaya ve tetiği çekti. Gürültülü patlama sesi küçük alanı yararak kulaklarımı sızlattı. Başımı salladım ve fırsatımı değerlendirip Surlama'ya doğru fırladım.

Kara büyücünün silah sesi karşısında tereddüt etmesi, ona çarpıp yere düşmeden sadece bir saniye önce kolunu Justice'in boynundan çekmeme olanak sağladı. Önce o vurdu ve onun tatmin edici çatırtısı

Taştaki kafatası beni tarifsiz bir hazza boğdu. Nefes nefese yuvarlanırken bıçağı onun elinden almak için çaresizce çekiştirdim.

Kabzayı alır almaz ayağa fırladım, yüzünü yere çarpmaya hazırdım ama elini uzattı ve büyüğü bana çarptı. Yeşil bir sis derimin üzerine çökerken, sinir uçlarımda acı dalgaları dolaştı. Acı yırtarken çığlık attım, ağzımdan mutlak bir ıstırap döküldü. Yere düştüm ve kıvrandım.

Acıya kısa bir ara verdim ve kalkanlarımdan işkence dolu çığlıkları ruhumu dağılarken nefes nefese kaldım. Önce Asil, sonra Adalet ve son olarak da Öfke böğürdü. Acıları havayı .

Lanet olası kalkan büyüğü!

"Nai! Rage, kralın önünde bir topun içine yığılırken panik içinde bana bağırdı.

Odanın diğer ucuna baktım ve fazladan yardım gelmeyeceğini anladım.

Nell, Kaja, Fiona, iki denizkızı ve kraliçe diğer herkesle kapışuyordu. Altıya karşı yirmi. Bueno değil.

Ateş odanın her tarafına sıçradı, zemini su bastı ve arkadaşlarım onları öldürmeye çalışan adamları durdurmak için tüm güçleriyle elemental güçlerini kullanmaya çalışırken yeryüzü sallandı.

Acı kreşendoya ulaştığında gözlerimden yaşlar süzüldü. Canlı canlı derim yüzölümüş gibi hissediyordum ve büyü gücümü bile kullanamayacak kadar zayıflamıştım. Beni etkisiz hale getirmişti -belki de öldürmeliydi ama üç kalkanım onun büyüünü dağıtmıştı. Keşke yapabilseydim

"Seni aptal kız. Ne kadar güçlü olduğumu bilmiyor musun?" Surlama tepemde dikilmiş, tiksintiyle bana bakıyordu.

Gözlerimi kırptım ve Honor zihnimde belirdi; göle bakarken yüzünde hüznü bir ifade vardı.

'Sen gerçek değilsin,' demişti.

Onu bu şekilde bırakamazdım. Bırakmazdım. Rage, Noble ya da Justice'in benim yüzümden ölmesine izin veremeyeceğim gibi. Yardıma ihtiyacım vardı. Yüksek büyücü yardımı.

"Büyükbaba! Kaja'ya yaptığım gibi onun yüzünü zihnimde canlandırarak bağırdım.

ürkütücü bir sakinlik çöktü. Sonra cevabını duydum.

'Nai? Bu da ne böyle? Sonunu hissediyorum.' Sıkıntılı sesi beynimin içinde .

"Yardım edin," diye yalvardım. 'Surlama. Büyü. Toparlayabildiğim tek şey buydu. Bakışlarım yerde diz çökmüş ve nefes nefese kalmış Rage'e takıldı, annesi durmuş, hayatını bağışlaması için krala ağlıyordu.

Bu nasıl oldu? Nasıl bu kadar yanlış gitti?

"Bana büyüğü ver. Büyükbabamın sesi zihnimde sertti ve göbeğimde bir çekilme hissettim.

"Ne? Kafa karışıklığı düşüncelerimi bulandırdı ve sözlerini anlamlandırmakta zorlandım.

"Ruhlar âlemine gel ve büyüü bana ver," diye emretti.

"Nasıl?" diye sordum, gerçekten yalvardım. Kaja'yı ziyaret etmek için ne yapmıştım?

"Bırak , Nai. Beni net bir şekilde hayal et ve sonra bırak. '

Büyükbabamın nazik ve buruşuk yüzünü hayal ettim, çok az tanıdığım bir adamdı ama benim için çok şey riske atmıştı. Ona olan sevgim içimi doldurdu ve sonra

Kuma indim, nefes nefese kalmıştım ama artık acı çekmiyordum. Üzerime bir gölge düştü ve başımı kaldırdığımda Büyükbaba Geoff'u sahilde gördüm; benden yakınlığımı seçmemi istediği yerde. Yüzümün iki yanını tuttu ve sonra tatlı büyükbabam alev alev yanan gözlerle bana baktı.

"Cadıyı öldür ve benimle Montana'da buluş."

Tam yüzümün önünde kocaman bir nefes çekti ve hastalıklı yeşil sis sanki büyüü solumuş gibi üzerimden kalktı. Havada süzüldü ve onun içine girdi.

Nefesim kesildi ve gözlerim açıldı.

Surlama'yı uzun bir hançerle başımda dikilirken buldum.

Tüm oda ve içindekiler nefeslerini tutmuş bekliyor gibiydi. Çığlık yoktu. Ses yoktu. Daha fazla acı yoktu. Görüşüm tünelleşti ve kararlılık içimi doldurdu.

Ölme zamanı, cadı.

büyü aktı. Güç derim karıncalandı ve dik bir şekilde fırladım, bıçağı tutan kolunu sol elimle kavradım ve hırslayarak başının üzerine çektim. Sağ elimi boğazına geçirdim. Gözleri büyüdü; ağzını oynattı ama hiçbir kelime çıkmadı.

Öfke dolu bir feryatla gücümü ona fırlattım. Ona o kadar çok vahşi, sınırsız, kindar büyü fırlattım ki görüşüm bozuldu. Enerji vücudumu bir ışık hücumuyla terk etti, beni sersemletti ve boynuna tutunarak yaşamı boğdum. Havasını kestiğimde yüzü morardı ve gözleri şok içinde açıldı. Bu bencil büyücü onun son kan şişesini çalmıştı. Son kurbanını manipüle etmişti. Son hastalıklı zevk anını .

"Ruhların Koruyucusu'na selamlarımı iletin," diye .

Mavi büyüüm damar ağını takip ederek derisinin üzerinde gezindi ve sonra patladı. Çok fazla ısı ve nemle doldurulmuş bir sosis gibi, et ve kemik parçaları duvarlara ve yerlere sıçradı.

Kutsal büyücü.

"Nai!" Rage, yine amcasıyla savaşa kilitlendiği odanın diğer tarafından böğürdü.

Görünüşe göre muhafızların çoğu ölmüş ya da ve Fiona'nın mermisi .

Adrenalinin etkisiyle titriyordu. Odanın geri kalanını taradım ama görünüşe göre üstünlük .

Botlarımın üzerindeki kanlı katliam parçalarına baktım ve midemde safra çalkalandı. Bu da neydi böyle? Birinin vücudunu patlatma yeteneğine sahip miydim? Bu korkutucu ve inanılmaz derecede etkiliydi. Surlama'yı özlemeyecektim ama bu güce sahip olduğum düşüncesi göğsümde karanlık bir his .

Ben bir canavarım.

Justice sürünerek geldi, beni kollarının arasına aldı ve işte o zaman adrenalin ve şok yüzünden titrediğimi fark ettim.

"Onu yakaladım!" diye bağırdı, sıcaklığı beni sararken göğsüne yaslanıp titredim.

Çok fazla büyü. Çok fazla büyü kullandım. Kendimi hasta hissettim.

Elainein kralın arkasına geçip uzun ve ağır bir şeyi kafasına indirerek bir buğday çuvalı gibi parçalanmasına neden olduğunu görmek için tam zamanında dikkatimi dostumun kralla olan savaşına çevirdim.

Noble köşeden inledi ve Kaja ona doğru koştu, parmaklarını vücudunda gezdirerek yara olup olmadığını kontrol etti.

"Lanet kafasını koparın!" Adalet yavaşça ayağa kalkarken kükredi, ben hala kollarındaydım.

Rage amcasına baktı, dudakları tiksintiyle kıvrıldı ve kılıcını kaldırdı.

"Bekle!" Elaine Rage'in önüne geçti, gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu. "Sana asla söylemek zorunda kalmamayı umuyordum, en azından bir çözüm bulana kadar."

Göğsü kabaran Rage, vahşi gözlerle annesine baktı ve "Neyi söyleyeceksin?" diye hırladı.

İçini çekti, başını önce yerde yatan krala baktı. "İki gün önce Surlama'ya bir koruma büyüsü yaptırdı. Biri onu öldürmeye kalkarsa öleceğim. Bu bir kalkan büyüsü gibi, sadece istemsiz."

Oda dönüyordu. Az önce o büyüyü bozabilecek kadar güçlü tek cadıyı mı öldürmüştüm? Bu düşünce midemi bulandırdı. Şu anda daha fazla berbat haberle başa çıkamazdım.

Fiona kafasını koridora sonra, "Daha fazla muhafız geliyor," dedi. "Gitmemiz gerek."

Rage'in annesi krala ters ters baktı. Bir ayağını kaldırdı ve tam kasıklarının üzerine indirdi. Zaten steril olmasaydı

"Boşanmak istiyorum."

Rage odanın ucundan bize doğru yürüdü ve Justice beni kardeşinin kollarına bıraktı. "Teşekkür ederim, kardeşim."

Adalet başını salladı. "Elbette."

Rage bizi kapıdan çıkarıp gizli geçitlere götürmeden önce alnıma şefkatli bir öpücük kondurdu.

"Nai, nereye gidiyoruz?" Kaja sordu.

Surlama etinin patlaması ve benim bir kara büyücü mü yoksa aynı derecede kötü bir şey mi olduğumu düşünürken sessizdim. Nereye gidebilirdik?

"Amcam diyarı tarayıp bizi arayacak," dedi Rage. "sonra gitmemize izin vermeyecek."

Halsizlik uzuvlarımı çekti. "Montana. Babamın sürüsü bizi canları pahasına koruyacaktır."

Bölüm 9

KÜÇÜK GRUBUMUZ koridordan dışarı taşı ve ben parlak arabalarla dolu son derece modern garaja bakarak gözlerimi kııptım. Rage bizi bir sıra SUV'a götürdü, hepsi de beni Montana'dan aldıklarında Virtue'ların kullandıklarının aynısıydı. Bu sadece dört ay önce miydi? Bu kadar kısa bir süre her şeyi nasıl değiştirebilirdi? Bakışlarım Rage'e kaydı ve onun da aynı şeyi düşünüp düşünmediğini merak ettim. Artık onun da tüm hayatı altüst olmuştu.

Nell, Fiona'nın kolunu çekti. "Rue için geri dönmeliyim."

Başını salladı. "Mele'yi al ve Rue'yu aldığında topraklarımıza dönüp babama olanları anlat. Seni saklaması gerekecek."

Talimatları karşısında sinirlerim gerildi.

Kaja başıyla onayladı. "Fiona ve ben Nai'yle birlikte gidip güvende olduklarından ya da mümkün olduğunca güvende olmaya yakın olduklarından emin olacağız."

Hasat kızına sarılmak için içeri çekildiğimde gözlerim yaşardı.

Sonra iki araca doluştuk, ben ön koltukta oturuyordum, Rage kullanıyordu. Arkama baktığımda Harp ve Gray'in Elaine'in iki yanında oturduğunu gördüm. Rage, Justice'in Noble, Kaja ve Fiona'yla birlikte sürdüğü cipi arkaya çekmeden önce Rage'in annesi bana küçük bir gülümseme sundu. Kaleden -alfa kraldan- hızla uzaklaşırken yüzümü öne çevirdim.

Cipin içindeki sessizlik bana baskı yapıyordu. Tedirginlik, korku suçluluk.

Oraya vardığımızda babama ne diyecektim? Nasıl açıklayabilirdim? Daha da kötüsü, Declan'ın er ya da geç bizim için gelmeyeceğine inanacak kadar saf değildim. Gelişim daha büyük acıların habercisi olacaktı.

Rage ağırlığını değiştirdi ve direksiyonu daha sıkı kavradı, parmak eklemleri ağardı. Benzer endişeler ona da işkence ediyor muydu?

Yoldan rıhtıma doğru hızla ilerledik ve bir aydınlanmayla nefesim kesildi.

"Büyücü topraklarından nasıl çıkacağız?" sordum. Ama tek cevabı başını sallamak oldu, ben de annesine döndüm. "Bizi misin?"

Cevap vermeden önce zorlukla yutkundum. "Ölümlüler âlemine geçitten geçmek için Yüksek Büyücü Konseyi'nin bir üyesi ya da alfa kral tarafından imzalanmış bir belgeye ihtiyacımız var. Bizi sihirli topraklara gemiye bindirebilirim ama insan geçitten geçmek farklı bir mesele."

Harika. Gelecekteki Nai için bir sorun sanırım.

İskeleyle yaklaştığımızda, erkek büyücü kaptan doğruldu ve alnındaki ince üçgen ve nokta işaretini gösterdi. Bizi daha önce anakaraya götüren kişi o değildi. Küpeştede otururken, yanından geçip küçük feribota bindiğimizde hoş bir şekilde gülümsedi, arabamızın tamponu Adalet'in sürdüğü arabanın birkaç santim uzağındaydı. Büyücü kaptan bizi takip etti, sadece tekneyi iskeleyle bağlayan ipi toplamak için durdu. Tahtadan yukarı doğru koştu ve elini sallayarak üzerinden geçtiğimiz metal ızgarayı rıhtımın altına kaydırıldı.

Lütfen bizi durdurmasına izin verme, diye dua ettim.

Araçlardan indik ve büyücü önce Rage'i sonra da Elaine'i aynı sıcak gülümsemeyle selamladı.

Yirmili yaşlarının sonunda ya da otuzlu yaşlarının başında olan sarı saçlı adamın çocuksu bir görünümü vardı ve iki gamzesi onu iddia ettiğinden çok daha genç gösteriyordu.

"Müdire Hanım! Sizi gördüğüme sevindim hanımefendi." Biz çıkarken Midnight kardeşlere başıyla selam verdi ve sonra araçların etrafında bir tur attı. "Hepiniz alışveriş için anakaraya mı gidiyorsunuz?"

Deniz kızlarını görene kadar bakışları her birimizden diğerine sıçradı ve sonra gözleri genişledi.

Alışveriş mi? Halsiz grubumuza baktım ve neredeyse gülüyordum. Rage'in gömleğinin etekleri Declan'la girdiği çatışmada yanmıştı ve hem Justice hem de Noble işkence kurbanı gibi görünüyordu - ki bu da oldukça yerindeydi. Müdire Elaine'in kıyafetlerine kan sıçramıştı ve Kaja ile Fiona da bizden daha iyi durumda görünmüyordu.

Elaine boğazını temizledi ve cebinden bir altın para çıkardı. "Evet. Alışveriş." Parayı genç adama uzattı.

Görünüşümüzü tam olarak kavradı ve başını salladı, cebine soktu ve başka soru sormadı.

Kaja sanki az önce hayatlarımız için kavga etmemişiz gibi sırıtarak, "Alışveriş bir rüya gibi geliyor," dedi. Bir kez daha kankam olarak yerini sağlamlaştırdı.

Fiona gözlerinde komplocu bir pırıltıyla kız kardeşine başını salladı. "Değil mi?" Büyücüye döndü. "Neredeyse için can atıyorum."

Çarpık mizahlarına homurdandım. Görünüşe göre bu onların ailesinde varmış. Elaine adama, "Hemen yola ," dedi.

Adamın ifadesi kasvetli bir hal aldı ve pruvaya doğru yürüdü. Elaine dudaklarını büzdü, "Bakalım Bert'i haftanın geri izin almaya ikna edebilecek miyim?" dedi.

Bert olduğunu tahmin ettiğim adamın peşinden gitmeden önce, Justice kolunu çekti. "İyi fikir, anne."

Yaraları buruşturmama neden oldu. "Ve bir şişe büyücü şarabı olup olmadığını sorabilir misin?" Ona sordum.

"Bu da çok iyi bir fikir." Rage kolunu belime doladı ve şakağıma bir öpücük kondurdu.

Elaine bana tuhaf tuhaf baktı ama başını salladı.

Rage'e daha da sokuldum ve başımı göğsüne yasladım. Kalp atışları yavaşladı ve beni sahte bir güvenlik duygusuyla uyuşturan sabit bir güm güm sesine dönüştü. Onun burada olması, güvende olduğunu ve hâlâ hayatta olduğumuzu bilmek, hafife alabileceğim bir şey değildi.

"Kutlama yapmak için doğru zaman olduğunu sanmıyorum," dedi Justice kardeşine. "Henüz tehlikeyi atlarmış değiliz."

Başımı salladım ama sırrımı söylemeden önce bakışlarım selkilere kaydı. "Sonrası için."

Justice başını salladı, ama şimdi onun kınamasını tüm selkilerin sırrımı bilmesine tercih ederim. Garip bir kovan zihni. Ayrıca, Rage muhtemelen zihniyle konuşmak için aralarındaki bağı kullanabilirdi.

"Bizimle mi geliyorsunuz yoksa Kral Ozark'a geri mi dönüyorsunuz?" Rage birkaç adım duran selkilere sordu.

Bakışlarım eşimden Harp ve Gri'ye kaydı. Her iki denizkızı da bizim gibi kan revan içindeydi ama görünüşe göre zırhları onları ciddi yaralanmalardan korumuştı. Aynı kıyafetleri giydikleri gibi, iki adamın da yüzünde ciddi ifadeler vardı.

Gray bana dönmeden önce Rage'e başıyla selam vererek, "Şimdi Kral Ozark'döneceğiz," dedi. "Ve efendimiz, bize, yani selkie savaşçılarına olursa, istemeniz olduğunu hatırlatmak istiyor."

Mage Ana, umarım iş noktaya gelmez.

Rage başını salladı. "Teşekkür . Kralınıza sözümü tutacağımı söyleyin."

Bunu bilen tek kişi ben olduğum için grubun üzerine bir sessizlik çöktü. sözün ne olduğunu.

Daha fazla konuşmadan, iki denizkızı parmaklıklara tırmandı ve ardından karanlık suya daldı.

"Bel çantalarını özleyeceğim," dedi Kaja, onların yüzerek uzaklaşmasını izlerken ve benim ve Fiona'nın kahkahalara boğulmasına neden olurken. Sonra beni sürükledi

Rage'den uzaklaştı ve beni sıkıca kucaklayarak kendine çekti. "Lütfen bir daha bensiz kaçma," diye fısıldadı kulağıma.

Başımı salladım, cevap veremeyecek kadar tıkanmışım.

Fiona kız kardeşinin yanına gelerek, "En iyi moda seçimlerine sahip olmayabilirler ama çok sıkı dövüşçülerdi," dedi. Kaja ve ben ayrıldık ve Fiona bize doğru eğildi, "Belki bel çantası almalıyız?"

Hepimiz kahkahalara boğulduk, yıllardır yapmadığım bir şey olduğunu hissettim. Hasat kızlarının böyle bir etkisi vardı. "Ben de bir tane istiyorum," dedim.

Kaja başını salladı ve kaşlarını alaycı bir kederle kaldırarak bana baktı. "Bu hiç adil değil. Kaderinde bir eş ve bir bel çantası mı var? Hadi ama Nai, zenginliği biraz yay."

Kıkırdadık ve sonra işler ciddileşti. Fiona'ya Honor'un öldüğü geceden beri olan tüm çılgınlıkları anlatmaya başladım ama sözümü kesti.

Fiona başını sallayarak, "Kaja bana revirden gelirken söyledi," dedi. "Ben de derslerin iptal edilmesinin ve Declan'ın üreme arkadaşlarıyla ilgili söylentilerin çok fazla olduğunu . Kızım, işleri nasıl biliyorsun."

Kaja bana yaslandı ve başını omzuma yasladı. "Rage'e pislik dediğin andan itibaren hayatı ilginç kılacağını biliyordum."

İlginç kelimesi hafif kalır gibi geldi.

Elaine elinde büyücü şarabı şişesiyle ve kaşları çatık bir şekilde geri döndü.

"Nai, bunu sen istemiştin," dedi ve şişeyi bana uzattı. Açıklamak için ağzımı açtım ve Rage elimi tuttu.

"Burada olmaz. Gemiden inene kadar bekle.' Sonra bakışlarını tekneyi kullanan büyücüye çevirdi.

Açıkçası, rüşvet alabilecek insanlara güvenemezsiniz. Bunu açık ve net duydum.

Bakışlarım ona dönmeden önce annesine kaydı. "Annenin şu anda benim bir ayyaş olduğumu düşündüğüne eminim.

Rage şişeyi ondan alarak, "Bu benim için," dedi. Sıkı bir gülümsemeye şişeyi koymak üzere ciplere doğru yürüdü.

Elaine, Rage'in uzaklaşmasını izlerken başını salladı. "Bir noktada, umarım biriniz beni bilgilendirir." Sonra bana baktı. "Bunun Rage'e göre olmadığını biliyorum. Neredeyse hiç içki içmeyen babasına çok benziyor. Çok fazla kontrol manyağı."

Bildiğim iyi oldu.

Limana yanaştığımızda, büyücü Bert'i hemen tekne de bıraktık ve koyulduk. Elaine, Bert'in Alfa Adası'na dönüşünü geciktireceğini söyledi.

gönderilinceye kadar. "Daha fazlası onu taraf seçmeye zorlar ve Declan Yüksek Büyücü Konseyi'nin desteğine sahip."

Gerisini çıkarmak kolaydı: Bert konseyin gazabını üzerine çekmek istemedi. Onu suçlayamazdım, Kian ve yandaşları üçkâğıtçıydı.

Büyücü köyünden geçerken, ölümlüler âlemine açılan kapıyı koruyan kişiyi kandırmanın olası yollarını tartıştık; hiçbiri akla yatkın görünmüyordu.

Kian yine oradaysa bizi Montana'ya nasıl götürebilirdim? Beni öldüreceğinden %99.9 emindim.

"Belki arkaya saklanırsan annem bizimle konuşabilir," dedi Rage, bana hiç güvence vermeyen yan gözle bakarak.

Onun saçma fikri en iyi seçenek olmasa iyi olur.

Diğerlerinin fikirlerini tartışmak için kenara çektik ve ben bir şişe büyücü şarabı istedim.

"Surlama'nın yaptığı şu 'özel' iyileştirici iksirleri biliyor musun?" Mantarı patlatarak söyledim.

Noble, Elaine ve Harvest kızları eğilirken Justice onayladı.

"Büyücü şarabıyla karışan kanım bunu yapıyor," diye fısıldadım. "Sadece benim değil, herhangi bir yüksek ruhlu büyücünün."

Rage bana bir bıçak uzattı ve şişeye birkaç damla sıkmadan önce parmağımı batırdım ve havaya mor büyülü bir sis yayıldı.

Midnight kardeşler ve Harvest kızlarının hepsinin nefesi kesildi ve Elaine, "Bunu içmek istediğimi sanmıyorum," diye mırıldandı.

Yılın müstakbel gelini.

Herkes cildi pürüzsüzleşene ve ya da kesikler oluşmayana kadar içti, bu da çoğuna neden olduğum için kendimi suçlu hissetmememe yardımcı oldu.

Noble bana sarıldı ve teşekkürlerini fısıldadı. "Görünüşe göre özverili bir yeteneğin var," diye ekledi ve bana yakınlık taşı toplantısından hemen önceki zamanı hatırlattı. "Aynı takımda olduğumuza , Nai."

Sözleri karşısında kalbim sıkışmıştı. "Ben de, Noble."

Ne yazık ki benim dışımda kimsenin Rage'in "Nai'yi sakla ve bizi yakalamamalarını um" planından daha iyi bir fikri yoktu. Çok ezikçe.

"Kral senin de başına ödül koydu, Rage," diye hatırlattım dostuma. O da başını salladı. "İkimiz de saklanacağız." Sonra anahtarları Noble'a fırlattı.

Beş dakika sonra sürücü koltuğunun arkasına ve yanımdaki Rage'e ters baktım. "Şunu açıklığa kavuşturalım, geçitten geçip ölümlüler dünyasına vardığımızda ilk düşü ben alacağım."

"Kesinlikle," dedi başını sallayarak. "Söz veriyorum."

Diğerlerine doğru döndüğünde dudakları sırtarak yukarı kalktı.

"Bunu gördüm," diye bağırdım ve ardından ilk kirli tişört yere düştü, iğrenç kanlı giysilerden oluşan bir yığının altına gömülene kadar birkaç tane daha düştü. Iyyy. "Bu kimseyi kandırmayacak!" diye homurdandım.

Tek tesellim Rage'in de saklanmak zorunda kalmasıydı.

"Artık konuşmak yok," diye mırıldandı Rage, gömleksizdi ve Justice giysilerini örterken annesinin koltuğunun arkasında top gibi kıvrılmıştı.

Arkadaşım zihnimin içine konuştu: 'Bu benim kafamda daha komikti. Kirli giysilerin üzerine yağmasını izlemek gerçekten berbattı.

Aww. 'Benimle nasıl tatlı dille konuşacağını gerçekten biliyorsun, Rage. '

Boşluğa yerleşip gözlerimi kapattım ve kokuyu engellemenin bir yolu olmasını diledim. Elbette, aranan suçluyu saklayabilirdim ama arabayı kullanan üstsüz adamlar şüpheli değildi. Hem de hiç. Noble frene basınca kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu.

Çoktan geçide varmıştık!

"Uhh merhaba," dedi sesi belli belirsiz tanıdık gelen bir kadın. "Size nasıl yardımcı ?"

Noble boğazını temizledi. "Müdire Hanım?"

"Özür dilerim-" dedi Müdire Elaine, sesi nefes nefese ve gergin çıkmıştı. "Bana birini hatırlattığını düşünmüştüm. Ben uh Ben Elaine, alfa kraliçesi ve uh "

İşler iyi gitmiyordu. Rage'in annesinin nesi vardı?

"Oğlum ve arkadaşları diğer arabadaydı," diye devam etti Elaine, hâlâ kekeleyerek. "Adalet, yani Kaja ve biz uh "

Büyücünün içinde oluyordu?

"Ölümlüler diyarına mı gidiyorsun?" diye sordu diğer kadın.

Yine onun sesinden bir şey hafızamı kurcaladı ama ne olduğunu çıkaramadım.

"Mmm-hmm. Ölümlüler diyarı," dedi Elaine.

"Belgeleriniz yanınızda mı?" diye sordu büyücü. "İmzalı belgeler, böylece sizin için açabilirim?"

Giysi yığnında bir delik açtım ve geçidi kimin koruduğunu görene kadar yukarı baktım.

"Bu !" diye bağırdım, sırtarak elbiselerimden fırladım. Ona güvenilebilirdi, bundan %103,4 emindim.

Kütüphanede karşılaştığım yüksek büyücü kadın - bana yıllıkları veren kadın - Rage'in kapısının hemen dışında duruyordu. Beni görünce sıçradı ve sonra kahkahalara boğuldu. "Büyücü Anne," dedi kıkırdarak. "Tıpkı annene benziyorsun."

Annem onu tanıyor muydu?

Elaine'in ağzı açık kaldı. "Tıpkı ona benziyorsun"

Bu da ne? Daha fazla aile dramı kaldıramazdım. "Kimsin sen?" Gümüşü mavi saçlı kadına bakarken sesim titriyordu.

Arabanın içine doğru eğildi ve bana baktı. "Vakit yok ama ben senin teyzenim. Babam Geoff, seni Montana'ya götürmem için beni gönderdi."

Ellerini yüksek sesle çırpı ve portal önümüzde belirdi. Arabanın içine uzanarak elimi önce hızla sıktı. "Yakında görüşürüz."

Yaşadığım şokun etkisiyle gözlerim fal taşı gibi açıldı. Teyzem.

Benim bir teyzem var.

Ya bir amcam ve kuzenlerim olsaydı ve kahretsin. Ailemin hakkında hiçbir şey bilmediğim bir tarafı vardı. Ben daha fazla düşünmeden Noble gaza bastı.

"bakalım," dedi Rage, biraz geç kalarak.

Sırtım ayak boşluğuna çarptı ve sonra her şey döndü. Geçen seferden hatırladığım renk kaleydoskopu kabinin içinde patladı ve içim lanet olası bir karnaval gezintisi gibi döndü. Ve sonra portaldan geçip Montana'ya geri döndük. Kirli giysi yığından ikinci kez fırladım ve Rage'in annesine . Noble yolun kenarına park etti ve Rage arkadan tırmanarak gömleksiz haliyle bir anlığına dağıttı.

"Teyzemi tanıyor musun?" diye sordum. Elaine annemin kız kardeşini gördüğünde tamamen şaşırmıştı, sanki tanıdık geliyordu.

Justice arabasını arkamızdaki ormanlık alana sürdü ve gıcırdayarak durdu. Rage sürücü koltuğuna oturdu ama Elaine Noble'ın tüfeği alması gerektiğini söyledi.

Elaine, "Crescent Pack'e doğru yola çık, Courage," dedi ve arka koltuğa kıvrıldı.

Kalbim kaburgalarımın çarptı. Alfa kraliçesi bunun için orta konsolun üzerinden sürünerek geçmişti. Hiçbir şekilde iyi olmazdı.

Ellerimi tutup kendi ellerinin arasına aldı ve bana hüzünlü bir gülümseme sundu. "Şimdi çok daha mantıklı geliyor."

Gözyaşlarım gözlerimi yaktı ama onları geri kııptım. "Şimdi mi?"

Elaine yutkundu. "Baban boşlukları doldurmak zorunda kalacak, ama ben sana bildiklerimi anlatacağım."

Başımı salladım, ellerim terden kayganlaşmıştı. "Onları gördüm, biliyorsun, Ölüler Diyarı'nda. Annem ve amcam mı? Birlikteydiler"

Nedense cümleyi bitiremedim. Ona el ele tutuştuklarını söylemek için, tıpkı aşıkları gibi.

Elaine başıyla onayladı. "Tatlım, amcanın senin amcan olduğunu sanmıyorum ama bunu baban teyit edecek."

Evet, aklımın bir köşesinde bunu bir araya getirmiştım.

"Ne biliyorsun?" diye sordum.

Ellerimin üstünü okşadı ve sonra pencereden dışarı baktı. "Çocukların babasının öldüğü gece saat gece yarısını çoktan geçmişti ve biri kapıyı yumrukladığında biz yatakta uyuyorduk."

Bakışlarım ön tarafa kaydı. Rage'in elleri direksiyonda ve çenesindeki kaslar gerildi.

Elaine iç çekti. "Arayan Mackay'di, Alfa Akademisi'nden en iyi arkadaşı, yıllardır konuşmadığı biri."

Boğazım kurudu. Amcam Mackay

Bana baktı, gözlerinde acıma, kalp ağrısı ve çok fazla duygu parlıyordu. "Dehşete düşmüştü. Kıyafetleri yırtık pırtık ve kirliydi, o kadar hızlı konuşuyordu ki Akademide geçirdiğim yıl boyunca onu hiç böyle görmemiştim."

"Ne oldu?"

Elaine tavana bakarken dudaklarını büzerek nefes verdi. "Bu ikisi Alfa Akademisi'nde her şeyi birlikte yaptılar. Farklı sürülerden olabilirler ama ne diyorlardı? Hırsızlar kadar yakın mı? Kardeşten daha iyi. Her neyse, Valor ve Mackay ne olursa olsun birbirlerine her zaman yardım edeceklerine dair bir anlaşma yaptılar ."

Oh, büyücü. Babam, çünkü belli ki baba ya da amca olmayan bir isme ihtiyacı vardı, yardım için Rage'in babasına gitmişti.

"Valor bana çocuklarla kalmamı söyledi. Dördünün bizimkine açılan bir kapısı olan bitişik bir odası vardı ve sonra gitti. Onu en son o zaman canlı gördüm." Elaine zorlukla yutkundü ve gözlerini sildi.

Farkındalık üzerime kaşınıtlı bir battaniye gibi çökerken yüzümü buruşturdum - omuz . "Bu mı?"

Elaine'in yüz ifadesi pişmanlıkla mı buruştu? Korku mu? Endişe mi? "Valor kapıyı kapatmadan önce Mackay'in yanında duran gümüş saçlı bir kadın gördüm, karnı çocukla şişmişti. O büyücü az önce geçitte duran büyücüye çok benziyordu."

Teyzem.

Amcam, Rage'in babasından işlediği ağır suçla ilgili yardım istemiş.

AKA Ben.

"Babam nasıl öldü?" Rage, sesi kısık ve titreyerek sordu.

Sesi beni şimdiki zamana geri çekti. Kendi trajedimin içinde o kadar kaybolmuştum ki, Noble ve onunla birlikte arabada olduğumuzu tamamen unutmuştum.

Elaine oturduğu yerde kıpırdandı ve gözleri yeni yaşlarla doldu. Oğullarıyla bu konular hakkında hiç konuşmamış mıydı?

"O oldu öldürüldü." o dedi Açıkça, onu ses düz ve yoksun duyguların.

"Kim tarafından?" Rage'in sesi camı kesebilirdi.

Birkaç saniye geçti, hava gerginlikle şişiyordu. Koltuğumda kıpırdandım, bir şey söylemek istiyordum ama bir şey söylemek sadece bir suçlama . Elimde şüpheden başka bir şey yoktu. Ağır, çirkin bir şüphe.

"Resmi hikaye bize ertesi gün Mackay'in babanı öldürdüğü yönündeydi." Sertçe yutkundu ve tırnaklarını karıştırdı.

"Ama az önce kardeşten daha iyi olduklarını söyledin. Mackay perişan haldeydi. Orada hamile bir büyücüyle birlikte ve onun babama suikast düzenlemeye geldiğine mi inanıyorsun?"

Elaine gözlerini kapadı ve şakaklarını ovuşturdu. Konuştuğunda sesi fısıltının biraz üzerindeydi. "Bunu düşünmemeye çalışıyorum evlat." sonraki nefesiyle birlikte sarsıldı; tüm vücudu titredi ve sonra çenesini kaldırıp dikiz aynasından Rage'in bakışlarıyla buluştu, gözlerinden kontrolsüzce yaşlar dökülüyordu. "O geceyi hiç düşünmemek için çok uğraştım" -sesi kırıldı- "beni dul ve dört çocuklu bekâr bir anne olarak bırakan geceyi."

Ouch.

Bu Rage'i susturdu ve Elaine'in koklaması dışında birkaç dakika sessizlik içinde arabayı sürdük. Arabayı karıştırdım ama orta konsoldan buruşuk peçetelerle dolu elini uzatan Rage oldu. "Özür dilerim anne."

Annesi hiçbir şey söylemedi ama kafamda bir şeyler dönmeye başlamıştı. Eğer biyolojik babam Rage'in babasını öldürmediyse kim ? O gece Rage'in babasının, kral alfanın ölmesinden en çok kim kazançlı çıkacaktı?

"Ne düşünüyorsun? Rage sordu.

Bakışlarına karşılık verdim ama ona söylemeyi, kendi düşüncelerimde bile bunu söylemek istediğimden emin değildim.

'Bana anlatabilirsin,' dedi.

Sesindeki teslimiyet miydi? O da aynı şeyi mi düşünüyordu? bile, o benim dostumdu. Bizi aynı sayfada tutmak için elimden yapmak istedim.

Derin bir nefes aldıktan sonra bakışlarımı indirdim ve aceleyle konuştum. 'Sanırım Kral Declan, biyolojik babamın o gece yarattığı kaostan faydalandı. ve tacı çalmak için babanı öldürdü.'

İşte. Söylemiştim.

Kafamın içindeki sessizlik sağır ediciydi ve sonra hırladı. Boynunda siyah tüyler yükselirken başımı kaldırdım. Rage'in gözleri sarı sarı parladı ve zar zor insani olan bir sesle, 'Sanırım haklısın' dedi. Ve onu tekrar , o canavarı lime lime etmekten zevk alacağım. '

Şimdi ona hâlâ bozmamız gereken bir lanet olduğunu hatırlatmanın kesinlikle sırası değildi, böylece bu gerçekleşebilirdi.

Araba yolculuğuna alıştım, zihnim her şeyi çiğnerken hareketin beni sallamasına izin verdim. Rage bir küfür kendimi rahatlamış hissediyordum.

"Cesaret Midnight!" diye azarladı annesi koltuğundan. "Özür dilerim."

Rage homurdandı. "Ama saatim Bu Zamanı unuttum. dünyalar arasındaki fark. Dünyaları birleştirmek için sadece birkaç saatimiz kaldı.

Onur geri döndü."

Birden ayağa fırladım. "Ne? Yirmi saatimiz vardı!"

Öfke buluştu, üzüntü ve panik bakışlarını doldurdu. "Artık dört kişiyiz."

Frick. Babamın arazisine anda büyükbabam bizi bekliyor iyi olur.

Karanlık düşüncelerimizin ve lanetli anılarımızın içinde kaybolmuşken, ürkütücü bir durgunluğun aracı kapladığını hissettim. Manzarayı tanımaya başladığımda düşüncelerim raydan çıktı ve içimde gergin bir enerji dolaşmaya başladı. Babamla aylardır konuşmamıştım. Sihirli topraklarda telefonlar çalışmıyordu ve ziyarete izin verilmiyordu. Beni üç buçuk yıl daha görmeyi beklemiyordu.

Rage arazimize yanaştığında, pencereden dışarı baktım, sürülmüş ve kurumuş mısır tarlaları şimdi hasat edilmiş ve hafif bir kar tozuyla kaplanmıştı, kır çiçeği çayırları da aynı şekilde beyaza bürünmüştü. Kulübemizin bacasından dumanlar tütüyordu. Birdenbire ev özlemiyle dolup taşıdığım için nefes alamıyordum, ancak muhtemelen sertleşmiş kar üzerinde lastiklerimizin çıkardığı çıtırtıların getirdiği sürünün dışarıya sızmasıyla dehşete kapıldım.

İçimi pençeleyen paniği kontrol etmeye çalışarak hırıltılı bir nefes çektim. Sanki Rage onun üzerimdeki etkisini hissetmiş gibi, elimi sıkıca kavrayarak geri uzandı.

'Biz . '

Alay ettim. "Gerçekten mi? Babam Nolan'ın öldüğünü biliyor mu?"

"Belki. Rage yüzünü buruşturdu. 'Genellikle kral aileye bir mektup gönderir.

Genelde. "Peki ya kader arkadaşları? Dangalak amcan bu konuda mektup gönderiyor mu? Kimsenin babama Rage ve benden bahsetmediğinden %85,9 emindim. "Ya da kraldan ve belki de hepsini Yüksek Büyücü Konseyi'nden kaçıttığımız gerçeğine ne demeli?

Yüzünü buruşturdu. "Onu yakalamak için çok fazla var. "Evet," diye . 'Kimsede bu yok. '

Ve Alfa Akademisi'ne gitmek üzere gemiye bindiğimde sihirli yemini ettiğim için ona hiçbir şey söyleyemeyecektim. Bu iş el hareketleri ve kırık dökük kelimelerle ilginç bir hal alacaktı. Ona anlatmaya çalıştığımda canım acıyacak mıydı? Yoksa hiç ses çıkmayacak mıydı? Okulda olup bitenleri sır olarak saklamak için yapılan büyü'nün nasıl çalıştığını bilmiyordum.

"Belki de ikinizin konuşmasına izin versem daha iyi olur-" "İyi denemeydi dostum. Benimle geliyorsun."

Justice yanaştığında Rage başıyla onayladı ve arabayı park etti. Elaine,

"Sen bize her şeyi açıklayana kadar arabada bekleyeceğim," dedi. "Bu resmi işlerden çok uzakta "

Yabancı bir kurttu, sürümü sürgün eden alfa hıyarının karısıydı Bu toprağa ayak basması için babamın davetini almam gerekirdi.

Başımı salladım ve Rage arabadan inip kapımı açtı. "Gömlek!"

Rage'e fısıldayarak bağırdım.

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Ne?"

"Üstsüzsün!" İnanılmaz lezzetli karın kaslarını işaret ettim ama artık çok geçti, babam verandaya çıktı ve bakışları benden elimi tutan yarı çıplak adama kaydı.

Kaşları birbirine yaklaştı ve çenesini sıktı. "Nai?"

Duygular göğsümde kabardı ve boğazıma bir hıçkırık düğümlendi. Bu adam benim "biyolojik" babam olmayabilirdi ama beni büyötmeyi seçmişti.

-O her zaman benim

"Baba!" Koşarak Rage'den ayrıldım ve patikada hızla ilerledim. Soğuk hava burnumu ısıyor ve yanaklarımı ısıırıyordu ama bunların hiçbirisi önemli değildi.

Babam çok duygusal bir adam değildi -büyük bir sürünün alfası olmak bunu yapar- ama ben ona koşarken gözlerinde yaşlar parlıyordu. Ona sarıldığım anda, kollarını sert bir kucaklamayla bana doladı.

"Nai," diye fısıldadı saçlarıma. Sonra boğazını temizledi ve sesi alçak ve tehditkâr bir şekilde alçaldı. "Kan kokuyorsun. Neyin var?" Geri çekildi ve Rage'e baktı. "Bu yarı çıplak Gece Yarısı kurdu da kim? Ve neden eve erken geldin?"

Derin bir nefes aldım ve büyüyü ona bir şekilde açıklayabilmek için dua .

"Ben yarı yüksek büyücüyüm, sanırım bunu biliyorsun ve kaçıyoruz çünkü alfa kral beni öldürmek istiyor." Vay canına, konuşabiliyordum. Belki de yarı yüksek büyücü olmak büyüün bende işe yaramadığı anlamına geliyordu? "O" -Rage'i gösterdim- "Cesur Geceyarısı, benim kader arkadaşım. Annesi, kraliçe, kardeşleri ve Hasat Klanı'ndan en iyi iki arkadaşımınla birlikte arabada. Ruhun yüksek büyücüsü olan büyükbabam Geoff gelene kadar güvenliğe ihtiyacımız var çünkü Geceyarısı kardeşlerden biri olan Honor'u ölümden geri getireceğiz." Nefesim tükenmişti, hırıltılı bir nefes çektim ve ardından darbeyi yumuşatmak için gülümsedim ya da darbeler.

Babam gözlerini kocaman açmış bana bakıyordu, kaşları o kadar yukarı kalkmıştı ki saç çizgisine çarpıp çarpmadıklarını merak ettim.

"Kader arkadaşı mı?" Bakışları parmaklarıma indi.

"Gerçekten mi?" Mırıldandım. "Tüm bunların dışında, kader arkadaşına mı takıldın? Peki ya Büyükbaba Geoff ya da Honor'ı ölümden geri getirmek?"

Bunların hiçbirisi mantıklı değilmiş gibi başını salladı -çünkü belki de değildi- ve sonra elini saçlarının arasından geçirdi. "Nai, benim tatlı kızım"

Sertçe yutkundü ve sonra alnındaki bir tutam saçını fırçaladı. "Sana daha önce söylemeliydim ama yaptığım her şey seni korumak içindi."

Başımı salladım. "Sana inanıyorum."

Artık kendimi koruyabilecek yaşıyordım, savunmasız bir çocuk kadar değil.

Arabaya baktı. "Oradaki herkese güveniyor musun?" Başımı salladım. "Hayatım pahasına. On kat daha fazla."

Başını bir kez eğdi. "O zaman hepsine içeri gelmelerini söyle, konuşalım." Bunun üzerine Rage şık ciplerin kapısını açarak ekibimizi dışarı çıkardı. Babam dikkatini benden ayırmadı ve ekledi, "Lona acı biber yapıyor."

Tatlı Lon'um her zaman mutfaktaydı, her zaman bizimle ilgilenirdi. Onun yemek yaptığını düşününce dudaklarımda bir gülümseme belirdi. "Ballı mısır ekmeği ile mi?"

Bana yan gözle "aklını mı kaçırdın?" der gibi baktı. "Elbette." Rage'e ve arabalardan inen diğerlerine baktım ve sonra korku beni sardı. Kulübemizin dışındaki engebeli tahtaların üzerinde dururken zorla yutkundum. "Baba, kralın bizi aramaya geleceğini biliyorsun, değil mi?"

Dudaklarını bükerek başını salladı. Ama ifadesinde boyun eğme yoktu, korku da. Sadece kesin bir kararlılık vardı. "Ve seni korumak için savaşıcağız, kızım. Her zaman."

Sürümüz için duyduğum gurur ve babama duyduğum şiddetli sevgi göğsümü kabarttı ve gözyaşları geri geldi. Ben teşekkürlerimi mırıldanırken, Rage annesine merdivenlerden çıkarken eşlik etti. Neyse ki kirli gömleği tekrar üzerindeydi.

"Merhaba Nathan, uzun oldu." Elaine saygı işareti başını öne eğdi.

"Oğullarımın ve benim burada hoş karşılanıp karşılanmayacağımızdan emin değildim." Babam boğazını temizledi ve her konuşma yaptığı gibi elini kızımın tutabilmesi için uzattı. "Kızımın arkadaşları her zaman Crescent Pack'e hoş geldiniz."

Gülümsedi, ifadesindeki ve omuzlarındaki gerginlik titrek bir şekilde boşaldı ve babam onun elinin üstünü öperek kraliçe olarak konumunu onayladı.

Şu anda babamla yüzde bir milyon gurur duyuyorum.

Sonra Rage elini uzattı. "Sizinle tanıştığıma memnun oldum efendim." Sesi biraz titriyordu ve babamla tanıştığı için gergin olduğunu bildiğimden memnuniyet sırıltısını bastırmak zorunda kaldım. Ha!

Babam Rage'in elini bir kez sıktı, kısa ve sert bir şekilde. "Gömleksiz neydi?"

Şişirilmiş tüm gururum uçup gitti ve domates renginde kızardım.

Rage kıkırdadı ve soruyu ciddiye almadı. "Nai ve beni arabanın arka koltuğunda sakladık, böylece portaldan gizlice çıkabilecektik."

Babam sanki tüm bunlar normal bir konuşmaymış gibi başını salladı. Bakışlarını kısarak Rage'i bir aşağı bir yukarı süzdü. "Kader arkadaşları, ha?"

"Evet, efendim." Rage babama izlerini gösterdi. "Beni de şaşırttı."

"Kar yağıyor ve üzerimizde palto yok." Kaptan Obvious tarzında gri gökyüzünü işaret ettim, konuşmalarının gittiği yön konusunda gergindim. "Ayrıca, Büyükbaba Geoff her an burada olabilir ve ben açlıktan ölüyorum. Onur'u diriltme saatinde fazla zamanımız kalmadığından bahsetmiyorum bile. İçeri girmeliyiz."

Babam işareti aldı ve herkesi içeri götürdü, ben de Justice, Noble, Kaja ve Fiona'yı tanıştırdım. Babam her birini saygıyla selamladı ve ben de derin bir nefes almak için yeterli zamanı buldum.

"Nai!" Lona'nın sarsılmış sesi mutfaktan geldi ve ben koşmaya başladım.

Büyürken bir annem olmasa da Lon'um vardı. Birbirimize çarpıştık ve kokusu beni , lavanta ve toprak baharatları, bu sefer pişirdiği biberden geliyordu.

"Ah, çocuğum, seni nasıl da özledim." İçimdeki hayatı sıkı ve ben de ona izin verdimBana "havalı" olandan daha uzun süre sarılmasına izin verdim çünkü bu hiç umurumda değildi. Zor koşullar altında bile evde olmak çok güzeldi.

En iyi arkadaşım Mack kucaklaşmaya atlamadan sadece bir saniye önce alçak bir kahkaha gümbürtüsü başımı kaldırmama neden oldu. "Ne , Nai? Alfa Akademisi'nden mi atıldın?"

Beni ve annesini bir ayı gibi kucakladı, bizi yerden kaldırdı. "Ve sen Midnight ile arkadaş olmayı başardın?"

"O benim kader arkadaşım," diye ilan etti Rage, testosteronlu bir şekilde yanıma doğru kayarak.

Mack kısık bir ısıklı kollarını yana indirdi. Lon ve ben ikimiz de geri çekildik ve hâlâ gülümseyerek gözlerimizi sildik.

"Peki ya sen?" Rage kolunu belime dolayarak Mack'e rakipmiş bakarken sordu. Rage'e dirsek attım.

"Mack ve ben çocuk bezinden beri en iyi arkadaşız. O benim kardeşim sayılır." Güldüm. Lona bizi kelimenin tam anlamıyla aynı beşikte büyüttü. Bunu kanıtlayacak resimlerim vardı.

Rage rahatladı ve Mack'in elini sıkı.

"Callie nerede?" En iyi arkadaş grubumuzdaki üçüncü silahşörü sorarken boynumu bükerek Mack'e baktım. "Peki sen beş santim daha uzadın mı?"

"Evinde ama mesaj attığımda hemen gelecek." Telefonunu çıkardı ve ben onu dururdum.

"Belki sonra, acil bir işimiz var." Sonra annesine baktım. "Yedi kişiye daha yetecek kadar biber mı Lon?" diye sordum.

"Emin olabilirsin." Lon beş yaşındaymışım gibi burnuma vurdu ve hepimizi ortak kulübenin derinliklerinden geçirerek uzun bir koridorla birbirine bağlanan kişisel konutumuza götürdü. Babamın bitişik binada gece geç saatlerde sürü toplantıları yaptığı geceleri hatırladım. Mack ve ben aşağı iner ve dinlemeye çalışırdık.

Babamın peşinden gittim, mekânı yeni gözlerle görüyordum. Koyu renkli ahşap zeminler kurtların tırnaklarının açtığı oyuklarla yer yer aşınmıştı ve buranın tavanı şatoya benzeyen yataktan sonra daha alçak görünüyordu - her ne kadar bizimki yıkık dökük ve kirli olsa da. Ama duvarlar yeni boyanmıştı ve koltuklar rahat ve temizdi. Babam misafirlerimizi teker teker odalarına götürdü ve Lona tarafından derhal teslim edilen temiz kıyafetler ve havlular vaat etti.

Çocukluğumun geçtiği ev, uzak kaldıktan sonra bana yabancı gelmişti. Kaja ve Fiona, Lona'ya yardım etmek için hemen mutfığa girerken, ben de Elaine'i temizlenmesi için misafir yatak odasına yerleştirdim. Ne yazık ki büyükbabam henüz gelmemişti, bu yüzden o gelene kadar beklemek zorundaydık. Henüz panik karar verdim.

Babam iç çekerek odamın önünden geçerken tek kaşımı kaldırmama neden oldu ama ben daha sormadan başka bir misafir odasının kapısını açtı ve Rage ile beni içeri buyur etti. O zaman anladım ki bizi benim odama götürmemişti çünkü sadece iki kişilik bir yatak vardı. Kader arkadaşı olduğumuzu kabul ederek Rage ve benim aynı yatağı paylaşmamıza izin vermişti.

Vay be.

"Siz ikiniz bu odayı paylaşabilirsiniz." Babam orta boy yatağı işaret ve sonra tekrar başını salladı.

"Ah, teşekkürler." Bir şey söyleyemeyecek kadar korkmuştum.

"Nai, konuşmalıyız. Geçmişle ilgili bilmen gereken bazı şeyler var, özellikle de annenle ilgili." Babam onu koridorda takip etmemi ve odadan uzaklaşmamı işaret etti ve ben de hem hevesli hem de dehşete düşmüş bir şekilde, nihayet o meşum gecenin tüm hikâyesini dinlemek için döndüm.

Rage elimi sıktı ve sonra , misafir odasına girmek için yanımdan geçti, ama babam onu durdurmak için elini uzattı. "Sen de evlat. Bu onun olduğu kadar senin ailenin de hikâyesi."

Mideme bir taş oturdu. Babam ne kadarını biliyordu? Acaba o O gece orada mıydın?

Yatak odasından çıktı ve "Çalışma odama gidelim" dedi. Babamı merdivenlerden aşağıya kadar takip ettik ve ofisine girdik. Rage ve ben yıpranmış, kahverengi deri kanepeye oturduktan sonra babam ofis koltuğunu çekerek oturdu. Büyürken neredeyse her gün saatlerimi bu koltukta resim yaparak, Barbie bebeğimin saçlarını örerek geçirmiştım, Mack ile ödev yapıyordum. Ama bu farklıydı.

"Yani kader arkadaşları mı?" dedi babam, yine vahşi gözlerle, biraz daha dehşete düşmüş görünüyordu.

Zavallı adam muhtemelen şoktaydı, bir kerede bu kadar çok bilgi. Onu kim suçlayabilir ki?

Rage boğazını temizledi. "Sana söylemem gerektiğini hissediyorum Ben amcam gibi değilim. Nai'yi korumak için elimden gelen her şeyi yapacağım ve ona saygı duyuyorum. Bundan da öte, onu seviyorum."

Babam başını salladı ve yüz hatları hafifçe gevşedi. "Bunu söylediğin için teşekkür ederim."

Tuhaflik içimi kemirdi ve daha fazla gitmeden konuyu tekrar gündeme getirdim. "Yani annem hakkında mı?"

Babam boynunu uzattı. "Doğru Peki biliyorsun?" Ona yıl ortası oyunlarını, Honor'un ölümünü ve Rage'le birlikte Ölüler Diyarı'na yaptığımız ve annemle Funcle'ı el ele tutuşurken gördüğümüz geziyi anlattım. Sonra kısa

bir süre içinde neredeyse istirahat at John ve Sara'nın, ve selkie dolambaçlı yol, ve Elaine'in arabada bize

anlattıklarını eklemekten önce King Douche ile olan çatışmayı anlattım.

Babam her şeyi sessizce dinledi ve sonunda bitirdiğimde başını salladı.

"Kardeşim Mackay son birkaç yıldır sorunlu bir adamdı. Alfa olmasına rağmen günlerce ortadan . O üç yıl boyunca kaç kez alfa olmak istemediğini söyledi ve o görevleri bana devretti anlatamam. Sır sakladığını biliyordum

ama ne yapacağımı bilmiyordum. Alfa statüsü için onunla savaşmayacaktım, onu çok seviyordum ve Lilith teyzen onun yokluğuna öfkelenirse de bir şey yapabilecek kadar güçlü değildi.

-En azından Mackay ve ben etraftayken."

Ellerimi kenetleyerek öne doğru eğildim. Babam bunların hiçbirinden bahsetmemişti. Asla. Nefesim daraldı ve kalbim hızla çarpmaya başladı. Doğumumla ilgili gerçekler yavaş yavaş ortaya çıkarken tüm dünya yok oldu.

"Sonra, bir gece, o gece, gözyaşları içinde bana geldi. Ağabeyim Şekil Değiştiren Adası'ndaki evimin kapısında durdu ve sürüye ölüm getirdiğini söyledi. Beni affetmem için yalvardı." Babam gözlerini kapadı ve bakışlarımla buluşmadan önce başını salladı. "Sarhoş olduğumu sanmıştım."

Yüzümü buruşturdum, vücudumdaki her kas kesinlikle gelecek olan şey için gerildi. Rage elini benimkinin içine soktu ve vücudunu bana bastırmak için daha yakına kayd - gerekirse ona yaslanabileceğimi ince bir şekilde hatırlattı.

"Yorgundum ve gecenin bir yarısıydı." Babamın yüz ifadesi o uzak bakışa büründü anılara geri döndüğünü, onları yeniden yaşadığını . "Ona neden bahsettiğini sordum - dramatik olmayı bırakmasını söyledim. Yatağa geri dönmek istediğimi söyleyip homurdandım sonra bu ruhani melek kadın

ve onunla o zaman tanıştım." Uzanarak gümüş beyazı saçlarımın bir tutamına dokundu. "Annen dokuz aylık hamileydi, kasılmalarla nefes alıyordu."

Durakladı ve ben de Rage'in hâlâ yanımda olduğunu hissederek nefes almayı bıraktım. Annemi. Doğumda.

"Mackay onun yanına gitti," diye devam etti babam, "elini tuttu ve bana gösterdi. Tıpkı bunun gibi eşleşme izleri vardı." Rage'in ve benim birbirine kenetlenmiş parmaklarımızı işaret etti.

"Bütün o kayıp geceler," diye düşündüm.

Babam başıyla onayladı. "Onunla birlikteydi."

Onları suçlayabilir miyim? Hayır. Rage ile birlikte olmak için her şeyi yaparım. Kurallara lanet olsun.

"Bir şeyden mi kaçıyorlardı?" diye sordu Rage. "Annem Gece Yarısı Sürüsü topraklarına vardıklarında sarsılmış göründüklerini söyledi."

Babam tiksintiyle dudağını büktü. "Evet oğlum, öyleydiler. Elia, Yüksek Büyücü Konseyi'nin bebeğinin babasının bir kurt olduğunu bildiğini ve bebeği öldüreceklerini söyledi. Yasaları çok katı. Elia ve Mackay, Shifter Adasının bebekleri için güvenli bir yer olmasını istiyorlardı."

"Ne oldu?" Rage düşüncelerimi yankılayarak sordu.

Babam derin bir nefes aldı. "Orada, Crescent topraklarında saklanmalarını önerdim. Sürümüz Mackay'in arkasında toplanırdı. O alfaydı. Ama Mackay, alfa kral olan babanın desteği olmadan asla güvende olamayacaklarını söyledi. Konuştukça, Valor'u ikna edebileceğinden ve kurtların baş büyücünün öldürme emrine boyun eğmeyeceğinden daha da emin oldu. Alfa Kral'ın izni olmadan Şekil Değiştiren Adası topraklarımıza da adım atmayacaklardı."

Sertçe yutkundum. "Peki onları kim öldürdü?"

İçini çekti. "Annenin doğum sancısı ilerliyordu, ben de onlarla birlikte kaleye gittim. Hilal topraklarından sadece kısa bir mesafedeydi."

Babam uzun bir süre sessiz kaldı. Sessizlik, delireceğimi düşünene kadar uzadı. Koltuktan fırlayarak, "Baba! Ne oldu?" diye bağırdım.

Babam kendini salladı.

"Valor yardım etmeyi teklif etti. Çok şaşırmıştım. Alfa kralı bizi misafirhanesinde sakladı ama bir süre sonra Declan geldi, kapıyı yumrukladı ve büyük bir suç işlendiğini haykırdı. Nereden biliyordu bilmiyorum ama . Valor kardeşinin aklını başına söyledi." Babam yutkundu ve sesi düştü. "Val beklememi söyledi ve sonra kapıdan sıvıştı."

Mide bulantısı doldu.

Babam gözlerini kapadı ve devam etmeden önce gözyaşlarını tutuyor gibiydi. "Elia tam anlamıyla doğum sancısı çekiyordu. Valor ve Declan'ın ikisi de ateş elementaliydi ama Mackay ikisinin de bu yüzden birbirleriyle savaşacaklarını ya da büyülerini kaleye bu kadar yakın bir yerde kullanacaklarını düşünmüyordu."

Okulda. Valor ıgılık attığında ve dumanının kokusunu aldığımızda Mackay arkadaşına yardım etmek için ayrılmadan önce kalıp Elia'nın doğumuna yardım etmemi söyledi." Babam gözlerini açtı ve Rage'e baktı. ". Mackay bir su elementaliydi. Bu yüzden" Sesi çatladı ve babam yutkunmak zorunda kaldı. Başını sallayarak devam etti, "Özür dilerim, Elia sessizce Nai'yi doğururken Declan önce Valor'u sonra Mackay'i katletti ve onları bahçede diri diri yaktı."

"Hayır!" Rage ayağa fırladı ve onun yüzünü yakaladı.

Babamın yüzündeki acı dolu ifade sanki asit yutmuş gibiydi. "Yardım etmek istedim ama kelimenin tam anlamıyla bir çocuk doğuruyordum. Nai ilk nefesini aldığında Mackay'in öldüğünü biliyordum. Sürü bağı aracılığıyla bunu hissettim."

Rage'in elleri titriyordu ve ben kanepeye doğru adım attım, sırtını ovmak için dostumun yanına çöktüm. Tüm bu süre boyunca bir mil hızla koştu.

O lanet olası pislik diri diri yakılmayı hak ediyordu, hem de binlerce kez!

"Peki ya annem?" diye sordum.

Babam çenesini indirdi ve elleriyle yüzünü kapattı. "Kaderin acımasız bir cilvesi miydi yoksa eşinin vahşice öldürüldüğünü duymanın travması mı kanamaya neden oldu bilmiyorum. Seni ona çalıştığımda, seni geri itti ve zayıf bir şekilde bana ölmekte olduğunu söyledi. Kaçmam gerektiğini, seni güvenli bir yere götürmem gerektiğini söyledi. İşte o zaman yer kanla kaplandı." Babam kaşlarını çatı, gözleri yaşlarla parlıyordu ve tuzlu izler bıyıklarını keserek kontrolsüzce yere damlıyordu. "Kan

Çok fazla kan vardı. Daha ne ki?"

Ah benim büyücüm. gözlerime doldu, göremeyene kadar görüşümü bulanıklaştırdı. Babamı nasıl suçlayabilirdim? Ve ne için? Ölen annemin beni güvende tutmak için son isteğini dinlediği için mi? Bir kurt değiştiren olarak, kaçmak onun doğasına aykırı olurdu. Duygular boğazımı tıkadı ve gözyaşlarımı temizlemek için gözlerimi kırptım ama ben onun kollarına koşarken ve o beni sıkıca sararken daha fazlası geldi.

"Yere yığıldı, yatakta öldü," dedi babam, ben uzaklaşıp ona bakarken.

O gecenin acısı hâlâ işkence ettiği için ıstırap göğsümü parçaladı.

"Göğsü kanla ıslanmıştı ve karnı hala çok şişti. Daha plasentayı bile doğurmamıştı.

Hala hamile görünüyordu."

Babam gözlerini kapadı ve iç çekti. "Declan'ın neden olduğu tüm katliam ve yıkımı düşündüm, bunları değiştirmek için hiçbir şey yapamayacağımı biliyordum ve sonra-" bakışlarını kaldırdı ve benimkilerle buluştu. "-Seni gördüm Nai ve senin için her şeyi yapabileceğimi anladım. Ormanda bir saat saklandım, belki daha fazla, ama çok değil, bir hikaye bulmaya çalıştım. O zamana kadar

Crescent Sürüsü'nün topraklarına döndüğümde Declan'ın çoktan saldırmış olduğunu gördüm. Sürümüzün yarısı yok edildi ve geri kalanımız sürgüne gönderildi."

Rage'in boğazından bir hırıltı koptu ve ben de o öfkeyi yansıttım. Babam başını salladı. "Sürgünün tüm karmaşası içinde seni Lona ve Mack'le birlikte - o zamanlar iki aylıktı- Montana'daki yeni arazimizin arka tarafındaki gözlerden uzak bir kulübede sakladım."

Onun sözleriyle kalbim kabardı. O kadın ve oğluyla her zaman bu kadar yakın bir bağ kurmuş olmama şaşmamalı.

"Yaklaşık bir yıl sonra seninle döndüm ve herkese benim olduğunu ve annenin öldüğünü söyledim. Mackay gibi ben de uzun hafta sonu tanınır hale gelmiştim. Seni, Lona'yı ve küçük Mack'i görmeye gidiyordum ama bunu bilmiyorlardı. Bu yüzden bir sevgilim olduğuna inanmalarına izin verdim. Lona, Mack'i de alarak sürüye geri döndü ve kimsenin bundan olmadı. Sürgünde kendi başımızın çaresine baktığımız çılgın bir ilk yıldı."

Aklımı başıma çalıştım.

"Yani kral babamı öldürdü ve sürünüzün yarısını katletti öyle mi?" Rage'in sesi öfkesini zorlukla bastırıyordu.

Babam iç çekti. "Evet, oğlum."

Rage'in kollarından akik rengi tüyler aktı ve kontrolünü kaybederken vücudu bükülüp buruştu. Bir nefes bile almadan, siyah Gece Yarısı kurdu başını arkaya eğdi ve uludu, uzun, ıstıraplı ses, babamın unutulmaz hikayesinin kalbimi nasıl parçaladığının tek yeterli seslendirmesiydi.

Bölüm 10

BABAMLA KONUŞTUKTAN SONRA, temizlendik ve yemek yedik. Declan zaten ölüm listemdeydi ama gerçeği öğrenmek onu en üst sıraya taşıdı.

Milyonlarca parçaya bölünmeyi ve selkilere yem olmayı hak eden en iyi pislik.

Akşam yemeğinden sonra, Rage'in saati Honor'ın hayatı için geri sayarken, gerilim dolu nöbetimizi oturma odasına taşıdık.

, dede! ? Beni hayal kırıklığına uğratmayacağını biliyordum ama bir saat içinde ortaya çıkmazsa çıldıracaktım. Tuvalete gitmek için izin istedim ve Kaja da koridorda beni takip etti.

"Neredeyse hiçbir şey yemedin," dedi Kaja bana üzgün bir bakış atarak. "Ve bu yıllardır yediğim en iyi yemektir."

Omuz silktim. Ne söyleyebilirdim ki? Babamın hikâyesinin acısı, kazınarak boşaltılması gibi hâlâ hamdı ve ruhumun tüm lifleri yaranın acımasızlığından sızıyordu.

"Declan Honor ve sonra ailemi öğrenmem arasında" Tam bir cümle kurmaya, tüm dehşeti ve bunun ne anlama geldiğini bir şekilde açıklamaya çalıştım

Bir kez daha, bininci kez, neden benim en iyi arkadaşım olduğunu kanıtladı. Koridorda beni kendine çekerek sıkıca sarıldı ve mırıldandı: "Git birkaç dakika dinlen. Onurunu kurtarman için iki saatimiz var. Eğer kıyamet gelip seni alırım."

Gözlerimde taze yaşlarla geri çekildim. "Söz mü?"

"Pinky söz veriyorum," dedi göz kırparak ama gözleri de parlıyordu - sanki acımı hissedebiliyormuş gibi. Yüzündeki gülümseme kayboldu ve fısıldadı, "Üzgünüm, Nai. Acı çektiğini görebiliyorum ve keşke elimden gelse

ama muhtemelen düzeltemem ve söyleyecek doğru şeyi de bilmiyorum, o yüzden özür dilerim."

Beni tekrar kucağına çekti ve gözyaşlarının düşmesine izin vererek, "Bu oldukça mükemmeldi," dedim.

Duygu barajı önce sessizce patladı ama son birkaç gündür içime attığım duygular azalmak yerine . Dudaklarımdan ilk hıçkırık döküldüğünde Kaja'nın hareket ettiğini hissettim ve ardından Rage'in sıcaklığı beni sardı.

"aşkım," diye mırıldanarak beni koridorda odamıza doğru yönlendirdi.

Hiçbir şey hüznü bir festival kadar romantik olamaz.

Gözyaşlarımla çoktan ıslanmış olan gömleğine hüngür hüngür ağladım ve göğsüne ; yine de bana sarıldı, çok az tanıdığım iki insanın yasını tutmam için bana zaman verdi - ama yine de onların birbirlerine ve bana olan sevgileri sayesinde var oldum.

"En azından sevdiğin herkes bunu hak ediyor," dedi Rage içeri girip kapıyı kapatırken, sesi göğsünden bedenime doğru gürlüyordu. "Seni yetiştiren adamın var olan en kötü insan olduğunu öğrenmek çok boktan bir şey. Bir Declan gibi olmak benim hakkımda ne söylüyor?"

Bizi yatağa götürdü ve beni yatağa yatırdı. Göğsünü, o çok güzel, sert göğsünü okşayarak iç çektim ve ona daha da sokuldum. Sedir ağacı ve adaçayı kokuyordu ve aramızdaki bağdan hüznün sızıyordu ve ben onu teselli etmek için koştum. "Her çocuk ailesini gururlandırmak ister. Bence yıl ortası oyunlarında Declan'a ve tüm hayatın boyunca doğru olduğunu düşündüğün şeye karşı çıkmak büyük cesaret isterdi."

Hiçbir şey söylemedi, ben de doğrulup arkama yaslanarak onu dinlemeye başladım. Bakışları beni yakaladı, gözleri buğulandı ve sesi duygusallaştı, "Çok nazıksınız ama bunca zamandır babanızın benimkini öldürdüğünü sanıyordum" dedi.

"Hepsi affedildi. Declan herkese yalan söyledi," dedim başımı sallayarak. "Onun aldatmacalarının üstlenmemelisin."

Rage amcasının adını duyunca kaskatı kesildi.

Kendime not: Onu öldürmeyi planlamadığın sürece o herif hakkında konuşma -Babamın şu anda sürüyle bunu tartıştığını biliyordum.

Arkadaşımın yüzündeki o lanetli ifadeyi kovmaya kararlı bir şekilde parmaklarımı göğsünde gezdirdim ve kirpiklerimin arasından ona baktım.

Yutkundu ama o acı dolu bakış hâlâ .

Daha da yaklaşarak dizlerimin çöktüm ve kucağına oturdum. Vücudu altımda olacak şekilde geriye doğru yattı ve saçlarım beyaz bir perde halinde etrafımıza düştü. Vücudumu daha sert bastırarak

Kalçalarımı kavrayıp keskin bir nefes aldığımda içimi bir heyecan kapladı.

Öne doğru eğilerek burnumun ucunu boynuna götürdüm ve tenini yalamadan önce onu kokladım.

Büyücüm benim.

Dilim nabzına baskı yaparken düşüncelerim dağıldı. Dişlerimle hafifçe ısırmadan önce parmaklarımı saçlarının arasına sokarak inledim. Kalp atışları hızlandığında ve ısı vücuduma doğru ilerlemeye başladığında başka bir heyecan.

"Nai," diye homurdandı Rage, parmaklarını kalçalarımaya geçirerek. Nefesini kesik kesik çekerken göğsünü içime bastırdı ve sanki onu-beni-bizi-inkâr etmeye çalışıyormuş gibi titredi.

Birlikte kaldığımız her an, çiftleşme bağımızın mühürlenmek istediği bir andı. Kendimi fiziksel olarak bundan uzak tutmak acı vermeye başlamıştı.

Onu istedim. Ben hazırdım.

Boynuna öpücükler kondurduktan sonra dilimle kulağının dış kenarının izini sürdüm. Kalçalarımı sıkıca kavradı ve kulak memesini dişlerimin arasına almadan önce pelvisimi öne doğru ittim. Yavaşça, yumuşak eti sıyırdım ve sonra fısıldadım, "Öp beni."

Elini gömleğimin eteğinin altından ve tenindeki sıcaklık karşısında nefesim kesildi.

"Seni mi istiyorsun?" diye sordu, diğer elini eteğin altından geçirerek benimle alay etti.

Başımı salladım, nefeslerim beklentiyle hızlanıyordu. Ağırılığımı kaydırarak dudaklarımı çenesinde gezdirdim ve nefes alışlarımın arasına öpücükler sıkıştırdım. "Evet."

Sanki bir cevaba ihtiyacı varmış gibi dudakları benimkilerle birleşti ve dillerimiz hemen birbirini buldu, aç ve arıyordu.

Ellerini sırtımda boynumdan kürek kemiklerime kadar gezdirdi. Eğildim ve ellerini gövdemın etrafına sarmadan önce kaburgalarımın üzerinde yoğunurdu. Sonra yavaşça başparmaklarını sütyenimin altından geçirdi ve göğüslerimin alt tarafını sıyırdı.

Açlık ve ihtiyaç içime işledi ve zihnim arzuyla bulandı.

"Öfke" Dudaklarından geri çekildim, benimkiler öpüşmemizden şişmişti.

İçgüdüsel olarak vücudumu onunkine doğru indirdim, ellerini şehvet ve hayal kırıklığının lezzetli bir dansında aşağı doğru sürüklerken beni kandırmasına izin verdim. Yerleştiğimde inledi, bu sadece arzumu artırmaya yaradı. Parmak uçlarının baskısını kullanarak beni hareket etmeye teşvik etti, bu da yapmak için can attığım bir şeydi. Kalçalarımı döndürdüm.

Oh. Benim. Mage.

"Nai," diye nefesini tuttu ve bana daha da sert sürtündü.

Ben de onu takip ettim, birbirimize doğru kayarken bedenlerimiz birbirine dolandı. Ama daha fazlasına ihtiyacım vardı. Onun teninin benim değmesine ihtiyacım vardı. Bedeni ve zihni bir aradaydı. Bu bağa ihtiyacım vardı, aramızdaki Bunu mühürlemem gerekiyordu - onu kendime sonsuza dek mühürlemem gerekiyordu.

Belindeki düğmeyi kurcaladım ve Rage sustu.

"Yapamayacağımız bir şeye başlama-"

"Öfkelen," diye yalvardım, gömleğini çekiştirirken ona doğru eğildim ve kıvrandım. Ağrılı bir ihtiyaçla dolup taşan ellerimi gergin karın kaslarının üzerinde gezdirdim ve "Lütfen" diye homurdandım.

Kolunu belime doladı ve beni yatağa doğru çevirirken keskin bir nefes aldım. Sırt üstü düştüm ve o da üzerime sürünerek üzerime çıktı. Dudaklarını ıslattı ve sonra vücudunu indirdi, kulağıma fısıldamadan önce sadece bir an için onun hissinde boğulmama izin verdi, "Hazır olduğuna emin misin?"

"Evet," diye nefes nefese kaldım.

Şaka mı yapıyordu? Beni zorladığından ya da baskı yaptığından mı korkuyordu? Pişman mı korkuyordu? Yani babamın evde olduğunun belli belirsiz farkındaydım ama eş bağı beni çağırıyordu ve onu kapatamıyordum.

'Hayatım boyunca hiçbir şeye bu kadar hazır olmamıştım. Lütfen, Rage, beni yalvartma. '

Ellerimi gömleğinin altına soktum, o da başını eğerek gömleği çekmeme izin verdi. Tişörtü yatağın kenarına bıraktım ve parmaklarımı karın kaslarından nefis göğsüne doğru gezdirirken tişörtü çıkarıp .

"Şimdi de seninki," dedi, sesi içimde gürleyerek tüm benliğimi kapladı.

Giysiyi yavaşça yukarı kaldırdı, nazik okşamaları tenimde ateşten bir iz bıraktı. Göğsüm kabardı ve o ateşli tenimi önce göbek deliğimin altından, sonra üstünden öperken inledim ve titredim. Karnıma ve göğüslerimin .

Sırtını kavradım, dilini öptüğü yerde gezdirirken eğildim, ta ki gömleğimi başımın üzerinden kaldırıp bana kurt gibi sırtına kadar.

"Bundan zevk alıyorsun," dedi, gözleri neredeyse zümrüt gibi parlayana kadar parlıyordu.

Hoşuna mı gitti? Duygularımı kontrol altına almak için çaba sarf ettim. "Kendini küçümseme.

Kıkırdadı ve sonra bakışlarının fiziksel bir okşayış gibi üzerimde gezinmesine izin verdi. Beni içine çekti, baktıkça gözleri daha da . Burun delikleri alevlendi ve hırladı. 'Arzunun kokusunu alabiliyorum. '

Yapabilir miydi? Tenim ısındı ve utanç içinde gözlerimi kapattım.

"Utanma, aşkım. Parmağını pantolonumun kemerine soktu ve dilini hassas tenimde gezdirdi. 'Bu sadece

seni daha çok istiyorum.'

Eşofmanımın kemerini bir santim aşağı çekti ve ne yapacağını görmek için başımı kaldırdığımda gözlerim açıldı ve karnım sıkıştı. Yukarı baktı ve gözlerimle buluştu. "Bana güveniyor musun?"

Şehvet. Ateş. Arzu. Açlık. İhtiyaç. Aşk. Tüm bu duygular ve daha fazlası bedenimi sarstı ve zihnimde dönüp durdu.

"Evet," dedim, göğsüm kabararak yatağa geri düştüm. Yataktan kayışını izledim ve sonra geriye sadece dar boxer'ı kaldı.

Yum.

Pantolonumun bir bacağını topuğumun üzerinden çekiştirdi, sonra diğerini. Kaldır, aşkım.

Pantolonum yere, onunkine yakın bir yere düştü ve sonra Rage bir kez daha üzerimde gezindi. Ellerimi saçlarında gezdirerek kendimi ona açtım, gerçeğimi duymasına ihtiyacım vardı. "Rage, seni o kadar çok istiyorum ki canım yanıyor.

"Nai," diye hırladı. 'Hiçbir fikrin yok. '

Ağırlığı üzerime, teni tenime yerleşti ve dudaklarımız bir diş çarpışmasıyla buluştu. Alt dudağımı ısırды ve ben de ona açıldım. Dili dilime değdi; elini saçlarımın arasına soktu. Başımı geri çekerek, öpüşerek ve okşayarak, bu sefer daha büyük bir şevkle, dudaklarının, dilinin ve dişlerinin baskısı beni sahiplendikçe arttı. Rage önce boynuma, sonra göğsüme ve karnıma doğru ilerledi ve tam iç çamaşırlarımın hizasında durdu.

"Evet?" diye sordu, nefesi duyumsal bir acıyla tenimde geziniyordu.

'Evet,' dedim, ona istediği her şeyi alma izni verdim - çünkü ben de onundum, tıpkı onun benim olduğu gibi.

Rage tenimi, külotumun etek ucunun hemen üstünü yaladı ve sonra emdi.

Dişleri beni ve havada ince bir büyü çatırdarken tüm vücudum eridi.

Oh. Oh wow.

Bir başka ıslak vuruş beni titretti.

"Öfke," diye soluyarak ona doğru uzandım. Bir başka şehvetli vuruş beni miyavlattı.

"Seni seviyorum Nai Crescent," dedi, iç çamaşırlarımı kalçalarımın kıvrımından çekiştirerek. Beni tekrar öptü ve ben daha fazlası için çaresizce .

"Öfke.

"Dostum," diye hırladı.

Kelime içime işledi ve ben eğilirken Rage

Ben.

"Dostum," diye tekrar homurdandı, külotumu sonuna kadar aşağı çekerek. 'Söyle Nai.'

Sözleri içimde eridi, vücudumda dolaştı, ama sahip olmak yerine hissettiğim tek şey sevgiydi. Çok fazla aşk ve büyü. Evrende dostları bir araya getiren güç her ne ise şimdi buradaydı, onu havada hissediyordum, yüklü ve yoğun.

Nefes nefese kaldım, o da beni kokladı.

"Bana sahip çık," dedi. 'Beni senin yap. Eşin.'

Evet.

Rage kıpırdandı, vücudu terden kayganlaşmıştı ve arzusunun kokusu bana çarptığında içime çektim. Beni bunalttı.

"Ma-

Biri kapıya vurdu ve donup kaldık. Kapının diğer tarafındaki erkek boğazını temizlediğinde etrafımızdaki büyülü his bir balon gibi patladı.

"Uh" dedim, bakışlarım kapıya yöneldi. 'görmezden gelirsek mi?

Elimi Rage'in sırtında gezdirdim ve bir noktada iç çamaşırını çıkardığını fark ettiğimde yüzüm kızardı. V-kartımı hayatımın aşkına kaptırmama iki saniye kalmıştı ve kapıdaki her kimse bunu mahvetti.

. Lütfen benim babam olma.

Rage çıplaktı ve kapıdaki kişiye kızgın olduğu her halinden belliydi, üzerimden yuvarlandı, yatağın kenarına otururken tüm uzuvlarını gizli tuttu. "Evet?" seslendi, sesi sertti. "Ne istiyorsun?"

Çok gerekli olmadıkça giyinmek istemediğim için bekledim. Vücudum hala bitmemiş bir iş hissiyle uğulduyordu.

Noble öksürerek, "Efendi Geoff burada," dedi.

Her nasılsa, buraya kimin gelmesi görmek için çöp çektiklerini biliyordum. Zavallı Noble kaybetmiş olmalı.

"Hemen geliyoruz," diye mırıldandı Rage.

Bakışlarım kapıdan arkadaşıma sıçradı, ancak gömleğim yüzüme çarptı. Hayır. 'Uh iki dakika bekleyemezler mi?

Rage'in vücudundaki gerginlik azaldı ve kıkırdarak kot pantolonunu yukarı çekti.

Nasıl bu kadar çabuk giyinebildi?

Gömleğimi çekiştirdim ve kaşlarımı çatarak ona baktım. "Cidden neden bekleyemiyorlar?"

Rage çarpık bir sırıtışla bana baktı. "Nai, iki dakika sana istediğimi yapmak için yeterli bir süre değil."

Vay anasını.

"Değil mi?" İç çamaşırlarım kucağıma düşerken şaka yaptım. "Ama bütün o şakalar var-"

İki adımda aradaki boşluğu geçti ve dudaklarını dudaklarıma değdirmek için eğildi. "Bunların şaka olmasının bir sebebi var. İnan bana, bu şekilde değil

."

Yutkundum. Sert. "Sana güveniyorum; sadece "

"Ben de hayal kırıklığına uğradım," dedi Rage beni tekrar öperek. 'Ama Honor'ın zamanı dolmak üzere. Ayrıca, aramızdaki bağ hiçbir yere gitmiyor.

O haklıydı. Vücudum ihtiyaçtan ağrıyordu ama bunu bastırdım ve giyindim. Honor'ın bize daha çok ihtiyacı vardı.

Bölüm 11

"OĞLUM NEREDE?" diye bağırdı tanıdık bir kadın sesi koridorda.

Rage yatak odasının kapısını arkamızdan kapattı ve bir korku kapladı.

"Nerede o?" sesi çatallaştı. "Nolan'ım nerede?" Oh kahretsin.

Tam da şu anda ihtiyacımız olmayan şey: Lilith Teyze.

Babamın küçük kız kardeşi tam bir sürtüktü. Tam anlamıyla. Kendini beğenmiş, tartışmacı, Nolan'ı beni öldürmeye çalışan tembel bir domuz olarak yetiştirdiği için suçluydu.

"Arkadan gizlice çıkma şansımız var mı? Rage'e şaka yaptım.

Rage elimi tuttu. "Honor'ın süresinin dolmasına sadece bir saat kaldı.

Doğru. Onur. Odaklan.

Böylece oturma odasına sanki gün ortasında gezintiden gibi adım attık - neredeyse yatak odasında seks yapıyorduk.

"Nai!" Fiona yüzüne yapışmış sahte bir gülümsemeyle kanepeden sıçradı ve içeridekilerin hepsi bize döndü.

Hepsi. Of. Hepsi.

Kaja, Fiona ve iki Geceyarısı prensi geniş koltuklardan birine oturmuş, Lilith'i görmezden gelmeye çalışıyormuş gibi başlarını birbirlerine doğru eğmişlerdi. Lona teyzemin kolunu tutuyor, Mack de deli teyzemle odanın geri kalanı arasındaki mesafeyi korumak için elinden geleni yapıyordu. Babam ve büyükbabam Geoff yemek odasının kapısında birlikte duruyorlardı. Geoff, okulun ilk günündeki temel atma törenimden tanıdığım kızıl saçlı kalkanı Reynaya yaslanmış, yıpranmış görünüyordu. Kaja'nın ikinci en büyük kız kardeşiydi; bir Amazon kadını gibi yapıydı. Neredeyse iki metre boyunda, yağsız kaslarıyla çok güzeldi.

dedem dönerken, ben Reyna'yı diğer tarafında gördüm, tamamen onu destekliyor.

Dur bir dakika. Ne oldu? Neden yürüyemedi?

Dedemin yaşıldığını biliyordum ama daha önce hiç bu kadar zayıf görünmemişti. Bunun Surlama'nın ona göndermemi istediğı lanetle bir ilgisi var ?

Babam bize doğru bakarken kızardı bu da benim kızarmamı sağladı ve kıyafetlerimin üzerinde olduğundan emin olmak için aşağıya baktım. Evet, tamamen giyinik-

"Nolan nerede?" Lilith yine ığlık attı. Lona'dan kurtuldu ve Mack'in etrafından dolanarak bize doğru ilerledi. Gözleri ve burnu şişmiş, kızarmış ve derisi benek benek olmuştu. Yüzünde ve boynunda korkunç çizikler vardı ve tırnaklarının altındaki kurumuş kan, yaralarının kendi kendine oluştuğunu gösteriyordu. "Okul, yıl ortası oyunlarının berbat geçtiğini söyledi." Üzerinde altın mühür olan bir parşömen kâğıdını salladı. "Onun öldüğünü ve onu senin öldürdüğünü söylediler!"

Tuhaflik bu durumu anlatmaya yetmiyordu bile. Ne diyeceğimi bilemez halde yardım için Rage'e baktım.

Gözleri cinayetle parlıyordu, bu yüzden ondan yardım beklemesek iyi olur. -En azından işleri yoluna koymak istiyorsam. "Bana saldırdı, beni öldürmeye çalıştı ve ben-"

Elaine Rage'in yanından geçip Lilith'in önünü kesti. "Oğlunuzun öldüğü gece oradaydım. Nai'nin söylediğı doğru, ona saldırdı ve-"

"Kimsin sen?" Lilith hırladı.

"Elaine Midnight, alfa kraliçe." Rage'in annesi gururla çenesini yukarı kaldırdı ve Lilith'in ifadesi şaşkınlıkla genişleyerek keskin bir nefes aldı.

"Oğlunuz," diye devam etti Elaine, "Nai'yi öldürmeye çalıştı ve-"

"Nai'nin onu öldürdüğü yazıyor," diye hırladı Lilith, yüz ifadesi nefretle buruşurken dudakları kasıldı. Bakışlarını bana çevirdi ve gözleri sertleşti. "Eee? Sen mi öldürdün?"

Sertçe yutkundum ve sonra başımı salladım.

"Evet." Lilith ığlık attı ve bana doğru hamle yaptı.

Elaine şaşırtıcı bir vahşilik gösterisiyle teyzemi yakaladı ve Mack ile Lona diğer arkadaşlarım gibi koşarak teyzemin etrafını sardılar ve teyzem tek çocuğunu kaybettiğı için hıçkırığa hıçkırığa ağladı.

Hem teyzemden hem de kuzenimden hoşlanmasam da Lilith'in kederine kederlenemezdim. Honor'u kaybetmenin acısını düşününce, teyzemin yas tutma ihtiyacına saygı .

Babam boğazını temizledi ve gözüme . "Büyükbabanın söylediğine göre, mahremiyete ihtiyacın olacak."

salladım ve bakışlarım babama dönmeden önce teyzeme kaydı. Lilith'in neyin olduğumuzu bilmesini kesinlikle istemiyorduk, yoksa benden oğlunu geri getirmemi isteyebilirdi - ki bu zor bir hayır olurdu.

"Onu ve Gece Yarısı çocuklarını arka kulübeye götürmeni öneririm," dedi babam ve bana hüzünlü bir gülümseme verdi. "Yolu hatırlıyor musun?"

Yerleşkenin kalanından uzakta, mülkümüzün en ucundaki ağaçların arasına gizlenmiş, bahsettiği binaydı. Çocukken Lona beni ve Mack'i gece "tatilleri" için oraya götürürdü. Her zaman terk edilmiş binanın sürü hayatının koşuşturmacasını geride bırakmak için eğlenceli bir yer olduğunu düşünmüştüm. Artık gerçeği biliyordum.

"Evet," dedim, ilk yıl beni nasıl sakladığını şimdi bildiğim bu yeri tekrar görmek için aniden sabırsızlanıyordum. "Hatırlıyorum."

"Fiona, Kaja," diye seslendi babam Hasat Klanı arkadaşlarıma. "Siz ikiniz Mack'in devriyeler kurmasına yardım etme nezaketini gösterirseniz, sanırım gözetlemeye başlamak en iyisi olur."

Kızlar başlarıyla onayladılar ve Mack'le birlikte dışarı çıktılar.

"Anne?" Annesine bakarken Rage'in kaşları çatıldı. "Geliyor musun?"

Elaine omzunun üzerinden bize baktı ve sonra başını salladı. "Burada kalsam iyi olur." Başını Lona'nın omzuna yaslanmış hıçkırığa hıçkırığa ağlayan teyzeme doğru eğdi.

Vay canına. Bunun için burada kalmamın imkanı yok. Belki Lilith'in delirip Lona'yı ya da babamı öldürmeye çalışmayacağına da güvenmiyordu. Birden burada olduğu için minnettar hissettim.

"Annen bir azize," diye fısıldadım Rage'e.

Homurdandı. "Hiçbir fikrin yok."

Ki bu muhtemelen doğrudu.

Justice Noble'a bir şeyler söyledi ve ikisi de odayı geçip bize doğru geldiler. Justice, Büyükbaba Geoff'un yanına gitti ve ona kolunu uzattı.

Sürgülü cam kapıdan çıkıp arka güverteye çıktık. Kalın bir kar örtüsü elli dönümlük çıplak tarlayı kaplamıştı, ağaç sırası yağın karın arasından pusluydu. Ama büyükbabam beli bükülmüş yüz yaşında bir adam gibi ayaklarını sürüyerek ağır ağır ilerliyordu.

Oh, büyücü. Bunu ona yapsaydım kendimi asla affetmezdim. "Efendim,"

dedi Justice, "kabalık etmek istemem ama

hızı bizi yavaşlatabilir ve Honor'ı zamanında geri getirme kabiliyetimizi etkileyebilir."

Büyükbaba ve Reyna bize doğru ayaklarını sürüyerek geldiler, ilki yaklaştıkça kıkırdıyordu.

"Saçmalama," dedi büyükbabam, sanki bir maratonun son gibi hırıldayarak. "Seni kesinlikle . Reyna yüzden burada."

Ona iyi olup olmadığını sormak istiyordum ama kulübeye olan bu yolculuğu gereğinden fazla uzatmak da istemiyordum. "Çocuklardan birinin seni taşımasını ister misin?" diye sordum.

"Memnuniyetle efendim," dedi Rage bir adım öne çıkarak.

Reyna başını salladı ve hırladı, "Olmaz, Geceyarısı. Sen eşin için endişelen. Bırak da Ruh Büyücüsü Ustam için ben endişeleneyim."

Tamam o zaman.

"Ne ?" Reyna güverteden ilk basamağa çömelerek sordu.

"Ağaç hattını temizlemeliyiz, sonra size gösterebilirim."

Büyükbabam beş yaşındaki bir çocuğun coşkusu ve enerjisiyle Reyna' sırtına atladı.

Ona yan gözle baktım. "Nasıl hissediyorsun?"

"Daha iyisi olamazdı," dedi ve Reyna karla kaplı tarladan ağaçlara doğru koşup büyükbabamı sırtına bindirdiğinde bir çığlığa dönüştü.

Tamam yani, bu oldu.

Rage, Justice ve Noble kurtlarına dönüştüler ve son ikisi Reyna'nın peşinden koştu. Kıyafetlerimden sıyrıldım ve kulübeye vardığımızda giymek üzere kıyafetlerimi ağızda toplayarak yer değiştirdim.

"Bunu daha sık yapmalısın," dedi Rage bana kurt gibi sırtarak.

"Ne yapacağım, yer mi değiştireceğim?" diye sordum, koşarak. 'Sen ve kardeşlerinin beni korkutarak şekil değiştirmeye zorladığınız zamanki gibi mi? Çünkü o deneyim berbatı.

"Hayır, aşkım. Benim önümde soyunmanı kastetmişim'.

Oh.

"Hoşuna gitti mi? Alay ettim.

"Birazcık," dedi kıkırdayarak.

Karda yarıştık ve ağaçları aştıktan sonra, arazimizin en ucunda, yaklaşık bir mil ötedeki tek odalı kulübeye varana kadar ben önden gittim.

İnsan formuma geri döndüm, hızlıca ve anahtar sakladığım kayayı bulana kadar karları Ana odada uzak duvarın yanında iki vardı ve kanepede çekiyatti. Isıtıcının yanı sıra ocak görevi de gören bir odun sobası vardı. Arkadaki dereyi saymazsak akan su yoktu ve karda işediğime belli belirsiz anılarım vardı.

Lona burada tek başına iki bebeği nasıl büyüttü?

"O Lona benim kahramanım," dedi Rage başını sallayarak ve belli ki aynı şeyi düşünüyordu.

"Değil mi? Daha sonra benim için yaptığı her şey için ona teşekkür etmek için onunla bir an geçirmek istedim, ama beklemek zorunda kalacaktı.

Rage yanımdan geçip gitti, odun sobasına giderken parmaklarını tenimde gezdirdi. Sonra kutuya odun ve bacayı ayarladı. Büyükbaba Geoff ve Reyna geldiğinde, Rage iyice harlanmış ateşin üzerine bir kütük daha attı.

Justice kapıyı kapattı ve saatine bakarak iç geçirdi. "Otuz beş dakika."

Halle-frickin-leujah. Honor'ı kesinlikle geri alıyorduk.

"Soo." Yüksek ruh büyücüsü seyrek döşenmiş odaya baktı ve kaşlarını çattı. "Ceset nerede?"

Hepimiz donup kaldık. Justice küfretti ve duvarı yumrukladı. Noble kanepenin tozlu çarşafının üzerine çöktü ve başını ellerinin arasına aldı. Rage yüzünü buruşturdu ve ben inledim.

Birinin "zaman döndürücü" bir şeye ihtiyacı varsa, o da şimdi olmalıydı. Öfke ve ben ateşli ve ağır olmak yerine, Onur için bir ceset buluyor olmalıydık! Surlama'yı öldürmek ve annem hakkındaki gerçek hikâyeyi öğrenmek arasında tamamen unutmuştum. Hepimiz .

"Biz bir cesede ihtiyacımız olduğunu unutmamız," dedim büyükbabama. "Bugün zor geçti kraldan canımızı kurtarmak için kaçıyorduk ve sonra babam bir gerçek bombası attı."

Öfke bakışlarımla buluştu ve gözlerinde benimkileri yansıtan suçluluk duygusu gördüm.

Büyükbaba dudağını çiğneyerek üç Gece Yarısı kardeşe baktı. "Gireceği bir form olmadan bir ruhu Ölüler Diyarı'ndan geri getiremem."

Rage zorlukla yutkundu ve saatine baktı. "Otuz dakikamız var." Bana . "Yakınlarda bir morg, hastane ya da başka bir yer var mı? Belki o şekilde bir ceset bulabiliriz ve-"

Büyükbaba elini salladı. "Bunun için ana kasabadan çok uzaktayız ve oraya bir geçit açmak için bir cesedi tam olarak nerede bulacağımı bilmem gerekir. Bir yerden bir yere atlayıp Nai'ye Ölüler Diyarı'na nasıl girilip çıkılacağını öğretmem için zamanımız yok."

Justice tekrar küfretti ve duvara çerçeveyi sarsan bir darbe daha indirdi ve sonra büyükbabam ona sert bir bakış attığında özür diledi.

"Başka bir yolu olmalı," diye yalvardı Noble, kanepeden başını kaldırdığında yüzünde bitkin bir ifade vardı. "Kardeşimizi geri almak için her şeyi yaparız."

Büyükbabam gözlerini kısarak kardeşlerin her birine baktı ve sonra uzanıp çenesini okşadı. "Bir şey var mı?"

Öfke ve Adalet büyükbabamın etrafını sararken tüylerim diken diken oldu, ama Noble kederli bir şekilde koltukta oturmaya devam etti, tüm vücudu duygularla titriyordu.

"Ne isterseniz. İsteyin, biz de gerçekleştirelim." Rage ellerini yalvarırcasına birleştirdi.

Yüksek büyücü dudaklarını büzdü ve başını salladığında göğsümde bir umut belirdi.

"Her birinizin iki formu var, insan bedeniniz ve kurdunuz. Eğer içinizden biri kurdundan vazgeçmek isterse, onu geri getirebilirim."

Çenem yere düştü. Bu da ne?

Rage derin bir nefes çekti ve Justice geriye doğru tökezledi. "Ne istediğini biliyor musun?" Rage homurdandı.

Büyükbaba nefes verdi ve başını salladı. "İnsan formunu ayırabilirim, Honor'ın ruhunu kurduna koyabilirim ve hayatının geri insan kalırsın."

"İnsan mı?" Neyi feda etmeleri gerektiğini anlamaya çalışarak sordum. Bazen ürkek olan kurdumla bile, onu sonsuza dek kaybetme düşüncesi göğsümde acıya neden oldu.

"Başka bir yolu olmalı," diye sızlandım.

"Yok," dedi Rage, sesi ıstırap doluydu. "Zamanımız kalmadı."

"Acaba tekrar kendisi olabilir mi? Honor olur mu?" Ben sordum.

Kurt formundayken bir mağara adamıyla konuşuyor da olabilirsiniz; neredeyse tamamen içgüdüseldirler.

Büyükbaba Geoff doğruldu, kaşlarını kaldırarak başıyla onayladı.

Bu o mu demekti?

"Ruhu aynı olacak ve bu nedenle, paylaştıkları bağ aracılığıyla kardeşlerinin zihinleriyle konuşmaya devam edebilecek. Yani zihinsel olarak insan benliği gibi ama bir kurdun bedenine hapsolmuş."

Sözlerinin gerçekliği ortaya çıktıkça sıcaklık ve gerginlik üzerimize çöktü. Vur.

Eğer Honor'un ruhunu geri getirirsek, Geceyarısı kardeşlerden biri kurdunu sonsuza dek kaybedecek ve insan olacak.

"Ben en büyükleriyim. Ben yaparım." Rage dedeme doğru bir adım attı ama Justice arkadaşımı kolundan tutup geri çekti.

"İki dakika farkla en büyüksün, Rage. Çok da önemli değil. En güçlü sensin, bu yüzden Declan'ı yenmek için en iyi şansımız sensin. Geleceğin kralı, kardeşim. Bunu yapacağım." Justice göğsü kabararak başını yukarı kaldırdı.

Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı aktı ve boğazım tılandı.

Noble boğazını temizledi ve koltuktan kalktı. İki uzun adımla iki kardeşin önüne geçti ve her birinin üzerine birer elini koyarak doğru döndü. Konuştuğunda sesi kararlıydı. "Rage bizim gelecekteki kralımız ve Justice, senin gücün sadece biraz daha az. Ayrıca-" diye kıkırdadı. "-Sen yedek varıssın. Ben olmak zorundayım." Sonra Noble büyükbabamla yüzleşti. "Benim olmamı istiyorum."

Gözlerim yandı ve kalbim ikiye bölünürken göğsüm ağrıdı. Dişlerimi sıktım ve acımı içimde tutma çabasıyla bedenim titredi. Protesto etmek istedim, bu çok . Ama Noble'ın yapacağı fedakârlığı nasıl reddedebilirdim?

Rage ve Justice kardeşlerinin önünde önce başlarıyla, sonra belleriyle eğildiler ve saygılarını göstermeleri, hıçkırıklarımı geri çekmeme neden oldu.

Ne Rage'in ne de Justice'in kendilerinden küçük akrabalarına böyle bir hürmet göstermeye ihtiyaçları vardı ve eğilerek ona en büyük saygıyı gösterdiler. Ve sonra Noble -tatlı Noble- onları sert bir kucaklaşma için kendine çekti.

Başımı kaldırdığımda Büyükbaba Geoff ve Reyna'nın bile gözleri yaşlarla parlıyordu. Rage beni öne doğru çekip grup kucaklaşmasına dahil ederken büyükbaba birkaç kez boğazını temizledi.

"İtiraf zamanı," diye boğuk bir sesle Noble'ın omzuna yaslandım. Justice bana sıkıca sarılmıştı ve Rage'in kolu arkamda sıkışmıştı. "Noble, sen her zaman benim favorim oldun."

Herkes güldü ama göğüslerin gümbürtüsü kederimi hafifletmek için hiçbir şey yapmadı. Bunun yerine, hepsinin benim yüzümden ne kadar acı çektiğini bilmek ruhumun derinliklerine işledi. Bu çözüm elimizdeki en iyi seçenektir ama korkunçtu. Bu çocuklar özeldi, aralarındaki bağ koparılamazdı. Bu fedakârlık düşünülemezdi.

Büyükbaba, "Çabuk hareket etmeliyiz," dedi.

Ayrıldık ve Rage saatini kontrol etti.

Gözyaşlarım kontrolsüzce yanaklarımdan süzülürken sevgili dostum Noble onları sildi. Bana hüzünlü bir gülümseme sunarak, "Ben hala ben olacağım" dedi.

Kurdu olmayan bir kurt değiştirici neydi ki? Ama başımı salladım. "Kasabadan birkaç insan kız tanıyorum. Muhtemelen sana birini ayarlayabilirim."

"Çok erken," dedi sırtarak.

"Pekâlâ Nai, bu seni eğitmek için son seferim olabilir, o yüzden bana yaklaş." Büyükbabam yan tarafını okşadı ve sözleri aklımda yer kaşları çatıldı.

"Geçen sefer mi?" Ben sordum.

Yüzünü buruşturdu ve gergin bir kahkaha attı. "Bu başka bir zaman konuşulacak bir konu." Büyükbaba daha sonra bana sıkıca gülümseyerek kardeşlere doğru el salladı. "Cesaret, şu sepetteki battaniyelerden birini ser ve Adalet" -Gramps küçük bir kanvas çanta uzattı- "bu kristallerden birini her köşeye yerleştir."

En büyük iki kardeşin büyükbabanın dediklerini soru sormadan yapmalarını izledim. Güven hakkında konuşun.

"Şimdi," dedi büyükbaba, bir elini Noble'ın omzuna koyarak. "Noble, sevgili oğlum, lütfen battaniyenin uzan."

Büyükbabamın yaptığı şeyi taklit ettim: o oturdu, ben de yanına oturdum. Ellerimi onun yaptığı gibi kucağıma koyarak daha fazla talimat bekledim.

"Noble'a bak," diye emretti.

Dedim ve Noble bana gergin bir bakış attıktan sonra bakışları yüksek büyücüye kaydı.

"Bu geri tepip beni öldüremez, değil mi?" Noble endişeyle sordu.

Büyükbaba göz kırptı. "ben varken olmaz."

Okaaay. Bu benim başımda olabileceğim anlamına mı geliyordu? Büyükbabamın ifadesi benim için biraz .

"Nai." Büyükbabamın sesi keskinleşti ve beni panik halindeki düşünce döngümünden çekip çıkardı. "Ona bir bak."

Gözlerim büyüdü. "Bakıyorum."

Boynumun arkasını kavradı ve beni Noble'a yaklaştırdı. "Diğer görüşünle."

"Nasıl?" Geçmişte gözlerimi kapatıp uzayda yolculuk yapacağım kişiyi düşünürdüm ama bu sefer Noble tam buradaydı.

"Sakin ol," dedi büyükbabam. "Gözlerini açık tut ama arkadaşının herhangi ."

Derin bir nefes aldıktan sonra gözlerimi gevşemeye zorladım.

"Güzel." Büyükbaba Geoff'un sesi yumuşadı ve elini yüzümün önünde salladı. "Kendinden geç, böylece tek gördüğün bir bulanıklık olsun. Kurdunun siyah kürkünü görene kadar kendini ."

Konuşmaya devam etti ve ben de monoton sesinin sakinleştirmesine izin verdim.

Noble'ın tüm vücudunun sadece birkaç santim üzerinde asılı duran siyah bir kurdun şeffaf formu belirlediğinde nefesim kesildi. Noble'ın elleri ve ayaklarının olduğu yerde, kurt pençeleri ve bacakları ile büyük tüylü vücudunun tamamının bir hayalet gibi görüldüğünü gördüm.

"Kutsal Büyücü Ana."

Büyükbaba, "Tamam, imgelemeni koru, kurdun kaçmasına izin verme," dedi. Ellerini Noble'ın vücudunda gezdirerek kurdun ruhunu sıyırdı. "Şimdi onları ayırmalıyız."

Noble'ın gözleri büyüdü.

Büyükbabam kurdun ruhunu boynundan kavradığında, canavar çenesini kırdı. "Nai," dedi Büyükbaba Geoff. "Onu yakalamama yardım et."

Oh mage!

Kurdunun ön pençelerini kavradım ve garip bir hisle irkildim. Hayvanın uzuvları ellerimde soğuk ama katı bir his uyandırdı. "Sorun ," diye . "Benimle gel ki Honor bize geri dönebilsin."

"Bu garip görünüyor," dedi Justice. "Sanki havayı tutuyormuşsun gibi."

Noble yüzünü buruşturdu. "Yemin ederim hava gibi gelmiyor." Nefes nefese, "Yanıyor biraz ya da çok." diye ekledi.

Yukarı doğru çekmeye başlamıştık ama büyükbaba ve ben kurdu yukarı çektiğimizde Noble'ın bedeni de geldi. Baş büyücü Justice ve Rage'e döndü. "Onu aşağıda tutun. Baskı uygularsanız ikisinin de canı daha az yanar."

Rage ve Justice kardeşlerinin önünde diz çöktüler; Rage Noble'ın omuzlarında, Justice ise ayak bileklerini sıkıca kavrayarak ayaklarının dibindeydi.

"Yanındayız kardeşim," dedi Justice, sesi sertti. "Bunu da atlatacağız."

"Nai" Büyükbaba bana baktı. "Kurdunu çıkardığımızda, Noble hayatta kalma içgüdüleriyle yer değiştirmeye çalışabilir -ikisini bir arada tutmak için."

Neredeyse tam zamanında, Noble'ın kollarındaki tüyler dalgalandı ve tuttuğum kurt formu Noble'ın bedenine geri çekilmeye çalışırken gerildi. Vay be.

"Zaten ." Noble'ın sesi zar zor insancaydı. "Savaş onunla!" Adalet bağırdı.

Rage kardeşinin omuzlarını sıktı ve "Bunu Onur için yap," dedi.

Geoff bana bakarak kaşlarını kaldırdı. "Ruhların Koruyucusu ile anlaşma yaptın, şimdi Onur'u çağırmalısın."

Çenem düştü. "Uh Nasıl?"

"Bunu daha önce de yapmıştın," dedi büyükbabam. "Kurdu bırakma ama gözlerini kapat ve Honor'un enerjisini hisset. Sonra ona git."

İçimde bir histeri kabardı. "Bunu dünyadaki kolay şeymiş gibi söylüyorsun."

"Nai, sana yardım edeceğim." Gözlerini kapattı, ben de benimkileri kapattım. "Şimdi Honor'ı düşün."

Onur. Tatlı onur.

Onu Ölüler Diyarındaki gölün kenarında oturmuş, bucaksız manzaraya bakarken düşündüm. Bana vardiya değiştirme eğitimi vereceğini düşündüm. Ve kardeşlerine sahilde benimle alay etmeyi bırakmalarını söylediğini.

Honor? Neredesin sen? Enerjisini hissettim, ama "enerjisi" nasıl bir şeydi? Herhangi birinin enerjisi nasıldı?

Honor huzurlu ve sakindi. Düşünceli ve derindi. Eğer Rage'in enerjisi güneş gibiyse, Honor'ınki göl gibiydi. Serin, sakın, yatıştırıcı ve durgun.

Nefes alıp verirken, kapalı göz kapaklarımın arkasında ışığın titremeye başladığını fark ettim ve sonra sanki biri göbük deliğime bir ip ve çekiyormuş gibi bir çekiş hissettim. Sonra süzülüyordum, artık altımdaki zemini hissetmiyordum; her şey hafif ve özgür hissediliyordu. Göz kapaklarım açıldı ve boğazımdan bir çığlık koptu.

"Uçuyorum!" Karanlık boş havaya doğru çığlık attım.

"Bedeninden kurtuldun, Nai," diye kıkırdadı büyükbabam yanımda ve ben onun ruhuna baktım. Daha gençti, belki kırk yaşındaydı ama neşeli ifadesi hemen kayboldu.

"Hadi gidelim. Zamanımız tükeniyor" dedi.

Doğru ya.

Büyükbabamın önden gitmesine izin verdim ve birlikte tanıdık bir manzaranın üzerinden uçtuk. Göl, tepedeki Bekçi'nin kalesiyle birlikte göründü. Sağıma baktığımda bedenimin yarı saydam olduğunu görünce nefesim kesildi. Ben lanet olası bir hayalettım! Ya da bir ruh, ya da her neyse. Tıpkı büyükbabam gibi.

Daha fazla ilerleyemeden, yer bizi karşılamak için yukarı fırladı ve Geoff'un yardımıyla ayaklarımın üzerine indim. Bölgeyi taradım ve gölün yakınında tembellik eden binlerce ruh gördüm.

"Onur!" Piknik battaniyesinin üzerinde oturan genç bir adama doğru koşarak bağırdım ama döndüğünde onun arkadaşım değil, ona benzeyen biri gördüm. Ne kadar zamanımız kalmıştı? Çok mu geç kalmıştım? Kaleye gidip Onur'u talep etmeli miydim?

Dur. Panik yapmayın. Onu hisset. ' Büyükbaba Geoff'un sesi, Rage ve benim konuştuğumuz gibi kafamın içindeydi.

Titrek bir nefes vererek bir kez daha Honor'ın enerjisini hissetmeye çalıştım. Eğer onu gözlerimle göremiyorsam, onu hissetmenin başka bir yolu var mıydı? Soruyu düşündüğüm anda cevabı biliyordum. kullanmam gerekiyordu. Göğsümdeki sihirli "iplik" yumağını çözdüm, ama ateşe ya da suya ulaşmak ya da hava solumak , ölümler diyarına bir ağ gibi sihirli hisler gönderdim - özel bir Honor Midnight ağ.

Bum!

O zaman onu hissettim, sağımda büyük bir enerji varlık.

Gözlerim birden açıldı ve ona odaklandım. Onur babasıyla birlikte göl kıyısında yürüyordu ve yanlarında benim biyolojik ailem de vardı.

Zihnim bulandı ve bir an için neden burada olduğumu unuttum.

"Anne!" diye bağırdım.

"Hayır! Büyükbaba uyardı. 'Zamanımız yok. Honor'un ruhu ağırlaşıyor. ' Büyükbaba başını sallayarak ekledi: 'Çok geç olabilir. Artık sizinle gelemeyebilir.

Aileme bir kez daha baktım, annem el salladığında kırıldı, gözleri yaşlarla doldu. Ona koşmak, sarılmak, ona ve biyolojik babama yüzlerce farklı şey sormak istedim ama Honor'a odaklanmak zorundaydım. "Honor benimle gelmeyebilir de ne demek?

'Mümkün olan son ana kadar bekledik. Artık burada kök saldığını hissediyor ve ayrılmak istemeyebilir.

"Ama-

Büyükbaba, 'Onun iznine ihtiyacın var,' dedi. 'Herkesin özgür iradesi vardır. '

Honor'ın eve dönüp kardeşleriyle birlikte olmak istememesinin imkanı yok. Değil mi? Çimenlikten kumsala doğru koşmaya başladım ve Honor'a çarpana kadar yarıştım.

Ağzı bir anda açıldı. "Nai?" Şaşkınlığı ıstıraba dönüştü ve kollarını bana doladı. "."

"Onur," diye hıçkırdım, ona sıkıca sarıldım.

Saçlarımı okşadı. "Kahretsin, kızım. Seni kim öldürdü?"

Başımı sallayarak geri çekildim ve duygularımı kontrol altına almaya çalıştım. Daha iyi, daha tutarlı görünüyordu. Burada kalmak isteyecek kadar mutluydu.

Hayır. Hayır. Hayır.

"Hayır. Beni kimse öldürmedi. Ben ruh yürüyüşü yeteneğine sahibim. Buradan bu şekilde gelip ama ölü değilim." Bunun hiç mantıklı olmadığına eminim. "Seni eve getirmeye geldim."

Ona zorla bir gülümseme verdim, dikkatim Honor'dan beni dikkatle izleyen Rage'in babası Valor'a kaydı. Annem ve Mackay amcam kollarını birbirlerine dolayarak yaklaştılar ama annemin yüzünde hâlâ o üzgün ifade vardı ve biz bu işi çözerken mesafelerini korudular.

"Ama ben evimdeyim." Honor uzaklaştı ve sonra göle baktı. "Neden tüm bu mutluluğu benden almak istiyorsun?"

Yürüyerek uzaklaştı. Benden sonra babası herkes ve suya doğru yöneldi.

Panik içime işledi ve koştum. "Hayır, Honor. Lütfen mi? Herkes senin geri dönmeni bekliyor. Seni geri getirebilirim. Noble sana kurt formunu verecek ve hepimiz yeniden bir arada olabileceğiz."

Yüzünü bana döndü ve kaşları birbirine çatıldı. "Geri dönmemi mi istiyorsun? Ama Nai, burada kimse bana zarar veremez. Bir daha asla. Artık acı yok. Artık topallamak yok. Daha fazla acı yok."

Bu sözlerde onun hayatı hakkında bilmediğim o kadar çok şey vardı ki diri diri yakılmanın bir insanın ruhuna ne yaptığı gibi.

Duygular bedenimi ve nefes almam gerekmesi de, tekrar hıçkırıklara boğulmamak için zihinsel olarak derin birkaç nefes almaya zorladım. "Honor, bir daha asla ama asla başına böyle bir şey gelmesine izin vermeyeceğim."

Kaşlarını çattı ve yanağıma dokunmak için uzandı. "Ben senden daha iyiyim."

Elini tuttum ve gerçeği açık açık söyledim. "Honor, kral babanı öldürdü. Declan şimdi Montana'da bizim için geliyor. Rage alfa krallığı için onunla savaşacak. Her şeyi berbat ettim ama bunu düzeltebilirim, bir . Hepimiz seni çok özledik, ben de seni özledim." Ölü arkadaşşıma yalvarırken açıkça ağladım. "Kral, yüksek büyücüler, hemen hemen hepsi beni öldürmek istiyor. Yukarıda işler çığırından çıktı ve sana ihtiyacımız var. Benim sana ihtiyacım var."

Dönüp babasına baktı, o da ona dudak bükerek gülümsedi ve bir kez başını salladı. "Adının hakkını evlat. Eğer kardeşlerinin sana ihtiyacı varsa, eğer Rage'in eşinin sana ihtiyacı varsa"

Honor beni kendine doğru çekti ve başımın üstünü öptü. "Tamam, Nai. Senin için geri geleceğim."

Kollarımı beline doladım, beni daha yakına çektiğinde içimi bir rahatlama kapladı. Birbirimize sıkıca sarıldık ve sonra havalandık. Birbirimize tutunarak daha da yükseğe uçtuk.

Aşağı baktığımda annemle babamın bana el salladığını görünce kalbim tekrar sıkıştı. "Sizinle konuşmak için geri geleceğim!" diye bağırdım.

Zamanımız olacaktı ama şimdi değildi.

Kalenin yanından yukarı doğru süzülürken Bekçi'nin balkonda, parmaklıklara yaslanmış olduğunu fark ettim. Bakışlarım onunkilerle buluştuğunda bir kez başını salladı ve sonra parmaklarını şıklattı.

Her şey karardı.

ÇENEM KISILDI ve göz kapaklarım açıldı. Kabine geri dönmüştüm, katı bir formdaydım ve Noble acı içinde çığlık atıyordu.

"Nai, yardım

et!" Kutsal

anne

Noble'ın kurdu ondan kopup gidiyordu. Kurdunun ruhu değil - ya da o şeffaf ruh her neyse, ama gerçek tüylü kurdu. Büyükbabam Noble'ın başında durup kurdunu çenesinden tutarak Noble'ın yüzünden yukarı doğru çekerken kurt derisinden sıyrılıyordu. Honor'ın yeni kurdu Noble'ın bedeninden dışarı doğru sürünüyordu. Ayağa kalkarak Honor'ın siyah tüylü karnına uzandım ve kasıldım.

Noble kanlı bir çığlık atarak onu hâlâ yere mıhlamış olan Rage ve Justice'e doğru hamle yaptı. Honor, Noble'dan tamamen ayrıldığında bir yalpalamayla geriye yuvarlandım. Hâlâ onun kurduna tutunarak çarpışmaya hazırlandım. Kanepeye çarptım ve sonra Honor geriye doğru düştüm. Bir tökezlemenin ardından dört ayak üzerine kalktı ve gözlerimin içine baktı. Bunu ela gözlerinde görebiliyordum. Onu görebiliyordum.

"Onur mu?"

Öne eğilerek yanağımı yaladı ve sonra kurt gibi sırtarak kalçalarının üzerine oturdu.

Kahkahalara ve gözyaşlarına boğuldum, kollarımı boynuna doladım. "O . Gerçekten sensin."

Rage tökezleyerek ilerledi, "Onu duyuyorum. Bu o."

Honor döndü, Rage'in gözlerinin içine baktı ve sonra arka ayaklarının üzerine sıçrayıp kardeşinin yüzünü yaladı.

Büyükbaba Geoff Noble'ın yardım etti ve Justice daha önce yaptığım iyileştirici iksir şişesini uzattı.

"Noble," dedi büyükbabam. "İyi misin?"

Noble iyileştirici iksirin bir kısmını yuttu, gözleri iri ve ama başını salladı. "Honor?"

Siyah kurt, Noble'ın yanına yerleşmeden önce her birimizi yalayarak odanın diğer ucuna geçti. Tüm kardeşler siyah kurdu kucakladı ve Büyükbaba Geoff bana bakıp gülümsedi.

"Teşekkür ." Elini sıktım. "Senin için yapabileceğim bir şey olursa-"
Büyükbaba Geoff öne doğru eğildi. "Bir şey var."
Tamam, bu iyiliğe atladı. Acil bir durum olmalı. "şeyi yaparım," diye
garanti verdim. Bu adam ilk günden beri arkamı kolluyordu.
onu inkar edemezdi.
"Nai, sana ihtiyacım var-"
Kulübenin kapısı pat diye açıldı ve Kaja nefes nefese içeri girdi. "Kral ve
adamları burada."

Bölüm 12

Kral Declan'ın eninde sonunda geleceğini bilmek bile Kaja'nın açıklaması karşısında kalbimin kaburgalarıma çarpmasını engelleyemedi.

"Şimdi mi?" Dişlerimi gıcırdatarak mırıldandım. Rage'e baktım, ayağa kalkarken boynundaki kaslar kasılmış ve gerilmişti. Neden bir ara verip Declan'a yıldırım falan çarpmasını sağlayamıyorduk?

"Bırak gelsin," diye hırladı Rage, sesi insandan çok kurda benziyordu. "Yaptığı her şeyin bedelini ödemesi gerekiyor."

Bu konudan bahsetmişken büyükbabama döndüm. "Declan, Surlama'ya Rage'in annesini lanetletti."

Ben anlattıkça baş büyücü başını daha çok salladı.

"Onu kırmamıza yardım etmenin bir yolu var mı?" Sordum, aslında yalvardım.

"Surlama öldüğüne göre, tek yol" Dudaklarını büzdü. "Büyücü topraklarına geri dönmem. Çalışma odamda bir sürü büyü bozucu kök var. Dark Row yandığı için nereden bildiğim tek yer orası." Justice'e bir bakış fırlattı.

Adalet yüzünü buruşturdu. "Bunun için üzgünüm." Kaşlarımı çattım.

"Ne için?"

Justice bir elini siyah saçlarında gezdirdi. "Declan Surlama'nın evinde ortaya çıktığında ve birlikte çalıştıkları belli olduğunda çılgına döndüm ve çadırını."

Yüzümde sinsi bir gülümseme belirdi ve Rage onu sırtından alkışladı.

"Ama her yerin almasını istememiştim!"

Büyükbaba bana dönmeden önce bilgece bir tavırla, "Ateşin tuhaf yanı, kontrol edilmesi zor olması," dedi. "Nai, eğer gidersem buradaki mücadeleye yardım edemem."

Başımı salladım. "Biliyorum ama laneti bozmazsak Rage Declan'ı öldüremez."

"Doğru." Geoff Reyna'ya döndü. "Büyücü portallarından geri dönmek için vaktimiz olmayacak. Bizim için bir tane yapmam gerekecek."

Ne dedin? O zaman büyükbabamın güçlerini tam bilmediğimi fark ettim.

Yüzü kızardı ama sonra başını salladı.

"Bunu yapabilecek kadar iyi misin? Yani-"

"Nerede ?" sordu, sorumu tamamen görmezden gelerek. "Söyle bana, kökü aldıktan sonra seninle orada buluşuruz."

"Babamla tanıştığın evimin hemen yanındaki ana kulübede," dedim, buranın iyi bir buluşma noktası olduğunu düşünerek. Onunla buraya gelirim, dövüşe de yardım edemezdim.

Büyükbabam kızıl saçlı kalkanını yana çekti ve ben de döndüğümde Rage'in Kaja'ya doğru eğildiğini gördüm.

"Crescent'a Declan'ı mümkün olduğunca uzak tutmasını söyle. Ben onu öldürmeden önce laneti bozmamız gerek."

Kaja başıyla onu onayladı ve sonra bana hınzırca bir sırıtiş fırlattı. "Asla sıkıcı bir an olmaz." Göz kırptı. "Sahada görüşürüz!"

Sonra verandadan çıktı ve adımlarının ortasında tekrar kurda dönüştü.

Adalet, Honor'ın siyah kurduyla birlikte yanında duruyordu ve bakışlarım üçüncü kurdun insan formuna indiğinde içimi bir panik kapladı.

Gece yarısı varisi.

"Hâlâ sihrin var mı?" Zekice ayağa kalkan Noble' sordum. Kurdunu kaybetmek omuzlarının eğimini kesinlikle değiştirmişti ama elementi üzerindeki gücünü de kaybetmek?

Bu düşünülemez.

"Eğer yapmazsan, oraya gidemezsin. Öldürülebilirsin." Noble havadan bir su küresi çekerken Rage'in emri bir zafer çığlığına dönüştü.

bir rahatlama çöktü. İnsan olsaydı, bırakın oradaki tehlikelerden kurtulmayı, sihirli topraklara dönmesine bile izin emin değildim

"Gidip Declan'ın kıcını tekmeleyelim," dedi Noble, bir kez dik durarak.

Büyükbaba Geoff'a el salladım ve sonra birlikte, solumda Honor ve sağımda Rage olduğu halde, beşimiz kabin kapısından içeri adım attık.

Lanet olası büyücu anne.

Kesif duman burun deliklerimi yaktı ve gözlerimi yaktı; sürü kulübesi ve aile kulübesinin ağaçların boşluğun hemen üzerinde karanlık bir duman havaya yükseldi. Tuhaf, ürkütücü bir parıltı gökyüzünü aydınlatırken midem düğümlendi. Eğer Declan denen o pislik sürü evlerimizden birini bile yakarsa, aklımı kaçıracaktım. Derhal ölmesi gerekiyordu.

Patikada hızla ilerliyorduk ama mesafe ve ağaçlar engel olsa da alabiliyordum. Gece Yarısı Sürüsü kurtları. Yüzlercesinin.

Ortak hırıltılarının alçak uğultusu duman kadar yaygın bir şekilde havayı dolduruyordu. Burada bile Declan'ın önemli bir güç getirdiğini biliyordum. Hepsi onu isteyerek mi takip ediyordu yoksa onları zorluyor muydu? Peki ya babam? Ya Lon? Kulübede hâlâ kimse var mıydı? Çünkü alevlerin yönüne bakılırsa, yanan şeyin bu olduğundan oldukça emindim.

'Hilal, evi koru,' diye hırladı babam, sesi sürümüzdeki tüm kurtları kendine çekiyordu. Ağaçların arasından kulübeye doğru koştuklarını hissedebiliyordum.

Gece Yarısı kardeşler ve ben ormandan çıktık ve tarlada başladık.

Manzarayı özümserken zaman yavaşlıyor gibiydi.

Dört büyük Greyhound otobüsü pansiyona giden yolun üzerinde park halinde .

Declan, her iki elinde birer ateş topuyla, etrafı kurtlarıyla çevrili bir şekilde duruyordu.

Bir çığlık atarak toplantılar, düğünler ve cenazeler için toplandığımız kurt kulübesinin yan tarafına bir alev daha fırlattı. O bina bizim topluluk yerimiz, sürümüzün kalbiydi. Işık binanın kenarlarını yalayıp geçerek kralın yirmi adım bile görebildiğim hırçın yüz ifadesini aydınlatığında göğsümü bir mengene sıktı. Arkasında, daha fazla Geceyarısı kurdu ağaçlardan dışarı adım atarak hareketli bir kürk denizi oluşturdular, tüyleri diken diken olmuş ve dişlerini göstermişlerdi.

Sayılarını görünce kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. En az beş yüz kişi olmalıydılar, neredeyse bizim sürünün üç katı.

Rage'e, 'Çok fazla kurt var,' dedim.

"Neredeyse tüm sürü.

Mother Mage.

"Neredesin Hilal pisliği?" Declan bağırarak kulübeye daha büyük bir ateş küresi fırlattı ve tüm çatıyı sıvı alevlerle ıslattı.

Lanet olası piç! Ağaçların arasına sıkıştığım yeri göstermek için ileri atıldım ki Rage uzanıp beni durdurdu.

Noble yanımda ellerini kaldırdı ve .

"Sorun nedir?" büyücüsüne mi baktım? Noble şimdi neydi?

"Yağmur ve karı binanın üzerine çekmeye çalışıyorum ama Declan binayı korumaya aldı."

Kalbim milyonlarca parçaya bölündü. Yanacaktı ve konuda yapabileceğimiz hiçbir şey yoktu.

Babamın koyu gri kurdu tarlanın diğer tarafındaki ormandan çıktı ve bir kalp atışından daha kısa bir sürede kurttan insana dönüştü. Rage gibi babam da kıyafetlerini korumak için sihrini kullanabiliyordu. Yalınayak, kot pantolon ve flanel tişört giyen babam

Donmuş toprakları geçerken kıvrak bir zarafet ve güven içindeydi. "Benim topraklarımda ne yapıyorsun, Declan!"

Alfa kralı dudak büktü ve karşılık olarak bir ateş akımı fırlattı - tam babamın üzerine.

Dehşet içinde bakarken nefesim kesildi. Babam eğildi, yuvarlandı ve ateşin önünden döndü. Tekrar çömelmiş bir pozisyona geçtiğinde, ellerinden pürmüz gibi iki ateş fışkırdı ve doğrudan krala yöneldi.

Hadi baba!

Gece Yarısı sürüsü Declan'ın emrini beklerken iki alfa kafa kafaya verip ateş fırlatıyor ve kaçıyorlardı. İki adam kendi elementleriyle savaşırken Hilal kurtları ormandan çıkıp babamın etrafını yarım daire şeklinde sardılar. Neyse ki ormanın karla kaplı olması arazimizin alev almayacağı anlamına geliyordu ama kulübe neredeyse yok olmuştu. Uzun turuncu alevler gökyüzünü yaladı ve ben dehşet içinde izlerken çocukluk evimi öptü.

Buna hemen bir son vermeliydik.

Kral yeni bir ateş dalgası fırlatmaya hazırlanırken Declan'a yardım etmek için sihrime uzandım, ancak yorgunluğumu fark ettim. Bu da ne ? Göğsümden dehşet fışkırdı ve yardım edebileceğim Rage'e baktım. "Büyüm işe yaramayacak!

Büyükbaba Geoff bu konuda şey de ben mi kaçırmıştım? Belki de.

"Merak etme. Ben senin arkadayım,' dedi Noble -zihnimde. Ne büyücü ama!

Nasıl-? Yutkundum. Noble'ı duyabilmem nasıl mümkün olabilirdi?

Oh. Anlayış doğdu. Rage ve benim paylaştığımız zihinsel bağa benzer şekilde, dostum da kendisinin ve kardeşlerinin bir bağı olduğunu söylemişti. Her nasılsa, şimdi ben de bu bağı paylaşıyordum, muhtemelen eş bağımız aracılığıyla. Vay canına. Sadece %6,2'si garip düşününce.

Noble elini kaldırdı ve bir hareketiyle gökyüzünde sürüklenen hafif kar taneleri, bir mıknatısın çektiği metal parçaları gibi topluca amcasına doğru hareket etti. Bir buhar tıslamasıyla Declan'ın ateşi söndü.

Rage sırtıttı. "Kendisine ve eve bir kalkan tutamaz. Birini seçmesi gerekiyor."

Hmm, kalkan çalışmaları ikinci ya da üçüncü sınıfa ait bir şey olmalı çünkü onları sadece babamdan duymuştum, öğretmenlerimden değil.

Yardım etmek için bir şeyler yapmak istedim ama büyüm olmadan güçsüzdüm ve büyükbabam büyü bozucu otla geri döndüğünde gücümü korumam gerekiyordu. Babam -neyse ki- kendini koruyor gibiydi. Babam iki elini birden ve iki ateş topu Declan'ın yüzüne doğru yöneldi.

Kral hırlayarak küreleri yakaladı ve alevler yok oldu.

"Bunu yapabilirim." Declan'ın böbürlenmesi, babamın gerçek saldırısı alev topunun arkasında belirdiğinde kesildi, bu sadece bir dikkat dağıtmaydı. Babam Declan'a doğru kuyruklu yıldıza benzeyen bir şey fırlatmıştı.

Kuyruklu yıldız yörüngesine doğru ilerliyordu ve ben nefesimi tutmuş kralın içine sıçramasını bekliyordum. Sıcak turuncu o kadar etkilenmişim ki Declan'ın arkasından gelen buzdirenci neredeyse kaçırıyordum.

Bu da ne?

Ağaçların arasından bir su akıntısı fırlayıp babamın ateşiyle çarpışınca gözlerim büyüdü. Bir buhar dalgası tüm Gece Yarısı kurtlarını görüş alanımızdan gizledi.

"Soylu mu? Engebeli zeminde koşup görüş alanına Rage oflayarak sordu.

Su gelmişti?

"Ben değil. Karla kaplı arazide yarışmaya devam ederken Noble'in nefesi kesilmişti.

O zaman kim? Buradaki tek su büyücüsü oydu.

"yüksek büyücüleri de yanlarında getirmişler midir? Bakışlarım Rage'e kaydı ve sonra tekrar dengesiz amcasına döndü.

Hızımızı artırdık, sürülerimiz arasındaki tehlikeli açmaza doğru tam gaz koşmaya başladık. Declan'ın sayısı bizimkinden çok daha fazlaydı, o halde neyi ? Neden saldırmıyorlardı?

Buhar temizlendi ve Declan'ın kızarmış ve kabarmış yüzüyle küfrettiği ortaya çıktı. Ellerini bir kez daha hareket ettirerek babama bir alev topu fırlattı. "Senin büyüün hiçbir zaman benimkinden daha güçlü olmadı, Nathan. Ve asla da ." Ardından her biri bir öncekinden daha büyük olan birkaç atış daha yaptı. "Sen bir hiçsin."

Babamın alevleri yakalamasını, Declan'a yanıldığını söylemesini bekledim ama ateş büyüğü akışı yaklaştı, tek tek parçalar birleşti ve bir cehennem gece gökyüzünü aydınlatarak babamın üzerine çöktü.

"Noble! Çığlık attım.

Noble elini salladı, neredeyse çok geçti.

Alevler yere düşerken babam bir hırıltıyla yana doğru , gücü bacaklarımda yankılandı. Nefesim kesildi, korku boğazımı sıktı ve kar ateşin üzerine dökülüp onu bir tümsekle kapladı, o da hemen bir su birikintisine dönüştü.

Ayağa kalkan babam, ellerinin arasında dev bir ateş topu oluşturarak krala homurdandı. "Demek böyle oynamak istiyorsun? Kardeşime ve Valor'a yaptığın gibi seni de diri diri yakacağım."

Kahretsin, o bunu yapmadan önce Elaine'i bulmalıydım.

Kral sırttı ve mideme bir taş oturdu.
Neden baktı-?

Lilith Teyze ağaçların arasından çıktı ve Lilith doğruca Declan'ın yanına yürürken ihanet dolu sert bir nefes çektim.

"Gece Yarısı Sürüsü'nün Crescent'a zarar vermesini engellemek için elinden geleni yap ama Declan benim," diye hırladı Rage, görünüşe göre kardeşlerine ve bana hep bir ağızdan. "Honor, ne olursa olsun Nai ile kal.

Diğer kardeşler başlarını sallarken Honor, "Tamamdır," dedi.

Declan ihanet hakkında homurdanırken Justice ve Noble, ikisi de insan formunda, babamın yanına doğru adım atarak uzaklaştılar.

Onları takip etmek için hamle yaptım ama Rage kolumu yakaladı.

'Sürüme yardım edeceğim,' diye homurdandım dostuma, beni korumaya çalıştığını varsayarak. 'Rütbe almaya çalışma. Geride kalmayacağım.

Rage başını salladı, "Annemin üzerindeki koruma büyüsünü nasıl yok edeceğimi bulmanı istiyorum," dedi, annesinin hayatını amcasınıninkine bağlayan büyüden bahsediyordu. "Burada başka kimse bunu yapamaz.

Saçmalık. O haklıydı.

"Tamam. Ama babamın incinmesine izin verme."

Başını salladı ve Rage eğilerek dudaklarıma hızlı bir öpücük kondurdu.
"Seni seviyorum, Nai."

Sonra döndü ve krala doğru koşmaya başladı.

Parmaklarım dudaklarıma gitti ve neden rastgele beni sevdiğini merak ettim bir veda gibi-

Hayır. Ben böyle düşünemezdim.

Topuklarımın üzerinde dönerek büyükbabamı aradım. Büyücü topraklarına gidip dönmesi ne kadar sürerdi? O azgın cehenneme açılan bir geçitten geçer miydi?

Her neyse, bunu çözebilirim, değil mi?

Müstakbel kayınvalideyi kurtarma operasyonu tam gaz devam ediyordu.

"Seni pislik," diye hırladı Rage, amcasının duyabileceği kadar yaklaştığında. Kollarından aşağıya doğru çatırdayan sıcak turuncu ateş büyüyle ilerledi. İfadesini bir patlamayla amcasına değil, onun önündeki yere. Toprak patlayarak kralın, Lilith Teyze'nin ve en yakınlarındaki kurtların üzerine donmuş toprak parçaları yağdırdı. "Sen benim babamı öldürdün." Bir patlama daha. "Ve şimdi sana alfa krallığı için meydan okuyorum."

Şey, sanırım bu şimdi dışarıda

Derin bir nefes alma sesi duyuldu -muhtemelen duyma mesafesindeki herkes tarafından. Alfa mücadeleleri ölümüne . Her zaman.

Babama doğru koşarken, bir sonraki patlamayı görmezden geldim ve Rage'in annesini bulmak için ağaçları taradım. Neredeydi? Belki de Büyükbaba Geoff'un bana Noble'inkini taramayı gösterdiği gibi onun ruhunu da tarayabilirsem, büyüü görebilir ve böylece nasıl kaldıracağımı bilebilirdim. Büyü

ama eğer büyükbabam büyü bozucu otlar zamanında gelmezse, tek şans bu olabilirdi.

"Gece yarısı, saldır!" Declan bir korkak gibi bağırdı.

Hırıltılar ve hırıltılar havayı yırttı ve sürü hareket ettikçe rüzgârın değiştiğini hissettim. Pençeleri yere çarpıyordu, yaklaştıkça ses kreşendoya dönüşüyordu. Isı yanımdan geçti ve bir kalp atışı sonra bir kurt acı içinde feryat etti.

Babama doğru bir bakış attım ama bu Adalet'in alevlerle kaplı elleriydi. Justice az önce benimkini korumak için kendi sürüsüne ateş etmişti.

"Gece Yarısı Sürüsü," diye emretti Rage, sesi kolektif gürültüyü keserek. "Geri çekilin."

Bunu ulumalar ve sızlanmalar izledi ve ardından insan sesine benzeyen birkaç ses alarmla haykırdı.

"Lütfen!" diye yalvardı bir erkek. "Durdurun şunu."

Mother Mage.

Bir irade savaşı, alfa için bir savaşı; ölümüne bir savaş.

Arkama bakma dürtüsü omurgamda dans etti, ama herhangi bir gecikme Rage, Elaine ve Crescent için ölüm anlamına gelebilirdi.

"Saldırım," diye bağırdı Declan. "Saldırım!"

Krala en yakın kurtlar döndü, bazıları Hilal Sürüsü'ne saldırmak için hücum etti ve diğerleri kendi safları da dahil olmak üzere onlara en yakın olanlara saldırdı.

Ne be?

", Rage," diye hırladım. "Kıçına tekme bas!"

"Geri çekilin," diye bağırdı Rage.

Emir tarlada yuvarlandı ve bana öyle bir güçle çarptı ki tökezleyerek dizlerimin üzerine düştüm.

Vay be.

Rage Declan'dan daha mı güçlüydü yoksa aramızda yakın bir bağ mı vardı bilmiyordum ama Rage sürüsünü zorlamaya çalıştığında bu beni etkiledi. Declan'ın büyüünün hiç yapmadığı bir şey.

Rage'in emrinden sıyrılarak ayağa kalktım ve babama çarpmadan önce kalan mesafeyi kapattım. "Baba!"

İrkildi ve kollarını bana doladı. "Nai?"

"Elaine nerede?" Babama sordum ama o ateş topları yapmakla ve Rage'le çığlık çığlığa kavga eden Declan'a ters ters bakmakla meşguldü.

"Baba." Kolunu tuttum. "Lona nerede? Belki Elaine onun yanındadır?"

Bir alfa olarak, Lona'nın ölümcül bir tehlikede olup olmadığını hissedebilirdi.

Başını iki yana salladı. "Lilith'le birlikte kulübedeydiler ve sonra devriyelerimiz otobüsleri tespit etti-"

"Onu hissediyor musun? Yaşıyor mu?"

"Evet," dedi başını sallayarak. "Bir yerde."

Bir yerde mi? Ama neresiydi?

Bakışlarım ondan babamın yanında duran Justice'e, oradan da Gece Yarısı Sürüsü'ne doğru bir büyü fırlatan Noble'a kaydı.

"Hiçbir fikrim yok," dedi Noble, dikkatini Gece Yarısı kurtlarından ayırmadan. 'Saklanmak ona göre değil. '

Aynen benim düşüncem.

'Onur' Yanımdaki siyah kurda baktım. "Annemi bulmalıyız.

'Acele et, Nai,' dedi Rage.

Declan'la güreştiğini görmek için omzumun üzerinden baktım ve savaşlarının şiddetini kanıtlayan bir ısı duvarı ile saldırıya uğradım, ancak Rage annesinin güvende olduğunu bilene kadar ciddi şekilde engellendi. Onu bulmam gerekiyordu.

Şimdi.

Büyük bir patlama geceyi sarstı ve Rage öfkeden kudurdu, öfkesi ve hayal kırıklığı aramızdaki bağdan sızdı.

"Bunları durdurmanı istiyorum, Noble! Rage hırladı.

'Elimden geleni yapıyorum dostum,' diye cevap verdi Noble, sesi gerilmişti. 'Lilith engellemeseydi daha kolay olurdu-"

Babam o zaman kurda dönüştü ve krala doğru koştu. Sesi sürümüzün içinde yankılandı. "Hilal, topraklarımızı savun!

Değişme ve savaşma isteği beni tekrar vurdu, ama bunu daha kolaydı.

Sürüm hızla geçerek Gece Yarısı kurtlarına saldırmak için yarışıyordu ve kıyametin kopmak üzere olduğunu biliyordum.

Kulaklarıma kan hücum etti ve kraliçeyi bulmak için hızlı yollar ararken çaresizlik gözyaşlarım gözlerimi yaktı.

Düşün. Düşün. Düşün.

Elaine'in burada yardım ediyor olmamasının tek yolu Declan'ın onu yakalamış olmasıydı. Ama o zaman nerede-?

Oh. Benim. Mage.

"Onur! Yanan kulübeye ve çocukluk evime doğru döndüm, kesinlik işlerken ağzım açık kaldı. Yüzde sıfır şüphe. O piç kurusu!

"O lanetin gitmesi gerek," diye havladı Rage yeterince çaresizlikle, kurdumu çağırdığımda kükreyerek yüzeye çıktı.

Koşarken kıyafetlerim paramparça oldu.

Honor'a 'O bizim evde kulübeye bağlı,' dedim. Bu his bir çan gibi net çalıyordu. O hasta piç karısını diri diri yakacak mıydı? Yoksa Lilith teyzem mi yaptı bunu? Elaine'le birlikte olan son kişiydi.

Koşarak binaya gittik ve özel konutumuzun çatısı boyunca uzanan alevleri gördüğümde dehşete kapıldım. Koyu sarı duman

Bir açık olan arka kapının kenarlarından püfür püfür sesler geliyordu.

"Onu içeride hissediyorum! Honor kafamın içinde uludu ve bu beni harekete geçirdi.

Kapıyı burnumla ittim ve Honor hemen arkamdayken eve içimi bir tedirginlik kapladı. Yoğun sis yüzünden görüş mesafesi berbattı ve sıcaklık fiziksel bir ağırlık gibi üzerime çökmüştü. Kesif dumanın her nefesi boğazımı kavuruyor, asılı kalan is yüzünden gözlerim yanıyordu.

"Nerede olduğunu biliyor musun?" diye sordum arkamdan gelen Onur'a.

O cevap veremeden üst kattan büyük bir gürültü geldi ve tüylerim diken diken oldu. Elbette Elaine'i üst kata koymazdı, değil mi? Onun ölmesini istemezdi, değil mi? Declan bu tür bir vahşetten ne kazanmayı umabilirdi ki? Eğer Elainei öldürürse, Geceyarısı kardeşlerin onu affetmesine imkân yoktu, zaten böyle bir umut da yoktu. Ve eğer öldürürse, o zaman onu öldürmekten alıkoyacak hiçbir şeyleri kalmazdı çünkü büyü ile birlikte Elaine de gitmiş olurdu. Belki de Lilith yapmıştır. Teyzemin tam bir şeytan olduğunu ve Elaine'i bodruma bağladığını görebiliyordum.

Dondum kaldım.

Bodrumumuz yoktu ama bir kök mahzenimiz vardı. Kışın yükümüz için büyük miktarlarda yiyecek depolamak için kullanırdık. İçeri çıkmanın tek bir yolu vardı: ikinci kata merdivenin altındaki kapı. Bir gibi görünüyordu ama merdivenler beton kaplı mahzene iniyordu.

Üzerimizdeki zemin tekrar inledi ve garip bir patlama sesi duydum. "Onur

Her geçen saniye daha da yoğunlaşan dumanı keserken zihnim dakikada bir mil koşuyordu.

Ani bir aydınlanma yaşadım. "Kilerdeler.

Hasta teyzem bebek bakıcılığı beni oraya koyarak birden fazla kez cezalandırmıştı. Eğer kralın planının kulübemizi ve evimizi yakmak olduğunu biliyorsa, Lilith onu öldürmek istese Elaine'i oraya koyardı. Kralın haberi var mıydı?

Nolan'ın küçük zalimliğini . Belki de Lilith kralın yeni karısı olmak istiyordu ve bunun gerçekleşmesi için iyi bir yol olacağını düşündü. Çok iğrenç.

"Gidelim," dedim Honor'a, burnumla onu dürterek. "Merdivenlere. anda hava değişti ve tüylerim diken diken oldu.

"Nai! Rage telaşla bağırdı. "oradan! Midemin dibinde bir çukur açıldı.

Camlar çatladı ve Lon'un lavabosunun üstündeki camlar patlayarak içeriye doğru kırıldı, ardından oturma odasındaki pencere duvarı kırıldı. Cam

koridordan merdivenlere doğru koşarken üzerimize yağmur gibi yağdı.

Evim inledi.

'Nai, dikkat et-' diye bağırdı Rage.

Garip bir gümbürtü korkusunu vurguluyordu ama ne demek istediğini anlamak için uyarısını bitirmesine gerek yoktu.

Panik işledi.

Declan bir bomba yaratmıştı ve biz de tam ortasına düşmüştük. için bir ölüm tuzağı.

Düşünecek zaman yoktu.

Büyücü Ana, bırak büyüm işe yarasın.

Bir anda kurttan insana dönüştüm.

Büyü damarlarımda, göğsümde, her gözeneğimde dolaşıyordu. Ama bu yeterli olacak mıydı?

"Onur! Arkadaşımı ensesinden tutup göğsüme çektim ve üzerimize koruyucu bir enerji katmanı fırlattım. Büyülü kalkanların nasıl oluşturulacağını bilmiyordum ama ateş kırmızıysa ben de mavi istiyordum. Toplayabildiğim kadar mavi. Okyanus gibi mavi. Shifter Adası'nın etrafındaki kristal sular gibi. Benim, Honor ve mahzendeki herkes için güzel, hayat kurtaran bir mavi.

Kapalı göz kapaklarımda arkasında beyaz ışık patladı ve ben acıyı beklerken ısı bize doğru püskürdü.

Ama gelmedi. Bu

yüzden göz kırtım.

Hâlâ Honor'ın kürküne tutunurken keskin bir nefes aldım ve başımı kaldırdım. Alev alev yanan kırmızı ateş büyüsü, yarattığım mavi kalkan kubbenin üstünden süzüldü, kırmızı ve mavi birbirine karışan sulu boyalar gibi canlı bir leylak rengine dönüştü.

Ailemin evi yok olmuştu; toz ve tahta dönüşmüştü. Honor ve benim hâlâ birlikte kıvrılmış bir şekilde oturduğumuz parke zemin parçası hariç hepsi.

"Öfke mi? Bağımıza uzandım ve diğer uçta onun varlığını hissettiğimde rahatladım.

'İyi misin? Annem müsait mi?' diye sordu.

Lanet olsun.

"Neredeyse umarım.

Birkaç metre sağıma, kapının mahzene gereken yere baktım ve neredeyse odağımı kaybediyordum. Rahatlamış bir şekilde hırıldayarak, sadece beni ve Honor'ı değil, Lona Elaine'i ve altımızdaki mahzende diğer iki kadınla birlikte olan arkadaşım Callie'yi de koruyan büyüye -benim büyüme- baktım. Üçünün de elleri ve ayak bilekleri bağlıydı.

Yaşıyorlardı!

Sihirli koruma balonum patladı, bir anda yok oldu ve Honorla birlikte merdivenlerden mahzene yuvarlandık, dumanın pusu burada evdekinden daha azdı.

Bir iniltiyle patates çuvalının üzerine düştüm.

"Declan'dan cidden nefret ediyorum," diye mırıldandım ayağa kalkarken. Üç dişi bulmaya çalışarak dumanlı alanı taradım ve Honor patatesleri sakladığımız yere koştu. "Elaine? Lona? Nasılsın-?"

"Onur!" Elaine bağırdı ve sonra hıçkırıklara boğuldu. Duman, siyah kurdun ona sokulduğunu görmeme yetecek kadar temizlendi.

Declan'a duyduğum öfkeyle keskin bir tezat oluşturan duygular kalbimi sızlattı. Bir anne ne olursa olsun çocuğunu tanır.

"Annem! Rage bağırarak beni sıcak duygulardan uzaklaştırdı. "Şu laneti annemin üzerinden kaldır da Declan'ı öldürebileyim.

'Bu konuda yüzde yüz arkadayım. Neredeyse ölüyordum. Şimdi ilgileniyorum. Elaine'e doğru yürüdüm, sadece bir sepet balkabağının yanında duran tel makasını alacak kadar durakladım. Elaine'in ayak bileklerindeki fermuarı çektim ve sonra ellerini tuttum, "Bana Surlama'nın yaptığı büyüden bahset."

"Çıplaksın," dedi Elaine soluk soluğa ve gözleri fal taşı açılmış bir halde, benden Honor'a bakarken bir kez daha hıçkırıklara boğuldu.

Çıplaklık kurtlar arasında o kadar da büyük bir mesele değildi, gerçi çoğu benim yaşma geldiğinde alçakgönüllülüğünü nasıl daha iyi idare edeceğini öğrenmişti. Yine de burada, müstakbel kayınvalidemin önünde çırlıçıplak duruyordum.

Honor yanıma gelerek, 'Şok geçiriyor,' dedi. Çünkü, gerçekten, başka ne yanlış gidebilirdi ki?

Başımı salladım ve ellerini serbest bırakmak için ikinci bağı kestim. "Büyü mü?"

Elaine ağlamaya devam etti. Sanırım bir zamanlar yanmış olan oğlunu yeniden, kanlı canlı görmek onu yıkmıştı. Bu tür bir durum için daha iyi bir görgü kuralı var mıydı? Çünkü onu sarsmak istedim.

"Nai Crescent!" Lona azarladı. "Misafirlerin önünde çıplak dolaşmaya nasıl cüret edersin? Callie, ona ceketini ver."

Bakışlarım, benim için milyonlarca kez yapmış gibi ceketini çıkaran en yakın arkadaşım Callie'ye kaydı.

"Fermuar bozulduğu için üzgünüm," dedi yarım bir gülümsemeyle.

"Şu pantolonu da giy," dedi Lona hışımla, odanın köşesinde duran bir bağış çantasının üzerinde duran kot pantolonu göstererek. Ceketini ve pantolonu hızla odayı geçtim. Sonra Callie'ye tel makasını uzattım, böylece Lona'yı serbest bırakabilecekti.

"Sen iyi misin?" Callie sordu.

"Hayır. de değil." Aslında, iyi olmanın çok ötesindeydim. "Ama seni görmek güzel kızım. Arayı kapatmamız lazım. Sonra görüşürüz."

Şu anda, şok olmuş gelecekteki MIL'imi kurtarmam gerekiyordu.

Elaine'e döndüğümde, Elaine'in kalbinin tam üzerinde koyu yeşil bir leke gördüm - Surlama'nın bana saldırdığı sisle aynı renkte. Aslında leke en çok kalbinin üzerinde koyuydu ama ince bir sis ağı hem insan hem de kurt olarak tüm varlığını kaplamıştı.

Gözlerimi Elaine'in göğsündeki hastalıklı yeşil lekeye dikerek onu işaret ettim. "Şunu misin?"

Bana şaşkın şaşkın baktı.

"O da ne?" diye sordu Honor, annesine başını yana eğerek.

Yani o da görebiliyor muydu? İlginç.

"Isır beni," diye emrettim ve sonra kolumu Honor'a uzattım.

"Ne?" Başını yana eğdi. "Hayır.

Bakışlarım babamın budama makasına takıldı ve Elaine'in gözleri makası yerden aldım.

'Büyüyü görüyorum, belki kanım onu iyileştirebilir. ' diye umut ettim. Honor'a 'Büyükbabam dönmedi, denemeye değer,' dedim.

Makasın keskin elimin etli kısmının üzerinde sürükleyerek, yaranın iyileşmemesi için yeterince sert ittim. Acı avucumu yaktı ve irkildim.

"Anneme kan mı süreceksin?" Honor kanın akmasını sağlamak için avucuma masaj yapmamı izledi. "Kanla arası pek iyi değildir.

Bu nasıl mümkün olabilir? "O bir kurt"

"Sadece onu yere yatır ve ," dedi, sesi şüpheyile ağırlaşmıştı. "Olabilirdi hı zlı.

Tamam işte bir şey yok.

Hiçbir uyarıda bulunmadan öne ve müstakbel kayınvalidemi yere serdim.

"Nai!" diye bağırdı.

"Özür dilerim," diye nefes nefese kaldım, o beton zemine düşerken irkildim. Ona sarıldım ve açıklamak için acele ettim. "Sadece bu kan lanetini gerekiyor." Onun iznini beklemeden kanımı Elaine'in kalbinin hemen üzerindeki derisine sürdüm. "Scrub-a-dub-dub Surlama'nın büyüğü işe yaramaz."

Elaine bir solukla ayağa kalktı ve -çat!- kafama vurdu.

Görüşüm lekeli hale geldi ve elimi çarpıştığımız yere, alnıma bastırdım. "Oww."

"Ah benim büyücü, Nai. Özür dilerim," dedi Elaine altımdan çekilirken. Kanımı ovaladığım yere baktı ve çığlık attı. "Ama Büyücü Ana sen ne yapıyorsun!"

Gömleğinin yakasını kıpkırmızı kanlı lekenin üzerinden aşağı doğru çekti ama yeşil hâlâ oradaydı.

Lanet olsun.

Üzerinden emekleyerek kalktım. "Özür dilerim. Kanımın iyileştirici özellikleri var ve

Hayal kırıklığı çöktü.

"Büyükbaba Geoff!" Yukarıdaki dumanlı karanlığa doğru bağırdım. "O büyü bozucu kökü gerçekten kullanabilirim!"

Yeşil ışıklar kıvılcım gibi çaktı ve ardından üç çizgi belirerek patateslerin yanında havada bir dikdörtgen oluşturdu. kırptırdım ve sonra Büyükbaba Geoff çizgilerin arasından geçerken çenem düştü, onu Reyna takip etti.

"Birkaç dakika önce gelmeye çalıştım ama mutfak alevler içindeydi," dedi ve küçük bir kanvas çanta uzattı.

Büyücüye teşekkür et!

"Bunu nasıl yapacağım?" Çantaya uzandım, Callie'nin paltosunu göğsümün üzerinde kapalı tutmaya , böylece bir kısırtma kayması yaşamadım.

"Kökü çiğneyin, suyunu avucunuza tükürün ve kanınızla karıştırın, sonra büyüyü silin."

Tamam. İşte başlıyoruz, zamanımız tükeniyor. Aramızdaki bağ sayesinde Rage'in sabırsızlığını hissedebiliyordum. Kalın kökün ucundan bir parça ısırđım ve kalanını ödünç aldığım ceketimin cebine soktum, kökün yıldız anasonu ve kakule gibi bir tadı olduğunu keşfedince rahatladım.

Büyükbaba Geoff, "Sakın yutmayın," diye uyardı, "Şimdi suyunu avucunuza tükürün."

İğrenç.

Artık neon yeşili olan parlak sıvıyı kanlı avucuma tükürdüm ve iki rengin karışmasını izledim.

"Bunun gibi mi?" Dilimi kalın ve hafif şişmiş hissederek sordum.

Başını salladı ve sonra başını dehşetle bakan Elaine'e doğru eğdi.

Elaine'in onunla uğraşmama nasıl tepki verdiğini hatırlayınca, farklı bir yaklaşım denemeye karar verdim. "Elaine, Declan oğlunu öldürmeden Rage'in kralı öldürebilmesi için bunu senin üzerinden silmem gerekiyor."

Gözleri büyüdü. "Yap ." Gömleğinin yakasını aşağı doğru çekti ve lanetin yeşil lekesini ortaya .

Karışımı cildine sürdüm, sıcak bir losyon gibi hissettiğinde şaşırdım; büyülü bir özellik onu ısıtıyordu. Yeşil büyü onun içine sızdı, tereyağının sıcak ekmeğe karışması gibi eridi ve Surlama'nın lanetinin çürümüş ağı siyaha döndü.

Elaine kalbini tutarak nefesini tuttu ve benimki boğazıma kaçtı.

Sonra elimi kolunun üzerinde gezdirirken siyah dokuma fokurdadı ve çatladı, küçük parçalar Elaine'den sıyrıldı.

Elaine yine nefesini tuttu. Ama bu sefer gülümsedi.

"Teşekkür ," dedi önce bana sonra da büyükbabama. " gittiğini hissedebiliyorum."

Halle-frickin-leujah.

Lanet gitti. Tekrar ediyorum, lanet gitti. Öldür şu piçi,' dedim Rage'e. Sonra da bir patates çuvalının içine yığıldım. "Uyku gelmedi mi daha?"

Hayatımın açık ara en stresli saatiydi.

Callie çenesini kiler basamaklarına doğru eğerek, "Muhtemelen yapmalısın," dedi. "Bilirsin işte, git dünyayı kurtar ya da erkek arkadaşına yardım et falan."

Ona bir sırtıma teklif ettim. "Hatırlat da seni Kaja ile tanıştırayım. Onu çok seveceksin."

Başımı Honor'a doğru eğdim ve tek kelime etmeden peşimden kiler merdivenlerini tırmanmaya başladı. Açık alana doğru dönerken tökezledim ve sonra durdum.

Düzinelerce kurt ölü ya da ölmek üzere yatıyordu, kanları savaşın vahşetini cafcacflı bir şekilde sergileyen beyaz kara sıçramıştı. Türümüzden düzinelercesi de alfa kralı olmak için verilen vahşi mücadeleyi şaşkınlıkla izliyordu. Bir yarım daire kurt tarafından çevrelenmiş iki oniks canavar hırlayıp birbirlerine saldırıyordu. İkisi de eşit büyüklükte olan Rage ve Declan önemli yaralar almıştı; kürkleri yaralarından dolayı keçeleşmiş ve ıslanmıştı.

"Rage! Bir şeyler yapmak için çaresizce arkadaşına doğru koştum. "Öldürün onu!"

Sanki sözlerim ona yeni bir enerji aşılamış gibi, Rage ileri atıldı ve çenesi açılırken başını yana eğdi. Dişleri kralın boğazına dolandığında, çayır toplu bir soluk sesiyle yankılandı.

Bu ölümcül bir darbeydi, ama sadece Rage amcasının-

Arkadaşım öfkeli bir hareketle Declan'ın boğazını .

Lanet olası Mage.

Ve Rage Alfa Kral oldu.

Bölüm 13

"ALPHA KRAL SENİN EŞİN" Callie bugün ellinci kez başını sallayarak söyledi. Kaja'nın yatağının kenarına tünemişti, Rue'dan ödünç aldığı deniz mavisi bir elbise giymişti, Hasat kankam ise makyaj masasında arkamda durmuş saçlarımı kıvırıyordu. Kaja, Hasat altın renginde ipek bir elbise giymişti. Diğer kız kardeşleri de aynı şekilde zengin sonbahar renklerinde giyinmişlerdi. Gece yarısı siyahı, yere kadar uzanan elbisem üzerime eldiven gibi oturdu ve yan yırtmacı sayesinde hareketlerim hiç kısıtlanmadı.

Callie'nin tekrarlanan açıklamaları endişemi kelebeklerden kıpır kıpır solucanlara yükseltti ve Kaja aynada bakışlarımla buluştu.

"O henüz kral değil," dedi Kaja, dikkatini Callie'ye yönelterek. "Unvanını resmi olarak alabilmesi için tüm sürülerin onu bu şekilde kabul etmesi gerekiyor."

Bu da sinirlerimi yatıştırmak için hiçbir şey yapmadı.

"Ama yapacaklar, değil mi?" Onay için Kaja'ya baktım ve sonra içim Honor'a göz attım.

Kaja bana acıma ve anlayış dolu hüzünlü bir gülümseme sundu. "Yapacaklar. Merak etme."

Kaja'nın yurt odasına bakarken garip bir deja vu hissine kapıldım: sayvanlı yatak ve yumuşak yeşil duvarlar. "Buraya dönmek çok garip."

Bakışlarım zümrüt gözlü, eşime o kadar çok benziyordu ki bazen biraz rahatsız edici oluyordu ve başını salladı. Kaja saçımı kıvırmayı bitirirken Honor yanıma yaklaştı. Rage, tüm sürü alfaları kendisine bağlanana kadar iki kardeşine her zaman benimle olmalarını, kendi kişisel korumalarını olmalarını emretmişti.

Justice, Kaja'nın şifonyerinden bir kirpik kıvrımcı aldı ve ona . "Okula geri döneceğimizi hiç düşünmemiştim."

"Öfke kral alfa olacak ve hepimiz sadece okula gideceğiz," dedim yüksek sesle.

Hiçbir şey olmamış gibi.

Ama çok şey olmuştu. Bu düşünceyle bakışlarım Honor'a kaydı. "Yer değiştirememek senin için garip mi?"

"Evet. Elime sokuldu. "Ama çok da kötü değil.

Kaja aynadan bana kırparak, "Bu çok tuhaf," dedi. "Ama derslerimizi beğenmezsek, kraldan bir iyilik isteyebilirsin."

Kaşlarını oynatarak sırtmama neden oldu.

Ön kapı çalındı ve ben de makyaj masasından fırladım, acelem yüzünden neredeyse Honor'a çarpıyordum. Koridora fırladım ve fuayeye doğru koştum. Kalbim gümbür gümbür atarak kapıyı açtım.

"Baba!"

Babam daha önce hiç görmediğim siyah, güzel bir takım elbise giymiş olarak kapıya doğru adım attı. Yabani altın saçları geriye doğru taranmıştı ve sinekkaydı tıraş olmuştu. Rage'in taç giyme törenine saygı için her şeyi yaptığı için büyük bir destek. Onu böyle giyinmiş görmek boğazımda bir yumruya neden oldu ve kalbim sevgiyle kabardı. Kollarına atıldım ve o da beni kucakladı. Son yirmi dört saat beni ve babamı daha da yakınlaştırmıştı ve şimdi o da sarılan duygusal bir tip gibi görünüyordu.

"Sen ve sürü iyi yerleştiniz mi?" Ona fısıldadım. Dün gece geçitten geçtiğimizde geç olmuştu. Lilith ve birkaç kurt haydutluk yaparak kaçtı ama bizim sürünün geri kalanı ve Midnight'inki diz çökerek Rage'i kral olarak tanıdı. Şimdi tek gereken tüm sürülerin bunu resmen yapması ve Yüksek Büyücü Konseyi'nin de buna tanıklık etmesiydi.

Rage' karla kaplı durduğunu, arkasında sürümüzün kulübesinin ve çocukluk evimin közlerinin yandığını düşündüm. Declan'ı öldürdükten sonra Rage'in ilk işi sürümüzün kurt şekil değiştiren toplumu içindeki yerini geri almak ve Alfa Adası'ndaki topraklarımızın ve evlerimizin mülkiyetini babama iade etmek oldu. Rage, doğmuş suç olarak nitelendirecek bir dünyada yaşamak istemediğini ve asla kadere karşı gelmeyeceğini söyledi. Kader Arkadaşları.

"Lona ve Mack yeni evimizi kuruyorlar," dedi babam beni bırakarak. Hasat Yurdu'nun avlusuna bir göz attı ve sonra bakışları taş yolun karşısındaki, tüm mahkûm edilmiş ihtişamıyla Crescent Yurdu'na kaydı. "Geri dönmek güzel."

Elimde olmadan sırttım. "Artık seni her zaman görebiliyorum." Crescent Pack arazileri okuldan ormana doğru yirmi dakikalık bir koşu mesafesindeydi.

"Bu senin için geldi," dedi ve bana beyaz bir zarf uzattı. Kapağı gümüş balmumuyla mühürlenmişti ve üzerinde bir baykuş damgası vardı. Sesini alçalttı ve ekledi, "Bu büyükbabandan."

Parmağımı baykuşun üzerinde gezdirdim -bir şekilde ona yakışıyordu- mührü kırdım ve içindekilere göz gezdirdim, rahatladım. "Yüksek Büyücülük Konseyi oybirliğiyle benim 'ağır suç' işlemiş olduğum konusunu unutmaya karar verdi."

"Halle-frickin-leujah!" Arkadaşlarım koridora akın ederken Kaja arkamdan tezahürat yaptı.

Babam zaten biliyor olmalıydı çünkü bu haber karşısında sadece başını salladı. "Gitmeye hazır mısın?" sordu.

Callie el çantasını aldı, Kaja da kapıdan önce kendi çantasını ve benimkini makyaj masasından aldı. Honor yanıma oturdu, ben hareket edene kadar bekledi ve sonra hepimiz kaleye doğru yürümeye başladığımızda Justice diğer tarafıma geçti.

Kampüsü geçerken, ormandan çıkan yüzlerce insan fark ettim; bazıları güzel giyinmiş, bazıları ise kot pantolon ve tişört giymişti. Daha da şaşırtıcı olanı tekne iskelelerinden gelenlerdi. Büyücü topraklarından kim geliyordu?

Justice dolu tekne rıhtımına baktığımı fark etmiş olmalı ki boğazını temizledi ve "Rage tüm haydutları geri dönmeye davet etti. Sana John ve Sara'nın geleceğini söylememi istedi."

Sırıttım. Mükemmel.

Rage zaten alfa olarak harika seçimler ve haydutları çağırarak ve Crescent Sürüsü'nü geri dönmeye davet ederek, işleri pislik amcasından farklı yapacağını gösterdi.

Mallory ve kız kardeşini dev bir erkekle yürürken gördüm. Adam en az bir metre yedi santim boyunda ve iki yüz elli kiloydu - neredeyse ayı değiştiricisi kadar büyüktü. Büyük bir yara izi alnının bir tarafından ağzının diğer tarafına kadar uzanıyordu ve sol gözünü zar zor kaçıırıyordu; eski yara, alaycılığını daha da şiddetli hale getiriyordu. Erkeğin ve Daybreak düşmanlarımın etrafında bir düzine kurt şekil değiştiren daha vardı ve hepsi de adama sanki Büyücü Ana'nın vücut bulmuş haliymiş gibi bakıyordu. Adamın diğer tarafından gelen koyu mavi cübbeyi görünce gözlerimi kıstım.

"Görünüşe göre bu köpek yavrusu kral adaya herkesin girmesine izin veriyor," diye homurdandı adam.

Babam ona doğru baktı ve gerildi; ben de eşime ve babama bu hakaret karşısında hırladım.

"Yapma," dedi Honor, sesi uyarı doluydu. 'Rage'in sen kavga çıkarmadan da endişelenecek yeterince şeyi var. '

Grup kıkırdadı ve kıs kıs güldü ama ben Honor'a cevap bile veremediğim bakışlarım bir büyüğe takıldı.

Deniz köpüğü yeşili cüppeler giymiş adam, grubun arasından ve ceset denizinin arasında kayboldu.

Kian mıydı?

Onu bir kez daha görebilmek için kendimi zorladım ama adam gitmişti.

Babamın göğsünden alçak bir gümbürtü yükseldi ve Justice, "Buna değmez kardeşim," diye mırıldandı. Başını sallayarak ekledi, "Bu taraftan gidiyoruz."

Az önce babamı mı aradı, kardeşim?

Ana yürüyüş yolundan ayrıldık ve dev adamın sırtına dik dik bakarak Justice'e eğildim, "Kim o?"

Gerçekten, "Clive, Daybreak' alfası"

demediği sürece umurumda değildi.

Bunu. Sadece bunu söylemesini istemedim.

Justice bizi aile girişinden içeri soktu ve sonra koridorda kalabalığın çift kapıdan sızdığı yere doğru götürdü. Göze çarpmayan tek bir kapıyı açtı ve devasa bir balo salonuna geçtik.

Duvarlar ve zemin cilalı gri taştan yapılmıştı. Sağ tarafta iki büyük şömine yanmıyordu ama yanan aplikler yumuşak, neredeyse neşeli bir parlaklık sağlıyordu. Sol tarafta, pencerelerden ve cam kapılardan oluşan bir duvar, beyaz dökümlü perdelerin arasından gün batımının azalan ışığını içeri alıyordu. Yemyeşil kırmızı bir halı, karşı duvarın orta kısmını kaplayan kürsüye kadar odanın tamamını kaplıyordu. Kürsünün ön tarafına bir podyum yerleştirilmişti ve duvara üzerinde gümüşü bir dolunay bulunan siyah ipekten büyük bir afiş asılmıştı. Kürsünün sağında Kian ve Büyükbaba Geoff da dahil olmak üzere diğer Yüksek Büyücülerin aldıklarını gördüm.

Reyna'ya doğru eğilip alnını silerken sağlığı hakkında duyduğum şüpheler yüz kat arttı.

Dikkatim deniz köpüğü yeşili cüppe giyen var mı diye diğerlerinin üzerinde gezindi ve yüksek su büyücüsüne takıldı. Kian bana ters ters baktı ve bakışlarımı cübbesine indirdim. Mavi. Aslında konseyin deniz köpüğü yeşili cübbe giymiyordu.

Büyükbabamın başımdaki ödülü kaldırmak için diğer yüksek büyücülere ne söylediği hakkında hiçbir fikrim yoktu ama minnettardım.

"Hilal'başında durmam gerekiyor," dedi babam ve balo salonunun sağ arka köşesinde bizim sürüyle birlikte durmaya gitmeden önce bana hızlı bir öpücük verdi.

Bakışlarım büyücülerin, kürsünün ve platformun sol tarafındaki iki yaldızlı tahtın yanından geçti. Ve orada benim inanılmaz seksi eşim duruyordu. İki tahttan büyük olanının önünde dimdik duruyordu, çenesi yüksekteydi. Gıcır gıcır kömür rengi takım elbisesi, altın ve yakuttan yapılmış taciyle tam bir kral gibiydi.

'Vay canına,' diye seslendim kalabalıktan. 'İyi görünüyorsun. Güzel taç.'

Kalabalığı taramasını keyifle izledim, sonra bakışları bana takıldı ve gözleri beğeniyle yarı kapalı hale geldi. 'Bu elbise umduğumdan da iyi görünüyor. Taç Kral Ozark'tan bir hediye. Declan'ın kafasını bu sabah erkenden ona teslim ettirdim. '

Sırıtarak başımı eğdim. 'Modadan bu kadar anladığı kimin aklına gelirdi? '

"Har har. Tahtına kaydı ve yanındaki koltuğu .

"Buraya gel, kadın.

Yüzüm kızardı. "Ne?

Sen benim dostumsun. Seni yanımda istiyorum. Her şey için. Aramızdaki bağa saygı duymayan bir krallığı yönetmeyeceğim.

Bayıldım.

'Tamam,' diye cevap verdim -zihnimdeki sesim bile nefes nefese çıkıyordu. Şimdi evlen benimle. Kalbim onun beyanıyla kabardı. Aşk ve gurur.

Kalabalığın içinde ilerlerken, her köşede bir tane olmak üzere, alfaları önde olacak şekilde gruplanmış sürüleri fark ettim. Odanın ortası, sürüden ayrılanların içeri girip kendi sürülerine geçmesi dışında çoğunlukla boş kalmıştı. Bu çıplak çember bana bir arenayı ya da bir tiyatroyu hatırlattı.

Justice bana şans diledi ve Geceyarısı Sürüsü' önünde durup tüm Hilal Sürüsü'nü arkasına almış olan babama bakarak uzaklaştı.

"Çok fazla insan var," dedim Rage'e.

Başını salladı ve ona doğru yürümemi izledi.

Tatlı Onur, neredeyse bir uzantım gibi yanımda kaldı.

"Geliyor," diye uyardı Rage.

Kalbim yerinden fırladı ve Mallory'nin ya da daha kötüsünün saldırısına hazırlanarak döndüm. Onun yerine Audrey ve Sadie adındaki ikizler bana sarıldılar ve gülerek bana sarıldılar. Rahatladım ve ben de onları sıktım.

"Ana Büyücü'ye şükürler olsun ki hayattasınız! Taç giyme töreni için davetiye kadar çok endişeliydik." Audrey söyledi.

Sadie başını salladı. "Annem kaybetti. Babamın bütün bir kurtarma ekibini göndermesini sağlamaya çalıştı ama Selkie Koyu'na gittiğimizde sen gitmiştin."

Bu duyduğum en tatlı, en sadık şeydi. Sara ve John arkalarından geldiler, kızları Lizbeth vardı.

"Hayatta olmana çok sevindim," dedi Sara bana ışıltılı bir gülümsemeyle.

"Prens Courage'dan çağrı aldığımızda şaşırdık. Şaşırdık ve heyecanlandık, değil mi John?"

İkimiz de ona baktık ama dikkati Mallory'nin babası Clive'a hançer gibi bakıyordu ama John başıyla onayladı.

"Clive senin mi?" John'un sertleşmiş yüz ifadesine baktım, sanki Clive'ın kafasını koparmak istiyordu.

"Küçük kardeş," diye neredeyse tükürdü ve zihnim bu bilgiyi çiğnedi. Ön taraftan bir zil sesi geldi ve döndüğümde dedemin kürsüde durduğunu gördüm.

Saçmalık.

"Beni burada tek başıma kötü gösteriyorsun Crescent," diye alay etti Rage. "Acele et yoksa gelip seni alırım.

"Sakın buna cüret etmeyin! Sahneye doğru ilerlemeye başladım, ikizlere fısıldayarak "Sonra yetişiriz!" dedim. Sonra koşmaya başladım.

Merdivenleri zarıfçe ya da o kadar da zarif olmayan bir şekilde tırmanıp tökezleyerek yerime otururken onur topuğumda kaldı. Eşimin kralın yanındaki altın sandalyeye çöktüm.

"Bir tahtta oturuyorum. Kıçımı oynattım ve Rage'e sııttım. 'Buna alışabilirim. '

Rage halkına baktı ama dudakları sırtarak yukarı kalktı. 'Benimki daha yüksek. '

"Pshh," diye alay ettim, umursamıyordum bile. 'Benimkine altı inçlik yükselticiler koyacağım. Ooh. Ya da belki sana meydan okurum-'

Uzarak elimi kavradı ve sıktı. "Gün bitmeden önce onların eşit olmasını . Mage Ana, onu sevdim.

"Hoş geldiniz kurtlar!" diye konuştu büyükbabam kürsüden, sesi tıpkı benzeşme töreninde olduğu gibi odaya yayılıyordu. "Yüksek büyücüler olarak, şekil değiştirenlerin işlerine karışmayız. Ancak Kurt-Yüksek Büyücü barış anlaşması nedeniyle, yeni bir alfa kralın taç giyme törenine tanıklık ediyoruz."

Burada iki bin kurt olmalı ve daha fazlası da dışarı taşıyor.

Gece Yarısı Sürüsü'nün kurtları onaylarcasına gürlediler. Rage gülümsememeye çalıştı ama gururunu hissedebiliyordum.

Arkadaşıma 'Harika bir lider olacaksın' dedim.

"Teşekkür ederim aşkım.

"Cesaret Geceyarısı," dedi büyükbabam yüzünü bize dönerek. "Töreni yönetmesi için sürünüzden birini seçtiniz mi?"

"Noble Midnight," dedi Rage.

Büyükbaba kenara çekildi ve Noble kalabalığın arasından çıkıp elinde mikrofonla boş çemberin ortasına doğru yürüdü.

'İşte bu . ' Rage bana baktı ve göz kırptı.

Rage merdivenlerden indi ve kırmızı halıyı geçerek kardeşinin odanın ortasında durduğu yere geldi. Oturamadığım için ben de ayağa kalktım, sinirlerim karnımda çalkalanıyordu.

Dedem ayaklarını sürüyerek yanıma geldi ve bana eğildi. "Seninle konuşmam bir şey var" diye hırıldadı. "Bu iş biter bitmez."

"Tabii ki." Zavallı adam son birkaç gündür benimle birlikte çok yorulmuştu ve dinlenmeye ihtiyacı vardı.

"Şekil Değiştiren Adası'nın kurt klanları!" Noble böğürdü. "Ortaya çıkın ve yeni alfa krala sadakat yemini edin Courage Midnight."

Ahşap platformdan göğsüme kadar yankılanan bir alkış tufanı koptu. Kalabalığı taradım ve kaşlarımı çattım çünkü Daybreak Klanı'nın önemli bir kısmı sessiz kalmıştı.

Babam bir adım öne çıktı ve sonra tek dizinin üzerine çöktü. "Crescent'in alfası olarak, alfa kral Cesaret Midnight'a sadakat yemini ediyoruz."

Başını eğdi ve Crescent tezahürat yaptı. O kadar gururlandım ki patlayabilirdim.

Sırada Kaja'nın babası vardı. Kızıl saçlarıyla kızlarına çok benziyordu. Hasat Klanı'nı temsilen başını eğdi ve tek dizinin üzerine çöktü. "Hasat'ın alfası olarak, alfa kral Cesur Gece Yarısı'na bağlılık yemini ediyoruz."

Adalet öne çıktı ve noktaları birleştirdiğimde bir anlık kafa karışıklığım giderildi. Bir sonraki varis olarak, yerini kabul etmek ve kardeşine itiraz etmemek zorunda kalacaktı.

Adalet derin bir eğilmeyle diz çöktü. "Midnight'ın ikinci alfa varisi olarak, kendimin ve sürümüzün sadakatini alfa kral olarak Courage Midnight'a adıyorum."

Kutsal. Anne. Büyücü.

Geceyarısı Sürüsü kükredi.

Ve sonra tüm gözler Mallory'nin babasına çevrildi.

Clive Daybreak sürüsünün önünde durmuş, çenesini öne Ragee bakıyordu. Yeni kralı desteklemek için henüz kılını bile kıpırdatmamıştı.

Saniyeler uzadı.

Babam, Justice ve Kaja'nın babası dizlerinin üzerinde dururken Rage bakışlarını daralttı.

İmkânı yok. Baktım, bekledim, panik içimi kemirirken her nefesim daha da sığılaştı. Daybreak reddederse ne olacaktı?

Clive öne çıktı. Ve ben

rahatlayarak nefes verdim.

"Alfa krallığı için Cesur Gece Yarısı'na meydan okuyorum. Kurtlar sadece savaşır."

Bekle. Ne?

Hayır!

Kurtlar onaylamaz bir şekilde gürlediler ve babam, Justice Kaja'nın babası ayağa .

"Mantıklı ol, Clive!" Kaja'nın babası gürültü üzerine bağırdı.

Ardından Şafak kurtları "Savaşın! Dövüşün! Dövüş!"

Kahretsin.

bir taş oturdu. Bu olamazdı-

"Sana meydan okuyorum Cesur Geceyarısı," diye bir kez daha homurdandı Clive, gözdağı vermek için arkadaşımı işaret ederek.

"Bunu gerçekten yapabilir mi?" diye sordum Rage'e.

Arkadaşım bana sözlü olarak cevap vermek yerine tacını çıkarıp Noble' uzattı.

"Hayır!" diye bağırdım. Declan'la yaptığı korkunç kavgadan sonra daha yeni iyileşmişti. Bu çılgınlıktı.

Rage ceketini çıkarıp gömleğinin düğmelerini çözmeye başladığında sahne merdivenlerinden aşağı koştum. Ben ona ulaştığımda Rage gömleksizdi ve Daybreak alfasına öfkeleniyordu.

"Geri çekil aşkım," diye hırladı Rage bana. Öfkesi aramızdaki bağdan sızıyordu; derinliği bugünkü ihanetten çok daha fazla duyguya işaret ediyordu. Gömleğini ve ceketini Noble'a fırlattı ve hırladı. "Kabul ediyorum."

"Hayır!" Bir şey yapmak niyetiyle öne doğru atıldım ama Justice kollarını bana dolayarak beni göğsüne sabitledi.

"Sakin ol," diye fısıldadı Justice. "Bu iş onda."

Gözümü kırptım ve iki adam da kurtlarına dönüşmüştü. Rage'in siyah hayvanı Clive'in gümüş ve gri canavarından sadece biraz daha küçüktü. Yavaş bir daire çizerek birbirlerini takip ettiler ve kalabalık geri onlara daha fazla yer açtı.

"Yalnızca kurtlar nedir?" Fısıldadım.

Adalet iç çekti. "Clive Daybreak kendi elementinde hiçbir zaman güçlü olmadı. 'Sadece kurtlar' sadece kurt olarak savaşabilecekleri anlamına gelir. Büyülerini kullanamazlar."

Frick. Ben de öyle düşünmüştüm.

Ben bunun üzerinde daha fazla duramadan Clive dişlerini hırlayarak gösterdi ve arkadaşıma doğru hamle yaptı.

Bölüm 14

Şekil değiştirenler ayırım gözetmeksizin çığlık atıp böğürdükçe bir KAKOFONİ sesi patladı. Panik, kötülük, aşağılama ve öfkeyle dolu kadın ve erkek sesleri homurdanan bir kargaşada birleşti. Kalbim kaburgalarımın çarparak gümbürdedi ve kan kulaklarıma hücum ederken gürültü de azaldı.

Rage, Clive'in saldırısından uzaklaştı, dostumun hareketleri akıcı, çevik ve hızlıydı. Kulakları dik ve ileriye dönüktü ve kuyruğu açık bir hâkimiyet yukarı doğru kıvrılmıştı. Clive'in kurdu hantalca geçerken, Rage kuyruğunu sert ve dik bir şekilde savurdu ve eşim gri kurdun böğrünü parçaladı. Rahatlayarak nefes verdim.

Bu onda.

Clive döndü ve dişlerini gösterdi, ileriye doğru yürürken havayı ısırды.

Rage çemberin ortasında volta atıyor, cesur bir hareketle buranın kendi bölgesi olduğunu ve Clive'in davetsiz misafir olduğunu ilan ediyordu. Clive'in kulakları öne eğildi ve havayı kokladı. Rage'in mizacını anlamak için havayı koklamasına gerek yoktu; odadaki her kurt eşimden yayılan baskınlığın kokusunu alabilirdi.

Rage, yerini vurgulamak istercesine dudaklarını yukarı kaldırarak dişlerinin tamamını ortaya çıkardı. Burnu geriye çekildi ve kulakları boynuz gibi yanlara fırladı. Rage hırladıkça ağzı genişliyor ve güçlü çenesi ortaya çıkıyordu.

"Clive neden bekliyor? Honor'a sordum. 'Belki de bunu yeniden düşünüyordur. '

Rage'inkine neredeyse tıpatıp benzeyen siyah kurt yanıma yerleşti. Honor başını eğerek iki kurdu inceledi. 'Hayır. Clive saldırganlık ve kokuyor. Korku değil. Honor havayı tekrar kokladı ve kulakları dikleşirken gözleri kısıldı. 'Bir var. '

"Yanlış mı? Bu ne anlama geliyordu? Clive tekrar hücumla geçtiğinde anlamak için umutsuzca nefes almaya başladım.

Gri kurdun tüyleri ve yelesi kabarmıştı ve tıpkı Rage gibi Daybreak alfasının duruşu da güven ve güce işaret ediyordu.

Rage, Clive'in saldırısını karşılamak için havaya fırladı. Kalbim yerinden fırlayacakmış gibi atmaya başladı.

İki kurt çarpıştı ve yere yuvarlanırken çenelerini kırdılar.

Kırmızı halının üzerinde yuvarlanırken her biri pozisyon almak için birbiriyle yarıştı, hırıltıları gürültüyü yırttı. Rage üste çıktı, diğer alfanın üzerinde durdu ve Clive'in açıkta kalan boğazına daldı.

Keskin bir nefes aldım, içimde şiddetli bir gurur kıpırtısı vardı; ta ki görünmeyen bir güç tarafından savrulana kadar. Rage havada çemberin diğer tarafına, Daybreak Klanı'nın tam önüne gümbürtüyle indi.

Bu da ne?

Vücudu şiddetli bir şekilde titredi ve bağ sayesinde acının içinden geçtiğini hissettim.

Korku ciğerlerimdeki havayı emdi, ses odadaki yüzlerce kişi tarafından . Ne büyücüsü?

"Rage! Ayağa fırladım ama çemberin içine adım atamadan Adalet beni belimden yakaladı.

Justice, "Oraya gidersen arkadaşını utandırırısın," dedi. "Daha işi bitmedi."

"Ben iyiyim," dedi Rage ayağa kalkarak. Başını salladı ve tüm vücudu .

'Bu O da neydi?" diye sordu.

"Bilmiyorum," diye cevap verdim. "Seni tekmeledi mi?"

Clive, zihnimde konuşurken gri kurda hırlayan Rage'e doğru . 'Sihir gibi kokuyordu. '

Rage'in açıklaması göğsümü . Eğer Clive büyü kullanıyorsa, bu sadece kurtların olduğu bir dövüşte hile yapmak değil miydi?

"Honor, Clive'in elementi nedir? diye sordum. Daybreak alfasının sihrini bir kurt olarak kullanması mümkün müydü? Eğer öyleyse, daha önce böyle bir şey olduğunu hiç duymamıştım.

"Onun elementi toprak," diye yanıtladı Honor, sesi kafa karışıklığıyla doluydu. 'Ama onu bir kurt olarak kullanamaz. Hiçbirimiz .

Eğer o büyü kullanmıyorsa, kim kullanıyordu? İki kurdu dikkatle izledim

Birbirlerini ısırp oydular: Rage, Clive'in önce kulağını sonra da burnunu kesti ve gri kurt Rage'in omzunda bir yara açtı.

Her iki erkek de avantajlarını kullanıyordu; Rage hızını ve çevikliğini, Clive ise vücudunun büyüklüğünü kullanarak çarpıştıklarında Rage'in dengesini bozuyordu. Ama Clive daha yaşlıydı. Daha yavaştı. Sonunda, gri kurt Rage'in acımasızlığına ayak uyduramadı ve eşim bir kez daha diğer alfayı sırt üstü yatırmaya zorladı.

Ancak bu sefer Rage tereddüt etti.

"Öldürün! Öldür! Öldür!" diye bağınıyordu

Geceyarısı sürüsü. Midem sıkışmıştı.

Rage gri kurdun boğazına atladı ve Clive'ın boynunda belli belirsiz bir mavi enerji kıvılcımı çaktı. Rage bir kez daha havada .

"Hile yapıyor!" Clive'ı göstererek bağırdım ama sözlerim kalabalığın uğultusu arasında kayboldu. Justice'e dönerek homurdandım, 'Büyü kullanıyor.

Justice kaşlarını çattı ve sonra başını salladı. "Ben hiç sihir görmedim."

Bunu görebilen tek kişi ben miydim?

"Gördüm," dedi Honor ve ruhlar dünyasında geçirdiği zamanın onu etkileyip ona güçler falan mı verdiğini merak ettim.

Rage ayağa kalktı, tüm vücudu bu çabayla sallanıyordu. "Sanki elektrik çarpıyormuşum gibi hissediyorum.

Clive arkadaşına doğru saldırdı, saldırganlığı her adımda artıyordu.

Daha önce onunla konuşan deniz köpüğü yeşili cüppeli büyücüyü hatırlayarak yüksek büyücülere baktım. Kian ve diğerleri dövüşü izliyorlardı ama büyükbabam sahnede değildi. "Yüksek büyücülerin şekil değiştirenlerin işlerine karışmadığını söylemiştin! Büyükbabama bağırdım, umarım düşüncelerimi onun kafasına yansıtmışımdır. "Ama biri Clive'a sihir verdi. '

Rage büyüünün etkisinden kurtulmaya çalıştı ama diğer kurda dişlerini gösterdiğinde eşimin korkusunu hissedebiliyordum.

Bedenim duygularla titredi. Hayal kırıklığı. İhanet. Öfke.

"Sihir ne renk? Büyükbaba Geoff zihnimde cevap verdi.

"İzlemiyor musun? İki kurt tekrar savaşa kilitlenirken göğsüm kabarak sordum.

"Kendimi iyi hissetmiyorum. Sesi titredi ve daha fazla endişe kapladı.

İki kurt birbirini ısırırken sıkıntım daha da arttı. Clive başını sallayarak Rage'e gri kurdun boğazına net bir atış şansı verdi ama Rage bunu kullanmadı. Onun yerine eşim kurdun omzuna saldırdı, öldürücü bir darbe değildi bu.

Kalabalık yuhaladı.

"Ne renk? Büyükbaba tekrar sordu.

Gözlerim yaşardı. "Mavi. Elektrik mavisidir, ama çok soluk ve sadece Clive'ın boğazında.

Ona tören başlamadan önce gördüklerimi anlattım, deniz köpüğü yeşili cüppeli bir büyücünün Clive'a bir şey verdiğini nasıl fark ettiğimi hızlıca anlattım. "Bunun gerçekleşmesi için ona ne vermiş olabilirler?

'Büyük olasılıkla bir koruma büyüğü,' dedi büyükbaba. 'Aldatıcı. Nasıl bağlı olarak, sizden ve onu yapan yüksek büyücünden başka görebilecek kimse olmayabilir.'

Ne?

"Bu nasıl mümkün olabilir? Şu anda bunun bir önemi var mı? Belki ama bir sonraki sorum kadar değil. 'Ne ? Bunu nasıl kırabiliriz?

Yapamazsın. Büyüye dokunmadan olmaz. Ve büyü bozucu köke ihtiyacın var.'

"Aldım! Debriyajımı karıştırdım ve bugün ona geri vermek üzere getirdiğim için rahatlamış bir şekilde kanvas çantayı çıkardım. Kökten geriye büyük bir parça kalmıştı. "Şimdi ne olacak?

"Bunu kanınızla karıştırmanız ve doğrudan lanetin üzerine sürmeniz gerekecek.

Clive'in dövüşü durdurma , böylece onu yeşil parıltılı karışımla silebilirim: 0.0001%. Belki bundan bile az.

İki kurt birbirlerine saldırdı, ikisi de öfkeyle diğerini Kırmızı halı kıpkırmızı olmuştu; yuvarlanırken, tırmalarken ve ısırırken kanları kürk parçalarına bulaşıyordu.

Korkunç farkındalıkla kalbim kaburgalarımda gümbürdedi. Clive'in boğazındaki büyüü bozmadığımız sürece Rage'in bu savaşı kazanması mümkün değildi. Onu öldürmekten alıkoyuyordu. Bu ölümüne bir dövüşü ve Rage'in önemli bir atardamara daha ulaşma olasılığı çok zayıftı. Kurt adam iyileşmemizle, periferik arterler kan kaybından ölmeyecek kadar hızlı iyileşiyordu.

"Karışımın büyüünü bağımız aracılığıyla gönderebilir miyim? Kökü çiğnerken ve kutunun dışında düşünmeye çalışırken Büyükbaba Geoffa sordum. Elimi Honor'a uzattım. "Lütfen beni ısır.

Annesi için ne yaptığımı görmüştü ve Honor hiçbir şey söylemeden elimin etini ısırdı ve çekiştirerek derin bir yara açtı. Acı avucumdan yayılırken yüzümü buruşturdum ama aldırmadım. Karışımı yaranın içine tükürdüm ve kana karıştırırken yüzümü buruşturdum.

"Büyükbaba? Belki üzerime büyü bozucu karışımı sürüp

-

'Hayır. Büyünün bozulması için onu büyüye uygulamanız gerekir. '

Lanet olsun. Lanet olsun. Lanet olsun.

Rage'e seslendim: 'Clive'ı buraya getirmeni istiyorum, böylece seni ovabilirim. bu büyü bozucu karışımı boğazına dayayın ve yasadışı olarak kullandığı büyüü bozun!' Yine de bunu nasıl yapacağıma dair bir fikrim yok.

Ben onunla konuşurken Rage dondu kaldı ve Clive saldırdı.

Çıtırta Rage'in kemiği Ben, Dikkat dağınıklığına neden olduğumu bilmek daha da kötüydü. Kafamı kaldırdığımda arkadaşımın halıya yığıldığını gördüm.

Hayır! Hayır!

Sara, Rage'in acısının bir kısmını kaldırabileceğim konusunda ne demişti?
Biz bağı mühürlemeden işe yarar mı?

Denemek zorundaydım.

Gözlerimi kapatarak, Rage'in acısının bir kısmını hortumladığımı, kör edici acıyı bedenime çektiğimi hayal ettim.

Hiçbir şey.

Hissettiğim tek acı onun adına çektiğim acıydı, o da kendine has bir ıstıraptı.

Belki ona iyileştirici hisler gönderebilirdim. Parmağımdaki eş izlerine odaklanarak, aynı çizgilerin onun parmağında nasıl iz bıraktığını gözümde canlandırdım. Kıvrımlar ve girdaplar bizi birbirimize bağlıyordu; sevdiğim bir bağı çünkü onu severek büyümüştüm.

Kader bizi seçmiş olabilir ama biz birbirimizi seçtik. Ona duyduğum aşk, kör bir hayranlıktan çok daha fazlasıydı. O cesurdu. Nazikti. Düşünceliydi. Sadıktı.

Sağ ön kolum zonklamaya başladı; sonra kırık bir kemiğin derin sızısı içime bir acı dalgası gönderdi ve Rage'i rahatsızlığın bir kısmından koruduğumu bilerek onu çektim.

Büyücüye teşekkür et. İşe yaradı!

Rage, Clive'in arka bacağına benzer bir kemik kırıcı ısırık atarken başımı kaldırıp baktım.

Gri kurt bir sızlanmayla yere yığıldı.

Bu sefer, Rage Clive'in boğazına saldırmak yerine, dostum bana doğru sürünme fırsatını kullandı. Bekle neden sürünüyordu?

Kolum yeterince ağrıyor-

O zaman diğer yaralarını fark ettim.

Rage'in ağzından kan damlıyordu, omzu kıyma gibi görünüyordu ve kaburgaları boyunca birkaç derin yara vardı.

Clive da daha az hırpalanmamıştı. Gri kurdun yüzü, yanlarında ve ortasında olduğu gibi sızan yeni yaralarla gölgelenmişti. Rage gibi da dövüş sırasında pençelendiği yerde birkaç derin yara vardı.

Alfa kralı için yapılan savaş birkaç dakika sürmüştü; saatler, ömürler ve sonsuzluklar süren dakikalar.

Kendimi Rage'in diğer yaralarına açtım ve nefes nefese kalarak dizlerimin üzerine çöktüm.

Anne Mage.

bakan herhangi biri sadece kederli bir eş görmüş olabilirdi ama Sarah'nın gözlerinde bilmiş bir bakış vardı ve odanın diğer ucundan bana kısa bir onay işareti yaptı.

"Bırak gitsin," dedi bana, bakışları içime işliyordu. 'Buna dayanabilirim.

'Hayır,' diye nefes nefese kaldım.

Clive ayağa kalktı, sol böğrüne neredeyse hiç ağırlık vermiyordu. siyah kürk tutamları olan kanlı dişlerini gösteren Clive, topallayarak

Rage'e doğru.

Clive saldırdığında benden bir metre uzaktaydılar.

Rage ona izin verdi.

Clive, Rage'in böğrünü ısırıp onu geriye doğru çekerken kalabalığın nefesi kesildi.

Arkadaşım acıyla böğürdü; ses gürültüyü parçaladı.

Panik beni hırpaladı ve daha fazla acı çekmek için uzandım ama Rage hırladı, "Sakin buna cüret etme.

Şok olmuş bir halde geri çekildim, gözlerim fal taşı gibi açılmıştı.

"Şu lanet macunu ona sür," diye nefes nefese bağırdı, parçalanmış bedenini daha yakına sürükleyerek.

Clive, Rage'in arkasından dolanıp bana bir adım kadar yaklaşıp öldürmek için daireler çizerken derin bir nefes aldım. Bu hâlâ işe yarayabilirdi.

"Honor, dövüşte beni devirmeye hazır ol. Kaza gibi görünmesini sağla. '

Siyah kurt karşılık olarak yanıma bastırdı.

Derim diken diken oldu ve midem bulandı. Zamanlamanın doğru olması gerekiyordu ama-

'En kısa sürede

bu iş bittiğinde

ve o

Lanet gitti,

Adalet ona meydan okuyabilir ve

kazanabilir. '

Rage'in sözleriyle birlikte umut da tükendi. Ölmeye hazırlanıyordu.

"Rage-

Acıdan inliyordu ama yine de mahvolmuş kurdunu bana doğru son birkaç santim sürükledi. Başını kaldırdığında, gözlerindeki canlılıkta ruhunun ışığının gördüm.

Keskin bir nefes aldım ve başını halıya bıraktığında

ona uzandım-

Ve Clive saldırdı.

"Şimdi!

Tam o sırada Honor arka ayaklarının üzerine sıçradı ve iki pençesiyle beni sırtımdan aşağı itti.

"Ahhh," diye çığlık attım, düşüşümü engellemek için içgüdüsel olarak ellerimi kaldırdım ama tam kurda nişan aldım. Açtığım avucum, içini dolduran büyü bozucu karışımla parçalanıp sızarak, yarı yarıya üzerine düştüğüm Clive'boynuna süründü.

Karışım içeri sızdı, mavi yakıcı bir ışık parladı ve sonra Adalet beni ölüm çemberinden geri çekiyordu.

"Gitmiş! Bağırdım.

Rage son gücünü kullanarak kendini itti ve dişlerini Clive'ın boğazına geçirdi.

Dişleri Clive'ın boynuna battı ve bir şekilde tutundu.

Her iki kurt da yere yuvarlandı ve Rage tek bir hamleyle Clive'in boynunu parçalayarak onu bir bez bebek gibi salladı.

Clive'in son kalp atışlarının her birinde kan püskürdü, kıpkırmızı akıntı bir damlaya dönüşene kadar her atışta gücü azaldı.

Ölmüştü.

Rage, Clive'in bedenini yere bırakırken kalabalık alkış tufanı kopardı. Mallory'nin keder dolu çığlıkları tüm salonda yankılandı.

Rahatlamış bir şekilde dizlerimin üzerine çöktüm ve tam Rage'in kafası halıya çarptığında dostumla yüzleştim.

Ve hareket etmedi.

Dehşet içimi parçaladı ve çığlık attım.

Bölüm 15

Halının üzerine diz çöküp Rage'in başını kucağıma aldım, gözyaşlarım gözlerimi yakıyordu. Gözlerimi kırıştırdım, aklım karışmıştı ama sonra Adalet bir şişe büyücü şarabı attı.

"İyileştirici iksir," diye hırladı, sesi zar zor insani çıkıyordu. Doğru ya. Birinin odaklanmış olmasına sevindim.

Justice iksiri kardeşinin boğazından aşağı dökerken, ben dostuma ve gözyaşlarımın kontrolsüzce akmasına izin verdim.

"Sakın üzerimde ölmeye kalkma," diye tısladım ona.

Kollarımda kırırdanarak inledi. "Öyle bir niyetim yok, aşkım.

Rage ayağa kalktığında içimi bir rahatlama kapladı. Onu kucaklayıp yere yatırdım ve yeni bir gözyaşına boğuldum.

Etrafımızda bir tebrik mırıltısı havayı doldurdu.

Bakışlarım dostumun üzerinde dolaştı: yüzü, boynu, kolları tüm yaralar iyileşiyordu.

"İyi misin?" Ona sıkıca sar. "Bir öpücük alsaydım daha iyi olurdu."

Eğildim ve Rage dudaklarını dudaklarıma bastırdı.

Tezahüratlar hıhlara dönüştü. çektim, tüm vücudum gülümsüyor gibiydi.

Rage alnını benimkine bastırdı. "Seni seviyorum, Nai Crescent.

Başımı salladım ve başımı onunkine yasladım. 'Ben de seni seviyorum. Bu gece bağımızı tamamlamalıyız.

Onu sokmuşum gibi geri çekildi. Sonra yeşil gözleri yarı kapalı hale geldi. "Şöyle tamamla?

"Ben hazırım. Çok hazırım.' V-kartı ilk ve kez paraya çevriliyordu.

Rage dudaklarını ıslattı. "Sanırım. Yalvarmana gerek yok. '

Omzuna vurdum ve yüzünü . Oops.

"Hadi şu gösteriyi bitirelim," dedi Rage inleyerek ayağa kalkarken. Sonra beni yanına çekti ve kolunu belime doladı.

Bir kadın feryat etti ve bakışlarım Mallory'ye kaydı; Mallory de Daybreak'in geri kalanı gibi kederden aklını yitirmişti.

"Şimdi ne olacak?" Ben sordum.

Belimi sıktı ve ardından Daybreak klanına döndü. "Yeni alfanız kim ? kim var?"

Sürpriz bir şekilde John öne çıktı. "Eğer ve eşimin birlikte kalmamıza izin verirseniz, hak ettiğim yeri alacağım."

Halle-frickin-leujah.

"Kesinlikle," dedi Rage.

John Daybreak'in geri kalanıyla yüzleşti ve "Aranızda bana meydan okumak isteyen yoksa?" dedi.

Tüm klan diz çöküp başlarını eğdiğinde sessizce alkışladım. Mallory bile. Birinin onun yerine geçmeye çalışmasının uzun sürmeyeceğinden şüpheleniyordum.

Sonra John, Rage ile yüzleşti. Daybreak'in alfası diz çökerek başını eğdi: "Daybreak'in alfası olarak, alfa kral Cesaret Midnight'a sadakat yemini ediyoruz."

Odada alkış tufanı koptu ve ben rahatlayarak yere yığıldım.

Bitmişti. Eşim alfa kraldı. Şimdi nihayet hareket edebilirdik üzerinde.

Biri omzuma dokundu ve Reyna'yı görmek için döndüm. Onun Titrek bir fısıltıyla konuşurken yüzü kül rengi olmuş, terden boncuk boncuk olmuştu. "Efendi Geoff'un sizinle şimdi konuşması gerekiyor."

Oh, evet. Dün gece ahırda bana bir şey anlatmaya çalışıyordu. Unutmuşum.

"Hemen döneceğim." Rage'i yanağından öptüm ve Reyna'yı sahneye kadar takip ettim. Yanından geçerken Kian'ın kendisine tıpatıp benzeyen genç bir adamla aceleyle konuştuğunu fark ettim. Midem bulandı, sonra bakışlarım cüppesine odaklanınca tökezledim. Deniz köpüğü yeşili.

"Kim o Bu mu?" I sordu, benim ses boğuk ile Şok oldum.Lütfen bir şekilde yanılmış .

Reyna'nın dikkati bakışlarımı takip etti ve boğazından alçak bir hırıltı çıktı. "Julian. Kian'ın varisi."

Daha fazlasını sormak üzereydim ki sahnenin arka duvarındaki bir kapıyı açtı ve içeri girdi.

Tamam. Garip. Görünüşe göre bu toplantı gizliymiş.

Peşinden gittim, eşiğı geçtim ve bakışlarım yere yığılmış yaşlı adama takıldı. Büyükbaba her nefes alışında sarsılıyordu, vücudu sanki yeni düşmüş gibi bir top gibi kıvrılmıştı.

"Büyükbaba!" İleri doğru koştum ve dizlerimin üzerine çöktüm.

"Reyna, şifalı şarabı getir! Adaletin hakkı var-"

"Hayır." Büyükbabamın sesi güçlüydü - durumunu göz önünde bulundurduğumda tahmin ettiğimden çok daha güçlüydü.

"Ne?" Kafam karışmış bir şekilde sordum.

Reyna başıyla onu onayladı ve sonra odadan .

"Yardım edecek bir şey bulacak mı?"

"Sahip olduğum şeye yardımcı olacak hiçbir şey yok" Bir dirseğinin üzerinde doğrulup nazikçe yüzümü tuttu. "Bunu istemekten nefret ediyorum, özellikle de senden. Bu baskıyı, bu yükü sana yüklemek için," diye hırıldadı. "Eğer başka bir seçeneğim olsaydı"

Kalbim göğsümde çılgınca atıyordu ama korku içime çökmüş, beni taş zemine bağlamıştı. "Ne oldu?"

İç çekti. "Tatlı Nai Ölüyorum."

"Ne? Hayır!" İyileştirici iksiri almak için ayağa kalkmaya çalıştım ama beni şaşırtıcı bir güçle geri çekti.

"Bu konuda kimsenin yapabileceği bir şey yok. Sonuma geldim.

Bin yaşında."

Vay anasını! Bu benim düşünebileceğimden bile daha eskiydi.

"Her yüksek büyücünün son kullanma tarihi aynıdır. Bin yıl. Üç ay sonra doğum gününe yaklaşırken, nihayet son kullanma tarihim gelene kadar zayıflamaya devam edeceğim."

Oh mage.

Gözlerim yaşlarla doldu ve görüşümü bulanıklaştırdı. "Ama Seninle daha yeni tanıştım."

Gözyaşlarını . "Biliyorum. Ve o zamanın her gününe seni eğitmek için ihtiyacım var."

Sözleri karşısında sinirlerim gerildi. "Beni eğitmek mi?"

Başını salladı. "Ben öldüğümde yüksek ruh büyüsü yeni bir efendi arayacak. Eğer onu tutacak ve kendine bağlayacak kadar güçlü değilsen Kian'a ve diğer yüksek büyücü ustalarına sızacak ve her birine kullanmaları için iki element verecek. Bu gerçekleşemez."

Tüylerim diken diken oldu ve omurgamda dans etti. Kian ya da diğerlerinin daha fazla güce sahip olmasına imkân yoktu. Ya hepsi ölüleri diriltebiliyorsa? Ancak bu, işi istediğim anlamına gelmiyordu.

"Ama teyzem yüksek büyücü ustası olamaz mı?"

Başını iki yana salladı. "Annen bir insanla birlikte olmadan önce ona sahiptim. O kadar büyüü kaldıracak kadar güçlü değil."

Oh mage.

"Tamam, evet, elimden geleni yapacağım. Alfa Akademisi derslerimi erteleyebilirim ve burada birlikte çalışabiliriz ve-"

Başını iki yana salladı. "Benimle Yüksek Büyücülük Akademisi'ne gelmeni istiyorum. Hemen şimdi. Bugün varisimi ilan etmek için son gün. Eğitime başlaman gerekiyor. Bu yüzden sana erkenden çağrı gönderdim."

Birçok nedenden dolayı şok geçirdim. "Bugün ayrılmak mı? Yeni bir okula mı gideceksin?" Sözlerini sindirmeye devam ederken başımı salladım. "Çağrısı sen mi?"

Başını salladı. "Evet. Torunum olduğundan yüzde yüz emin değildim. Annen bana Ölüler Diyarı'nda seni Hilal Alfasi'na bıraktığını söylemişti ama o zamana kadar seni hiç görmemiştim. Sadece Nathan'ın bulmaya çalıştığım kızla aynı yaşta bir kızı olduğunu biliyordum. Bu yüzden erkenden bir çağrı gönderdim. Seni anda benim olduğunu anladım. Ama zamanımız tükeniyor."

Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı yuvarlandı.

"Ben zorunda mıyım? Rage'den ayrılmak mı? Sürümü" Zihnim bu bilgiyle. "Ne kadar için?"

İç çekti. "Bilmiyorum belki sonsuza dek."

Ne için? Eşimi bir daha göremeyeceğim düşüncesi karşısında yaşadığım şok yerini paniğe bıraktı. Elbette, kader arkadaşımı bırakmamı istemiyordu. Öyle değil mi?

Yüzünü hüznün kapladı. "Beni affet. Bu senin için çok fazla. Bunu görebiliyorum."

"Hayır," diye homurdandım. Kian ve diğer yüksek büyücülerin büyübabamın büyüsunü çalmasına izin vereceğime lanetlenirdim. Zaten beni eşimden mahrum bırakmaya çalışmışlardı. Onun büyüsunü de çalmalarına izin veremezdim. Büyücüler o kadar güçlü olurlarsa ne tür kötülükler yapabileceklerini bilirler.

"Rage anlayacaktır. Anlayacağız. çözün."

Değil mi?

Kader arkadaşlığının, aşkımızın dünyaları aşacak kadar güçlü olduğu anlamına geldiğine inanmak zorundaydım. "Ne kadar zamanımız var?"

"Birkaç saat. Eğer gece yarısından önce adını ana parşömenlere yazmazsam, varis olma hakkını kazanmak için savaşman gerekecek."

Başımı sallayarak ayağa kalkmasına yardım ettim. "Sızlanan biri gibi görünmek istemem ama kavga etmeyi bıraktım. En azından şimdilik."

"Anlıyorum." Büyükbaba sakinleştirici birkaç nefes aldı. "Gidip eşinle birlikte konuşalım mı?"

Rage'in başka bir okula gitmeme, başka bir yerde yaşamama izin vermesine imkân yoktu. Özellikle de artık kral olduğuna göre.

Başımı iki yana salladım ve yanağımdan tek bir damla gözyaşı süzüldü. "Hayır," diye fısıldadım. "Ona haber göndereceğim. Gittiğimi fark etmeden hemen gidelim."

Büyükbabam parşömenleri imzaladıktan sonra, açıklama yapmak için beni geri getirmesini isterdim. İzin istemek yerine af dilemeyi tercih ederdim. İkisini de yapmam gerekmiyordu ama Rage'i savaşmadan gitmeme izin vermeyeceğini bilecek kadar iyi tanıyordum ve bundan kaçınmak istiyordum.

çıkıp odanın arka duvarı boyunca yan kapıya doğru ilerledik ve kader arkadaşına son bir kez baktım.

Justice ve babam Rage'i omuzlarına aldılar ve kalabalık "Yaşasın kral!" diye slogan attı.

Rage'in sırtışı kulaktan kulağa yayılıyor, yeşil gözleri zümrüt gibi parlıyor ve neşe saçıyordu. Eğer bu onunla son anım olacaksa, bunun olmasına sevinmem gerektiğini söyledim kendime. Ailesine, halkına sahipti. Güvendeydi.

Sertçe yutkundum ve arkamı döndüm, taht odasından çıkıp geceye adım atarken dişlerimi ve yumruklarımı sıktım. Ona dönmenin bir yolunu bulacağım.

Reyna arkamızdan yan kapıdan çıktı ve biz de aceleyle bahçe yolundan aşağı indik.

"Yüksek büyücü topraklarına bir geçit yapacak mısınız?" Büyükbabam bana ve Reyna'ya yaslanırken ona sordum.

Başını iki yana salladı. "Yeterince güçlü değil. Kütüphane portalını kullanacağız."

Kütüphane portalı.

O zaman anladım. O siyah kapı, teyzemle ilk kez karşılaştığım o yer, yüksek büyücüler âlemine açılan bir geçitti! Belki akademiye bile. Ya kütüphaneler birbirine bağlıysa? Belki hâlâ Yüksek Büyücü Akademisi'ne devam edebilir ve Rage'le birlikte .

Çifte kütüphane kapısına varana kadar okul binalarına girip çıktık. Kimse nöbet tutmuyordu ve siyah oniks kapıya giden yolu bulmak kolaydı. Elimi üzerine koydum ve tam ana kütüphane kapısı kapanırken iterek açtım.

Reyna büyükbabamı büyücüler diyarına giden süslü koridora çekerken ben kendimi çelikleştirilmiş, Rage'in koridora fırlayıp beni yakalamasını bekliyordum. Ama koridor boş kalmıştı. Bakışlarımı indirdim ve Honor Midnight'in siyah kurdunu ve tatlı gözlerini gördüm.

Honor başını yana eğdi. "Nereye gidiyorsun?"

Zihnim koşuşturdu. Gerçeği söyleyip Rage'e söyleme riskini mi alsaydım?

"Bir kalkana ihtiyacın olacak," diye konuştu Reyna arkamdan. "Eğer ona hayatın pahasına güveniyorsan, ona gerçeği söylemeyi düşünmeni öneririm."

Öğüdünün bilgeliğini kabul ederek başımı salladım ve konuşmadan önce derin bir nefes aldım.

"Uzun lafın kısası," dedim kurda yüksek sesle. "Ben Yüksek Büyücülük Akademisi'ne gidiyorum. Sen de geliyor musun?"

Honor ela gözlerini kıstı ve yanımdan geçip kapıdan geçerek mağaramsı büyücü kütüphanesine girdi.

Birlikte tünelden geçerek bambaşka bir dünyaya doğru yürüdük.

ÜÇÜNCÜ KİTABI [BURADAN](#) ÖN SİPARİŞ EDİN!

Teşekkür

Bu hikayeyi yazarken gece geç saatlere kadar klavyeye dokunmamıza katlandıkları için ailelerimize teşekkür ederiz. ARC ekibimize ve okuyucu gruplarımıza, bu seri için gösterdiğiniz heyecan için çok teşekkür ederiz! Sizi yürekten seviyoruz. Editörlerimiz Lee ve Dawn, siz olmasaydınız bu kitap cilalanamazdı. Her gün hayallerimizin peşinden yardımcı olan tüm okurlarımıza teşekkür ederiz!

Ayrıca Raye Wagner tarafından

Tüm kitaplarını görmek için Raye'[amazon sayfasını](#) ziyaret edin.

www.RayeWagner.com

Leia Stone tarafından da

Tüm kitaplarını görmek için Leia'[amazon sayfasını](#) ziyaret edin.
www.leiastone.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.